

C

**FLER JOBB
I NYA OCH
VÄXANDE FÖRETAG**

Innehållsförteckning

FLER JOBB I NYA OCH VÄXANDE FÖRETAG.....	3
UC1 Utlåtande näringspolitik.....	3
UC2 Utlåtande regionalpolitik	164
UC3 Utlåtande handelspolitik.....	193
UC4 Utlåtande konsumentpolitik.....	218

FLER JOBB I NYA OCH VÄXANDE FÖRETAG

Partistyrerelsens utlåtande över motionerna A35:2, A36:2, C1:1, C1:2, C1:3, C1:4, C1:5, C2:1, C3:1, C4:1, C5:1, C5:2, C6:1, C6:2, C6:5, C7:1, C8:1, C8:2, C8:3, C9:1, C10:1, C11:1, C11:2, C11:3, C11:4, C11:5, C11:6, C11:7, C11:8, C11:9, C12:1, C12:2, C12:3, C12:4, C12:5, C13:1, C13:2, C14:1, C15:1, C15:2, C16:1, C16:2, C16:3, C16:4, C17:1, C17:2, C17:3, C17:4, C17:5, C17:6, C18:1, C19:1, C19:2, C20:1, C21:1, C22:1, C23:1, C24:1, C24:2, C25:1, C26:1, C27:1, C28:1, C28:2, C29:1, C29:2, C29:3, C30:1, C31:1, C32:1, C33:1, C34:1, C34:2, C34:3, C35:1, C36:1, C36:2, C36:3, C37:1, C37:2, C38:1, C38:2, C39:1, C40:1, C40:2, C41:1, C41:2, C41:3, C42:1, C42:2, C43:1, C43:2, C44:1, C44:2, C45:1, C45:2, C45:3, C45:4, C46:1, C46:2, C47:1, C48:1, C48:2, C49:1, C49:2, C50:1, C51:1, C51:2, C51:3, C52:1, C53:1, C54:1, C54:2, C54:3, C54:4, C54:5, C54:6, C54:7, C54:8, C55:1, C55:2, C56:1, C56:2, C57:1, C58:1, C58:2, C59:1, C59:2, C60:1, C61:1, C61:2, C62:1, C62:2, C62:3, C62:4, C62:5, C63:1, C63:2, C63:3, C63:4, C63:5, C64:1, C64:2, C64:3, C64:4, C64:5, C65:1, C65:2, C65:3, C65:4, C65:5, C66:1, C66:2, C66:3, C66:4, C66:5, C67:1, C67:2, C67:3, C67:4, C67:5, C68:1, C68:2, C68:3, C68:4, C68:5, C69:1, C69:2, C69:3, C69:4, C69:5, C70:1, C70:2, C70:3, C70:4, C70:5, C71:1, C71:2, C71:3, C71:4, C71:5, C72:1, C72:2, C72:3, C72:4, C72:5, C73:1, C73:2, C73:3, C73:4, C73:5, C74:1, C74:2, C74:3, C74:4, C74:5, C75:1, C76:1, C76:2, C77:1, C78:1, C79:1, C80:1, C80:2, C81:1, C82:1, C83:1, C83:2, C83:3, C84:1, C84:2, C85:1, C92:5, D226:4, D297:3, D298:2, I92:1

UC1 Utlåtande näringspolitik

Jobben är Socialdemokraternas mest prioriterade fråga. En viktig del av en politik för fler jobb är en verklig näringspolitik. I en stenhård internationell konkurrens ska Sverige vara ledande på att utveckla nya produkter, tjänster och affärsidéer. Då skapas förutsättningar för fler och växande företag som efterfrågar arbetskraft.

Den globala ekonomin ställer höga krav på förmåga att förnya, ställa om och att hitta nya marknader. Socialdemokraterna vill stärka företagens konkurrenskraft, förbättra tillgången på riskkapital och underlätta exportsatsningar.

Vi vill också att det ska vara enklare än i dag att röra sig mellan företagande och lönearbete. Partistyrelsen anser att tryggheten för nya småföretagare bör stärkas och förordar att övergången från anställning till

företagande underlättas genom att nyblivna företagare ska få ta med sig mer trygghet från sin föregående anställning.

Det ska också bli enklare att driva företag i Sverige genom till exempel att tillstånd och uppgiftslämning till myndigheter från företag samordnas. Regelförenklingsarbetet bör därför ses över. Partistyrelsen anser även att sjuklöneansvaret för företagare behöver ändras.

Strategisk samverkan

Ett litet exportberoende land som Sverige har mycket att vinna på en förtroendefull och strategisk samverkan mellan politik, näringsliv, fack och akademi. Sverige behöver mer av samarbete och gemensamma prioriteringar av forskningsresurser, utbildningsinsatser och export- och investeringsfrämjande. Dagens situation lämnar tyvärr mycket övrigt att önska.

Socialdemokraterna vill därför att det inrättas ett nationellt innovationsråd med uppgift att stärka samverkan mellan olika aktörer runt om i landet och samla arbetet för att utveckla Sveriges innovations- och konkurrenskraft. Det ska ha högsta politiska prioritet och ledas av statsministern.

Till det nationella innovationsrådet vill vi också knyta regionala råd för samverkan kring innovationer och näringspolitik på regional nivå.

Socialdemokraterna vill också i dialog med näringslivet, akademien och de fackliga organisationerna utveckla samverkansprogram som tar sin utgångspunkt i centrala framtidsutmaningar för vårt samhälle – både inhemska och globala. Den snabba omvandlingen av ekonomin har gjort det allt svårare att bygga upp en modell för strategisk samverkan enbart utifrån den formella indelningen av näringslivet i olika branscher. Företag i olika branscher och av starkt varierande storlek blir alltmer integrerade med varandra i komplexa produktions- och innovationssystem som inte alltid låter sig beskrivas med hjälp av den traditionella branschindelningen. Ansatsen bygger på tanken att framtidens samhälliga möjligheter och utmaningar, rätt hanterade, i många fall kan innebära betydande möjligheter att stärka svensk konkurrenskraft och därmed skapa nya arbetstillfällen.

Riskkapital

En god tillgång på riskvilligt kapital är avgörande för att idéer och forskningsresultat ska kunna omvandlas till nya företag. Många aktörer bedömer att den svenska riskkapitalförsörjningen är otillräcklig och för snårig och byråkratisk. Det är ett allvarligt hinder för utveckling i en kunskapsbaserad ekonomi. Partistyrelsen efterlyser bättre samordning av de statliga riskkapitalbolagen för att underlätta tillgången till statlig riskkapital som är riktade mot små och medelstora företag.

En marknadskompletterade investeringsfond med inriktning mot investeringar i tidiga skeden byggd på statlig och privat samfinansiering bör också inrättas. Vi vill också förstärka riskkapitalförsörjningen kopplad till inkubatorer.

Forskning och innovation

Sveriges framskjutna plats i världsekonomin vilar på våra tidigare gemensamma investeringar i kunskap, forskning och utveckling. Vår konkurrenskraft kan inte tas för given, utan måste ständigt tryggas genom framtidsinriktade investeringar.

Små- och medelstora företag har svårt att, på samma sätt som större företag, ta del av forskningsresurser och delta i samarbeten med universitet och högskolor. Partistyrelsen anser därför att innovations- och kunskapsmiljön måste stärkas samt att detta i större utsträckning kommer även mindre företag till godo bland annat genom samarbete med de regionala högskolorna och industriforskningsinstitutet.

Uppdelningen mellan industri- och tjänstesektor är inte längre giltig. Tjänste- och varuproduktion är nära sammanflätade och ömsesidigt beroende. Vissa delar av tjänstesektorn kan ändå kräva särskilda forskningsstrategier och partistyrelsen vill se över hur det framtida stödet för tjänsteforskning kan utformas på bästa sätt.

Immateriella tillgångar spelar stor roll för att ett företag ska kunna dra kommersiell nytta av det intellektuella värde som skapats i företaget. Att innovativa företag, forskargrupper och uppfinnare kan värna sina rättigheter är viktigt för att immateriella tillgångar ska kunna nyttiggöras på marknaden. Innehavare av rättigheterna måste ha rimliga förutsättningar att kunna försvara sina rättigheter och på förhand kunna bedöma sina möjligheter att lyckas med detta. I jämförelse med stora globala företag har små och medelstora företag och enskilda forskare eller forskargrupper begränsade möjligheter att försvara sig mot patentinfrång. Många av företagen är idag beroende av rådgivning och juridiska ombud för att kunna bedöma sina möjligheter att kunna värna sina patent mot patentinfrång. Till följd av de kostnader som detta föranleder avstår många företag idag från att försöka värna sina rättigheter. Partistyrelsen vill därför ha ett bättre fungerande patentskydd.

Sjuklöneansvaret

Sjuklöneansvaret är en viktig fråga för många mindre företag. I ett litet företag kan risken för sjuklönekostnad göra att man tvekar inför att anställa ytterligare en person. Därför föreslår partistyrelsen att arbetsgivarens kostnadsansvar för den andra sjuklöneveckan i sjukförsäkringen slopas.

Avregleringar och privatiseringar

Vi socialdemokrater sätter alltid medborgarintresset främst. För oss handlar frågor om lämplig marknadsstruktur därför om vad som ger den största samhällsnyttan och bästagnar tillväxt och social utveckling. Ideologiskt motiverade avregleringar menar vi ofta leder utvecklingen i fel riktning.

Under de senaste två decennierna har det inom områden som traditionellt sett befunnits under samhällets ägande och kontroll skett stora förändringar vad gäller verksamheternas organisation, styrning och i vissa fall även ägande. I en del fall har den tekniska utvecklingen inom ett område varit pådrivande för den avreglering eller omreglering som genomförts. I andra fall har förändringarna kanske snarast initierats av

ekonomisk teoriutveckling som påvisat teoretiska fördelar med omorganisation och konkurrensutsättning av vissa delar i en monopoliserad industri.

Avregleringar som genomförs minskar inte nödvändigtvis regleringsbehovet. I stället ställs det ofta krav på ny reglering. Verksamheter eller marknader med vissa särdrag såsom omfattande stordriftsfördelar, naturliga monopolförhållanden eller informationssvårigheter för konsumenterna kommer alltid att kräva någon form av reglering i en effektiv och sund marknadsekonomi. Utvecklingen inom en rad tidigare reglerade områden reser nu ett antal frågor kring hur väl avregleringarna har svarat mot samhällets behov.

Utvärderingar av avregleringarnas effekter på samhällsbehoven görs kontinuerligt. Under denna mandatperiod beslutade riksdagen efter förslag från den socialdemokratiska riksdagsgruppen att en utvärdering skulle göras inom el- och transportsmarknaden. Utvärderingen av elmarknaden kom under hösten 2012 medan utvärderingen på transportsidan är under beredning. Slutsatserna från dessa utvärderingar behöver noggrant analyseras innan ytterligare reformer kan genomföras vid behov.

Företag med statligt ägande

Den samhälliga styrningen av de statliga företagen ska stärkas. Det är tydligt att staten i sin roll som en mycket betydande ägare också har ett stort ansvar inte bara för de enskilda företagen utan också för samhällsutvecklingen i stort. Staten ska därför vara en långsiktig och strategisk företagsägare. Samtliga statliga företag ska vara ledande inom sina respektive branscher och marknader när det gäller att ta ansvar för samhällsutvecklingen ur ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt perspektiv.

Strategiska funktioner och tillgångar med stor betydelse för samhällets utveckling är viktigt att behålla under gemensam kontroll. Infrastruktur är ett sådant exempel. Att säkerställa en god samhällsservice i hela landet kan vara en viktig beståndsdel i de statliga företagens verksamhet. Det statliga ägandet kan också i vissa fall motiveras genom att företagen erbjuder verktyg för att skynda på samhällsutvecklingen åt önskvärt håll. Ett mycket tydligt exempel är som beställare av ny oprövad teknik. På så sätt underlättas steget från idé till produkt och den viktiga första referenskunden. Vi vill använda kraften i de statliga företagens investeringar till industriella partnerskap för att stärka Sveriges konkurrenskraft och skapa nya jobb.

Syftet med det statliga ägandet kan också vara att öka konkurrensen på dålig fungerande marknader. Det kan i vissa fall vara effektivare än regleringar. Sociala skäl kan också vara grund för statligt ägande. Det kan också vara lämpligt att staten under en begränsad period går in som ägare för att stabilisera en marknad eller investera i framtidens miljöteknik när marknadsmisslyckande föreligger. Utförsäljningar av statliga företag får aldrig ske av ideologiska skäl. Istället är det ekonomiska överväganden och konsekvensanalyser som måste ligga till grund för beslutet.

Bonussystem i statliga bolag är olämpliga och belöningssystem som är kopplade till bolagens resultat riskerar att skapa en osund bolagskultur där samhällsansvaret får stå tillbaka för vinstintresset. De statliga

bolagens roll som verktyg för att påverka normbildningen i näringslivet ska heller inte underskattas. Statliga företag ska därför föregå med gott exempel.

Trygghet för företagare

Tryggheten för företagare bör stärkas. Partistyrelsen föreslår att övergången från anställning till företagande underlättas genom att nyblivna entreprenörer ska få ta med sig mer trygghet från den föregående anställningen. Exempelvis har vi säkerställt att reglerna för företagarnas karensdagar ändras. Idag kan företagare behålla två månader av sin SGI som skydd under ett uppbyggnadsskede av företagsverksamheten. Det kan finnas anledning att se över om ytterligare förändringar behöver göras. Partistyrelsen vill därför se över vilka behov det finns för ytterligare förändringar inom trygghetssystemet för företagare.

Kvotering vid bolagsstyrningar

Arbetet med att bana väg för fler kvinnor i styrelserum och på höga chefsposter måste bli mer systematiskt och ambitiöst – i Sverige och i Europa som helhet. En lång rad insatser krävs för att skapa rimliga förutsättningar för kvinnor att kunna klättra hela vägen upp på karriärstegen. Vissa framsteg har förvisso gjorts under det senaste decenniet, men utvecklingen har gått alldeles för sakta. I det avseendet är det nödvändigt med en kvoteringslagstiftning. Den skulle bli en signal för kvinnor att kunna satsa fullt ut på en karriär utan att behöva vara rädd för att tvingas stå tillbaka för sämre kvalificerade män. Med fler kvinnor i styrelserna skulle den totala talang- och kunskapspoolen utnyttjas mer effektivt. Mycket tyder på att företagsledningarna fungerar bättre om de är mixade snarare än likriktade.

Starta eget-bidrag och utbildningsformer för företagare

Enligt partistyrelsen är det självklart angeläget att företagare kan uppvisa god kunskap och kännedom om lagstiftning och avtal men anser inte att ett prövningsförfarande med krav på särskilda sakkunskaper är den mest effektiva metoden för att säkerställa att lagar och avtal på arbetsmarknaden följs. Starta eget-bidraget syftar till att hjälpa den som är arbetslös men som har förutsättningar och potential att starta en egen verksamhet. Idag kan stödet fås i maximalt 6 månader. Arbetsförmedlingen som har till uppgift att tillhandahålla stödet har ett ansvar att se till informera arbetslösa om förutsättningarna att få stödet. Förslaget om att förlänga stödet till 12 månader är intressant och bör ses över.

Starta-eget-stöd ska ges också till personer under 25 år. Mer än hälften av alla ungdomar i Sverige kan tänka sig att starta ett företag. Den viljan måste vi ta tillvara. Företagandet ska stimuleras i skolan. Undervisning om företagandets villkor bör vara en naturlig del i utbildnings- och arbetsmarknadsväsendet.

Statliga riskkapitalbolag

De statliga riskkapitalbolagen och fonder användas för att investera i små och medelstora företag som behöver riskvillig kapital för sin verksamhet. De bör också användas som regional utvecklingsresurs för att stötta innovationsverksamheten för små och medelstora företag. Partistyrelsen vill se över hur de statliga riskkapitalbolagen kan effektiviseras utifrån nämnda riktning. Förslag om att skapa stödfunktioner för

innovationsimport, i syfte att främja entreprenörer och för att attrahera utländska investeringar, är intressanta och bör ses över.

Generationsväxling i företag

Många av Sveriges små och medelstora företag står inför en generationsväxling. Många konkurrenskraftiga företag riskerar att gå förlorade om detta inte fungerar tillräckligt bra. Att fler unga vill ta över befintliga företag är viktigt för att tillväxten ska kunna säkras framöver. Partistyrelsen anser att tillsättande av en kommitté för att utreda ovanstående frågor är intressant och bör bejakas. Dock vill inte partistyrelsen detaljstyra hur en sådan kommitté organiserar sitt arbete.

I arbetet för generationsskiften, men också i den allmänna företagspolitiken, bör alternativa företagsformer som personalkooperativ och brukarkooperativ bejakas och utvecklas.

Gruvnäring

Gruvnäringen är i stark utveckling och har goda framtidsmöjligheter. För att på bästa sätt möta den positiva utvecklingen och de utmaningar som kommer av den har Socialdemokraternas partistyrelse tillsatt en grupp som tagit fram en särskild gruvpolitiskt strategi.

Sverige måste sträva efter att bli föregångare för en hållbar utveckling inom gruvindustrin. Genom att öka andelen råvaror som producerats på ett säkert sätt kan vi främja vårt eget ansvar i konsumtionen och samtidigt skapa nya modeller för vidareförädling av gruvnäringen. Partistyrelsen vill skapa nya modeller för att utveckla samhällets och gruvnäringens ansvar för att finansiera de investeringar som krävs för en hållbar gruvnäring och samhällsutveckling.

Det finns flera orsaker till att miljöprövningar kan ta tid. För verksamheter som kräver prövning enligt miljöbalken måste det i planeringen hos myndigheter, domstolar och företag finnas en framförhållning som gör det möjligt att effektivt pröva verksamheten. Partistyrelsen anser att tillståndsprövningar bör effektiviseras. Det är önskvärt att förslag tas fram på hur arbetsmetoder kan utvecklas för en snabbare, säkrare och mer samordnad hantering av frågor som rör miljöområdet.

Det lokala och regionala inflytandet i de beslutsprocesser som reglerar prospekteringar är ett viktigt inslag inom svensk mineralpolitik. Det är angeläget att den lokala dialogen med markägare och kommuner fungerar på ett tillfredställande sätt gällande prospekteringar och utvinning av mineral. Partistyrelsen följer kontinuerligt utvecklingen av prospekteringar i Sverige.

Partistyrelsen delar slutsatserna om att den svenska gruvdriften kommer att leda till ett kraftigt ökat transportbehov. En väl fungerande infrastruktur är avgörande för att svensk gruv- och mineralnäring ska kunna expandera framöver.

Inom tio år kommer uppemot hälften av dem som nu arbetar i gruvnäringen att ha gått i pension. Det kommer också uppstå flaskhalsar i arbetskraftsförsörjningen till följd av den snabba och kraftiga expansionen i områden med ett litet befolkningsunderlag.

Genom en ökad samverkan och dialog mellan universitet, högskolor och företag kan även andra utbildningars attraktionskraft stärkas. Industrin bör också, i samråd med universitet och högskolor, hitta former för att relevanta och efterfrågade ämnen inkluderas i utbildningar som riktar sig speciellt till näringen. Det bör även ges möjligheter för högskolor och universitet att validera kunskaper på ett mer effektivt sätt så att människor snabbare kan få arbete i branscher med brist på arbetskraft.

Besöksnäringen

Vårt land erbjuder fantastiska möjligheter till upplevelser av olika slag. En strategisk satsning kring den svenska besöksnäringen skapar inte bara arbetstillfällen och genererar inkomster utan positionerar också Sverige internationellt. Därför vill vi lyfta fram besöksnäringens möjligheter att skapa nya arbetstillfällen över hela landet. Branschen har tagit fram en strategi för att främja besöksnäringen. I strategin fastslås att besöksnäringen ska växa till 260 000 anställda fram till år 2020. Det är positivt att branschen tar krafttag för att stimulera näringen, men politiken måste bidra till att skapa förutsättningar för att stimulera besöksnäringen. Inte minst genom att samarbeta strategiskt med kommuner, regioner och organisationer för en växande besöksnäring i hela landet. Partistyrelsen vill se över insatser som kan främja svensk besöksnäring med särskilt fokus på internationell marknadsföring och destinationsutveckling.

Life Science

Den snabba ökningen av antalet personer i vårdkrävande ålder under de kommande tjugo åren ställer stora krav på hela vård- och omsorgssektorn. Det är en utmaning som Sverige dessutom har gemensamt med i princip hela Europa, vilket innebär att svenska produkt- och processinnovationer på det här området kan ge ett tydligt mervärde till vården och omsorgen av våra gamla, samtidigt som svenska produkter och tjänster kan få avsättning på utländska marknader.

Samtidigt ser vi snabbt ökande efterfrågan på sjukvård i andra delar av världen. Det allmänna mönstret är att andelen välfärdstjänster i ekonomin växer i takt med att välståndet ökar. Mycket talar därför för att den snabba industriella utvecklingen i länder som Kina, Indien och Brasilien på sikt kommer att åtföljas av en kraftig ökning av efterfrågan på sjukvårdsrelaterade varor och tjänster. Här ligger en stor exportpotential för svenska företag.

Sverige har stolta traditioner när det gäller utveckling av sjukvård, läkemedel och medicinteknik, en position som tyvärr delvis håller på att gå förlorad. Det är tydligt att den medicinska forskningen i Sverige har försvagats över tiden. Forskande företag inom läkemedel och medicinteknik minskar antalet anställda i Sverige. Samtidigt ser vi oroväckande tendenser till att utrymmet för kliniska prövningar på svenska sjukhus snävas in och att introduktionen av nya läkemedel och ny medicinsk teknik i sjukvården sker i allt långsammare takt. Långsiktigt innebär detta att kunskapsbasen krymper, att svenska patienter inte alltid får

tillgång till de mest säkra och effektiva behandlingsmetoderna samt, inte minst, att Sverige går miste om stora exportintäkter och många högkvalificerade arbetstillfällen.

Det behövs nu politisk handling för att hålla kvar och utveckla det svenska livs- och hälsovetenskapsklustret. Partistyrelsen vill därför skapa ett målmedvetet och strategiskt samarbete mellan offentliga myndigheter, näringsliv och akademi för att främja livs- och hälsovetenskapen i Sverige.

Kortavgifter

Utvecklingen går emot att fler konsumenter sköter sina vardagliga ärenden med kortbetalning. Sedan 2010 är handlaren förbjuden att ta ut en avgift av kunden för detta. Detta har inneburit problem för småföretagare, till exempel i butiker med många och små transaktioner. Detta har ibland resulterat i att handlaren begränsat eller upphört med möjligheten att betala med kort, vilket innebär minskad service för kunden och ökad rånrisk. Partistyrelsen anser att det finns stor anledning att noga följa denna utveckling och dess konsekvenser för både handlare och konsumenter. Partistyrelsen vill dock inte ställa sig bakom att banker och kortutgivare förbjuds att ta ut avgifter från kortinnehavare eller handlare. Självklart ska man inte kunna ta ut oskäliga kortavgifter men ett totalt förbud mot avgifter skulle innebära minskade möjligheter till kortbetalning och ökad rånrisk.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna C5:1, C5:2, C8:1, C8:2, C8:3, C10:1, C11:2, C11:3, C11:4, C11:5, C11:9, C12:1, C12:2, C12:4, C12:5, C16:1, C16:2, C16:3, C16:4, C17:4, C17:5, C18:1, C19:2, C20:1, C21:1, C22:1, C25:1, C29:1, C29:2, C29:3, C33:1, C34:2, C36:1, C36:2, C36:3, C37:1, C37:2, C38:2, C40:2, C41:1, C41:2, C41:3, C42:2, C43:1, C43:2, C45:1, C45:2, C45:3, C45:4, C46:2, C51:3, C54:1, C54:2, C54:4, C54:5, C54:6, C54:8, C58:1, C62:2, C62:3, C62:5, C63:2, C63:3, C63:5, C64:2, C64:3, C64:5, C65:2, C65:3, C65:5, C66:2, C66:3, C66:5, C67:2, C67:3, C67:5, C68:2, C68:3, C68:5, C69:2, C69:3, C69:5, C70:2, C70:3, C70:5, C71:3, C71:5, C72:2, C72:3, C72:5, C73:2, C73:3, C73:5, C74:2, C74:3, C74:5, C75:1, C76:1, C76:2, C77:1, C79:1, C80:1, C80:2, C82:1, C84:1, C84:2, D226:4, I92:1

C5:1 (Norrbottens partidistrikt) att staten ska ha en långsiktig politik för att behålla de strategiskt viktiga och betydelsefulla statliga företagen i gemensam ägo

C5:2 (Norrbottens partidistrikt) att staten ska vara aktiv i sitt ägaransvar och genom ägardirektiv ge bolagen tydliga uppdrag som innebär att vidareförädling kommer tillstånd där råvaror och nyttigheter utvinns

C8:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att forskningsanslagen som Vinnova fördelar tydligare styrs så de främjar innovationer

C8:2 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att staten mer än idag bidrar till att det tas fram demonstratorer som underlättar kommersialiseringen av innovationer

- C8:3 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att staten och övriga delar av offentliga sektorn genom innovationsupphandling driver på utvecklingen och underlättar introduktionen av nya produkter
- C10:1 (Mönsterås arbetarekommun) att låta ett statligt riskkapitalbolag investera i små/medelstora företag som vill utveckla och förädla sin produkt
- C11:2 (Malmö arbetarekommun) att pröva nya modeller som syftar till att skapa incitament för småföretag som vågar växa i antal anställda
- C11:3 (Malmö arbetarekommun) att se över dagens regler för sjuklöneansvar så att dessa inte utgör ett hinder för att småföretag ska vågar anställa
- C11:4 (Malmö arbetarekommun) att användandet av offentligt riskkapital effektiviseras
- C11:5 (Malmö arbetarekommun) att offentligt riskkapital i högre utsträckning än idag delar risk med privat kapital
- C11:9 (Malmö arbetarekommun) att patentskyddet stärks
- C12:1 (Umeå arbetarekommun) att verka aktivt för insatser som främjar den svenska gruvnäringens utveckling
- C12:2 (Umeå arbetarekommun) att verka för nationellt riktade insatser för att inom ramen för arbetsmarknads- och utbildningspolitiken främja gruvnäringens personal- och kompetensförsörjning
- C12:4 (Umeå arbetarekommun) att verka för riktade insatser för att möta gruvnäringens behov vad gäller infrastruktur- och transportlösningar
- C12:5 (Umeå arbetarekommun) att verka för en effektivisering, med bibehållen hänsyn till miljöintressen, av tillståndprocesserna för prospektering och råvaruutvinning
- C16:1 (Lindesbergs arbetarekommun) att verka för ökad utbildning och kompetensförsörjning av gruvanställda
- C16:2 (Lindesbergs arbetarekommun) att verka för förbättrade och utbyggda transporter av malm
- C16:3 (Lindesbergs arbetarekommun) att verka för moderniserade tillståndprocesser
- C16:4 (Lindesbergs arbetarekommun) att verka för stärkta forskningsinsatser
- C17:4 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att enprocentmålet för forskningen i Sverige ska uppfyllas snarast
- C17:5 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att staten utvecklar miljöer för spetsforskning och innovation och strategiska tvärdisciplinära satsningar, bl.a. genom att skapa Centers of Excellence
- C18:1 (Gävle arbetarekommun) att partiet verkar för att fler låneformer för företagare upprättas
- C19:2 (Dalarnas partidistrikt) att den socialdemokratiska riksdagsgruppen driver frågan mot EU-rätten
- C20:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att det tydligt ska framgå av lagstiftningen rörande offentlig upphandling att det är tillåtet att ställa krav på nivåer i enlighet med svenska kollektivavtal
- C21:1 (Ljungby arbetarekommun) att krav ställs vid upphandlingar i kommuner, stat och landsting om att kollektivavtal finns
- C22:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att krav på kollektivavtal skall ställas vid offentliga upphandlingar

C25:1 (Växjö arbetarekommun) att kongressen antar motionen i sin helhet och verkar för införande av kvotering till börsbolagsstyrelser

C29:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att våra riksdagsledamöter verkar för att lagen om offentlig upphandling ses över, så att möjligheten för offentlig sektor att göra goda miljöval blir tydligare

C29:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet aktivt sprider kunskap om frågor som rör offentlig upphandling och miljöfrågor

C29:3 (Hallsbergs arbetarekommun) att våra EU-parlamentariker verkar för att EU:s regelverk om offentlig upphandling gynnar miljöhänsyn på ett tydligare och mera framträdande sätt

C33:1 (Örebro arbetarekommun) att Socialdemokraterna nationellt tar fram en strategi för sociala upphandlingar som kan användas inom den offentliga verksamheten

C34:2 (Emmaboda arbetarekommun) att de sociala skyddsneten ses över för egenföretagarna

C36:1 (Malmö arbetarekommun) att SAP ta initiativ med hög prioritet till näringslivets viktigaste frågor som innovationer, forskning, utbildning, infrastruktur, energi och miljö

C36:2 (Malmö arbetarekommun) att SAP arbeta för full sysselsättning med effektiva produktionsmetoder och hög kompetens

C36:3 (Malmö arbetarekommun) att SAP eftersträvar en arbetsmarknad som är tillgänglig för alla

C37:1 (Gävle arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska verka för att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling

C37:2 (Gävle arbetarekommun) att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

C38:2 (Katrineholms arbetarekommun) att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

C40:2 (Karlstads arbetarekommun) att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

C41:1 (Lysekils arbetarekommun) att miljökrav i offentlig upphandling inom stat- och kommun knyts tydligt till våra nationella miljö kvalitetsmål

C41:2 (Lysekils arbetarekommun) att Sverige ratificerar ILO-konvention 94

C41:3 (Lysekils arbetarekommun) att vid offentlig upphandling i Sverige skall kraven på att löne- och anställningsvillkor följa för branschen gällande kollektivavtal

C42:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

C43:1 (Västernorrlands partidistrikt) att ratificera ILO:s konvention nr 94 om offentlig upphandling

C43:2 (Västernorrlands partidistrikt) att verka för att i samtliga kommuner och landsting följa ILO:s konvention nr 94 vid upphandlingsförfarandet

C45:1 (Jämtlands läns partidistrikt) att stödja arbetet med att förverkliga målen i den nationella strategi för besöksnäringen som näringen via Svensk Turism utarbetat

C45:2 (Jämtlands läns partidistrikt) att verka för att den internationella marknadsföringen ytterligare förstärks till att ligga i nivå med andra liknande länder

C45:3 (Jämtlands läns partidistrikt) att verka för att resurstilldelningen till infrastrukturinvesteringar inte baseras enbart på antalet boende på en ort, utan att nyckeltalen som används som underlag för investeringarna beräknas utifrån antalet personer som faktiskt reser i området

C45:4 (Jämtlands läns partidistrikt) att intensifiera arbetet med att förverkliga 2005 års kongressbeslut om en nationell strategi för internationella evenemang

C46:2 (Piteå arbetarekommun) att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

C51:3 (Malmö arbetarekommun) att det ska vara obligatoriskt med kontinuerlig uppföljning av offentliga upphandlingar i enlighet med till exempel "Vita jobb"-modellen

C54:1 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraternas jobbpolitik tydliggör vikten av att genom olika insatser utveckla möjligheterna för småföretagare att växa och anställa

C54:2 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna i olika lagstiftning, andra regelverk och förordningar verkar för att minska regelverket kring företagande t ex

C54:4 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för en förenkling av förfrågningsunderlag

C54:5 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för utbildnings och utvecklingsstöd för att öka småföretagares kunskaper och möjligheter att samverka för att konkurrera om större uppdrag

C54:6 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom rimligare sjukersättningsvillkor i startskede

C54:8 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna tar fram förslag på hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom att t.ex. inrätta utvecklingskuvöser

C58:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska arbeta fram ett förslag för etablering av en enhet för innovationsimport under relevant departement, med syftet att locka innovatörer att starta sina företag i Sverige

C62:2 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C62:3 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C62:5 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C63:2 (Umeå arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C63:3 (Umeå arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C63:5 (Umeå arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C64:2 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C64:3 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C64:5 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C65:2 (Piteå arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C65:3 (Piteå arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C65:5 (Piteå arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C66:2 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C66:3 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C66:5 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C67:2 (Södertälje arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C67:3 (Södertälje arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C67:5 (Södertälje arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C68:2 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C68:3 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C68:5 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C69:2 (Stockholms partidistrikt) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C69:3 (Stockholms partidistrikt) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C69:5 (Stockholms partidistrikt) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C70:2 (Luleå arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningsinsatser i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C70:3 (Luleå arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C70:5 (Luleå arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C71:3 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C71:5 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C72:2 (Landskrona arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningsinsatser i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C72:3 (Landskrona arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C72:5 (Landskrona arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C73:2 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningsinsatser i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C73:3 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C73:5 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C74:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom högskolor/ universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningsinsatser i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C74:3 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar

C74:5 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning

C75:1 (Gävleborgs partidistrikt) att Socialdemokraterna formulerar en strategi där industrin spelar en avgörande roll för att påbörja omställningen till ett hållbart samhälle

C76:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna sätter tillväxtpolitiken som en av de främsta prioriteringarna

C76:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att samverkansforum mellan stat - region - kommun skapas för att underlätta och stimulera kommuner och regioners arbete med aktiv tillväxtpolitik

C77:1 (Gävle arbetarekommun) att partiet verkar för att konceptet ”Vita Jobb” eller motsvarande upplägg tillämpas vid offentliga upphandlingar i Sverige

C79:1 (Söderhamns arbetarekommun) att förbättra trygghetssystemen för företagare

C80:1 (Askersunds arbetarekommun) att upphandlingsregler förenklas, så tjänstemän kan handla enligt ramavtal och även följa upp det som beställs

C80:2 (Askersunds arbetarekommun) att alla verksamheter inklusive regeringskansliet följer de upphandlings regler som gäller enligt uppställda regelverk

C82:1 (Värmdö arbetarekommun) att ställa sig bakom idén att socialdemokratin i ökad utsträckning bör uppmärksamma betydelsen av entreprenörskap i samhället, samt uppmana arbetarekommuner att ta egna initiativ till hur det kan ske

C84:1 (Göteborgs partidistrikt) att partistyrelsen ges i uppdrag att utreda konsekvenserna av lagen om offentlig upphandling för välfärdstjänsternas utveckling i vårt land

C84:2 (Göteborgs partidistrikt) att partistyrelsen ges i uppdrag att lägga förslag som kan göra det möjligt att ta klimathänsyn, sociala hänsyn och fackliga rättigheters hänsyn vid upphandling av tjänster i kommunerna

D226:4 (Kristianstads arbetarekommun) att Socialdemokraterna utvecklar möjligheterna för företagsformer såsom personalkooperativ och brukarkooperativ

I92:1 (Arboga arbetarekommun) att utreda hur vi vidtager åtgärder för att säkra tillgången på riskvilligt kapital till näringslivet för att klara framtiden med hänsyn till bl.a. den globala utvecklingen

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: A35:2, A36:2, C2:1, C3:1, C4:1, C6:1, C6:2, C6:5, C9:1, C11:1, C11:6, C11:7, C11:8, C12:3, C13:1, C13:2, C15:1, C15:2, C17:1, C17:2, C17:3, C17:6, C19:1, C23:1, C24:1, C24:2, C26:1, C27:1, C28:1, C28:2, C30:1, C31:1, C32:1, C34:1, C34:3, C35:1, C38:1, C39:1, C40:1, C42:1, C44:1, C44:2, C46:1, C47:1, C49:1, C49:2, C50:1, C51:1, C51:2, C52:1, C53:1, C54:3, C54:7, C55:1, C55:2, C56:1, C56:2, C57:1, C58:2, C59:1, C59:2, C60:1, C61:1, C61:2, C62:1, C62:4, C63:1, C63:4, C64:1, C64:4, C65:1, C65:4, C66:1, C66:4, C67:1, C67:4, C68:1, C68:4, C69:1, C69:4, C70:1, C70:4, C71:1, C71:2, C71:4, C72:1, C72:4, C73:1, C73:4, C74:1, C74:4, C78:1, C81:1, C83:1, C83:2, C83:3, C85:1, C92:5, D297:3, D298:2

A35:2 (Värmdö arbetarekommun) att en nationell modell för samverkan – partnerskap – mellan offentlig sektor och den sociala ekonomin, vid sidan om LOU, utvecklas som metod för att förverkliga beslutet vid partikongressen 2009 om alternativ till marknadsmässig upphandling i syfte att ge ideella, kooperativa och andra sammanslutningar utan vinstsyfte (social ekonomi) goda förutsättningar att medverka i välfärdens verksamheter utifrån sina unika förutsättningar

A36:2 (Härnösand arbetarekommun) att en nationell modell för samverkan – partnerskap – mellan offentlig sektor och den sociala ekonomin, vid sidan om LOU, utvecklas som metod för att förverkliga beslutet vid partikongressen 2009 om alternativ till marknadsmässig upphandling i syfte att ge ideella, kooperativa och andra sammanslutningar utan vinstsyfte (social ekonomi) goda förutsättningar att medverka i välfärdens verksamheter utifrån sina unika förutsättningar

C2:1 (Umeå arbetarekommun) att man får behålla sin tidigare SGI under en treårsperiod som skydd under uppbyggnadsskedet

C3:1 (Trelleborg arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att en konsekvensutredning kommer till stånd, avseende privatiseringens effekter på samhället

C4:1 (Borås arbetarekommun) att det tas fram en grundutbildning för de som startar eget

C6:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att långsiktiga gemensamma utvecklingsplaner/program utarbetas för svensk basindustri inklusive besöksnäringen för att säkerställa dess konkurrenskraft

C6:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att det i de nationella och gemensamma utvecklingsplaner/programmen finns strategier för att långsiktigt säkra tillgången på råvaror och kompetens till våra basindustrier inklusive besöksnäringen

C6:5 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att utveckla styrmedel och stimulanser för att näringslivet både ger jobb och en långsiktig hållbar utveckling. De statliga företagen ska vara föregångare, där Vattenfall ska vara en strategisk partner till basindustrin för att kunna erbjuda långsiktiga och konkurrenskraftiga elpriser

C9:1 (Piteå arbetarekommun) att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar

C11:1 (Malmö arbetarekommun) att utveckla former för skattepremierat entreprenörssparande

C11:6 (Malmö arbetarekommun) att ett skatteincitament för företagsnära och industrinära forskning införs

C11:7 (Malmö arbetarekommun) att Sveriges investeringar i forskning och utveckling utgör minst fem procent av BNP

C11:8 (Malmö arbetarekommun) att innovations- och forskningscentra skapas kring alla våra universitets- och högskolesäten

C12:3 (Umeå arbetarekommun) att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationellt riktade insatser inom ramen för forsknings- och innovationspolitiken för att främja gruvnäringens utveckling

C13:1 (Säter arbetarekommun och Hedemora arbetarekommun) att Socialdemokraterna aktivt driver frågan om en förändring av LOU inom 2 områden. 1) Skapa likvärdiga villkor när det gäller inköp, för privata och offentliga utförare av offentligt finansierad verksamhet. 2) Ge Kommuner och Landsting möjlighet att väga in faktorer som öppna landskap, arbetstillfällena och kommuninnevånarnas krav på närproducerade livsmedel vid upphandlingar

C13:2 (Säter arbetarekommun och Hedemora arbetarekommun) att riksdagsledamöterna uppmanas att aktivt agerande i frågan

- C15:1 (Hudiksvalls arbetarekommun) att maximal beskattning av godkända belöningar skall vara 30 % stimulering till företagen bör också vara
- C15:2 (Hudiksvalls arbetarekommun) att en halvering av arbetsgivaravgiften betalas vid förslagsutbetalningar
- C17:1 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att en forsknings- och innovationsstrategiberedning bildas med representanter från staten, som huvudman för forskningen, för landstingen, som huvudman för vården och för den samlade Life Science industrin – som utvecklar produkter och tjänster
- C17:2 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att beredningen som första uppgift behandlar de förslag som olika organ föreslagit, som Utredningen av den kliniska forskningen samt från Delegation för samverkan i den kliniska forskningen
- C17:3 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att entydiga priser och andra villkor för kliniska prövningar i Sverige där serviceåtaganden från sjukvårdens, akademins och industrins sida regleras
- C17:6 (Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt) att införa sänkt företagsbeskattning i Sverige på intäkter från patenterade produkter
- C19:1 (Dalarnas partidistrikt) att kravet på kollektivavtal finns med i LOU
- C23:1 (Askersunds arbetarekommun) att lagstiftningen ändras, så att kommuner ska ha ett rejält inflytande på tillståndsgivningen till gruvor
- C24:1 (Västerviks arbetarekommun) att partikongressen beslutar enligt rubricerat förslag
- C24:2 (Västerviks arbetarekommun) att förverkligandet sker på de sätt som anses möjliga för att genomförandet kan ske snarast möjligt
- C26:1 (Ljungby arbetarekommun) att Socialdemokraterna i Ljungby antar motionen i sin helhet och verkar för införande av kvotering till börsbolagsstyrelser
- C27:1 (Tingsryds arbetarekommun - enskild) att riksdagsledamöter och partistyrelsen verkar i motionens anda
- C28:1 (Arvika arbetarekommun) att vi i riksdagen verkar för bindande kvoteringsregler till bolagsstyrelser i Sverige med ett initialt krav på minst 30 % av endera kön
- C28:2 (Arvika arbetarekommun) att vi i Europaparlamentet verkar för samordnade harmoniserade bindande kvoteringsregler på EU-nivå också där med ett initialt krav på minst 30 % av endera könet
- C30:1 (Karlstads arbetarekommun) att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C31:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C32:1 (Katrineholms arbetarekommun) att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C34:1 (Emmaboda arbetarekommun) att arbeta för en förlängning av starta eget bidrag till minst 12 månader

C34:3 (Emmaboda arbetarekommun) att man verkligen belyser att det är ett risktagande med lånat kapital till att starta företag

C35:1 (Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt, Östergötlands partidistrikt) att utveckla en strategi för en tillväxt och jobbskapande politik i enlighet med ovan nämnda förslag

C38:1 (Katrineholms arbetarekommun) att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet

C39:1 (Solna arbetarekommun) att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster

C40:1 (Karlstads arbetarekommun) att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet

C42:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet

C44:1 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna med kraft driver kravet att kommuner och landsting vid upphandlingar och i samband med införande av LOV ska ha rätt till att ställa krav på kollektivavtal

C44:2 (Sundsvalls arbetarekommun) att Socialdemokraterna med kraft driver kravet att kommuner och landsting vid upphandlingar och i samband med införande av LOV ska ha rätt att ställa samma krav på privata utförare som på de egna förvaltningarna när det gäller rätten till heltidstjänster

C46:1 (Piteå arbetarekommun) att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet

C47:1 (Mönsterås arbetarekommun) att arbetsgivarens sjuklöneansvar lyfts bort för alla anställda i företag med max 10 anställda och Försäkringskassan betalar ut sjuklönen

C49:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokraterna strävar efter att få till stånd en funktion, vars roll är att samla allt tillgängligt stöd för entreprenörer, som en dynamisk stödkorridor

C49:2 (Lunds arbetarekommun) att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen

C50:1 (Umeå arbetarekommun) att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag säkerställa skogsindustrins konkurrensförmåga i enlighet med motionens intentioner

C51:1 (Malmö arbetarekommun) att sociala hänsyn ska tas i all offentlig upphandling

C51:2 (Malmö arbetarekommun) att det tillsätts en utredning i syfte att fastslå en grund för vad sociala hänsyn i offentlig upphandling mer precist ska innebära

C52:1 (Ullerud arbetarekommun) att partistyrelsen arbetar fram riktlinjer för sociala krav vid offentlig upphandling i motionens andemening

C53:1 (Nordvärmlands arbetarekommun) att partistyrelsen arbetar fram riktlinjer för sociala krav vid offentlig upphandling i motionens andemening

C54:3 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna i sina uppdrag verkar för att offentliga upphandlingar som idag ofta genomförs av större upphandlingskontor, bryts ner i delar som mindre företag kan lägga anbud på

C54:7 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom en a-kassa som inte kräver avveckling

av företag. Kan man behålla nödvändiga resurser i ett vilande företaget under lågkonjunktur kan man snabbt komma igång när efterfrågan ökar

C55:1 (Höganäs arbetarekommun) att inga banker eller övriga kortutgivare får belasta i Sverige gjord handel med någon form kortavgift eller vad det i övrigt kan kallas.

C55:2 (Höganäs arbetarekommun) att inga årsavgifter får tas ut för nämnda kort eller i övrigt tänkta andra kort.

C56:1 (Mönsterås arbetarekommun) att göra det möjligt för unga människor att starta egna företag på samma villkor som de som har fyllt 25 år.

C56:2 (Mönsterås arbetarekommun) att se över nyföretagandet för unga, premiera de med mest drivkraft som t ex genom skattelättnader under uppstarten

C57:1 (Gävle arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet verkar för sådan lösning att nya företag skall på ett dokumenterat sätt uppvisa grundläggande kunskaper i lagar och avtal

C58:2 (Lunds arbetarekommun) att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen

C59:1 (Ystads arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti inte ska stödja utförsäljningar av fler statliga bolag

C59:2 (Ystads arbetarekommun) att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska verka för en återreglering av de samhällsnyttiga marknader som avreglerats av den borgerliga regeringen

C60:1 (Lunds arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet skall verka för att vid all offentlig upphandling av tjänster och arbete av stat och kommun tillämpa regler efter den ovan beskrivna modellen. Samt ställa krav på vita jobb med krav på sociala villkor i form av specificerade delar av branschens kollektivavtal och förbud mot svartarbete som tillkommande kontraktsvillkor

C61:1 (Svedala arbetarekommun) att kongressen beslutar att det snarast ska tillsättas en kommitté med uppdrag att utarbeta konkreta förslag med den inriktning som denna motion handlar om. Målet ska vara en ökad tillväxt inom sjukvård och omsorg och därmed en förbättrad kvalitet och kapacitet

C61:2 (Svedala arbetarekommun) att ovan nämnda kommitté ska vara klar med sitt förslag så att detta kan användas inför den kommande valrörelsen

C62:1 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C62:4 (Hudiksvalls arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C63:1 (Umeå arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C63:4 (Umeå arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C64:1 (Smedjebackens arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C64:4 (Smedjebackens arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C65:1 (Piteå arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C65:4 (Piteå arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C66:1 (Stenungsunds arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C66:4 (Stenungsunds arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C67:1 (Södertälje arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C67:4 (Södertälje arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C68:1 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C68:4 (Jönköpings arbetarekommun) att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C69:1 (Stockholms partidistrikt) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C69:4 (Stockholms partidistrikt) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C70:1 (Luleå arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C70:4 (Luleå arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C71:1 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C71:2 (Ulricehamns arbetarekommun) att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov

C71:4 (Ulricehamns arbetarekommun) att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations - och utvecklingsverksamhet

C72:1 (Landskrona arbetarekommun) att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar

C72:4 (Landskrona arbetarekommun) att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C73:1 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att verka för strategiska forskningsinsatser med tydliga branschknnytningar

C73:4 (Hultsfreds arbetarekommun - enskild) att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C74:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för strategiska forskningsinsatser med tydliga branschknnytningar

C74:4 (Helsingborgs arbetarekommun) att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet

C78:1 (Stockholms läns partidistrikt) att en översyn av tjänstesektorns villkor görs i enlighet med motionens riktning

C81:1 (Linköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verka för en översyn av LOU vad gäller innehåll och tillämpning i enlighet med motionens intentioner

C83:1 (Krokoms arbetarekommun) att partikongressen ställer sig bakom motionen och uppdrar till partistyrelsen att verka för förändringar enligt nedan

C83:2 (Krokoms arbetarekommun) att statliga bolag skall inte ge maximal avkastning till svenska staten

C83:3 (Krokoms arbetarekommun) att dela av vinst som svenska statliga bolag gör, återinvesteras i ökad service eller utveckling av bolagen i Sverige

C85:1 (Borås arbetarekommun) att Socialdemokraterna arbetar för att se över avregleringarna på marknaden, så att de gynnar skattebetalare och konsumenter

C92:5 (Bräcke arbetarekommun) att en särskild utredning tillsätts i syfte att se över effekterna av avregleringarna inom infrastrukturområdet och föreslå åtgärder i syfte att säkerställa likvärdiga villkor och ett brett tjänsteutbud i hela landet

D297:3 (Stockholms partidistrikt) att besluta att verka för en lagstiftning om kvotering av underrepresenterat kön till ledningen i bolag och styrelser när man inte uppnår målet om 40/60 i fördelning mellan kvinnor och män

D298:2 (Skövde arbetarekommun - enskild) att partikongressen beslutar att verka för en lagstiftning om kvotering av underrepresenterat kön till ledningen i bolag, styrelser när man inte uppnår målet om 40/60 i fördelning mellan kvinnor och män

Partikongressen föreslår besluta:

att avslå motionerna C1:1, C1:2, C1:3, C1:4, C1:5, C7:1, C14:1, C48:1, C48:2

C1:1 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna bör vidareutveckla och fortsätta bereda båda förslagen

C1:2 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att få acceptans och beslut att driva vidare förslagen internationellt

C1:3 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att få internationell acceptans och beslut att driva vidare förändringarna

C1:4 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att medverka aktivt i genomförandet av förändringarna

C1:5 (Vallentuna arbetarekommun - enskild) att rekommendera partistyrelsen att tillsätta en arbetsgrupp för behandling av de angelägna frågor som motionen tar upp

C7:1 (Hudiksvalls arbetarekommun) att partikongressen tillstyrker motionen och tillser att berörda riksdagsledamöter jobbar för att driftsformen utvecklas så att den snarast kan införas

C14:1 (Västerbottens partidistrikt) att det utreds om det finns möjlighet att införa regler som gör det svårare att flytta företag

C48:1 (Laxå arbetarekommun) att partikongressen verkar för att införa kostnader för att lägga ner företag i Sverige

C48:2 (Laxå arbetarekommun) att det blir dyrare att säga upp personal vid flytt av företag från Sverige

MOTION C1

VALLENTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Avskaffa dagens patentsystem - utforma ett nytt

1. Sammanfattning:

Dagens patentsystem fungerar sämre i både teori och praktik. Effekterna och följderna av patenttvister är ofta orättvisa och skapar mer problem för fler än de färre de egentligen är tänkta att skydda. Patent hämmar allt mer utveckling och bromsar innovation för samhälle, näringsliv, företag, industrier, miljö, klimat och även oss människor. Sverige behöver kraftfullt agera och verka för två stora förändringar kring patentområdet.

2. Bakgrund:

Patent kom till för att ge skydd för företag och dess uppfinningar. I början var patent ofta baserad på fysiska produkter eller innehåll en praktisk komponent men med tiden har patent utvecklats till abstrakta ideér utan krav på att behöva utveckla eller framställa en produkt.

Flera år kan fortlöpa innan verksamheter identifierar att de har liknande lösningar eller överlapp som föranleder en konflikt eller tvist kring patent. Antalet patenttvister mellan företag har eskalerat de senare åren och fall efter fall så blir konsekvensen en lång och kostsam rättslig process med både juridiska och stora ekonomiska konsekvenser.

Utfallet blir ibland en förlikning men oftast en specifik vinnare och en förlorare. Dessa tvister tillför oftast ej samhället något värde utan skapar mer en tröghet i att genomföra förändringar samt minskad produktivitet och för med sig ökade kostnader för varor och tjänster.

De största internationella bolagen tävlar om att utveckla tusentals nya patent årligen. Bolagen gör även planerade företagsförvärv och uppköp av specifika patentportföljer. Det blir en kraftbalans mellan ett fåtal

stora företag som specialiserar sig att arbeta med patentområdet. Företagen skaffar sig patent som de även vet kan användas som motmedel och skydd för patentstämningar från andra bolag.

De stora företagen utnyttjar sin kraft i storlek samt förmåga ekonomiskt vara uthålliga i långa och utdragna rättsliga processer av en patenttvister gentemot mindre företag. Svenska innovationer i mindre företag i Sverige hävdar sig inte patentmässigt i global konkurrens med större företag i andra länder.

I Sverige finns det t.ex amerikanska bolag som utbildar och stimulerar sin svenska personal i att utveckla patent. Budskapet är att man skall utnyttja amerikansk kompetens och resurser i arbetet kring patent samt att alla patent skall registreras i USA och där man bedömer att man rättsligt kring patent är starkast gentemot andra länders lagar och förordningar.

Företagandet, industrierna, klimatet och även vi människor skadas av patent som hämmar utveckling och bromsar innovation i samhället. Idag finns det risker med att registrera ett patent och konsekvensen är att företag avstår från att registrera patent för att riskera att drabbas av en stämning.

De små företagen har inte tid, råd eller rätt resurser att bestrida sina patent. Patent har olika räckvidd för hur pass omfattande skyddet är och i sak kan det vara olikheter mellan länder rent geografiskt. Att köpa patent har idag blivit likställt med att köpa en marknadsandel. Patent begränsar, leder ofta till monopol och effekten blir omvänd att stora ledande internationella bolag utnyttjar patenttvister för att bibehålla sina marknadsfördelar. Internationell avtalsrätt är obefintlig då de finns varuhus med produkter och utseende som påminner väldigt mycket om samma som finns i andra länder.

Idéer och innovationer begränsas av patentskydd i t.ex funktion, form och färg. Rent juridiskt är det väldigt svårt att med bevisböda bevisa vilken part som "uttryckt en idé före den andra".

3. Motivering - Bedömning:

- Sverige behöver sända en tydlig signal till näringslivet att innovation behövs och det stimuleras
- Genom att ta bort den generella styrningen och regler kring patent som ofta får fel verkan
- Får bort ev. diskussioner om vilket lands avtal som gäller var och när det tecknades
- Möjliggör för nya företag att vara mer innovativa och skapa nya branscher och nya arbeten.
- Stimulera och skydda små företag att vara innovativa och att minimera deras risker
- Vid industrispionage, informationsstöld eller plagiat/kopiering så skall det vara en vanlig juridisk process som skall vara skild från själva patentet i sig.
- På sikt få bort teoriska avtal, affärer samt royalties som är byggda kring patenträtter
- Bara för att någon haft en bra idé och tagit patent på den skall det inte begränsa någon att utföra eller förverkliga idén till något konkret och användbart.
- De handlar om att berika samhälle, näringsliv, företag, industrier, miljö, klimat och även oss människor med fler alternativ för lösningar

4. Förslag

Förslag 1- Sverige skall verka för att avveckla nuvarande patentsystem. Genom att ta bort de begränsande faktorerna kring patent så främjas nyskapande. En innovation som blir till näring för hela samhället och ger möjlighet till en mer konkurrensutsatt tillgång till produkter och tjänster samt även en mer rättvis fördelad och marknadsanpassad ekonomi. Det skall finnas en drivkraft för att det skall vara möjligt att göra samma saker bättre och billigare.

Förslag 2 - Verka för att utforma ett nytt lättare men begränsat, globalt förankrat patentsystem där man fokuserat och enats över fler länder kring specificerade områden som skyddar och värnar om samhälle, näringsliv, företag, industrier, klimatet och även oss människor. Ett ex. är läkemedelsindustrin där patent i fel sammanhang kan leda till att människor dödas. Den större delen av läkemedelsbranschen idag finansieras av offentliga medel och den mindre delen från företagen. Sverige bör även verka för att andra företag kan vidareutveckla redan tidigare patent inom läkemedelsbranschen. Den som är patentinnehavare är inte lika benägen att vidareutveckla eller förnya sina lösningar. Här skall det också vara en drivkraft att det skall vara möjligt att göra samma saker bättre och billigare.

“Sverige behöver verka för att genomföra dessa två stora förändringar kring patentområdet både inom och utom Sveriges gränser.”

Partikongressen föreslås besluta:

- C1:1 att Socialdemokraterna bör vidareutveckla och fortsätta bereda båda förslagen
- C1:2 att få acceptans och beslut att driva vidare förslagen internationellt
- C1:3 att få internationell acceptans och beslut att driva vidare förändringarna
- C1:4 att medverka aktivt i genomförandet av förändringarna
- C1:5 att rekommendera partistyrelsen att tillsätta en arbetsgrupp för behandling av de angelägna frågor som motionen tar upp

Tommy Hägvall

Vallentuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C2

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Beräkning av sjukpenning för egen företagare

Den som har SGI som enbart grundas på inkomst av annat förvärvsarbete än anställning som (egen företagare) får kalenderdagsberäknad sjukpenning baserad på en bedömning av vad man kan förväntas ha som årlig inkomst ett år framåt. Det kan vara svårt och då får man ta hänsyn till tidigare inkomst, vilket inte känns rättssäkert.

Partikongressen föreslås besluta:

- C2:1 att man får behålla sin tidigare SGI under en treårsperiod som skydd under uppbyggnadsskedet

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C3

TRELLEBORG ARBETAREKOMMUN

Bättre koll på pengarna

Bristen på kunskap om privatiseringarnas effekter är problematisk. Att hundratals skattemiljarder satsas varje år utan att resultatet utvärderas är orimligt.

Varje år köper stat, kommuner, landsting och olika offentligt ägda bolag varor och tjänster från näringslivet för 820 miljarder kronor. Detta motsvarar en fjärdedel av Sveriges BNP, det samlade värdet på alla varor och tjänster, som produceras i landet på ett år.

Siffrorna är hämtade från en kartläggning som tidningen Dagens Samhälle gjort.

Varje år gör det privata näringslivet en vinst på 75-85 miljarder kronor på sin försäljning till det offentliga. Så ser svensk blandekonomi ut. Men kunskapen om vad stat och kommun får för pengarna är liten, för att inte säga obefintlig. ”Det är ett systemfel när hundratals miljarder rullar genom våra offentliga förvaltningar utan att man kan mäta produktivitet, kvalitet och effekter”.

Slutsatsen blir att det i dagsläget inte finns några vetenskapliga belägg för att ökad konkurrens leder till förbättringar i välfärden. Visst, valfrihet har ett egenvärde. Men det finns även andra värden väl så viktiga. En friskola är inte bra bara för att den är fri, en privat vårdavdelning är inte med automatik bra bara för den är privat. Kvalitet handlar för eleven om god undervisning, för patienten om god vård.

Till detta kommer en minst lika viktig fråga – den om ekonomin. Kvalitet måste vägas mot kostnad. Men vad rapporten från SNS och nu också kartläggningen från Dagens Samhälle visar att en sådan avvägning inte är möjlig. Väsentliga fakta saknas.

Det har på senare tid (vårdskandaler, friskolor m.m.) visat sig att de s.k. riskkapitalföretagen genom hänsynslös skatteplanering gör så att en stor del av skattepengarna (vinsten) hamnar i skatteparadis istället för att gå till vård, skola och omsorg. Detta måste vara fel.

Gärna en rejäl debatt - men först ett vettigt underlag.

Partikongressen föreslås besluta:

C3:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att verka för att en konsekvensutredning kommer till stånd, avseende privatiseringens effekter på samhället

Per Brandt

Trelleborg arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C4

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Certifiering för nyföretagare

Att kunskap är en av de viktigaste nycklarna till framgång och det gäller även för de som startar eget företag. Kunskapsnivån är inte alltid tillräcklig för nyföretagare när det gäller hur socialförsäkringssystemet fungerar, vad för EU-direktiv som gäller mm.

Därför är det viktigt att denna kunskapsnivå höjs och att alla har en rundkunskap om egenföretagande i Sverige. Där behövs det göras en stor utbildningsinsats för nyföretagare, så man klarar framtidens krav på arbetsmarknaden.

Partikongressen föreslås besluta:

C4:1 att det tas fram en grundutbildning för de som startar eget

Johan Hallin, Marie Sjöhem, Micael Emilsson och Benny Rybeck
Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C5

NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT

En aktiv politik för de statliga företagen

Sverige har ett flertal mycket strategiskt viktiga och betydelsefulla statliga bolag, några exempel är LKAB, Vattenfall och Sveaskog. De bolagen omsätter 250 miljarder kronor och har drygt 42 000 anställda vara av 16 000 anställda i Sverige.

Bolagen har över tid varit mycket lönsamma och under lång tid genererat mycket stora vinster som kunnat nyttjas för byggande av infrastruktur och finansiering av välfärd i hela Sverige.

Det är av yttersta intresse att dessa ”kronjuveler” behålls och utvecklas som statliga bolag. Grunden för bolagens verksamhet är våra gemensamma och betydelsefulla naturtillgångar, mineraler, vatten, skog och natur. Ägande och kontroll av den typen av naturtillgångar har och kommer att få en allt mer och betydelsefull inverkan för vårt lands tillväxt och välfärd. Att äga och kontrollera naturtillgångar är att ha ”Trumf på Hand”. Därför skall vi behålla dem, sköta om dem och engagera oss i dem.

För de orter i vårt land där nämnda bolag har sin verksamhet och utvinner råvaror är de en oerhört viktig del för sysselsättning. Oaktat direkt sysselsättning i bolagen borde bolagen som råvaruutvinnare kunna ta ett större ansvar för samhällsutveckling på de orter och i de regioner där råvarorna utvinnes.

Partikongressen föreslås besluta:

C5:1 att staten ska ha en långsiktig politik för att behålla de strategiskt viktiga och betydelsefulla statliga företagen i gemensam ägo

C5:2 att staten ska vara aktiv i sitt ägaransvar och genom ägardirektiv ge bolagen tydliga uppdrag som innebär att vidareförädling kommer tillstånd där råvaror och nyttigheter utvinns

Norrbottens partidistrikt

MOTION C6

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

En långsiktig näringspolitik för basnäringar och nyföretagande

Sverige behöver en aktiv näringspolitik, som tar vara på och satsar på våra basindustrier och besöksnäringen men samtidigt utvecklar nya företag och ställer om för de utmaningar som miljön och klimatet ställer. Det kräver investeringar i infrastruktur, stärkt kvalitet i utbildning och forskning, stöd till smarta klimatinvesteringar och möjligheter för fler småföretag att bli gröna företag. Sverige behöver förbättra sin förmåga att ta vara på den kreativitet och innovationskraft som finns i näringslivet i hela Sverige.

Basindustrierna

Basindustrierna spelar för Sverige en mycket viktig roll när det gäller export, sysselsättning, forskning och utveckling, innovationer, men även som grund för framväxande tjänsteföretag.

Basindustrins roll för Sveriges handelsbalans är betydande; den står för 28 procent av exportintäkterna och 51 procent av nettoexporten. Den långsiktiga tillväxten ligger på ett par procent per år.

Direkt kopplat till basindustrierna utvecklas nya innovationer, nya idéer och ny teknologi. Runt industrierna finns många mindre företag, transporter och varor som har stor betydelse för tillväxten lokalt och regionalt. Det går inte att överskatta dess betydelse för FoU och för alla de många tjänsteföretag som har industrierna som främsta kund.

Dessa moderna och internationellt konkurrenskraftiga industrier har varit och är därför en ryggrad i svensk ekonomi. Basindustrierna är också av avgörande betydelse för landsbygden genom att stora delar av näringarna finns i regioner som saknar en bred arbetsmarknad, inte minst i skogslänen.

Basnäring

Besöksnäringen är vår nya "basindustri". Besöksnäringen omfattar människors aktiviteter när de reser till och vistas på platser, utanför sin vanliga omgivning för kortare tid för fritid, affärer eller andra syften. Det

betyder att besöksnäringen är sammansatt av flera branscher och omfattar vittskilda aktiviteter. Sambandet med välfungerande offentliga strukturer är både stort och tydligt, inte minst när det gäller transportinfrastrukturen. Besöksnäringens omsättning ökade med 6,4 procent till 264 miljarder kronor under 2011. Besöksnäringen står därför för 5,7 procent av Sveriges totala export. Den allmänna bedömningen i världen är att besöksnäringen kommer att fortsätta att växa.

Långsiktighet i näringspolitiken

Näringspolitiken måste vara långsiktig. Det är idag vi behöver ge de nödvändiga förutsättningarna för ett starkt svenskt näringsliv om 10 – 20 år t ex genom forskning och teknikutveckling. För att uppnå långsiktigheten, behöver vi strategiskt bygga samverkan mellan näringsliv, samhälle och akademi. Desto starkare partnerskap vi bygger upp nationellt, regionalt och lokalt mellan näringsliv, universitet och högskolor, och det omgivande samhället, desto gynnsammare näringslivsförutsättningar skapar vi för att utveckla respektive branscher för jobben, tillväxten och för att klara de miljöutmaningar som finns.

Stödja organisationer för partnerskap och gemensam utveckling

För att uppnå fungerande samverkan mellan olika intressenter så är det av vikt att stödja uppbyggnad av "klusterorganisationer" d v s olika projekt, olika intressenter som ligger nära varandra och vill utvecklas tillsammans skapar partnerskap. I t ex strategin som finns för besöksnäringen efterfrågar näringen stöd för just denna typ av organisationer. I andra branscher kan det handla gemensam teknikutveckling, framtagning av nya processer, gemensamma demonstrationsanläggningar för att minska miljöpåverkan inom branschen och liknande.

Tydliggöra och stimulera det tredje uppdraget

Högskolor och universitet måste ytterligare utveckla formerna och samverkan med näringsliv och samhället. Det tredje uppdraget – det regionala utvecklingsuppdraget - för högskolor och universitet måste tydliggöras, lyftas fram och premieras.

Särskild betydelse behöver läggas vid att samarbetsmodeller utvecklas som tillgodoser svensk basindustri och besöksnäringens behov av kompetensförsörjning och FoU.

Basindustrin tillsammans med besöksnäringen har ett stort behov av en forskningspolitik som bidrar till att näringarnas konkurrenskraft bibehålls och förbättras i framtiden.

En näringspolitik som är miljömässigt hållbar

Arbete och tillväxt är grundet för ökat välstånd. Samtidigt behöver detta grundläggande faktum på allvar förenas med visionen om en hållbar utveckling. Vi behöver en näringspolitik som är miljömässigt hållbar. Det behöver utvecklas styrmedel och stimulanser så att näringslivets beteende både ger jobb och tillväxt men också leder till en utveckling som både är ekonomiskt, socialt och ekologiskt hållbart. Styrmedlen ska utformas så att de stimulerar till arbete och företagande, bibehåller industrins konkurrenskraft och bidrar till en hållbar utveckling. De statliga företagen spelar i detta en viktig roll och har ett ansvar att vara förebilder med god etik, hållbar produktion, bra arbetsvillkor och konkurrenskraft. Vattenfall kan som strategisk partner till basindustrin fortsättningsvis erbjuda långsiktiga konkurrenskraftiga elpriser.

Partikongressen föreslår besluta:

- C6:1 att långsiktiga gemensamma utvecklingsplaner/program utarbetas för svensk basindustri inklusive besöksnäringen för att säkerställa dess konkurrenskraft
- C6:2 att det i de nationella och gemensamma utvecklingsplaner/programmen finns strategier för att långsiktigt säkra tillgången på råvaror och kompetens till våra basindustrier inklusive besöksnäringen
- C6:3 att stimulanser införs för att universitet och högskolor ska utveckla samarbetet - sitt tredje uppdrag det regionala utvecklingsuppdraget - med näringsliv och omgivande samhälle
- C6:4 att energiförsörjningen till konkurrenskraftiga priser till de stora basindustrierna måste garanteras
- C6:5 att utveckla styrmedel och stimulanser för att näringslivet både ger jobb och en långsiktig hållbar utveckling. De statliga företagen ska vara föregångare, där Vattenfall ska vara en strategisk partner till basindustrin för att kunna erbjuda långsiktiga och konkurrenskraftiga elpriser

Dalarna partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt och Västernorrlands partidistrikt

MOTION C7

HUDIKSVALLS ARBETAREKOMMUN

En ny driftsform för företag "kollektivt andelsbolag"

I dag finns det ett antal olika driftsformer för företag (AB, Handelsbolag, Enskild firma, Ekonomisk förening) alla bygger på en odemokratisk styrning vid beslutsfattande och utdelning av lön och vinster. Efter många och stora skandaler i olika verksamheter med skola, vård, omsorgs företag där företagsledning och ägare sitter någon annanstans och inte aktivt deltar i verksamheten utan bara har ett syfte med sitt ägande, att ta ut maximalt med vinst.

Därför behövs ett nytt och demokratiskt sätt att driva verksamheter, där besluten fattas nära och med brukarnas behov som viktigaste styrning utan att vinstmöjligheten styr hela processen.

Den nya driftformen ska bygga på lika stort ansvar och möjligheter till påverkan av besluten. Med driften av t ex ett äldre boende, med personalen som ägare, skulle brukare och anhöriga direkt med närmsta personal kunna veta vad som gäller och med vårdnadshavarna vid t ex en skola som ägare skulle inte en krona hamna i något skatte paradiset.

På grund av det svåra med att utforma en sats som innefattar alla lag områden som en verksamhets form innebär väljer jag att vissa på de viktigaste punkterna som jag anser bör vara med i det fortsatta arbetet.

Skillnaden mellan den nya driftformen och de gamla driftformerna ska vara att:

Alla delägare ska,

- Äga exakt lika stor andel.
- Ingen passiv delägare, alla ska personligen jobba i verksamheten eller vara brukare av verksamheten.
- Ha exakt lika stort juridiskt och ekonomiskt ansvar för verksamheten.
- Insätta lika stor ekonomisk insats.
- Ha lika stort rösttal vid beslutsfattande.
- Vid ökning eller minskning av del ägare köpa eller sälja de andelarna som behövs.
- Vid eventuellt överskott vara skyldig att återinvestera minst 90 procent i verksamheten.
- Alla ekonomiska och verksamhetsbeslut skall vara offentliga.
- All eventuell personal ska ha meddelande skydd.

Partikongressen föreslår besluta:

C7:1 att partikongressen tillstyrker motionen och tillser att berörda riksdagsledamöter jobbar för att driftsformen utvecklas så att den snarast kan införas

Per Svensson

Hudiksvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C8

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

En politik för innovationsdriven tillväxt

Den svenska staten har en tradition att driva på innovationer vilket bidragit till att vi har en stark exportindustri. Framgångsrika exempel under 1900-talet finns inom exempelvis telefoni, högspänningsteknik och försvarsmateriel. Staten har via myndigheter, affärsdrivande verk och genom upphandling av ny teknik varit en viktig – ibland till och med avgörande – aktör.

På senare tid har statens agerande förändrats. Tidigare var staten med som en drivkraft och finansär i ett tidigt skede genom uppdragsforskning medan utvecklingen idag går mot att allt mer produkter köps färdiga – ”på hyllan”. Utvecklingen är inte enbart negativ; det fanns en risk med det tidigare sättet att industrins och inte samhällets och skattebetalarnas behov sattes i första rummet. Å andra sidan finns en risk idag att statens mer passiva hållning leder till att för samhället viktiga möjligheter inte tas till vara.

Vi tror att staten kan bli bättre på att få ut samhällsnytta, både genom att minska steget mellan forskning och innovation och genom att få det innovationsarbete som bedrivs att leda till kommersialiseringsbara produkter.

Det är lättare för industrin att kommersialisera forskningsresultat om industrin varit involverat i ett tidigt skede. Gapet mellan akademi och industri behöver överbryggas och forskningsanslagen – i första hand de från statens innovationsmyndighet Vinnova – kan bidra till det.

Ett sätt för detta är gemensamma forskningsprogram där akademien, myndigheter och industrin möts och säkerställer att programmens inriktning möter upp behov hos industrin.

Ett annat sätt att göra det kan vara att bidra till att det tas fram demonstratorer där resultatet från forskning och innovationer visas som en mer eller mindre färdig produkt. Goda exempel finns redan, såsom Grönt Flygtekniskt Innovationsprogram inom Vinnovas ram.

Staten har alltså en roll att spela för att överbrygga gapet mellan forskning och industri.

I högteknologiska branscher med långa kommersialiseringstider, osäker avkastning, höga utvecklingskostnader och begränsad kundbas är marknaden ofta ovillig att ta risker och därmed inte bra på att driva fram innovationer. Samtidigt är dessa branscher ofta mycket viktiga för samhället; det kan röra sig om sjukvård och hälsa, miljö, transporter, försvar, energi och telekommunikation.

Förutom ovan nämnda bidrag till demonstratorer kan stat, landsting och kommuner underlätta introduktion av nya produkter genom innovationsupphandling. Vinnova skriver:

”En viktig del av en innovationsprocess är relationen mellan kund och leverantör. En bra kravställning från kunden kan leda till produkter med nya funktioner och bättre kvalitet. Sådana innovationer kan generera nya affärer för leverantören, driva på marknadsutveckling och skapa en grund för tillväxt på de nya marknader som utvecklas. Hos kunden kan köp och användning av innovationer ge upphov till effektivitetsvinster samt möjlighet skapa nya tjänster.

Offentliga behov har stor betydelse för utveckling av nya och befintliga marknader eftersom de offentliga inköpsvolymerna är så betydande. I Sverige omfattar offentlig upphandling cirka 480-580 miljarder kronor årligen. Dessa inköp kan antingen utgöra en drivkraft för innovation och förnyelse eller verka konserverande. Idag används i princip ingen del på ett innovationsdrivande sätt. Indikationer finns på att offentlig upphandling snarare får stagnerande effekter. Potentialen till förbättring är alltså stor.

Avsikten med att främja offentlig innovationsupphandling är att stärka den offentliga sektorns långsiktiga effektivitet och utveckling, och samtidigt stärka konkurrenskraften i näringslivet. Offentlig innovationsupphandling kan också bidra till att lösa stora samhällsutmaningar.”

Staten och övriga offentliga sektorn har alltså en roll att spela genom driva på utvecklingen och underlätta introduktion av nya produkter genom innovationsupphandling.

Partikongressen föreslår besluta:

- C8:1 att Socialdemokraterna verkar för att forskningsanslagen som Vinnova fördelar tydligare styrs så de främjar innovationer
- C8:2 att Socialdemokraterna verkar för att staten mer än idag bidrar till att det tas fram demonstratorer som underlättar kommersialiseringen av innovationer
- C8:3 att Socialdemokraterna verkar för att staten och övriga delar av offentliga sektorn genom innovationsupphandling driver på utvecklingen och underlättar introduktionen av nya produkter

Martin Tollén, Göran Karlsson och Anna-Lena Sörenson

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C9

RITEÅ ARBETAREKOMMUN

En politik mot marknadsstörningar

Sveriges närings- och arbetsliv präglas i allt högre utsträckning av tjänsteproduktion och olika former av upphandling. Det har medfört att ett stort antal branscher lever under extrem prispress som i sin tur stimulerar olika typer av illojalt agerande. I ytterlighetsfallen är konkurrensvillkoren sådana att det knappast är möjligt att bedriva en lönsam verksamhet där man helt och fullt tillämpar gällande kollektivavtal och följer lagen. Exempel finner vi inom delar av åkerinäringen, fastighetsskötsel, restaurangnäringen, byggsektorn, tvätterier, taxi med flera.

Hittills har debatten kring sådan verksamhet koncentrerats kring bristfälliga villkor för de anställda samt eventuell brottslighet i de enskilda företagen.

Mindre intresse har riktats mot hur lönedumpning och olika typer av ekonomisk brottslighet påverkar marknadsvillkoren för de företag som försöker sköta sig och hur den negativa infiltrationen påverkar de aktuella branscherna i stort.

Efter ett par årtionden av avregleringar, internationalisering och privatisering står det dock klart att sådana marknadsstörningar tenderar att få epidemisk karaktär. Lika klart står att marknadsstörningarna hindra utvecklingen av stabila, ansvarstagande företag med långsiktig utvecklingsförmåga inom de svårast drabbade näringarna. En sådan utveckling får i sin tur konsekvenser för näringspolitiken i stort samt de skattebaser som ska bär upp vår välfärd.

En socialdemokratisk politik för full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor måste utveckla en politik som särskilt adresserar de problem som uppstår när företag tillskansar sig marknadsfördelar via illojal konkurrens. Det kan exempelvis ske via tydliga regler i samband med offentlig upphandling, utvidgade kontroller av aktuella branscher samt tyngre straffsätser i samband med brottslighet som syftar till att tillskansa sig marknadsfördelar. En sådan lagstiftning, som tydligt syftar till att säkra konkurrens på lika villkor, är vanligt förekommande i övriga EU, men har inte fått genomslag i Sverige. Här har begreppet marknadsstörning i stort bara använts för att beskriva monopol, kartellbildningar eller falsk marknadsföring i samband med reklam.

Tjänstemarknadernas avigsidor visar dock på behovet av särskilda insatser mot andra typer av marknadsstörningar. I Sverige finns det dessutom en särskild faktor som förstärker behovet av en samlad politik mot illojal konkurrens. Den faktorn rör lönebildningen. Den svenska modellen bygger på att parterna på arbetsmarknaden ensamma ansvarar för löner och andra anställningsvillkor via kollektivavtal. Det finns inga statliga minimilöner.

Utvecklingen av en allt mer fragmentiserad tjänstesektor, i kombination med en rad politiska beslut, har försämrat eller omöjliggjort de fackliga organisationernas möjligheter att teckna och upprätthålla branschavtal med fullt genomslag. Det har i sin tur öppnat för att använda lönedumpning som konkurrensmedel.

Partikongressen föreslås besluta:

- C9:1 att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C9:2 att de åtgärderna också ska stödja arbetsmarknadens parter i ambitionen att teckna rikstäckande kollektivavtal som motverkar lönekonkurrens

Ingrid Vålitalo

Piteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C10

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Finansiering små-/medelstora företag

Finansieringsmöjligheter för små/medelstora företag måste ses över, då bankerna lever i en svart-vit värld. Det finns inga nyanser i deras värld och det är just nyanser som ibland behövs för att små/medelstora företag ska överleva eller utvecklas.

Problem med finansiering tynger många företagare - svårigheter att låna pengar från bankerna för att göra investeringar - små företag agerar ofta banker för större företag. Företag som vet att investeringar i dåliga tider skapar en stabil ekonomisk grund och ger fler jobb i framtiden.

Partikongressen föreslås besluta:

- C10:1 att låta ett statligt rikskapitalbolag investera i små/medelstora företag som vill utveckla och förädla sin produkt

Lejla Bajraktarevic

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C11

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Fler och växande företag

Sverige är ett innovativt och konkurrenskraftigt land. Det visar bland annat World Economic Forums ranking de senaste 10 åren. Det är en position som Sverige skaffat sig genom årtionden av hårt arbete, uppoffringar och en insikt om att man tillsammans kan komma lite längre än om var och en går för sig.

Idag finns det cirka 1 miljon företag och cirka 500 000 företagare i Sverige. Andelen företagare ligger under genomsnittet i EU. Idag är det främst i de små, nya och innovativa företagen möjligheten för en

snabb jobbtillväxt finns. Det är tydligt att det behövs en mycket mer aktiv politik för att främja företagandet i landet.

Vi vill att socialdemokratin underlättar för människor att starta och utveckla företag. Nya metoder måste prövas för att skapa ett bättre entreprenörs- och företagarklimat. Sverige ska vara ett land, där det finns goda möjligheter att göra avdrag för ökat risktagande genom skattepremierat entreprenörssparande.

Att växa i antal anställd som småföretagare alltid ett risktagande. Det behövs nya former att premiera småföretags risktagande i form av nyrekryteringar. Socialdemokratin bör pröva nya modeller som syftar till att skapa incitament för småföretag som vågar växa i antal anställda. Dagens regler för sjuklöneansvar innebär att många småföretag inte vågar anställa fler. Reglerna riskerar också att bidra till att personer som haft återkommande sjukdom, utestängs från arbetsmarknaden.

Idag omgärdas det offentliga riskkapitalet av en stor och krånglig byråkrati. Det behövs ett effektivare utnyttjande av det offentliga riskkapitalet. Det offentliga riskkapitalet ska vara marknadskompletterande och i större utsträckning än idag dela risk med privata investerare.

Sverige har under många år varit ledande i investeringar i forskning och utveckling (FoU). Idag tappar dock grundforskningen i kvalitet och en väldigt liten andel av den industrinära forskningen når eller sker i de små företagen. Sverige är ett av få länder i OECD som inte har skatteincitament för forskning. Våra forskningsinstitut svarar för en liten del av forskningen jämfört med andra länder och få incitament finns för samverkan mellan forskare och företag. Det behövs högre offentliga FoU-ambitioner och nya modeller som syftar till att attrahera det internationella kapitalet och kompetensen i tidiga utvecklingsskeden. Innovations- och forskningscentra bör skapas kring alla våra lärosäten.

En annan viktig kugge i utvecklandet av företag är patentskyddet. Detta skydd måste stärkas så att innovationer i större utsträckning kan fortsätta utvecklas i Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

- C11:1 att utveckla former för skattepremierat entreprenörssparande
- C11:2 att pröva nya modeller som syftar till att skapa incitament för småföretag som vågar växa i antal anställda
- C11:3 att se över dagens regler för sjuklöneansvar så att dessa inte utgör ett hinder för att småföretag ska vågar anställa
- C11:4 att användandet av offentligt riskkapital effektiviseras
- C11:5 att offentligt riskkapital i högre utsträckning än idag delar risk med privat kapital
- C11:6 att ett skatteincitament för företagsnära och industrinära forskning införs
- C11:7 att Sveriges investeringar i forskning och utveckling utgör minst fem procent av BNP
- C11:8 att innovations- och forskningscentra skapas kring alla våra universitets- och högskolesäten
- C11:9 att patentskyddet stärks

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C12

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

För Sveriges bästa – stärk gruvnäringen

Svensk gruvnäring befinner sig i en starkt expansiv fas. Exporten ökar stadigt samtidigt som den direkta sysselsättningen inom branschen idag den högsta på över 20 år. På flera håll i landet genomförs mångmiljardinvesteringar för att utveckla utvinningen. Prospekteringen blir allt intensivare för att utvinna de mineraltillgångar som finns runt om i Sverige.

Gruvnäringen har alltid haft en stor betydelse för Sveriges ekonomi och det har näringen också idag och i framtiden. Gruvnäringen är liktydig med stora exportinkomster, direkt och indirekt ett stort antal jobb och en teknikdriven utveckling som ger stora samhällsvinster för hela landet. Därför är främjandet av gruvnäringens utveckling en angelägen framtidsfråga för hela Sverige.

Gruvnäringens expansiva utveckling medverkar också till utmaningar. Utmaningar som behöver mötas med aktiva nationella politiska insatser.

Främja kompetensförsörjningen!

Svensk gruvnäring riskerar att tappa kraft av bristen på utbildad arbetskraft. Arbetsförmedlingen skriver: ”Efterfrågan på kompetent arbetskraft är stor inom gruvnäringen och en rekrytering på upp till 5 000 personer kommer att bli aktuell när nya gruvor etableras samtidigt som stora pensionsavgångar sker och nya tillträdande på arbetsmarknaden blir färre.”

Därför behöver Socialdemokraterna verka för riktade insatser inom utbildnings- och arbetsmarknadspolitiken för att möta gruvnäringens kompetensförsörjningsbehov.

Stärk forsknings- och innovationskraften!

Svensk gruvnäring är i ordets rätta bemärkelse en high-tech-industri och en kraftkälla för nya innovationer inom alltifrån verkstadsprodukter till miljöteknik och energieffektivisering. Gruvnäringen är redan idag världsledande, såväl inom det producerande som inom maskin- och utrustningsområdet. Potentialen för den framtida utvecklingen är oerhörd.

Därför behöver Socialdemokraterna verka för riktade insatser inom den nationella forsknings- och innovationspolitiken. Inom branschen talar man om skapandet av ett europeiskt Center of Excellence för mineralutvinning och metallframställning i Sverige. En idé som svensk arbetarörelse bör vara öppen för att ge sitt stöd.

Möt infrastruktur- och transportbehoven!

Den expansiva utvecklingen ställer stora krav på behovet av infrastrukturutbyggnad och fungerande transporter.

Därför behöver Socialdemokraterna verka för riktade insatser, i framför allt norra Sverige och Bergslagen, för att underlätta transporter från utvinningsplatserna till smältverk, vidareförädling och utskleppningsplatser för exportdestinationer runt om världen.

Modernisera tillståndsprocesserna!

Gruvnäringens utveckling hindras av en omodern lagstiftning för tillståndsprocesserna. Jobb och utveckling hotas av bristen på fungerande myndighetssamordning och otillräcklig kapacitet hos mark- och miljödomstolar.

Därför behöver Socialdemokraterna verka för riktade insatser för att, utan att hota nödvändiga miljöhänsyn, snabba upp processerna för tillståndsgivningen. Sverige borde på motsvarande sätt som görs för vindkraftskraften samordna arbetet för att underlätta processernas framfart och investeringarnas genomslag.

Partikongressen föreslås besluta:

- C12:1 att verka aktivt för insatser som främjar den svenska gruvnäringens utveckling
- C12:2 att verka för nationellt riktade insatser för att inom ramen för arbetsmarknads- och utbildningspolitiken främja gruvnäringens personal- och kompetensförsörjning
- C12:3 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationellt riktade insatser inom ramen för forsknings- och innovationspolitiken för att främja gruvnäringens utveckling
- C12:4 att verka för riktade insatser för att möta gruvnäringens behov vad gäller infrastruktur- och transportlösningar
- C12:5 att verka för en effektivisering, med bibehållen hänsyn till miljöintressen, av tillståndsprocesserna för prospektering och råvaruutvinning

IF Metalls S-förening, Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C13

SÄTER ARBETAREKOMMUN

Förbättra Lagen om offentlig upphandling (LOU)

LOU är i många stycken bra för den offentliga verksamheten och för att skapa rättvisa villkor för de företag som säljer tjänster till kommuner och landsting. Dock så har lagen flera områden som skulle behöva förbättras.

Skapa konkurrens på lika villkor gentemot privata utförare av offentligt finansierad verksamhet. Idag kan t.ex. friskolor marknadsföra sig genom att kunna erbjuda eleverna lokalproducerad mat. Något som elever och föräldrar i många fall anser vara en viktig kvalitetsfråga. Men i den offentligt drivna

verksamheten får vi inte i upphandlingar ta någon hänsyn till var produkterna är producerade, trots att detta är en viktig kvalitetsfråga för våra skattebetalare.

Möjlighet att i upphandling ta hänsyn till vad som är en bra affär för skattebetalarna och kunna värdera den kvalitet som närproducerade varor innebär. I dagens LOU så kan en offentlig verksamhet ställa krav på olika kvalitéer hos en produkt inkl pris. Men vi är förbjudna att ta hänsyn till var en produkt är producerad. En konsekvens av detta blir att vi inte har möjlighet att genomföra den för miljön och skattebetalarna bästa affären utan tvingas att köpa den billigaste produkten.

I både Hedemora och Sätters Kommuner är lantbruket och den förädling som sker av lantbrukets produkter viktiga näringar och arbetsplatser för kommuninnevånarna. En näring som dessutom i stor utsträckning bidrar på ett positivt sätt till landskapets utseende. För skattebetalarna i kommunen är det en mycket dålig affär att tvingas köpa dessa livsmedel från den tillverkare som har de bästa klimatförutsättningarna att odla grödorna som lantbruket producerar. LOU riskerar på ett allvarligt sätt att gynna producenter med de bästa tillverkningsförutsättningarna på bekostnad av ett öppet landskap och arbetstillfällen i våra kommuner.

Partikongressen föreslås besluta:

- C13:1 att Socialdemokraterna aktivt driver frågan om en förändring av LOU inom 2 områden. 1) Skapa likvärdiga villkor när det gäller inköp, för privata och offentliga utförare av offentligt finansierad verksamhet. 2) Ge Kommuner och Landsting möjlighet att väga in faktorer som öppna landskap, arbetstillfällen och kommuninnevånarnas krav på närproducerade livsmedel vid upphandlingar
- C13:2 att riksdagsledamöterna uppmanas att aktivt agerande i frågan

Abbe Ronsten, Sätters arbetarekommun och Ulf Hansson, Hedemora Arbetarekommun
Säter arbetarekommun och Hedemora arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C14

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Företagsflyttningar

Vi får ibland uppgifter på att företag som går bra, men som av vissa skäl vill flytta verksamheten till andra orter i södra Sverige eller till övriga Europa. Detta innebär ett hårt slag för de som är anställda, men inte bara dom som det gäller, deras familjer kommer också att drabbas. Sedan tillkommer det även personer som jobbar som underleverantörer. Men även samhället drabbas eftersom det är en stor risk att det blir en utarmning av den kompetens som nu finns, genom de regler vi har på arbetsmarknaden. Detta är ett stort problem för inlandet speciellt. Det krävs därför insatser från länet och riket för att kunna få till en lösning på problemet.

Det skrivs mycket om att det är kollektivavtal och arbetsmarknadslagarna som är ett stort hinder för sysselsättning, främst i inlandet. Men det största hotet mot sysselsättningen i inlandet är att bolag i Sverige eller utländska bolag köper upp väl fungerande företag och sedan utan vidare lägger ned dem och flyttar verksamheten till andra delar av Sverige, Europa eller andra låglöneländer. Detta är oacceptabelt och något vi med samlade krafter måste försvåra.

Det borde finnas regler som gör det svårare och dyrare för företag att göra sådana här omflyttningar.

Partikongressen föreslås besluta:

C14:1 att det utreds om det finns möjlighet att införa regler som gör det svårare att flytta företag

Sten Troberg

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C15

HUDIKSVALLS ARBETAREKOMMUN

Förslagsverksamhet generellt

Idag så läggs belöningen för godkända förslag på toppen av förslagsställarens lön så minst hälften av detta belopp försvinner i skatt, arbetsgivaren betalar sin sedvanliga arbetsgivare avgift ca 32 %.

Jag anser att detta område, förslagsverksamhet gällande hela riket är av yttersta vikt då vi varit framgångsrika på att ta fram nya innovationer och som världsteknologin ser ut framgent tror jag att det är ännu viktigare att vi svenskar är ännu duktigare. Och genom att stimulera detta område så borde det också leda till fler nya företag men också att befintliga företag står sig starkare mot utländsk konkurrens.

Partikongressen föreslås besluta:

C15:1 att maximal beskattning av godkända belöningar skall vara 30 % stimulering till företagen bör också vara

C15:2 att en halvering av arbetsgivaravgiften betalas vid förslagsutbetalningar

Pär Söderström

Hudiksvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C16

LINDESBERGS ARBETAREKOMMUN

Gruvnäringen leder utvecklingen

Gruvnäringen är en allt viktigare del av vår industriproduktion. Däremot har den inte alltid fått det stöd och uppskattning som man kunde önska. Nu öppnas nya gruvor och prospektering för nya gruvor är omfattande. Gruvnäringen stödjer svensk industri och bidrar till stora exportinkomster. Vi kan se följande viktiga områden som behöver stärkas:

Utbildning och kompetensförsörjning av gruvanställda måste startas både för att kunna ersätta pensionsavgångar och för nyöppnade gruvor. Förbättrade transportmöjligheter av malm och minimera miljöpåverkan. Både järnväg och eldrivna lastbilar kunde vara alternativ.

Modernisera tillståndsprocessen för nya gruvor. Man borde kunna både korta tiden och klargöra miljöintresset. Stärk forskningsinsatserna för att fortsatt ligga långt framme i processen malm till färdigt stål.

Partikongressen föreslås besluta:

C16:1 att verka för ökad utbildning och kompetensförsörjning av gruvanställda

C16:2 att verka för förbättrade och utbyggda transporter av malm

C16:3 att verka för moderniserade tillståndsprocesser

C16:4 att verka för stärkta forskningsinsatser

Greger Nilsson

Lindesbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C17

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT, STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT

Innovation och samverkan för att stödja Life Science i Mälardalsregionen

Det är dags att på allvar börja betrakta medicinsk forskning och utveckling som en investering för samhället och att anamma denna insikt i konkret politisk handling. Idag arbetar cirka 40 000 personer inom det svenska forsknings- och innovationssystemet för livsvetenskaperna; läkemedel, medicinteknik, bio- och nanoteknologi enligt Vinnova. Läkemedelsindustrin utgör Sveriges fjärde största nettoexportör.

Samtidigt som industrin har ett stort ekonomiskt värde i Sverige så har den en mycket stor betydelse också för patienter och för utvecklingen av hälso- och sjukvården. Cirka 30 000 patienter per år i Sverige ges nya läkemedel i form av kliniska försök. Vidare satsar läkemedelsindustrin mer än 15 miljarder kronor på forskning och utveckling i Sverige, vilket kan jämföras med att staten satsar sammanlagt drygt 7 miljarder kronor på medicinsk forskning. Enligt en OECD-studie ligger Sverige och Schweiz i topp i världen då cirka en halvprocent av BNP utgörs av läkemedelsforskning.

Trots den stora betydelsen som den medicinska forskningen och utvecklingen redan har i Sverige, har vi växande problem. Till exempel minskade antalet anställda inom forskande läkemedelsföretag med 3 000 personer under perioden 2006-2008.

FoU-investeringarna i de största svenska multinationella företagen har det senaste årtiondet nästan uteslutande gått till utlandet. Antalet kliniska prövningar har minskat med en tredjedel sedan 1980-talet. Sveriges traditionella tätplacering inom medicinsk forskning blir allt mer hotad. Globaliseringen ökar konkurrensen inom läkemedelsindustrin och den medicintekniska industrin. Företagen omprövar snabbt sina lokaliseringar – beslut som är av avgörande betydelse för sysselsättning och tillväxt.

Det finns tre huvudskäl att satsa på Life Scienceområdet:

- Det skapar nya varor och tjänster med högt förädlingsvärde som ger tillväxt och arbete. Den medför att hälso- och sjukvården inte bara medför kostnader utan skapar inkomster för landet.
- Den skapar nya och effektivare behandlingar av sjukdomar, vilket gör att fler kan behandlas bättre eller till och med botas för sjukdomar som idag inte kan behandlas.
- En forskningsanknuten hälso- och sjukvård ger en bättre kvalitet i vården och medverkar till att ny kunskap snabbare kommer till användning inom vården.

Sverige och Mälardalsregionen nåddes förra året av en mycket stark varningssignal i och med AstraZenecas beslut att avveckla sin forsknings och utvecklingsverksamhet i Södertälje. Bara på forskningssidan handlar det om cirka 1 200 anställda, en stor del av dessa utgör spetskompetens inom medicinsk forskning. AstraZenecas FoU-enheter har sysselsatt 20 procent av alla disputerade som arbetar i privat FoU i Sverige, och för 15 procent av industrins samlade svenska FoU. Produktionen finns visserligen kvar i Södertälje, men när forskningen läggs ned är även dess framtid osäker.

Det är för det första mycket viktigt att en forsknings- och innovationsstrategi är långsiktig med tydliga tidsatta mål. Därför bör ett första steg vara att skapa en process och mötesplats för de berörda parterna så att denna strategi kan konkretiseras och följas upp. För det andra har innovationsprocesserna över tid blivit alltmer integrerade mellan akademi – med grundforskning och translationsforskning – och industrin – som utvecklar kemiska och biologiska behandlingar samt nya tekniker för behandling – och hälso- och sjukvården som har patienterna och bedriver det egentliga vårdarbetet. Därför måste alla dessa tre grupper vara deltagare och ägare av en långsiktig strategi.

Regeringen har uppvisat en tydlig beröringskräck för allting som antyder samarbete mellan det offentliga och det privata. Branschprogram för olika sektorer har avvisats, också på hälso- och sjukvårdsområdet. De har inte insett ömsesidigheten mellan sektorerna och att samarbete inom ett land är vägen framåt på en hårdnande internationell marknad i konkurrens. Samtidigt har vi Socialdemokrater varit för passiva och inte presterat en sammanhållen trovärdig politik på området. Nu är det på tiden att Sverige samlar sig till en aktiv och långsiktig forsknings- och innovationspolitik.

Bilda en forsknings- och innovationsberedning

En forsknings- och innovationsstrategiberedning bör bildas med representanter från staten, som huvudman för forskningen, för landstingen, som huvudman för vården och för den samlade life science industrin – som utvecklar produkter och tjänster. Denna beredning bör bestå av högnivårepresentanter för de olika intressenterna. Den bör ledas av statsråd eller statssekreterare från Social-, utbildnings- och näringsdepartementen. Vidare bör finnas representanter från de medicinska universiteten och landstingen samt företrädare för branschorganisationer och företag från industrin.

Beredningen bör som första uppgift i positiv anda behandla de förslag som olika organ föreslagit. Hit hör förslagen från Utredningen av den kliniska forskningen samt från Delegationen för samverkan i den kliniska forskningen som sammanfattningsvis innebär gemensamma satsningar på forskningsverktyg. Stat och landsting bör tillsammans satsa på olika verktyg för framgångsrik forskning såsom:

- Kvalitetsregister, biobanker och vårddataregister
- Inrätta en forskningsfond för klinisk behandlingsforskning
- Inrätta en nationell samordning av kliniska forskningscentra
- Införa en central samordning av gemensamma behov och policyfrågor.

Delegationen bör vidare söka ett träffa ett avtal som beskriver hur ett gemensamt arbetssätt ska skapas och där oklarheter i dagens samarbete kan klargöras:

Tydliggör villkor och ansvarsområden

Priser och andra villkor för kliniska prövningar i Sverige bör tydliggöras. Där ska serviceåtaganden från sjukvårdens, akademins och industrins sida regleras. Det handlar om:

- Villkor för sjukvårdsanställda vid tillfällig övergång till industrin
- Meritvärde av forskning och arbete i industrin för landstingstjänster
- Gemensamma finansieringsåtaganden för projekt av olika slag etc.
- Upphandling av ny teknik och ny teknologi

Det är viktigt att tydliggöra att det är statens uppgift att stärka den svenska forskningsbasen. Därför bör en procentmålet för forskningen i Sverige uppfyllas snarast. Staten ska ansvara för att utveckla miljöer för spjutspetsforskning och innovation och även göra tvärdisciplinära satsningar, bland annat genom att skapa Centers of Excellence.

Incitament behövs

När vi ser ut över världen för jämförbara länder – det vill säga länder som har en nettoexport av exempelvis läkemedel; Storbritannien, Danmark, Schweiz, Tyskland, Frankrike etc. – ser vi att dessa under senare år utvecklats snabbare än Sverige. I många av dessa länder har ett samarbete mellan vård, forskning och industri kommit längre än i Sverige. Det är därför bråttom att satsa ordentligt och långsiktigt för att komma ikapp och för att kunna konkurrera i framtiden.

En ny metod är att sänka företagsbeskattningen för den kunskapsintensiva sektorn genom lägre skattesatser på vinster från patent. Det har också visat sig erfarenhetsmässigt att det är svårt att framgångsrikt bedriva en effektiv statlig näringspolitik; att kunna identifiera vilka företag, produkter och tjänster som är värda att satsa på. Den nya metoden med sänkt skattesats innebär att någon identifiering i

förväg blir onödig och att ersättningen i efterhand har hög precision genom att patent gynnas. Företagsbeskattning i Sverige bör därför sänkas på intäkter från patenterade produkter.

Som tidigare beskrivits finns stora problem att få goda innovationer att stanna kvar i Sverige och att utvecklas till företag, tillväxt och arbeten i landet. Ett gott exempel på detta är Karolinska Institutets Innovationsbolag som för närvarande har ett 40-tal innovationer som är färdiga att ta utvecklingssteg in på marknaden. I inget av dessa 40 fall representerar den förhandlande motparten svenska intressen. Med stor sannolikhet lämnar alltså dessa innovationer den svenska ekonomin.

Det bör vara rimligt att både de statliga AP-fonderna samt andra intressen; svenska andra fonder, storföretag, utländska medtech- och läkemedelsbolag stimuleras att investera i dessa produkter och tjänster för att utveckla dem i Sverige. En utredning bör tillsättas för att undersöka möjligheterna hur en stiftelse kan bildas med tillträde för dessa intressen.

Tillsammans med sänkt skattesats för intäkter från innovationer samt övriga förutsättningar för forskning och utveckling i landet bör Sverige kunna utvecklas till en av världens mest attraktiva regioner för Life Science investeringar.

Det är ofta så i Sverige att kriser är det som kan utlösa en förändring i ett stagnerande politiskt landskap. Eller ska vi ännu en gång sitta passiva och vänta tills läkemedelstillverkningen också flyttar från Södertälje och Sverige?

Partikongressen föreslår besluta:

- C17:1 att en forsknings- och innovationsstrategiberedning bildas med representanter från staten, som huvudman för forskningen, för landstingen, som huvudman för vården och för den samlade Life Science industrin – som utvecklar produkter och tjänster
- C17:2 att beredningen som första uppgift behandlar de förslag som olika organ föreslagit, som Utredningen av den kliniska forskningen samt från Delegation för samverkan i den kliniska forskningen
- C17:3 att entydiga priser och andra villkor för kliniska prövningar i Sverige där serviceåtaganden från sjukvårdens, akademins och industrins sida regleras
- C17:4 att en procentmålet för forskningen i Sverige ska uppfyllas snarast
- C17:5 att staten utvecklar miljöer för spetsforskning och innovation och strategiska tvärdisciplinära satsningar, bl.a. genom att skapa Centers of Excellence
- C17:6 att införa sänkt företagsbeskattning i Sverige på intäkter från patenterade produkter
- C17:7 att staten utreder hur en stiftelse kan bildas med tillträde för AP-fonderna samt andra svenska och utländska intressen för att försörja utvecklingsarbetet med kapital inom landets gränser

Stockholms partidistrikt, Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns, partidistrikt, Västmanlands partidistrikt och Örebro läns partidistrikt

MOTION C18

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Kapitalförsörjning till småföretag

Det finns många som vill starta nya företag och andra som vill låta sitt småföretag växa. Gång på gång stöter vi på detta. Men det finns kapitalförsörjningsproblem, bankerna lånar inte ut något riskkapital längre och checkkredit är näst intill omöjligt att få.

Många av de system som finns är utformade för vissa grupper av företag. Inte för en som vill starta eller bygga ut sitt ”vanliga” företag.

När man läser i företagarpresen om alla lyckosamma företag som finns, så anar man eller också står det rent ut att de har haft ett kapital från början. När vi som kommer från arbetarleden ska starta ett företag så har vi inte något kapital bakom oss. Likadant när vi vill expandera.

Vi tycker det är viktigt att företagande inte blir enbart för vissa utan för alla. Den som har en bra affärsidé men inte pengarna, ska kunna hjälpa till att skapa arbetstillfällen i vårt land. Det ska gälla alla typer av företagande, inte bara innovativa eller nystartade.

Partikongressen föreslås besluta:

C18:1 att partiet verkar för att fler låneformer för företagare upprättas

Lars Johansson och Lars Abrahamsson

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C19

DALARNAS PARTIDISTRIKT

Kollektivavtal i Lagen om offentlig upphandling

Offentlig upphandling omsätter 4-500 miljarder kr, det är en ¼ av BNP. Svenska politiker använder försiktighetsprincipen som innebär att lägst anbud får jobben, men det medför även att i offentlig upphandling döljs en hel del svart verksamhet. Fackföreningarna ser ett ökande problem med kriminell verksamhet i samband med offentligt upphandlade jobb.

Fackföreningarna ser även skillnader i sociala villkor. Ett exempel är Citytunneln i Malmö, Norra länken och Citybanan i Stockholm. Där hade arbetarna enligt LO rapporten ”När arbetskraftskostnaderna pressar priset 2011” 55 % av en Svensk arbetstagares bruttolön.

Dessa tre projekt omsatte 36 miljarder kr av skattebetalarnas pengar, men endast 55 % av arbetstagarna var skatte eller avgiftsskyldiga i Sverige. Vi ser gärna arbetskraft från andra länder än Sverige, men inte på sämre villkor. Många arbetsgivare uppvisar en hemsk människosyn, som drabbar många av våra kamrater

från andra länder, med sämre löner och kollektivavtalsförhandlade villkor som arbetstid och försäkringar mm. De ska ha samma villkor som svenska arbetare.

Partikongressen föreslår besluta:

C19:1 att kravet på kollektivavtal finns med i LOU

C19:2 att den socialdemokratiska riksdagsgruppen driver frågan mot EU-rätten

Dalarnas partidistrikt

MOTION C20

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

Kollektivavtal och offentlig upphandling

Inom EU råder fri rörlighet för företag och för arbetskraft. Denna fria rörlighet har till syfte att öka konkurrensen inom EU men också för att öka möjligheten för företag att utvecklas och för arbetstagare att kunna finna arbete. Den fria rörligheten får dock inte innebära att konkurrensen snedvrids genom att sämre villkor erbjuds löntagare. Den fria rörligheten får inte leda till social dumping.

I EU:s medlemsländer finns olika system för hur löner och arbetsvillkor bestäms. I många länder lagstiftar de politiska församlingarna om minimilöner och en del andra villkor i arbetslivet. I andra länder finns s.k. allmängiltigförklarade kollektivavtal. D.v.s. kollektivavtal som förhandlats fram mellan parterna på arbetsmarknaden och som sedan konfirmeras av den lagstiftande församlingen för att gälla på hela arbetsmarknaden.

I Sverige har vi ett annat system. I så stor utsträckning har vi velat hålla de politiska församlingarna borta från det som är arbetsmarknadens parter uppgift d.v.s. komma överens om löner och andra villkor i arbetslivet. Att sluta kollektivavtal är frivilligt, men i vårt system finns en rätt för fackföreningar att genom stridsåtgärder eller hot om stridsåtgärder tvinga fram villkor som är i nivå med det som överenskommit i gällande kollektivavtal i respektive bransch.

Den s.k. Laval domen påverkade denna modell i den meningen att för utstationerad arbetskraft går det inte att genom stridsåtgärder tvinga fram avtal utöver miniminivån i avtalen. Det som vi tidigare trodde var ett golv har för utstationerad arbetskraft också blivit ett tak genom domen i EG-domstolen.

Stat, landsting och kommuner gör årligen stora upphandlingar. Det har ibland rått delade meningar om det går att kräva villkor i nivå med kollektivavtal när upphandlingar görs. Konkurrensverket har hävdats att det inte går med hänsyn till EU-lagstiftningen. Detta är inte sant eftersom det inte finns något i EU:s lagstiftning som förbjuder detta. För det första så ligger majoriteten av de upphandlingar som görs under de referensvärden som gäller för att EU-lagstiftningen ska bli tillämpbar. Men i EU:s upphandlingsdirektiv finns inget som förbjuder att man ställer krav på villkor som ligger i nivå med gällande kollektivavtal. För utstationerad arbetskraft måste man givetvis hålla sig till kollektivavtalens miniminivåer.

Trots att varken svensk lagstiftning eller EU-lagstiftning förbjuder krav i nivå med kollektivavtal vore det bra om detta tydliggörs i svensk lagstiftning. Detta med tanke på hur svenska myndigheter tolkat nuvarande lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

C20:1 att det tydligt ska framgå av lagstiftningen rörande offentlig upphandling att det är tillåtet att ställa krav på nivåer i enlighet med svenska kollektivavtal

Jan Andersson

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C21

LJUNGBY ARBETAREKOMMUN

Kollektivavtalskrav i offentlig upphandling

Bakgrund

Då mycken offentlig upphandling styrs av priset är det av vikt att budgivarna har lika konkurrensvillkor. Då det idag inte alltid ställs krav på kollektivavtal i upphandlingarna öppnas dörrar för oseriösa aktörer i offentligt finansierad verksamhet. Dessa oseriösa aktörer kan i praktiken dumpa löner och villkor hur långt som helst nedåt. Detta är en styggelse som våra offentliga medel inte skall användas till.

Partikongressen föreslås besluta:

C21:1 att krav ställs vid upphandlingar i kommuner, stat och landsting om att kollektivavtal finns

Jerry Rogerstam

Ljungby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C22

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Kollektivavtalskrav vid upphandling

Kollektivavtalet innehåller bland annat regler om försäkringar, arbetstider och vilken lön de anställda skall ha. I de flesta eu-länder är det däremot lagstadgat vilken lägsta lön de anställda skall ha. I Sverige finns ingen sådan lagstiftning, utan lönen bestäms genom förhandlingar mellan arbetsmarknadens parter, vilket mynnar ut i ett kollektivavtal.

När upphandling sker, enligt lagen om offentlig upphandling, får inte krav ställas som säkerställer arbetstagarnas löner. I praktiken kan detta innebära att den som har lägst anbud också har lägsta lönerna för sina anställda, ibland långt under kollektivavtalsnivåerna. Att konkurrera med de anställdas arbetsvillkor är inte sunt, utan behöver göras något åt!

Partikongressen föreslår besluta:

C22:1 att Socialdemokraterna verkar för att krav på kollektivavtal skall ställas vid offentliga upphandlingar

Handels s-förening och kommunals s-förening
Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C23

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Kommuners inflytande över gruvetablering

Bergstaten kan idag köra över kommunerna och ge företag brytningsrätt till nya gruvor och andra intrång på privatpersoners och kommunal mark. Kommunen har planmonopol men kan inte hindra Bergstatens beslut. I dag har man problem med vindkraftspåverkan där man bor, men det kan lika gärna vara en gruva nästa gång. Man har även kunnat se TV-program där man redan idag har problem med att gruvbolag vill bryta olika mineraler.

Ett aktuellt fall är en gruva nära Vättern, i Norra Kärr i Gränna, där man vill starta ett dagbrott av jordartsmetaller, som befaras innebära läckage av radioaktivt avfallsvatten till Vättern, som är en dricksvattentäkt för 300 000 personer. Inom något decennium kan det vara aktuellt med att lika många människor ytterligare får sitt vatten från Vättern. Det är ett problem att lagstiftningen är så ”gles”, att inte kommuner kan ha ett rejält inflytande över etablering av gruvor.

Partikongressen föreslår besluta:

C23:1 att lagstiftningen ändras, så att kommuner ska ha ett rejält inflytande på tillståndsgivningen till gruvor

Bo Pettersson, Elisabeth Lennartsson
Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C24

VÄSTERVIKS ARBETAREKOMMUN

Krav på kollektivavtal vid all offentlig upphandling

Kollektivavtal finns bland annat, för att det inte ska gå att konkurrera med låga löner och sämre arbetsvillkor som långa arbetspass, liten dygnsvila med mera.

De offentliga arbetsgivarna borde föregå med gott exempel (inte bara att man själva har kollektivavtal) utan också att man vid alla upphandlingar kräver att det ska finnas gällande kollektivavtal hos det företag man handlar upp varan/tjänsten hos.

Partikongressen föreslås besluta:

C24:1 att partikongressen beslutar enligt rubricerat förslag

C24:2 att förverkligandet sker på de sätt som anses möjliga för att genomförandet kan ske snarast möjligt

Västerviks Södra Socialdemokratiska förening

Västerviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C25

VÄXJÖ ARBETAREKOMMUN

Kvotering till bolagsstyrelser

”Socialdemokratien vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde. Fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle är den demokratiska socialismens mål.” Så inleds socialdemokratiens partiprogram, som antogs av partikongressen 2001.

För att ett samhälle ska kunna betraktas som reellt demokratiskt, jämlikt och fritt så måste kvinnor och män ha lika möjligheter till lika påverkan på lika villkor. Så är det inte i Sverige idag eftersom kvinnor som grupp är utsatt för en systematisk diskriminering på flera olika områden, bland annat när det gäller innehav av maktpositioner i samhället och näringslivet. Tittar man exempelvis på de börsnoterade bolagens styrelser är endast 23,6 % av ledamöterna kvinnor. Det här är inte värdigt ett demokratiskt samhälle, och därför är det nu dags att Socialdemokraterna på allvar lyfter frågan om könskvotering till bolagsstyrelser.

Även om män inte medvetet missgynnar kvinnor så har vi ett problem med könsnormerna i samhället. Normen är en manlig ledare, och för många känns det välbekant och tryggt med en man vid rodret. Dessa normer gör att vi idag har ett system där män blir inkvoterade på höga poster på grund av sitt kön och inte sin kompetens, för det råder ingen brist på kompetenta kvinnor. Trots att över hälften av de studerande på traditionella ledarutbildningar är kvinnor och att kvinnorna står för hela 65 % av alla akademiska

examina står utveckling stilla. Dessutom visar faktiskt forskning att företag med könsbalanserad sammansättning har högre rörelseresultat jämfört med enbart manliga företag. Så genom kvotering kan vi alltså bredda urvalet och öka utbildnings- och kompetensnivån i bolagen, vilket i sin tur gynnar ekonomin och hela samhället.

Trots alla fördelar som finns med mer jämställda bolagsstyrelser har inte bolagen av egen kraft klarat av att bryta mansdominansen, därför är det dags för politikerna att dra sitt strå till stacken. För ser man till hur vi tidigare har förbättrat jämställdheten så har det skett tack vare politiska initiativ, till exempel genom införandet av kvinnlig rösträtt, särbeskattning och jämställdhetslagen.

Med få kvinnor i ledande positioner återskapas normen om mannen som självklar ledare. Normer är inget konstant utan reproduceras kontinuerligt i samhället och för att förändra dem behöver vi ändra strukturer och få in nya perspektiv. Kvotering behövs för att skapa ett demokratiskt och jämlikt samhälle där individer är fria från normer och strukturer som begränsar dem.

Partikongressen föreslår besluta:

C25:1 att kongressen antar motionen i sin helhet och verkar för införande av kvotering till börsbolagsstyrelser

Ola Palmgren

Växjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C26

LJUNGBY ARBETAREKOMMUN

Kvotering till bolagsstyrelser

”Socialdemokratin vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde. Fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle är den demokratiska socialismens mål.” Så inleds socialdemokratins partiprogram, som antogs av partikongressen 2001.

För att ett samhälle ska kunna betraktas som reellt demokratiskt, jämlikt och fritt så måste kvinnor och män ha lika möjligheter till lika påverkan på lika villkor. Så är det inte i Sverige idag eftersom kvinnor som grupp är utsatt för en systematisk diskriminering på flera olika områden, bland annat när det gäller innehav av maktpositioner i samhället och näringslivet. Tittar man exempelvis på de börsnoterade bolagens styrelser är endast 23,6 % av ledamöterna kvinnor. Det här är inte värdigt ett demokratiskt samhälle, och därför är det nu dags att Socialdemokraterna på allvar lyfter frågan om könskvotering till bolagsstyrelser.

Även om män inte medvetet missgynnar kvinnor så har vi ett problem med könsnormerna i samhället. Normen är en manlig ledare, och för många känns det välbekant och tryggt med en man vid rodret. Dessa normer gör att vi idag har ett system där män blir inkvoterade på höga poster på grund av sitt kön och inte sin kompetens, för det råder ingen brist på kompetenta kvinnor. Trots att över hälften av de studerande

på traditionella ledarutbildningar är kvinnor och att kvinnorna står för hela 65 % av alla akademiska examina står utveckling stilla.

Dessutom visar faktiskt forskning att företag med könsbalanserad sammansättning har högre rörelseresultat jämfört med enbart manliga företag. Så genom kvotering kan vi alltså bredda urvalet och öka utbildnings- och kompetensnivån i bolagen, vilket i sin tur gynnar ekonomin och hela samhället.

Trots alla fördelar som finns med mer jämställda bolagsstyrelser har inte bolagen av egen kraft klarat av att bryta mansdominansen, därför är det dags för politikerna att dra sitt strå till stacken. För ser man till hur vi tidigare har förbättrat jämställdheten så har det skett tack vare politiska initiativ, till exempel genom införandet av kvinnlig rösträtt, särbeskattning och jämställdhetslagen.

Med få kvinnor i ledande positioner återskapas normen om mannen som självklar ledare. Normer är inget konstant utan reproduceras kontinuerligt i samhället och för att förändra dem behöver vi ändra strukturer och få in nya perspektiv. Kvotering behövs för att skapa ett demokratiskt och jämlikt samhälle där individer är fria från normer och strukturer som begränsar dem.

Partikongressen föreslår besluta:

C26:1 att Socialdemokraterna i Ljungby antar motionen i sin helhet och verkar för införande av kvotering till börsbolagsstyrelser

Niklas Gustafson, Emma Johansson och Arber Gashi

Ljungby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C27

TINGSRYDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Kvotering till bolagsstyrelser

”Socialdemokratien vill forma ett samhälle grundat på demokratins ideal och alla människors lika värde. Fria och jämlika människor i ett solidariskt samhälle är den demokratiska socialismens mål.” Så inleds socialdemokratiens partiprogram, som antogs av partikongressen 2001.

För att ett samhälle ska kunna betraktas som reellt demokratiskt, jämlikt och fritt måste kvinnor och män ha lika möjligheter till lika påverkan på lika villkor. Så är det inte i Sverige idag eftersom kvinnor som grupp är utsatt för en systematisk diskriminering på flera olika områden, bland annat när det gäller innehav av maktpositioner i samhället och näringslivet. Tittar man exempelvis på de börsnoterade bolagens styrelser är endast 23,6 % av ledamöterna kvinnor. Det här är inte värdigt ett demokratiskt samhälle, och därför är det nu dags att Socialdemokraterna på allvar lyfter frågan om könskvotering till bolagsstyrelser.

Även om män inte medvetet missgynnar kvinnor så har vi ett problem med könsnormerna i samhället. Normen är en manlig ledare, och för många känns det välbekant och tryggt med en man vid rodret. Dessa normer gör att vi idag har ett system där män blir inkvoterade på höga poster på grund av sitt kön och inte sin kompetens, för det råder ingen brist på kompetenta kvinnor. Trots att över hälften av de studerande

på traditionella ledarutbildningar är kvinnor och att kvinnorna står för hela 65 % av alla akademiska examina står utvecklingen stilla. Forskningen visar att företag med könsbalanserad sammansättning har högre rörelseresultat jämfört med enbart manliga företag. Så genom kvotering kan vi alltså bredda urvalet och öka utbildnings- och kompetensnivån i bolagen, vilket i sin tur gynnar ekonomin och hela samhället.

Trots alla fördelar som finns med mer jämställda bolagsstyrelser har inte bolagen av egen kraft klarat av att bryta mansdominansen, därför är det dags för politikerna att dra sitt strå till stacken. För ser man till hur vi tidigare har förbättrat jämställdheten så har det skett tack vare politiska initiativ, till exempel genom införandet av kvinnlig rösträtt, särbeskattning och jämställdhetslagen.

Med få kvinnor i ledande positioner återskapas normen om mannen som självklar ledare. Normer är inget konstant utan reproduceras kontinuerligt i samhället och för att förändra dem behöver vi ändra strukturer och få in nya perspektiv. Kvotering behövs för att skapa ett demokratiskt och jämlikt samhälle där individer är fria från normer och strukturer som begränsar dem.

Partikongressen föreslår besluta:

C27:1 att riksdagsledamöter och partistyrelsen verkar i motionens anda

Magnus Carlberg, SSU Tingsryd

Tingsryds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C28

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Kvoteringsregler till bolagsstyrelser i Sverige och Europa

Under de senaste decennierna har Europa gjort stora framsteg i att få fler kvinnor in i arbetslivet. Sysselsättningsgraden för kvinnor är 62 procent, upp från 55 procent 1997. Kvinnor flyttar också fram positionerna inom utbildning: kvinnor utgör nu 60 procent av nyutexaminerade akademiker.

Trots dessa framsteg finns det en stor brist, nämligen bristen på kvinnor inom företagens toppositioner. Bara en av sju ledamöter (13,7 procent) i Europas ledande företag och en av trettio i styrelserummen (3,2 procent) är kvinnor.

Frankrike, som införde kvoteringslagstiftning om jämn könsfördelning i styrelser under 2011, står för hälften av ökningen inom EU. Totalt sett blir förändringen dock långsam. Antalet kvinnor som leder stora bolagsstyrelser har dessutom minskat, till 3,2 procent 2012 jämfört med 3,4 procent 2010.

I Sverige är situationen något lite bättre, men inte tillräckligt bra. Här är andelen kvinnliga styrelseledamöter på 23,6 procent. Att få in fler kvinnor på arbetsmarknaden behövs för att stärka såväl Sveriges som hela Europas konkurrenskraft.

Ett växande antal studier visar på samband mellan fler kvinnor i ledande befattningar och företagens finansiella resultat. Till exempel fann en rapport för McKinsey att företag med könsbalanserad sammansättning har 56 procent högre rörelseresultat jämfört med enbart manliga företag. Ernst & Young

har tittat på de 290 största börsnoterade bolagen. De fann att vinsten för företag som hade minst en kvinna i styrelsen var signifikant högre än de som inte hade någon kvinnlig styrelseledamot.

Flera EU-länder har börjat agera genom att införa juridiskt bindande kvoter för bolagsstyrelser. Gruppen av initiativtagare inkluderar Belgien, Frankrike, Italien, Nederländerna och Spanien. Danmark, Finland, Grekland, Österrike och Slovenien har antagit regler om jämställdhet för styrelserna i statligt ägda bolag. Sverige borde följa efter.

Européerna vill ha bättre könsbalans. I en ny undersökning på Europeanivå, säger 88 procent av personerna att de tycker att kvinnor, givet samma kompetens, bör vara lika representerade som män i företagens toppjobb.

För ett år sedan utmanade EU-kommissionen, Europaparlamentet och ministrar från flera medlemsländer börsnoterade företag i EU att frivilligt förbättra könsbalansen. Verkställande direktörer ombads att underteckna "Kvinnor i styrelsen löfte för Europa" om att frivilligt öka kvinnors närvaro i företagets styrelser till 30 procent år 2015 och 40 procent år 2020. Men än så länge har bara 24 företag i hela Europa skrivit på.

Att krossa glastaket för kvinnor i bolagsstyrelserna är en utmaning för Sveriges såväl som Europas ekonomi. Vi har inte längre råd att slösa bort kvinnliga talanger. Att uppmuntra för att och möjliggöra för kvinnor att fullt ut utnyttja sin potential fungerar inte. I dessa tider av ekonomisk kris är kostnaderna för höga för att behålla status quo. Det är dags att agera nu.

Partikongressen föreslås besluta:

- C28:1 att vi i riksdagen verkar för bindande kvoteringsregler till bolagsstyrelser i Sverige med ett initialt krav på minst 30 % av endera kön
- C28:2 att vi i Europaparlamentet verkar för samordnade harmoniserade bindande kvoteringsregler på EU-nivå också där med ett initialt krav på minst 30 % av endera könet

Kenneth Johannesson

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C29

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Lagen om offentlig upphandling hotar miljön

Många kommuner känner sig bakbundna av lagen om offentlig upphandling när det gäller hänsynen till miljön. Samtidigt har många kommuner hittat sätt att inom ramen för den offentliga upphandlingen ändå värna om frågor som gynnar miljön.

Lagen om offentlig upphandling behöver därför ses över så att den tydligt visar att hänsyn till miljön alltid är önskvärda.

För att nå dit behöver samhället definiera vilken typ av varor och tjänster som är gynnsamma för miljön. Här kommer hänsynstagande in för både den ekologiska produktionen av mat och varor i vårt eget land och i andra länder, och den produktion av varor som sker i vår närhet.

Ekologisk produktion är mer gynnsam för människa och miljö. De närproducerade varorna minskar energiåtgången för transporter, men det är viktigt att vi odlar växter som inte ökar energiåtgången.

Partikongressen föreslår besluta:

- C29:1 att våra riksdagsledamöter verkar för att lagen om offentlig upphandling ses över, så att möjligheten för offentlig sektor att göra goda miljöval blir tydligare
- C29:2 att partiet aktivt sprider kunskap om frågor som rör offentlig upphandling och miljöfrågor
- C29:3 att våra EU-parlamentariker verkar för att EU:s regelverk om offentlig upphandling gynnar miljöhänsyn på ett tydligare och mera framträdande sätt

Maja Stopek och Ingrid Svedlund

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C30

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Marknadsstörningar

Sveriges närings- och arbetsliv präglas i allt högre utsträckning av tjänsteproduktion och olika former av upphandling. Det har medfört att ett stort antal branscher lever under extrem prispress som i sin tur stimulerar olika typer av illojalt agerande. I ytterlighetsfallen är konkurrensvillkoren sådana att det knappast är möjligt att bedriva en lönsam verksamhet där man helt och fullt tillämpar gällande kollektivavtal och följer lagen. Exempel finner vi inom delar av åkerinäringen, fastighetsskötsel, restaurangnäringen, byggsektorn, tvätterier, taxi med flera.

Hittills har debatten kring sådan verksamhet koncentrerats kring bristfälliga villkor för de anställda samt eventuell brottslighet i de enskilda företagen. Mindre intresse har riktats mot hur lönedumpning och olika typer av ekonomisk brottslighet påverkar marknadsvillkoren för de företag som försöker sköta sig och hur den negativa infiltrationen påverkar de aktuella branscherna i stort.

Efter ett par årtionden av avregleringar, internationalisering och privatisering står det dock klart att sådana marknadsstörningar tenderar att få epidemisk karaktär. Lika klart står att marknadsstörningarna hindra utvecklingen av stabila, ansvarstagande företag med långsiktig utvecklingsförmåga inom de svårast drabbade näringarna. En sådan utveckling får i sin tur konsekvenser för näringspolitiken i stort samt de skattebaser som ska bär upp vår välfärd.

En socialdemokratisk politik för full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor måste utveckla en politik som särskilt adresserar de problem som uppstår när företag tillskansar sig marknadsfördelar via illojal konkurrens. Det kan exempelvis ske via tydliga regler i samband med offentlig upphandling,

utvidgade kontroller av aktuella branscher samt tyngre straffsatser i samband med brottslighet som syftar till att tillskansa sig marknadsfördelar.

En sådan lagstiftning, som tydligt syftar till att säkra konkurrens på lika villkor, är vanligt förekommande i övriga EU, men har inte fått genomslag i Sverige. Här har begreppet marknadsstörning i stort bara använts för att beskriva monopol, kartellbildningar eller falsk marknadsföring i samband med reklam.

Tjänstemarknadernas avigsidor visar dock på behovet av särskilda insatser mot andra typer av marknadsstörningar. I Sverige finns det dessutom en särskild faktor som förstärker behovet av en samlad politik mot illojal konkurrens. Den faktorn rör lönebildningen. Den svenska modellen bygger på att parterna på arbetsmarknaden ensamma ansvarar för löner och andra anställningsvillkor via kollektivavtal. Det finns inga statliga minimilöner.

Utvecklingen av en allt mer fragmentiserad tjänstesektor, i kombination med en rad politiska beslut, har försämrat eller omöjliggjort de fackliga organisationernas möjligheter att teckna och upprätthålla branschavtal med fullt genomslag. Det har i sin tur öppnat för att använda lönedumpning som konkurrensmedel.

Partikongressen föreslås besluta:

- C30:1 att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C30:2 att de åtgärderna också ska stödja arbetsmarknadens parter i ambitionen att teckna rikstäckande kollektivavtal som motverkar lönekonkurrens

Transsports s-förening i Karlstad

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C31

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Marknadsstörningar

Sveriges närings- och arbetsliv präglas i allt högre utsträckning av tjänsteproduktion och olika former av upphandling. Det har medfört att ett stort antal branscher lever under extrem prispress som i sin tur stimulerar olika typer av illojalt agerande. I ytterlighetsfallen är konkurrensvillkoren sådana att det knappast är möjligt att bedriva en lönsam verksamhet där man helt och fullt tillämpar gällande kollektivavtal och följer lagen. Exempel finner vi inom delar av åkerinäringen, fastighetsskötsel, restaurangnäringen, byggsektorn, tvätterier, taxi med flera.

Hitills har debatten kring sådan verksamhet koncentrerats kring bristfälliga villkor för de anställda samt eventuell brottslighet i de enskilda företagen.

Mindre intresse har riktats mot hur lönedumpning och olika typer av ekonomisk brottslighet påverkar marknadsvillkoren för de företag som försöker sköta sig och hur den negativa infiltrationen påverkar de aktuella branscherna i stort.

Efter ett par årtionden av avregleringar, internationalisering och privatisering står det dock klart att sådana marknadsstörningar tenderar att få epidemisk karaktär. Lika klart står att marknadsstörningarna hindra utvecklingen av stabila, ansvarstagande företag med långsiktig utvecklingsförmåga inom de svårast drabbade näringarna. En sådan utveckling får i sin tur konsekvenser för näringspolitiken i stort samt de skattebaser som ska bär upp vår välfärd.

En socialdemokratisk politik för full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor måste utveckla en politik som särskilt adresserar de problem som uppstår när företag tillskansar sig marknadsfördelar via illojal konkurrens. Det kan exempelvis ske via tydliga regler i samband med offentlig upphandling, utvidgade kontroller av aktuella branscher samt tyngre straffsatser i samband med brottslighet som syftar till att tillskansa sig marknadsfördelar. En sådan lagstiftning, som tydligt syftar till att säkra konkurrens på lika villkor, är vanligt förekommande i övriga EU, men har inte fått genomslag i Sverige. Här har begreppet marknadsstörning i stort bara använts för att beskriva monopol, kartellbildningar eller falsk marknadsföring i samband med reklam.

Tjänstemarknadernas avigsidor visar dock på behovet av särskilda insatser mot andra typer av marknadsstörningar. I Sverige finns det dessutom en särskild faktor som förstärker behovet av en samlad politik mot illojal konkurrens. Den faktorn rör lönebildningen. Den svenska modellen bygger på att parterna på arbetsmarknaden ensamma ansvarar för löner och andra anställningsvillkor via kollektivavtal. Det finns inga statliga minimilöner.

Utvecklingen av en allt mer fragmentiserad tjänstesektor, i kombination med en rad politiska beslut, har försämrat eller omöjliggjort de fackliga organisationernas möjligheter att teckna och upprätthålla branschavtal med fullt genomslag. Det har i sin tur öppnat för att använda lönedumpning som konkurrensmedel.

Partikongressen föreslår besluta:

- C31:1 att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C31:2 att de åtgärderna också ska stödja arbetsmarknadens parter i ambitionen att teckna rikstäckande kollektivavtal som motverkar lönekonkurrens

Johanna Bergsten och Anders Virenius

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C32

KATRINEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Marknadsstörningar

Sveriges närings- och arbetsliv präglas i allt högre utsträckning av tjänsteproduktion och olika former av upphandling.

Det har medfört att ett stort antal branscher lever under extrem prispress som i sin tur stimulerar olika typer av illojalt agerande. I ytterlighetsfallen är konkurrensvillkoren sådana att det knappast är möjligt att bedriva en lönsam verksamhet där man helt och fullt tillämpar gällande kollektivavtal och följer lagen. Exempel finner vi inom delar av åkerinäringen, fastighetsskötsel, restaurangnäringen, byggsektorn, tvätterier, taxi med flera.

Hittills har debatten kring sådan verksamhet koncentrerats kring bristfälliga villkor för de anställda samt eventuell brottslighet i de enskilda företagen.

Mindre intresse har riktats mot hur lönedumpning och olika typer av ekonomisk brottslighet påverkar marknadsvillkoren för de företag som försöker sköta sig och hur den negativa infiltrationen påverkar de aktuella branscherna i stort.

Efter ett par årtionden av avregleringar, internationalisering och privatisering står det dock klart att sådana marknadsstörningar tenderar att få epidemisk karaktär. Lika klart står att marknadsstörningarna hindrar utvecklingen av stabila, ansvarstagande företag med långsiktig utvecklingsförmåga inom de svårast drabbade näringarna. En sådan utveckling får i sin tur konsekvenser för näringspolitiken i stort samt de skattebaser som bär upp vår välfärd.

En socialdemokratisk politik för full sysselsättning och anständiga arbetsvillkor måste utveckla en politik som särskilt adresserar de problem som uppstår när företag tillskansar sig marknadsfördelar via illojal konkurrens. Det kan exempelvis ske via tydliga regler i samband med offentlig upphandling, utvidgade kontroller av aktuella branscher samt tyngre straffsatser i samband med brottslighet som syftar till att tillskansa sig marknadsfördelar. En sådan lagstiftning som tydligt syftar till att säkra konkurrens på lika villkor, är vanligt förekommande i övriga EU, men har inte fått genomslag i Sverige. Här har begreppet marknadsstörning i stort bara använts för att beskriva monopol, kartellbildningar eller falsk marknadsföring i samband med reklam.

Tjänstemarknadernas avigsidor visar dock på behovet av särskilda insatser mot andra typer av marknadsstörningar. I Sverige finns det dessutom en särskild faktor som förstärker behovet av en samlad politik mot illojal konkurrens. Den faktorn rör lönebildningen. Den svenska modellen bygger på att parterna på arbetsmarknaden ensamma ansvarar för löner och andra anställningsvillkor via kollektivavtal. Det finns inga statliga minimilöner.

Utvecklingen av en allt mer fragmentiserad tjänstesektor, i kombination med en rad politiska beslut har försämrat eller omöjliggjort de fackliga organisationernas möjligheter att teckna och upprätthålla branschavtal med fullt genomslag. Det har i sin tur öppnat för att använda lönedumpning som konkurrensmedel.

Partikongressen föreslår besluta:

- C32:1 att socialdemokratin utvecklar en politik som tydligt motverkar marknadsstörningar genom skärpt lagstiftning och särskilda insatser riktade mot drabbade näringsgrenar
- C32:2 att de åtgärderna också ska stödja arbetsmarknadens parter i ambitionen att teckna rikstäckande kollektivavtal som motverkar lönekonkurrens

Stefan Blomkvist

Katrineholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C33

ÖREBRO ARBETAREKOMMUN

Nationell strategi för sociala upphandlingar

I Sverige upphandlar den offentliga verksamheten årligen för cirka 600 miljarder kronor. En siffra som Konkurrensverket och SCB har tagit fram. Det är en ansenlig summa. Om upphandlingar sker strategiskt kan många av de politiska mål som Socialdemokratin har satt upp uppnås.

I många kommuner och landsting finns det idag en osäkerhet i hur man får agera i upphandlingar. Det kan vara snårigt att veta vad man får och inte får göra. För att undvika eventuella felaktigheter väljer många att gå den enklaste vägen, vilket innebär att man inte sätter upp krav som skulle kunna leda till sociala vinster.

Genom att ställa sociala krav i upphandlingen kan man öka möjligheterna för att det offentliga ihop med det privata tar ansvar för en god kvalitet i verksamheten. Samtidigt som det offentliga kan ställa krav på fler arbetstillfällen, överrensställelse med sociala rättigheter och arbetstagares rättigheter, social integration och etisk handel.

Idag finns det inga juridiska hinder för att ställa krav i upphandlingen på att aktörer bland annat ska ta på sig ett ansvar att få människor som står utanför arbetsmarknaden i jobb. I lagen om upphandling (LOU) står det: ”En upphandlande myndighet får ställa särskilda sociala, miljömässiga och andra villkor för hur ett kontrakt ska fullgöras”.

I Örebro kommun har det kommunala bostadsbolaget ÖBO genomfört en upphandling på ett partneringsavtal där entreprenörerna åtar sig att utbilda och sysselsätta människor som idag är arbetslösa. Det sker utan ökade kostnader så att hyresgästerna i slutändan inte drabbas av högre hyror. Upphandlingen har varit lyckosam och många entreprenörer har varit intresserade av att ställa upp.

Vi vill minska osäkerheten i det offentliga i vad man får eller inte får göra när man ställer sociala krav i upphandlingar. Därför behöver Socialdemokraterna en nationell strategi för hur man kan använda upphandlingsverktyg för att uppnå en god kvalitet men också få fler människor i jobb. Genom att effektivt använda de 600 miljarder som det offentliga upphandlar för kan vi nå goda resultat inom det sociala området.

Partikongressen föreslås besluta:

C33:1 att Socialdemokraterna nationellt tar fram en strategi för sociala upphandlingar som kan användas inom den offentliga verksamheten

Lena Baastad

Örebro arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C34

EMMABODA ARBETAREKOMMUN

Nya egenföretagares arbetsvillkor

Många löntagare som idag blir arbetslösa blir övertalade att starta företag av arbetsförmedlingen. Efter 6 månader så avvecklas ersättningen från arbetsförmedlingen som är lika med a-kasseersättningen. Detta innebär att företaget måste överleva på egna meriter vilket betyder att man ska kunna ta ut en dräglig lön. Om detta inte går så betalar man ju inte in några sociala avgifter heller, vilket gör att man står utan skyddsnet. Utöver detta är det stor risk att man har satt sig i skuld.

För att ge en nystartad företagare en rimlig chans så bör starta eget bidraget förlängas till minst ett år. Många som går starta eget utbildningen inser inte att det är ett risktagande.

Partikongressen föreslås besluta:

C34:1 att arbeta för en förlängning av starta eget bidrag till minst 12 månader

C34:2 att de sociala skyddsneten ses över för egenföretagarna

C34:3 att man verkligen belyser att det är ett risktagande med lånat kapital till att starta företag

Emmaboda-Långasjö-Algutsboda s-förening

Emmaboda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C35

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT, SÖDERMANLANDS PARTIDISTRIKT, UPPSALA LÄNS PARTIDISTRIKT, VÄSTMANLANDS PARTIDISTRIKT, ÖREBRO LÄNS PARTIDISTRIKT, ÖSTERGÖTLANDS PARTIDISTRIKT

Näringsliv och nya jobb

Viljan till arbete är Sveriges största tillgång. Arbete ger inkomst och utveckling för den enskilde samtidigt som det bygger samhället och skapar grunden för vår gemensamma välfärd. Ökad samverkan mellan offentliga aktörer, näringsliv och universiteten kan bidra med en utveckling av nya varor, tjänster och produktionslösningar som stärker svensk konkurrenskraft och ger Sverige nya jobb. Detta är viktigt för ett litet land i en globaliserad värld.

Skapandet av nya jobb

De närmaste åren står vi inför en situation där många riskerar att slås ut från arbetsmarknaden. Därför behöver vi en stark och moderniserad arbetslinje med en politik för entreprenörskap som skapar jobb, en aktiv utbildnings- och arbetsmarknadspolitik som skapar möjligheter att komma vidare till nya jobb, och en väl fungerande inkomsttrygghet om vi förlorar jobbet.

Inom ett antal specifika branscher som har stor samhällsbetydelse och tillväxtpotential är det särskilt viktigt att få till stånd en mer aktiv utveckling. Exempel på sådana områden är utvecklingen av nya företag på miljöteknikområdet, IT-området, inom upplevelse- och besöksnäringen samt inom finanssektorn.

Genom ökat samarbete inom dessa branscher kan en kritisk massa av produktion, forskning och utbildning byggas upp. Exempelvis har cirka 80 procent av miljöteknikföretagen i Sverige mindre än 10 anställda. Tillsammans kan de hitta finansiering och kontakter för både teknikutveckling och exportsatsningar. På liknande sätt kan företag inom besöksnäringen stärkas av ökat samarbete och gemensam konceptutveckling.

Två andra viktiga framtidsbranscher är läkemedel och medicinsk teknik. Avgörande för att framgångsrikt kunna klara den globala konkurrensen är att få till stånd en tätare samverkan mellan sjukvården, forskningen och industrin.

Företag ska ges nya möjligheter att starta och växa. Idag finns det flera olika starta eget-bidrag och andra hjälpmedel, men det finns begränsad hjälp för småföretag som vill växa. Här ser vi en stor möjlighet för nya jobb att skapas. Vi vill därför införa en särskild vägledning som kan hjälpa småföretagare med regler och byråkrati när de ska anställa sin första medarbetare, eller på andra sätt finnas tillgänglig när ett litet företag vill utöka. Vi ser också gärna ekonomiska incitament exempelvis i form av sänkta arbetsgivaravgifter för småföretagare.

Nya företag som startas, eller små företag som vill växa, har ofta svårt att hitta kapital för sin investering. Vi måste göra kapital mer tillgängligt om vi ska lyckas få fler företag startade och fler att växa.

Olika former av infrastruktur påverkar företagande på landsbygden i hög grad. Det gäller såväl fysiska kommunikationer i form av järnväg mm, men också IT-infrastruktur i form av fibernät och mobiltäckning. Samma sak gäller turistnäringen som är en sektor som hela tiden växer.

- Uppmuntra företagskluster inom miljöteknikområdet genom aktiv dialog med företag, organisationer och forskare.
- Verka för att staten och arbetsmarknadens parter utarbetar ett särskilt program för tjänstesektorn som basnäring för att främja en god utveckling av sysselsättning och arbetsvillkor.

Arbetsmarknadspolitiken

Den borgerliga regeringens arbetsmarknadspolitik syftar i dag huvudsakligen till att kontrollera att de som är arbetslösa söker många jobb – inte att de kan få de jobb de söker. En sådan inriktning blir alltmer ineffektiv ju fler som är arbetslösa och ju färre jobb som står att finna. Istället är utbildning en viktig nyckel ut ur krisen. Det står utom allt tvivel att investeringar i utbildning betalar sig. När allt färre har ett jobb att gå till så måste vi istället se till att rusta oss för de nya jobb som kommer att växa fram.

Arbetsförmedlingen har länge varit den naturliga mötesplatsen för arbetslösa och arbetsgivare. Tyvärr börjar det förändras och idag fungerar inte processen som den är tänkt. Svenska folkets förtroende för Arbetsförmedlingen är nere i botten. Fler och fler förlitar sig på kontakter, bemanningsföretag och andra lösningar för att hitta ett jobb.

Ett stort problem är att arbetsförmedlarna idag är oerhört detaljstyrda. Det är inte längre individuella förutsättningar som behandlas utan ett komplext regelverk. Regeringen har också satt i system att arbetslösa ska vänta på åtgärder. Åtgärderna som sedan sätts in är verkningslösa och fler och fler hamnar i långtidsarbetslöshet utan insatser.

Vi vill se åtgärder som sätts in direkt när någon blir arbetslös. Det kan handla om kompetenshöjning, praktik eller lärlingsplatser som kombinerar de båda.

Förmedlingen av jobb tror vi inte enbart behöver ligga på Arbetsförmedlingen och inflytandet över arbetsförmedling och matchning från kommuner och på regionnivå behöver öka. Idag kan vi se bemanningsföretag och privata aktörer som fungerar som inkörsport för många människor. Vi vill se fler vägar in till arbetsmarknaden. Samtidigt måste vi kvalitetssäkra så att människorna som berörs inte blir skyddslösa inför lagen. Det gäller Lagen om anställningsskydd (LAS), lägsta lön och flera andra regelverk. Med rätt lagstiftning kan bemanningsföretagen bli ett bra komplement som arbetsförmedlare.

- Satsa på mer offentlig såddfinansiering och finansiell rådgivning till nya typer av företag och affärsidéer som har svårt att få finansiering på annat sätt.
- Se över hur förmedlingen av jobb kan utvecklas genom att involvera fler aktörer i form av företag, kommuner och regioner.

Matchning och utbildning

Ett av arbetsmarknadens största problem är matchningen av tillgång och efterfrågan. Det finns många företagare som uppger att de vill anställa men inte lyckas hitta rätt kompetens hos de arbetssökande. Här är det samhällets ansvar att underlätta matchningen genom utbildning, praktik och lärlingsplatser.

Morgondagens arbetsmarknad blir alltmer rörlig, och kräver ett livslångt lärande. Möjligheten till en andra och tredje chans till utbildning behöver förbättras. Därför är det viktigt att finna former för

studiefinansiering även för dem som varit yrkesaktiva länge. En modell för kompetenssparande behöver utvecklas och utformas som stimulerar till reguljär utbildning, men med möjligheter för den enskilde att göra egna val och styra över pengarna.

Vi ser en stor vikt av att tillsätta ekonomiska medel för att kompetenshöjande insatser hos de arbetslösa. Först och främst är det gymnasiekompetensen som alla måste ges möjlighet att läsa in, även om de inte gått i skolan på decennier.

Vi ser det som en stor förlust att Yrkes Vux försvann, och vi ser gärna att den återkommer. Det behöver inte vara i samma form, men vi ser det som en självklarhet att samhället ska erbjuda yrkesutbildningar. Det saknas många hantverkare och andra specialyrkesmän idag. Genom att erbjuda utbildning för arbetslösa får vi en bättre matchning som gynnar alla.

Generationsväxlingen är ett annat problem som arbetsmarknaden står inför. Det är inte alltid lätt att bevara kompetensen i ett småföretag samtidigt som de anställer yngre förmågor. Vi tror att lärlingsplatser kan vara ett sätt att behålla kompetensen trots att erfarna medarbetare pensioneras.

För utvecklingen av nya produkter och nya företag är universiteten och dess forskning avgörande. Vi behöver fler individer med högre utbildningar som kan ta de högkvalificerade arbeten som erbjuds på arbetsmarknaden samtidigt som vi behöver ökade resurser till forskningen. Innovationer och nya idéer måste ges möjlighet att förverkligas. Vi ser därför stora vinster i att näringslivet och forskarna träffas och tillsammans hittar lösningar.

- Verka för ökad satsning på lärlingsplatser.
- Inför kompetenssparande med medverkan av staten som är fördelaktigt för både arbetstagare och arbetsgivare och som kommer också lågutbildade och lågavlönade till del.
- Gör ett andra kunskapslyft så att alla får möjlighet att läsa in en fullständig gymnasieexamen.
- Återupprätta en yrkesinriktad arbetsmarknadsutbildning. Forskning visar att den ger jobb.
- Inrätta fler kvalificerade yrkesutbildningar på både högskole- och gymnasienivå.
- Utforma en större andel av högskoleutbildningarna så att studenterna redan under sin studietid arbetar med att skapa kontaktnät i arbetslivet.
- Stimulera framväxten av traineeutbildningar där högskola och arbetsgivare samarbetar.

Offentlig verksamhet

Vi måste se närmare på vilken roll den offentliga verksamheten spelar in på tillväxten. Vi tror det finns goda möjligheter att använda det offentliga som en aktör för att skapa fler jobb. Gråzonen mot det privata är idag stor.

Ett konkret exempel som vi tycker är talande är offentliga upphandlingar. Här torde vi kunna ha en stor möjlighet att styra upphandlingarna så vi gynnar skapande av nya arbetstillfällen. Det bör bli enklare att köpa av småföretag och att ställa krav på socialt ansvar, arbetslivsvillkor, ekologiska krav etc.

Ungdomsarbetslösheten växer på ett oroväckande sätt och riskerar leda till att många unga ges en dålig start i arbetslivet. Sommarjobb är ofta många ungdomars första kontakt med arbetslivet. Därför är det en prioriterad målsättning att kommunerna kan erbjuda sommarjobb till ungdomar. Kommunerna bör utveckla konkret samarbete med lokala företag för att kunna möta det faktum att väldigt många ungdomar inte kan hitta ett sommarjobb eller praktikplats på egen hand.

- Stärk samarbetet mellan det offentliga, näringslivet och universitet och högskolor.

- Se över LOU (Lagen om offentlig upphandling) utifrån ett småföretagarperspektiv samt möjligheterna att ställa sociala och miljömässiga krav.
- Verka för att kommunerna utvecklar samarbeten med det lokala näringslivet för att hjälpa ungdomar till sommarjobb.

Partikongressen föreslås besluta:

C35:1 att utveckla en strategi för en tillväxt och jobbskapande politik i enlighet med ovan nämnda förslag

Stockholms läns partidistrikt, Södermanlands partidistrikt, Uppsala läns partidistrikt, Västmanlands partidistrikt, Örebro läns partidistrikt och Östergötlands partidistrikt

MOTION C36

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Näringslivspolitik i ett socialdemokratiskt samhälle

Näringslivet och arbete är och har alltid varit grundstenen i allt socialdemokratiskt politiskt arbete de senaste 100 åren. Det är i arbetet vi skapar vår värld, det är i arbetet vi skapar oss själva som människor, arbete är grunden för vårt samhälle och för våra mänskliga relationer.

Och det är arbetet som skapar grunden för kapitalet, det är inte kapitalet som skapar grunden för arbetet.

Arbetet är av central betydelse för oss människor. Arbetet skapar på det personliga planet utrymme för individen att bestämma över sitt eget liv och en möjlighet till försörjning. Arbetet är en förutsättning för att vi tillsammans ska kunna skapa ett tryggt och gott samhälle.

Ett näringsliv av hög kvalitet förutsätter en väl fungerande arbetsmarknad. Trygghet och förmåga till förändring måste gå hand i hand. Medbestämmande, en väl fungerande arbetsrätt och stabila, förutsebara förhållanden på arbetsmarknaden är därför en nödvändighet.

Näringslivet är en gemensam angelägenhet för oss alla, och därmed en angelägenhet för samhället i dess helhet. En av våra viktigaste politiska uppgifter att skapa vettiga ramar och en god grund för näringslivets utveckling; som inte bara betyder hög intjäningsförmåga, utan också svarar mot alla de andra behov och krav som näringslivets innehåll och organisation ska lösa.

För att nå ett fullt resursutnyttjande måste den socialdemokratiska näringslivspolitik baseras på ett nödvändigt och aktivt medborgar- och samhällsintresse. Detta är en av de viktigaste handlingarna som en folkrörelse som socialdemokraterna måste återta. själva kärnan i vårt samhälle, nämligen är dess dynamik och ständiga utveckling, vilket föder kriser och konflikter, men samtidigt nya möjligheter och nya livsmönster. Denna aspekt av samhällslivet skärps högst påtagligt i den pågående globaliseringen.

Det viktigaste är självfallet och måste alltid vara, människorna. Det är de som är målet för politiken, och det är i vår befolkning möjligheterna finns. Antalet människor växer snabbare i vårt land, mångfalden

ökar, med de spänningar och friktioner, och med den också, förmågan till insikt, öppenhet, fördomsfrihet och en aktiv acceptans för olika livsstilar och livsprojekt. Detta kan sammantaget bli ett av våra viktigaste instrument för ett idérikt och dynamiskt näringsliv i Sverige.

Vi står inför en av historiens största utmaningar, nämligen att komma tillrätta med miljö- och klimatproblemen. En av de viktigaste insatserna på detta område är att skapa ny teknik, och att kunna använda tekniken, för att på bästa sätt kunna få ny avancerad industriell verksamhet att etableras i Sverige. Utan utbildning, utan kunskap och utan innovationer kan inte Sverige stå för dessa utmaningar. Ju bättre vi står rustade på dessa områden, desto större blir våra möjligheter att medverka till att ett framgångsrikt näringsliv skapas.

I det globaliserade internationella samhället måste ett land synas och höras. Vår förmåga att samspela med omvärlden måste gå hand i hand nationellt likaså internationellt, så att politiken är tydligare och känns igen. Ett framgångsrikt framtida näringsliv i Sverige kräver ett nära samarbete mellan staten, företagen, facken och arbetsmarknaden. De senaste åren av ett borgerligt styre har Sverige hämmats på detta område.

Sveriges utveckling och näringslivets utveckling är två sidor av samma mynt. Det finns ingen motsättning mellan socialdemokratin och näringsliv. Däremot har socialdemokratin en mer omfattande och mer djupgående diskussion om frågor som rör arbete och näringsliv, än vad man möter av den politiska sfären i landet. Vi förväntar oss mer, och kräver därför mer, av arbetets värld och arbetets innehåll. Det är här den stora skillnaden ligger mellan oss och borgerligheten.

Det är alltså viktigt för socialdemokratiska arbetarepartiet att ge arbetet en hedersplats i all socialdemokratisk verksamhet i dag och i framtiden.

Partikongressen föreslår besluta:

C36:1 att SAP ta initiativ med hög prioritet till näringslivets viktigaste frågor som innovationer, forskning, utbildning, infrastruktur, energi och miljö

C36:2 att SAP arbeta för full sysselsättning med effektiva produktionsmetoder och hög kompetens

C36:3 att SAP eftersträvar en arbetsmarknad som är tillgänglig för alla

Jamal El-Haj

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C37

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år.

Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna ensidigt prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar

till oseriös verksamhet och lönedumpning. Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen.

Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymmer för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna.

Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslår besluta:

- C37:1 att Socialdemokraterna ska verka för att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling
- C37:2 att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

Joakim Borg

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C38

KATRINEHOLMS ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år. Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna ensidigt prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar till oseriös verksamhet och lönedumpning.

Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen. Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymmer för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna. Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslås besluta:

- C38:1 att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet
- C38:2 att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

Stefan Blomkvist

Katrineholms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C39

SOLNA ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år. Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna oftast prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar till oseriös verksamhet och lönedumpning. Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen.

Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymmer för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna.

Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslås besluta:

- C39:1 att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster

Georgios Kontorinis och Bernt Johansson

Solna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C40

KARLSTADS ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år. Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna ensidigt prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar till oseriös verksamhet och lönedumpning. Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen.

Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymme för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna.

Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslår besluta:

- C40:1 att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet
- C40:2 att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

Transports s-förening

Karlstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C41

LYSEKILS ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Möjligheterna att hävda särskilda krav i samband med offentlig upphandling har sedan länge varit omstritt och har varit föremål för olika förslag och behandling. Önskvärt är ett ökat utrymme för strategisk användning av offentlig upphandling för att uppnå andra samhällsrelaterade mål såsom att värna om miljön, bekämpa klimatförändringarna samt förbättra sysselsättning, hälsa, arbetsvillkor och andra sociala hänsyn samt att gynna små och medelstora företag.

Miljöhänsyn är ett krav, som också har fått ökad acceptans i all upphandlingsverksamhet. Miljökrav i offentlig upphandling är ett av statens styrmedel för att minska belastningen på miljö och klimat. Styrmedlet ska bland annat bidra till att nå etappmålet för år 2020 för miljökvalitetsmålet Begränsad klimatpåverkan.

Beträffande sociala krav och sådana som rör arbetsmiljö, löne- och anställningsvillkor råder oklarheter om vilka slags krav som kan ställas.

I det här sammanhanget står ILO-konvention 94 mycket centralt, som Sverige dock inte har ratificerat medan däremot fler andra EU-länder har gjort det. EU:s upphandlingsreglemente är också relevant då detta hävdar att bl.a. gällande kollektivavtal kan åberopas, och är tillämpliga vid offentlig upphandling.

Betydelsen av klara och entydiga regler i de här avseendena är stort.

Partikongressen föreslår besluta:

- C41:1 att miljökrav i offentlig upphandling inom stat- och kommun knyts tydligt till våra nationella miljökvalitetsmål
- C41:2 att Sverige ratificerar ILO-konvention 94
- C41:3 att vid offentlig upphandling i Sverige skall kraven på att löne- och anställningsvillkor följa för branschen gällande kollektivavtal

Göte Nyberg och Klas Mellgren

Lysekils arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C42

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år. Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna ensidigt prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar till oseriös verksamhet och lönedumpning. Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen.

Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymmer för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna.

Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslås besluta:

- C42:1 att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet
- C42:2 att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

Johanna Bergsten och Anders Viredius

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C43

VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

Ratificera ILO:s konvention nr 94 om offentlig upphandling

ILO konvention nr 94 innebär att myndigheter vid offentlig upphandling ska säkerställa att upphandlingen inte sker till priset av en dumpning gällande löner och arbetsvillkor. Sverige hör till de länder som ännu inte har ratificerat ILO:s konvention 94, vilket är beklagligt då varje form av social dumpning måste förhindras. Därför måste en ratificering ske av ovan anförda konvention för att säkerställa att myndigheter inte medverkar till social dumpning. Den borgerliga regeringen synes anse att social dumpning vid offentlig upphandling är legitimt då de hittills vägrat ratificera konventionen i fråga.

Noterbart är att samtliga nordiska grannländer som är medlemmar av EU har ratificerat konventionen samt även andra medlemmar av EU såsom, Belgien, Bulgarien, Cypern, Frankrike, Holland, Spanien, Storbritannien och Österrike. I detta sammanhang bör även Malmö stad uppmärksammas där staden tillsammans med vissa LO fack har initierat ett arbete om "Vita Jobb" där man facken och staden arbetar tillsammans för att utarbeta riktlinjer för offentlig upphandling så att konkurrens på lika villkor uppkommer.

Partikongressen föreslås besluta:

- C43:1 att ratificera ILO:s konvention nr 94 om offentlig upphandling
- C43:2 att verka för att i samtliga kommuner och landsting följa ILO:s konvention nr 94 vid upphandlingsförfarandet

Västernorrlands partidistrikt

MOTION C44

SUNDSVALLS ARBETAREKOMMUN

Rätt till heltid

Vi socialdemokrater har under lång tid arbetat för att människor inte ska tvingas till deltidsarbete mot sin vilja. Inom den offentliga sektorn har vi i många kommuner och landsting kommit långt med att i första hand erbjuda de anställda heltidstjänster.

När nu allt mer av den offentliga verksamheten utförs av privata företag tvingas återigen allt fler till ofrivilligt deltidsarbete.

En starkt bidragande orsak till denna negativa utveckling är den oklarhet som finns i lagstiftningen om vilka krav kommuner och landsting kan ställa vid upphandlingar och vid införande av LOV.

Vi menar att det klart och tydligt borde framgå av lagstiftningen att kommuner och landsting vid upphandlingar och i samband med införande av LOV ska ha rätt att ställa samma krav på privata utförare som av de egna förvaltningarna när det gäller kollektivavtal och rätten till heltidstjänster.

Partikongressen föreslår besluta:

- C44:1 att Socialdemokraterna med kraft driver kravet att kommuner och landsting vid upphandlingar och i samband med införande av LOV ska ha rätt till att ställa krav på kollektivavtal
- C44:2 att Socialdemokraterna med kraft driver kravet att kommuner och landsting vid upphandlingar och i samband med införande av LOV ska ha rätt att ställa samma krav på privata utförare som på de egna förvaltningarna när det gäller rätten till heltidstjänster

Lena Österlund

Sundsvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C45

JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT

Satsa på besöksnäringen

Besöksnäringen har sedan i början av 2000-talet ökat kraftigt till att idag vara en av Sveriges viktigaste näringar. I den nationella strategin för besöksnäringen finns ett mål att omsättningen ska dubbleras och att exportvärdet ska mer än fördubblas till 2020. Turismens omsättning ökade med 6,4 procent till 264 miljarder kronor under 2011.

För ett exportberoende land som Sverige har turismens export (utländska besökares konsumtion i Sverige) fått en allt större betydelse. Mellan 2000-2011 har turismens exportvärde som andel av Sveriges totala export av varor och tjänster ökat med ca 144 %. Under 2011 var turismens exportvärde, med 98,8

miljarder kronor, cirka 45 procent högre än järn- och stålexporten och mer än dubbelt så hög som värdet av den svenska personbilsexporten. Sedan år 2000 har besöksnäringen i landet bidragit med 31 500 nya jobb, vilket motsvarar en ökning med cirka 24 procent. Det kan jämföras med den totala sysselsättningen i Sverige som har ökat med cirka sju procent under motsvarande period.

Besöksnäringen har stor betydelse för hela Sverige. Och många orter kan vittna om betydelsen av att arrangera stora evenemang. För Jämtland- Härjedalen och Dalarna som har över 8 miljoner övernattningar årligen är det t.ex. skidåkning, vandring, cykling, som har en stark utvecklingspotential året runt. VM i alpint i Åre och VM i skidskytte i Östersund har lyft hela Jämtlands län. I en av världens vackraste huvudstäder Stockholm lockar t.ex. skärgården och stadens stora utbud, att sedan få vara på Råsunda och se Sveriges landslag spela fotbollsmatch mot andra länder är en upplevelse. I Göteborg som är en stor evenemangsstad anordnades t.ex. VM i friidrott, nu anordnas allt från Gothia Cup, Bok och biblioteksmässan, filmfestival och Ullevikonsorter med Bruce Springsteen. För Gotlands del vill många besökare uppleva något av det bästa sommaren kan erbjuda av sol, bad, Almedalen och fantastiska Visby.

Besöksnäringen spelar alltså en viktig roll för hela Sverige som jobbskapare och tillväxtmotor. Den drar också till sig stora regionala investeringar. Erfarenheten visar också att besöksnäringen klarar tider med lågkonjunktur bättre än många andra näringar, den är personalintensiv och den är en viktig inkörsport till arbetsmarknaden för både unga och nytilkomna svenskar som berikar branschen med den kultur och kompetens de för med sig.

För att utveckla besöksnäringen krävs det ett långsiktigt aktivt engagemang från statens sida. Det är särskilt viktigt att näringen får rätt ekonomiskt stöd, ökade möjligheter till investeringar, att infrastrukturen och tillgängligheten förbättras och att det ges förbättrade resurser till innovationer och marknadsföring. Fungerande kommunikationer är avgörande för att besökarna ska kunna ta sig fram till besöksmålen. Dessutom är turistföretagarna beroende av bredband med hög kapacitet och telefoni som fungerar i hela landet. Därför är det orimligt att resurstilldelningen till infrastrukturinvesteringar baseras enbart utifrån antalet boende på en ort - hänsyn måste tas till det faktiska antalet personer som reser i området. Det är angeläget att nyckeltalen som används som underlag för investeringarna ses över.

Besöksnäringen har en stark utvecklingspotential och kan växa ännu mer kraftfullt om vi ökar engagemanget och insatserna för att förbättra näringens villkor och förutsättningar.

Partikongressen föreslås besluta:

- C45:1 att stödja arbetet med att förverkliga målen i den nationella strategi för besöksnäringen som näringen via Svensk Turism utarbetat
- C45:2 att verka för att den internationella marknadsföringen ytterligare förstärks till att ligga i nivå med andra liknande länder
- C45:3 att verka för att resurstilldelningen till infrastrukturinvesteringar inte baseras enbart på antalet boende på en ort, utan att nyckeltalen som används som underlag för investeringarna beräknas utifrån antalet personer som faktiskt reser i området
- C45:4 att intensifiera arbetet med att förverkliga 2005 års kongressbeslut om en nationell strategi för internationella evenemang

Jämtlands läns partidistrikt

MOTION C46

PITEÅ ARBETAREKOMMUN

Seriös offentlig upphandling

Stat, kommuner och landsting upphandlar varor och tjänster för omkring 600 miljarder kronor per år. Såväl fackliga organisationer som tjänsteproducerande företag har vid ett flertal tillfällen påpekat att de offentliga upphandlingarna ensidigt prioriterar det lägsta priset och att den inställningen alltför ofta bidrar till oseriös verksamhet och lönedumpning. Bristfälliga kontroller av upphandlingsvilkorens tillämpning förstärker problemen.

Bristerna kan i viss mån förklaras av att offentliga upphandlingar är bundna av EU:s upphandlingsdirektiv. En forskningsrapport från Institutet för Europapolitiska studier visar dock att Sverige befinner sig i något av en särställning i Nordeuropa när det gäller att INTE använda det utrymmer för social hänsyn som finns i direktivet. Andra EU-stater väger, i högre grad, in en rad tillåtna sociala aspekter och visar bland annat att det är möjligt att ställa krav på löne- och anställningsvillkor i enlighet med aktuella kollektivavtal. Efter Lavaldomen begränsas dock möjligheterna till krav gällande kollektivavtalens kärna.

Tanken bakom en mer socialt inriktad upphandlingsfilosofi är dels att gynna seriösa företag, dels att säkra anständiga anställningsvillkor i de företag som får skattefinansierade uppdrag.

Partikongressen föreslår besluta:

- C46:1 att krav på social hänsyn och kollektivavtalsenliga villkor förs in i upphandlingsunderlagen vid upphandling av tjänster i branscher med hög risk för oseriös verksamhet
- C46:2 att efterlevnadskontrollen ökar och effektiviseras

Ingrid Väitalo

Piteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C47

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Sjuklön

Näringslivet är inget särintresse, sade Stefan Löfven. Det är det absolut inte och SAP har åter börjat visa det med handlingar. Våldigt glädjande för mig har varit att höra om SAP:s satsningar på småföretag, då ur

dessa kommer nya jobb att myllra. Småföretagare har både från SAP och Sveriges nuvarande regering varit "glömda" under lång tid och varje satsning kommer att märkas.

Med min bakgrund och erfarenhet så tycker jag att det finns några problem som småföretag behöver lider av lite extra.

- problem med finansiering - många små företag har svårigheter att låna pengar från bankerna för att göra investeringar - små företag agerar ofta banker för större företag
- betala ut sjuklön till anställda. I de flesta fallen får företagaren själv jobba dubbla pass, då alternativet är att betala dubbla löner (sjuklön + vikarielön).

Därför låter det, tyvärr, lockande med bemanningsföretag för man slipper ta kostnaden för sjuklönen.

Partikongressen föreslås besluta:

C47:1 att arbetsgivarens sjuklöneansvar lyfts bort för alla anställda i företag med max 10 anställda och Försäkringskassan betalar ut sjuklönen

Lejla Bajraktarevic

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C48

LAXÅ ARBETAREKOMMUN

Ska det vara så enkelt att flytta företag från Sverige?

Jag vill att den Socialdemokratiska partikongressen undersöker möjligheten att införa ”sanktioner” mot företag som flyttar från Sverige, som jag anser vara mycket lätt med den lagstiftning som finns idag. I mitt fall hävdar företaget att vi har för höga löner, och att det då är billigare att flytta tillverknigen till Polen.

Det finns andra länder inom Europa som har detta. Varför skulle inte vi kunna ha det? Denna flytt anser jag är ett mycket kortsiktigt tänkande. Det kommer inte att dröja många år innan de har betydligt högre löner än idag, med tanke på deras EU-inträde.

Man tar från företagets sidan inte hänsyn till den effektivitet vi har i med Lean produktion, som verktyg, Lean är ett mycket effektivt sätt att arbeta. Inte heller tar de nya ägarna hänsyn till ESD (elektrostatiska urladdningar) som är ett viktigt del av vår vardag, för att maskiner, reservdelar mm ska fungera ute hos kunderna. Man känner inte till ESD i Polen.

Jag skriver detta därför jag av egen erfarenhet blivit uppsagd och därför att delar av företaget flyttar utomlands. Företaget har funnits sedan 1942.

Partikongressen föreslås besluta:

C48:1 att partikongressen verkar för att införa kostnader för att lägga ner företag i Sverige

C48:2 att det blir dyrare att säga upp personal vid flytt av företag från Sverige

Eva Hermansson

Laxå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C49

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Skapa en tydlig stödkorridor för entreprenörer

Att starta nya företag är en process som påverkas av många avgörande faktorer. Entreprenörer möter både stöd och hinder i dagens Sverige. Att hitta rätt stöd i den djungel av organisationer, myndigheter, företag, som erbjuder hjälp på vägen, är idag en plåga för många entreprenörer.

Dessa goda krafter är till för att finnas till hand vid rätt tidpunkt och plats. Problemet idag är att det saknas en systematisk samordning av dessa resurser, vilket kan leda till förlorad energi och i vissa fall en uppgivenhet hos duktiga entreprenörer. Innovatören och entreprenören blir minst sagt förvirrande idag när de ska söka stöd i sina projekt.

En kompass och en tydligt samordnad stödkorridor behövs för att navigera igenom alla resurser. Stödkorridoren måste skapas och anpassas efter företagandets natur, bransch, förutsättning och potential. Kompassen i handen påminner hela tiden om den optimala vägen för entreprenören att välja. På så vis, lär många fina lovande innovationer och färdiga företagsidéer, utvecklas mycket effektivare och utan onödiga hinder.

Socialdemokraterna har nu chansen att äga detta initiativ och driva frågan, att etablera denna funktion på t ex. arbetsförmedlingen och andra platser som landets inkubatorverksamheter, där de flesta entreprenörerna startar sin resa.

Partikongressen föreslår besluta:

C49:1 att Socialdemokraterna strävar efter att få till stånd en funktion, vars roll är att samla allt tillgängligt stöd för entreprenörer, som en dynamisk stödkorridor

C49:2 att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen

Ali Ismail

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C50

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Skogsindustrin

Vi får inte ta död på den svenska skogsindustrin. Det är ett obegripligt agerande av regeringen som skett när det gäller svaveldirektiven. Att vi ska göra allt vi kan för att få en bättre miljö är helt rätt.

Däremot måste det vara lika förutsättningar inom Europa och även i världen. De tagna svaveldirektiven gör inte detta utan drabbar några länder betydligt hårdare bland annat Sverige och östersjöländerna. Det svenska näringslivet kommer att få kostnadsökningar på i runda tal 28 miljarder årligen enligt samstämmiga beräkningar. Det är en katastrof att man inte var vaken från regeringens sida när besluten togs i FN.

Kostnaderna för skogsindustrin som jag känner väl är att fraktkostnaderna för massa och papper ökar med 100 kr per ton och för sågade trävaror med 50 kr per ton. Risken är att våra skogsprodukter inte går att sälja på samma sätt som tidigare och hotar jobb och välfärd.

Risken är stor att Svenskt näringsliv inte kan behålla den konkurrenskraft som vi idag har och att det också blivit en stor belastning att Eurons värde sjunkit så mycket.

Nu tål inte skogen som är en av våra största basnäringar några ytterligare pålagor i Sverige som gör transporterna dyrare. Det går inte lägga några nya skatter eller avgifter på transporterna. Här måste S ompröva tidigare lagda förslag inom det området.

Dieselpriiset tror experter kommer att fördubblas då svaveldirektiven träder i kraft och sjöfarten börja köra på den diesel som man idag använder på last och personbilar.

Jag är orolig för jobben och för välfärden då våra basnäringar drabbas av en sådan kostnadsexplosion som kommer att ske de närmsta åren. Nya kostnadsökningar för våra basnäringar gör att vi känner oro för jobben och välfärden.

Partikongressen föreslås besluta:

C50:1 att partikongressen ger partistyrelsen i uppdrag säkerställa skogsindustrins konkurrensförmåga i enlighet med motionens intentioner

Lennart Holmlund och Christer Lindvall

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C51

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Sociala hänsyn i offentlig upphandling

Enligt Skatteverket upphandlar svenska kommuner och landsting årligen för cirka 5-600 miljarder kronor utifrån Lagen om offentlig upphandling (LOU). Därtill kan läggas, den av regeringen, införda Lagen om valfrihet (LOV) som enligt uppskattningar kan röra sig om ytterligare cirka 400 miljarder. Denna upphandling görs med egentligen bara ett krav, högsta kvalitet till lägsta pris. Dessa pengar skulle kunna användas mycket mer effektivt om de nyttjades som ett verktyg till att även uppfylla en rad sociala villkor, såsom anställningar av långtidsarbetslösa, fler lärlingsplatser, tryggade anställningar genom krav på kollektivavtal, särskilda miljökrav etc.

Enligt en forskarrapport av Kerstin Ahlberg och Niklas Bruun är Sverige ett av de länder i Europa som är sämst på att ställa sociala krav i upphandlingar. De konstaterar att "resultatet blivit att Sverige internationellt sett tävlar med Storbritannien om titeln som det land (bland de sex jämförda) där sociala överväganden effektivast negligeras i samband med offentlig upphandling." Detta trots att de båda forskarna konstaterar att Sverige, för det första var det land som i förhandlingarna med EU, hårdast krävde att man skulle kunna få ställa sociala krav i upphandlingen och för det andra att den lagstiftning som sedan blev verklighet i EU, faktiskt ger svenska myndigheter, kommuner och landsting ganska långtgående möjligheter att göra detta.

Vid upphandlingar över vissa tröskelvärde borde det vara självklart och obligatoriskt att sociala villkor ställs oavsett om det sker i en kommun, landsting eller statlig myndighet. Det Socialdemokratiska arbetarepartiet bör ta initiativ till att driva fram en utredning vars syfte är att fastslå en grund, ett regelverk, där man blir skyldig som offentlig upphandlare att ställa sociala villkor inom följande områden; sysselsättning, arbetsmiljö, miljö och jämställdhet och antidiskriminering. Villkorens omfattning, samt vid vilka tröskelvärde dessa ska gälla, bör fastslås av utredningen. Principen om att offentliga medel inte bara ska styras av lägsta pris, utan även fyllas med en social dimension måste lyftas fram. Förslaget med ett nationellt regelverk där även sociala villkor alltid måste ställas vid offentlig upphandling, skulle ge just denna dimension.

Redan idag är många kommuner redo att gå längre i sina krav att fylla den offentliga upphandlingen med fler dimensioner än bara "lägsta pris". Det finns formulerade krav om fair trade, miljömärkning m.m. Dock visar all forskning att dessa krav blir meningslösa om de inte följs upp och om det inte sker en kontinuerlig kontroll av kontraktsvillkoren. Det är också sällan kommuner utdelar viten eller upphäver upphandlingen på grund av kontraktsbrott. Tyvärr beror detta inte på att företagen som vinner upphandlingarna alltid sköter sina åtagande, utan snarare just på bristen av kontroll.

Det finns idag ett verktyg som man, tillsammans med de fackliga organisationerna, kan tillämpa i bred skala och göra till standard för en säker och utifrån krav på sociala hänsyn långtgående upphandlingsmodell i samtliga kommuner och landsting. Verktuget kallas "Vita jobb modellen" och utarbetades 2004 i samarbete mellan den då styrande majoriteten i Stockholms stad och en rad fackliga

organisationer; Svenska Elektrikerförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Mälareförbundet, Svenska Transportarbetareförbundet, Fastighetsanställdas förbund och Svenska Kommunalarbetareförbundet.

Modellens syfte är motverka diskriminering, svartarbete och social dumping genom att de fackliga organisationerna åtar sig att följa upp och kontrollera de sociala krav som kommuner och landsting ställt i sin upphandling, såsom krav på kollektivavtalsenliga villkor, sysselsättning av arbetslösa och jämställdhetsmål.

I praktiken innebär modellen att det företag som vinner en upphandling, måste teckna särskilda kontraktsvillkor som gäller under den tid som upphandlingen omfattar. Kontraktsvillkoren kan bland annat innebära följande; förbud att jobba svart och att maskera arbetstagare som uppdragstagare, skyldighet att tillämpa de viktigaste sociala villkoren i branschens kollektivavtal, skyldighet att kontrollera att egna underentreprenörer också uppfyller villkoren samt regler som medger kontroll och kraftfulla sanktioner om reglerna inte följs. Förutom de villkor som rör löner och arbetsmiljö kan det läggas till villkor om sysselsättning av långtidsarbetslösa, fler lärlingsplatser m.m.

Vid uppföljning agerar den utsända från den fackliga organisationen, inte utifrån från sitt fackliga uppdrag utan som konsult åt kommunen. Detta innebär att personen har tystnadsplikt mot sin fackliga organisation men inte mot kommunen eller landstinget om resultatet av kontrollen. På så vis, genom sin nya roll, kan den utsända från facket påverka ett företag att under den tid som upphandlingen omfattar, verka för schyssta villkor och fler arbeten enligt de villkor som tidigare nämnts.

Denna form av samverkan mellan de styrande politiska viljeyttringarna i kommuner och landsting och de fackliga organisationernas praktiska uppföljning kan förändra den offentliga upphandlingen i grunden. Bort från dagens rådande ordning där endast tanken om lägsta pris råder, till en situation där sociala hänsyn tas under genomförandet av tjänsten som upphandlingen omfattar. "Vita jobb - modellen" och en i grunden förändrad offentlig upphandling i Sverige med fler sociala villkor, kan bli en ny definition av facklig-politisk samverkan och vad den innebär i praktiken.

Partikongressen föreslås besluta:

- C51:1 att sociala hänsyn ska tas i all offentlig upphandling
- C51:2 att det tillsätts en utredning i syfte att fastslå en grund för vad sociala hänsyn i offentlig upphandling mer precist ska innebära
- C51:3 att det ska vara obligatoriskt med kontinuerlig uppföljning av offentliga upphandlingar i enlighet med till exempel "Vita jobb"-modellen

Malmö Soc Dem Arb Kom

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C52

ULLERUD ARBETAREKOMMUN

Sociala krav vid offentlig upphandling

Vi Socialdemokrater anser det angeläget att säkerställa kvalitén vid upphandling/köp av tjänster utanför statens, kommunernas och landstingens egen verksamhet. Varje år upphandlas varor och tjänster för flera hundra miljarder kronor och då är det betydelsefullt att vi gör det med våra värderingar som grund. Utgångspunkten är att offentlig upphandling ska ske på affärsmässiga grunder. Upphandlingen ska ske korrekt och utan ovidkommande hänsyn samt att lägsta pris eller det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet ska antas. Det är viktigt att vi får så mycket som möjligt för våra skattepengar. Men det är också viktigt att grundläggande krav ställs för att främja andra angelägna mål i samhället, exempelvis en god miljö, bra anställningsvillkor eller att motverka ekonomisk brottslighet.

Socialdemokratiska partiet har tidigare beslutat om att Sverige ska ratificera ILO-konvention 94 om arbetsvillkor vid offentlig upphandling så att vi säkerställer att sociala krav kan ställas vid offentlig upphandling/köp av tjänster.

Vi socialdemokrater vill nu fullfölja tanken om den sociala dimensionen vid upphandlingsförfaranden på så sätt att vi kan motverka dumpning av löne- och anställningsvillkor. Ett absolut krav vid offentlig upphandling är därför att en anbudsgivare ska tillämpa svenska kollektivavtal. Det kan också finnas andra krav som ex. jämställdhet, arbetsmiljö och övertagande av personal vilka kan vara angelägna att ställa.

Huvudunderentreprenören ska också garantera att eventuella ytterligare underentreprenörer som anlitas av huvudunderentreprenören uppfyller de krav som gäller för upphandlingen. Det offentliga måste också ges full insyn i entreprenörens verksamhet, för att säkerställa kvalitét och att upphandlingen/avtalet följs på ett korrekt sätt.

Partikongressen föreslås besluta:

C52:1 att partistyrelsen arbetar fram riktlinjer för sociala krav vid offentlig upphandling i motionens andemening

Per Lawén

Ullerud arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C53

NORDVÄRMLANDS ARBETAREKOMMUN

Sociala krav vid offentlig upphandling

Vi Socialdemokrater anser det angeläget att säkerställa kvalitén vid upphandling/köp av tjänster utanför statens, kommunernas och landstingens egen verksamhet. Varje år upphandlas varor och tjänster för flera hundra miljarder kronor och då är det betydelsefullt att vi gör det med våra värderingar som grund. Utgångspunkten är att offentlig upphandling ska ske på affärsmässiga grunder. Upphandlingen ska ske korrekt och utan ovidkommande hänsyn samt att lägsta pris eller det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet ska antas. Det är viktigt att vi får så mycket som möjligt för våra skattepengar. Men det är också viktigt att grundläggande krav ställs för att främja andra angelägna mål i samhället, exempelvis en god miljö, bra anställningsvillkor eller att motverka ekonomisk brottslighet.

Socialdemokratiska partiet har tidigare beslutat om att Sverige ska ratificera ILO-konvention 94 om arbetsvillkor vid offentlig upphandling så att vi säkerställer att sociala krav kan ställas vid offentlig upphandling/köp av tjänster.

Vi Socialdemokrater vill nu fullfölja tanken om den sociala dimensionen vid upphandlingsförfaranden på så sätt att vi kan motverka dumpning av löne- och anställningsvillkor. Ett absolut krav vid offentlig upphandling är därför att en anbudsgivare ska tillämpa Svenska kollektivavtal. Det kan också finnas andra krav som ex. jämställdhet, arbetsmiljö och övertagande av personal vilka kan vara angelägna att ställa. Huvudunderentreprenören ska också garantera att eventuella ytterligare underentreprenörer som anlitas av huvudunderentreprenören uppfyller de krav som gäller för upphandlingen. Det offentliga måste också ges full insyn i entreprenörens verksamhet, för att säkerställa kvalitét och att upphandlingen/avtalet följs på ett korrekt sätt.

Partikongressen föreslås besluta:

C53:1 att partistyrelsen arbetar fram riktlinjer för sociala krav vid offentlig upphandling i motionens andemening

Stanley Nilsson

Nordvärmlands arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C54

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Socialdemokratisk jobbpolitik är näringspolitik + politik för småföretag = nya jobb

Många småföretag är mycket besvikna på alliansens utlovade förenklingar i regelverk kring företagandet. Alliansen har satsat mest på ekonomiska skattelättnade på de med lyxvillor eller förmögenhet.

Många små företag har inte resurser till utbildad kontorspersonal och tvingas därmed hålla sig ajour med ständiga regelförändringar på kvällar och helger. Ändå hinner man inte med de allt mer omfattande blankettbuntar.

Forskning pekar på att de flesta nya arbetstillfällen skapas i mindre företag inte i de stora företagen som för att öka sina marginaler rationaliserar.

För att öka möjligheter för småföretag att utveckla sin verksamhet och skapa fler arbetstillfällen i sin verksamhet vill jag att den socialdemokratiska partikongressen tar ställning i denna fråga.

Partikongressen föreslås besluta:

- C54:1 att Socialdemokraternas jobbpolitik tydliggör vikten av att genom olika insatser utveckla möjligheterna för småföretagare att växa och anställa
- C54:2 att Socialdemokraterna i olika lagstiftning, andra regelverk och förordningar verkar för att minska regelverket kring företagande t ex
- C54:3 att Socialdemokraterna i sina uppdrag verkar för att offentliga upphandlingar som idag ofta genomförs av större upphandlingskontor, bryts ner i delar som mindre företag kan lägga anbud på
- C54:4 att Socialdemokraterna verkar för en förenkling av förfrågningsunderlag
- C54:5 att Socialdemokraterna verkar för utbildnings och utvecklingsstöd för att öka småföretagares kunskaper och möjligheter att samverka för att konkurrera om större uppdrag
- C54:6 att Socialdemokraterna verkar för hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom rimligare sjukersättningsvillkor i startskede
- C54:7 att Socialdemokraterna verkar för hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom en a-kassa som inte kräver avveckling av företag. Kan man behålla nödvändiga resurser i ett vilande företaget under lågkonjunktur kan man snabbt komma igång när efterfrågan ökar
- C54:8 att Socialdemokraterna tar fram förslag på hur småföretagandet kan bli tryggare så att fler vågar satsa på sina idéer och lust att skapa genom att t.ex. inrätta utvecklingskuvöser

Jonny Springe

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C55

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Spar- och handelsbanker och deras roll som finansiärer för handel med konto- eller kreditkort

Det tycks finnas ett önskemål från bankerna, handeln, affärsdrivande verksamheter och flertal andra med verksamheter som omsätter pengar i form av mynt och sedlar att denna form ersätts av konto eller kreditkort.

Det är kanske inte fel att detta kommer att ske vad som tycks vara fel är att det är den enskilde som indirekt tår stå för notan. Nästan hela den svenska affärsverksamheten bjuder idag ut sina konto- eller kreditkort i samarbete med VISA eller Mastercard och kortinnehavaren lovas olika förmåner som kontanter till olika rabatter vid nya köp.

Oftast får kortinnehavaren betala en årsavgift på > 250 sek till den bank som utfärdat kortet när privata företag lämnar ut sin kredit kort utan kostnad.

Partikongressen föreslås besluta:

C55:1 att inga banker eller övriga kortutgivare får belasta i Sverige gjord handel med någon form kortavgift eller vad det i övrigt kan kallas.

C55:2 att inga årsavgifter får tas ut för nämnda kort eller i övrigt tänkta andra kort.

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C56

MÖNSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Starta eget bidrag till ungdom

Socialdemokraterna måste ta itu med ungdomsarbetslösheten på flera sätt. Ett sätt är att ge ungdomar chans att studera. Det är en jättebra satsning, men man måste ge unga människor fler möjligheter.

Att starta eget företag är mycket svårare för människor under 25 år. Det konstiga är att utgifterna är inte lägre för företagare under 25 år. Det är lika befängt som om man skulle göra det svårare för kvinnor med små barn att få starta eget bidrag, med tanke på att kvinnor vabbar mer.

Jämlikhet och jämställdhet kan uppnås bara om alla får samma möjligheter i livet.

Partikongressen föreslås besluta:

C56:1 att göra det möjligt för unga människor att starta egna företag på samma villkor som de som har fyllt 25 år.

C56:2 att se över nyföretagandet för unga, premiera de med mest drivkraft som t ex genom skattelättnader under uppstarten

Lejla Bajraktarevic

Mönsterås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C57

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Starta företag

Det är många frågor som kan dyka upp när man har tagit beslutet att starta eget. Vi vill inget hellre än att företagen ska växa och må bra, men det får inte ske på arbetstagarnas bekostnad.

Vi ser idag att ekonomiska brottsligheten växer lavinartat och vi är idag lite konfunderade att det inte krävs någon som helst formell utbildning/kompetens att ”starta eget företag”.

Om jag vill köra bil måste jag ta körkort för att både kunna hantera mitt fordon men också kunna de lagar och regler som gäller.

Detta bör också gälla företag som är i behov av anställd personal. Känna till vilka grundläggande regler och lagar som gäller på arbetsmarknaden. Det skulle kunna vara utformat ungefär som körkort/licens.

Partikongressen föreslås besluta:

C57:1 att Socialdemokratiska partiet verkar för sådan lösning att nya företag skall på ett dokumenterat sätt uppvisa grundläggande kunskaper i lagar och avtal

Joakim Borg

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C58

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Starta import av företag och företagsidéer

Den svenska arbetsmarknaden har dränerats på svenska framgångsrika storföretag som byggde hela sin framgång på inslag av originell och innovativ forskning. Det började i slutet av 90-talet med företag som Pharmacia och fortsätter idag med andra som Volvo, Astra Zeneca, Saab och Telia. Med åren har vi

kunnat bevittna hur flera företag säljs eller läggs ner. Konsekvenserna är förlorad kärnforskning till förmån för utlandet samt årligen tusentals förlorade arbetstillfällen. Senaste fallet var Sony i Lund. Från Ericsson (6000 anställda) till SonyEricsson (3000 anställda) till Sony (i bästa fall snart 1000 anställda).

Samhället ser på när den ena verksamheten efter den andra flyttar utomlands, med ursäkter som effektivisering, lägre tillverkningskostnad och närhet till marknader. Sverige töms på sin toppforskning och därmed spetskompetensen inom flera teknikområden. Universitet och forskningsgrupper ”rånas” på innovationer och lovande patent av utländska innovations”shoppare”, i investerarkläder. Och den borgerliga regeringen ser på.

För att motverka denna trend, bör Socialdemokraterna förbereda en motoffensiv i form av mekanism för import av innovationer, patent och affärsidéer. Man bör etablera affärsambassadörer för import, likväl dagen system för exportstöd. Man ska ut i världen för att hitta lovande affärsidéer, som skulle kunna utgöra ytterligare kandidater till företagsetablering. Det tänkta företaget kan i så fall samla ihop t ex. innovatören från Indien, utvecklaren från USA och projektledaren från Sverige.

Partikongressen föreslås besluta:

- C58:1 att Socialdemokraterna ska arbeta fram ett förslag för etablering av en enhet för innovationsimport under relevant departement, med syftet att locka innovatörer att starta sina företag i Sverige
- C58:2 att partikongressen antar motionen och skickar den till partistyrelsen

Ali Ismail

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C59

YSTADS ARBETAREKOMMUN

Stoppa utförsäljningarna av fler statliga bolag

Sedan regeringsskiftet 2006 har den borgerliga regeringen sålt ut en stor andel av statens innehav i olika bolag. Ur en ekonomisk synvinkel kan försäljningarna starkt ifrågasättas då avkastningen från bolagen troligtvis hade fört in samma belopp till statskassan på några år. Skälen till att sälja ut de statliga bolagen är alltså först och främst ideologiska. Den borgerliga regeringen ogillar ju starkt all form av statligt ägande och statliga interventioner, vilket är en del av förklaringen till att vårt land ser ut som det gör efter snart åtta år av borgerligt styre.

Skälen som högern lyfter fram till utförsäljningarna är befängda. Man pratar om vilka bolag staten ska och inte ska äga, precis som om det fanns en manual för detta. Självklart existerar inte en sådan manual, men med högerens retorik skulle man nästan kunna tro det. En annan intressant händelse är försäljningen av Vin & Sprit till det franska bolaget Pernod Ricard. Enligt den svenska staten var bolaget tydligen inte tillräckligt lönsamt för att stanna i statlig ägo och det var heller inte i statens intresse att äga ett bolag som

tillverkar alkohol. Det tyckte inte regeringen Reinfeldt i alla fall. Den finska staten gjorde dock en helt annan bedömning (Finland hade faktiskt under denna tidsperiod en mitten-höger regering under ledning av centerpartisten Matti Vanhanen) och köpte en betydande del av Vin & Sprit efter att Pernod Ricard styckat upp Vin & Sprit och behållit det som man själv uppfattade som ”godbitarna”. För att citera Håkan Juholt vid dennes tal på partikongressen 2011: ”Låt mig påminna om att det var Harald Blåtand som 970 gjorde Sverige danskt. Nu är det en annan blå härskare som gjort Skåne finskt”.

Med denna motion är vårt syfte att stoppa utförsäljningarna av fler statliga bolag. Detta inkluderar Scandinavian Airlines (SAS). En socialdemokratisk regering ska aldrig gå i spetsen för utförsäljningar av statlig egendom, så ej heller SAS. Det ligger i medborgarnas intresse att staten faktiskt äger en del bolag och även ett flygbolag som har ett mycket gott rykte ute i världen. Sveriges socialdemokratiska arbetareparti måste fortsätta att värna om att staten faktiskt ska äga innehav i en del bolag, bolag vars aktiviteter kan ligga i medborgarnas intresse.

Det är också viktigt att lyfta fram de avregleringar av olika marknader som den borgerliga regeringen har genomfört, inte i medborgarnas intressen utan i marknadens. Ett sådant exempel var avregleringarna av apoteksmarknaden och bilbesiktningmarknaden. Det fanns inget missnöje bland medborgarna med verksamheten hos de statliga bolag som ansvarade för tjänsterna inom dessa områden. Det är alltså ställt utom allt rimligt tvivel att den enda anledningen till att avreglera dessa två välfungerande monopol var ideologiska. Medborgarnas intressen, och välbefinnande, har hamnat i andra hand gentemot borgerlighetens ideologiska intressen. Detta borde vi socialdemokrater alltid uppfatta som oacceptabelt.

Partikongressen föreslås besluta:

- C59:1 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti inte ska stödja utförsäljningar av fler statliga bolag
- C59:2 att Sveriges socialdemokratiska arbetareparti ska verka för en återreglering av de samhällsnyttiga marknader som avreglerats av den borgerliga regeringen

Adrian Magnusson, Mike Enocksson och Bo Widegren
Ystads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C60

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Ställ krav på vita jobb

Sverige är ett av de länder som är sämst inom EU när det gäller att skydda arbetstagarnas sociala villkor. Det framgår av rapporten ”Upphandling och Arbete i EU” (Sieps 2010:3) av Professor Niklas Bruun och forskningsredaktör Kerstin Ahlberg. Detta trots att den offentliga upphandlaren enligt 1 kap 9a § lagen om offentlig upphandling (LOU) bör beakta miljö- och sociala hänsyn vid upphandlingen. Många svenska

kommuner och landsting bedriver till och med aktiv social dumpning. Till skillnad från många andra europeiska länder är sådan social dumpning tillåten i Sverige.

Offentlig upphandling omsätter mellan 16-18% av vår BNP dvs. 560-630 miljarder kronor, 133 miljarder kronor försvinner i skatteintäkter varje år på grund av fusk, fel eller misstag. Svartarbetet står för 66 miljarder. En stor andel av svartarbetet och därmed den dumpningen finansieras anmärkningsvärt nog med skattemedel i offentlig upphandling genom att priserna pressas lågt utan kontroll av företagets seriositet. Genom en sådan prispress försämras de anställdas villkor och missade skatteintäkter även för upphandlarens egna skattebetalare. En svaghet för offentlig upphandling är att det saknas ”prislistor” för normala personalkostnader. Oseriösa företag med onormalt låga bud som finansieras med obetalda skatter och sociala avgifter slinker lätt igenom. Fusket ligger ofta i underentreprenörsskiktet. Så finansierade låga anbud gör det omöjligt för seriösa företag med normala branschlöner, skatter, avgifter och vinster att konkurrera. De slås ut eller tvingas att också börja fuska. En prislista över normala personalkostnader är nödvändig för att kontrollera att upphandlade företag är seriösa i alla led.

Trots att kollektivavtal är normlista för skäliga löner i Sverige förbjuder svensk domstolspraxis krav på att upphandlade företag ska ha kollektivavtal. Men tvärtemot vad många tror tillåter LOU upphandlarna att ställa krav som tillkommande kontraktsvillkor att upphandlare ska ha skäliga sociala villkor. Därmed kan man åstadkomma en prislista för arbete som gör det möjligt att bedöma om ett anbud är seriöst. Förbud mot svartarbete också i underentreprenörsledet är även ett tillåtet upphandlingsvillkor.

Upphandlingsmodellen Vita Jobb har som tillkommande avtalsvillkor en miniminivå för sociala villkor. Miniminivån för sociala villkor fastställs genom att vissa utvalda och enligt EU-domstolens praxis tillåtna delar av tillämpligt branschkollektivavtal är miniminorm vid upphandlingen. Entreprenören av honom anlidade underentreprenörer är därför skyldiga att ge sina anställda dessa villkor under det upphandlade arbetet. Han förbjudes även att använda svart arbetskraft. Den entreprenör som bryter mot dessa villkor kan bli av med kontraktet och dessutom få betala skadestånd. Modellen har utarbetats i samarbete mellan kommuner och fackföreningar som särskilt drabbas av svartarbete vid upphandling. Den har justerats med hänsyn till senare domar i EU-domstolen. En beskrivning av modellen och exempel på kontraktsvillkor finns på hemsidan www.avtalsinformation.nu.

Sociala krav för de anställda vid offentlig upphandling är därför inte en juridisk fråga utan rent politisk. Stockholms stad har använt modellen Vita Jobb. Stockholms jurister granskade och godkände upphandlingsmodellen. Försöket avbröts av den borgerliga majoriteten direkt efter makttillträdet 2006. Malmö kommun har den 15 augusti 2012 beslutat om en plan för att använda modellen vid offentlig upphandling från sommaren 2013.

Partikongressen föreslår besluta:

C60:1 att Socialdemokratiska partiet skall verka för att vid all offentlig upphandling av tjänster och arbete av stat och kommun tillämpa regler efter den ovan beskrivna modellen. Samt ställa krav på vita jobb med krav på sociala villkor i form av specificerade delar av branschens kollektivavtal och förbud mot svartarbete som tillkommande kontraktsvillkor

Lunds tvärfackliga S-förening

Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C61

SVEDALA ARBETAREKOMMUN

Så når vi tillväxt och fler arbetstillfällen

Vi har alla konstaterat att samhället mår bra av tillväxt. Det senaste decenniets diskussioner om vårt klimat har dock gjort oss lite betänksamma om vår framtid mår bra av fler och större bilar och en allmänt ökad konsumtion. Det vore en fördel om tillväxten kan riktas mot områden som inte hindrar en hållbar utveckling.

Konjunkturen styrs inte bara av vår förmåga att köpa och konsumera, utan också av vår vilja att använda de pengar vi har. De flesta i vårt samhälle lever på en relativt god konsumtionsnivå och i tider med många negativa nyheter om ekonomin i världen väljer vi att hålla igen. Det finns dock ett område som här kan ses som ett undantag; vår hälsa.

Det synes bli allt svårare för sjukvård och omsorg i vårt samhälle att leverera det som vi som brukare önskar och begär. Vi har i decennier arbetat med att effektivisera verksamheterna, men kapaciteten räcker ändå inte till. Det finns många förklaringar till detta.

Behovet av sjukvård och omsorg ökar med stigande ålder och vi blir allt fler pensionärer. Samtidigt gör den medicinska tekniken landvinningar som skapar nya möjligheter, men ofta till högre kostnader för utrustning och läkemedel. Vi vill också alla behålla en hög levnadsstandard även in i hög ålder och vi vill att våra föräldrar ska fortsätta att ha det bra även när de måste bo på ”hemmet”.

Sammantaget tror undertecknade att sjukvård, hälsa och omsorg måste få ta en allt större andel av vår totala BNP. Här finns alltså en mycket positiv potential för tillväxt med fler arbetstillfällen. Denna potential begränsas dock starkt av att vi idag i princip finansierar all sjukvård och omsorg genom skattemedel och dessa räcker inte till för att påtagligt öka resurserna.

Det finns dock ett mycket gott skäl till att finansieringen av sjukvård och omsorg sker genom skattemedel; vår grundläggande värdering att alla ska ha samma rätt till denna välfärd. För att denna värdering ska innehållas krävs dock att systemet kan leverera rätt sjukvård och omsorg, i rätt mängd och kvalitet, för att alla ska vara nöjda.

Redan idag är det många som upplever att just kvalitet och mängd inte räcker till. De som har ekonomiska möjligheter söker andra vägar än de offentligt finansierade alternativen. Exempel på detta är privata sjukvårdsförsäkringar som ger försäkringstagaren tillgång till alternativa resurser. Inom sjukvård är argumentet oftast att ”du ska inte behöva vänta på din sjukvård” och privata sjukvårdsinrättningar tillhandahåller såväl kvalitet som korta väntetider. Ett annat exempel är att personer med god ekonomi reser utomlands för sjukvård.

I farans riktning ligger att sjukvård med bästa kvalitet och kvantitet endast kan erhållas av de som själva kan bidra med privat finansiering, genom försäkringar eller direkt när behovet uppstår. Det vill vi inte uppleva. Det strider mot vår grundläggande värdering. Målet blir således att öka kapaciteten hos sjukvård och omsorg, med fler arbetstillfällen, och samtidigt se till att denna kapacitet fördelas rättvist. Total rättvisa kan vi kanske inte nå, men alla ska kunna känna sig rättvist behandlade.

Låt oss ett ögonblick ställa oss frågan på ett annat sätt; Om jag har besparingar på banken och någon i min närhet kan ha glädje av en ökad insats inom sjukvården, exempelvis mer stöd för rehabilitering, ska jag då inte ha rätt att använda mina besparingar för att bidra till detta?

Vi synes ha ett val framför oss. Antingen skapar vi ett nytt system för finansiering av sjukvård och omsorg, där en mindre del än idag kommer via skattemedel, eller så kommer den bästa sjukvården och omsorgen att kunna utnyttjas endast av de bättre bemedlade, vi övriga får dela på något sämre.

Undertecknade motionärer vill inte påstå att vi har en perfekt lösning på denna problematik. Vi vill dock här nämna några troliga grundstenar:

Vi ska inte förhindra utvecklingen av privata sjukvårdförsäkringar på marknaden och inte heller bromsa etableringen av privata sjukvårds- eller omsorgs enheter som vill leverera kapaciteten till denna marknad. Detta bör innebära att dessa försäkringstagare minskar sin belastning på de offentliga alternativen.

Vi måste öka den andel av den vanligaste sjukvården som medborgaren själv betalar. Nivån i högkostnadsskyddet måste höjas. Genom att vi alla betalar mer för den ”vanliga, enkla sjukvården” så tillförs mer medel till sjukvården totalt. Då kan skattemedel i högre grad användas till den mer kvalificerade sjukvården, så att denna blir tillgänglig för alla, oavsett privatekonomi. Undantag kan skapas för t ex småbarnsfamiljer och personer med sådana diagnoser som med närmast automatik medför större behov av sjukvård. System kan också behöva skapas för viss behovsprövning av ett lägre tak för högkostnadsskyddet.

Företag arbetar allt mer med att erbjuda s k ”wellness-program” till sina anställda. Dessa innehåller inte bara sjukvård utan även friskvård, alltså hur man bättre och längre kan hålla sig ifrån behov av sjukvård. Kan vi hitta vägar för att skapa en ”bottenplatta”, d v s minsta krav på företagen vad gäller att kunna erbjuda friskvård och företagshälsovård till sina anställda? Detta skulle också avlasta den offentliga sjukvården och samtidigt skapa nya, positiva tjänster och arbetstillfällen. Våra fackföreningar kan nog här bidra med idéer och kunskaper.

Partikongressen föreslår besluta:

- C61:1 att kongressen beslutar att det snarast ska tillsättas en kommitté med uppdrag att utarbeta konkreta förslag med den inriktning som denna motion handlar om. Målet ska vara en ökad tillväxt inom sjukvård och omsorg och därmed en förbättrad kvalitet och kapacitet
- C61:2 att ovan nämnda kommitté ska vara klar med sitt förslag så att detta kan användas inför den kommande valrörelsen

Leif Hjerpe

Svedala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C62

HUDIKSVALLS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsetter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitik. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitik. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatsernas kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetsliv ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C62:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C62:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C62:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C62:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C62:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C62:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C62:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C62:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C62:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C62:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C62:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C62:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C62:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C62:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Metall fkl

Hudiksvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C63

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetsliv ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C63:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C63:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C63:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C63:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C63:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C63:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C63:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C63:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C63:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C63:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C63:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C63:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C63:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C63:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Per-Erik Johansson

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C64

SMEDJEBACKENS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C64:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C64:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C64:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C64:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C64:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C64:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C64:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C64:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C64:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C64:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C64:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C64:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C64:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C64:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Olof Långberg

Smedjebackens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C65

PITEÅ ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitik. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitik. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatsernas kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C65:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C65:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C65:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C65:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C65:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C65:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C65:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C65:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C65:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C65:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C65:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C65:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C65:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C65:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Anders Nyström

Piteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C66

STENUNGSUNDS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatsernas kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C66:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C66:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C66:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C66:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C66:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C66:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C66:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C66:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkes Komvux och yrkeshögskola
- C66:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C66:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C66:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C66:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C66:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C66:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Marie Nilsson

Stenungsunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C67

SÖDERTÄLJE ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatsernas kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstituterna.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivareavgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C67:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C67:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C67:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C67:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C67:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C67:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C67:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C67:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C67:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C67:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C67:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C67:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C67:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C67:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Alexander Lindholm för Fackliga utskottet i Södertälje
Södertälje arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C68

JÖNKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motion på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men konkurrensen är stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre stora företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. Istället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar sin görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsetter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklas och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörlighet av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjlighet att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella satsningarna på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxt genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet.

Sverige behöver ett nationellt kunskapslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de olika arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsplatsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatsernas kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskild människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetsliv ger tillväxtkraft

Sverige och svenskt näringsliv är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Riskerna är uppenbara att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta syfte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med krav på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstituten.

Socialdemokratin behöver verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C68:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C68:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C68:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C68:4 att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C68:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C68:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C68:7 att verka för satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C68:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C68:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C68:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C68:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C68:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C68:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas
- C68:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Maria Hörnsten

Jönköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C69

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C69:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C69:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C69:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C69:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C69:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C69:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C69:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C69:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C69:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C69:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C69:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C69:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C69:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C69:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

S-fackklubben Löftet

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C70

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv industri- och näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram, som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften handlar om att vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovation, som når den verklighet och de utmaningar som företagen möter, helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme för välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behövs moderna målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande stora eller små företag, handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs, nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning, kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter cirka 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare

Samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag, för att få fram fler nya produkter och tjänster, och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra – forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika områden. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag till exempel se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer – inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. I dag är de nationella satsningar på spretiga lösningar, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i de tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver

få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka den lokala och den regionala kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för att öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, till exempel med inspiration från gamla Särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier (NT-svux) om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärtjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser där arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjligheter till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till exempel lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetsliv ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att i större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv, som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg med flera sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet och högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – till exempel tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivaravgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C70:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschanknytningar
- C70:2 att verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C70:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C70:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C70:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C70:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C70:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C70:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskola
- C70:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C70:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvalitén i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C70:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C70:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs för att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C70:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C70:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Metalls S-fackklubbar i Luleå

Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C71

ULRICEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi som motionärer lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som Socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften sitter i att kunna vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovationer som når den verklighet och utmaningar om företagen möter helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behöver en modern behövs målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. Istället för att tala om varu - eller tjänsteproducerande, stora eller små företag handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu - som tjänsteproducerande, och mellan näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter i runda slängar 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag för att få fram fler nya produkter, tjänster och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschknypning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra - forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika ställen. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings - och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att alltfler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag t.ex. se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings - och testmiljöer - inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget på i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations - och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella satsningar på spretiga, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i tidiga faserna i innovations - och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till

anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver få genomslag inom såväl utbildnings - som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets - och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka lokal och regional kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund - och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, t.ex. med inspiration från gamla NT - svux (särskilt vuxenstudiestöd för teknik - och naturvetenskapliga studier), om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka den ökande omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser som innehåller arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads - och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjlighet till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till t.ex. lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i

finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta syfte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar. Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet/högskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – t.ex. tillfällig nedsättning av

arbetsarbetsgivareavgifterna - bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C71:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschknypningar
- C71:2 att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C71:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C71:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations - och utvecklingsverksamhet
- C71:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu - och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C71:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C71:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C71:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskolan
- C71:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C71:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C71:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C71:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs på att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C71:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C71:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Mattias Josefsson

Ulricehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C72

LANDSKRONA ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi som motionärer lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som Socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften sitter i att kunna vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovationer som når den verklighet och utmaningar om företagen möter helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behöver en modern behövs målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. Istället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande, stora eller små företag handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu- som tjänsteproducerande, och mellan näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter i runda slängar 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag för att få fram fler nya produkter, tjänster och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra - forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika ställen. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att alltfler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag t.ex. se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings- och testmiljöer - inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget på i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella satsningar på spretiga, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till

anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka lokal och regional kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, t.ex. med inspiration från gamla NT-svux (särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier), om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka den ökande omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser som innehåller arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjlighet till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till t.ex. lärare och äldreomsorgspersonal. För ett stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i

finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar.

Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet/högskolor som industriforskningsinstituten.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande

arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – t.ex. tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivareavgifterna - bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslås besluta:

- C72:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschknytningar
- C72:2 att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C72:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C72:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C72:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C72:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C72:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C72:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskolan
- C72:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C72:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C72:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C72:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs på att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C72:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C72:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Mikael Andersson, Anna Fernebro och Jessica Olofsson

Landskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C73

HULTSFREDS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Tillväxt genom aktiv näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi som motionärer lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som Socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften sitter i att kunna vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från idé till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovationer som når den verklighet och utmaningar om företagen möter helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård – att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att vara en skicklig underleverantör och tillverkningsspecialist åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling.

Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behöver en modern behövs målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag. Istället för att tala om varu - eller tjänsteproducerande, stora eller små företag handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl varu - som tjänsteproducerande, och mellan näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft.

Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsätter i runda slängar 80 miljarder kronor på forskning och utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag för att få fram fler nya produkter, tjänster och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningsinsatser genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna ta avstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra - forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika ställen. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings - och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att alltfler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag t.ex. se att Vinnovas program VinVäx, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa. Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer – alltså avancerade uppvisnings - och testmiljöer - inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget på i de enskilda företagen runt om i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till rikskapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations - och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella satsningar på spretiga, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i tidiga faserna i innovations - och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft – ett investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver få genomslag inom såväl utbildnings - som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utvecklingen på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets - och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka lokal och regional kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund - och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, t.ex. med inspiration från gamla NT - svux (särskilt vuxenstudiestöd för teknik - och naturvetenskapliga studier), om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen till yrkeslärarutbildning genom förstärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att ökade den ökande omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser som innehåller arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads - och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjlighet till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till t.ex. lärare och äldreomsorgspersonal. För ett

stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen. Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta syfte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins varu- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar. Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syftet ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitet/högskolor som industriforskningsinstitutet.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa, i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till

arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs - eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament – t.ex. tillfällig nedsättning av arbetsarbetsgivareavgifterna - bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C73:1 att verka för strategiska forskningssatsningar med tydliga branschknytningar
- C73:2 att verka för att forskningsresultat inom högskolor/universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningssatsningar i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C73:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C73:4 att verkar för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations - och utvecklingsverksamhet
- C73:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu - och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C73:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C73:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C73:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskolan
- C73:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C73:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C73:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C73:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs på att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C73:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C73:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

Södra s-föreningen

Hultsfreds arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C74

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

Tillväxt genom aktiv näringspolitik

I denna läsvärda motion vill vi som motionärer lyfta fram betydelsen av att svensk socialdemokrati verkar för en aktiv näringspolitik. De förslag som vi lägger fram rör sig inom några av de nyckelområden som vi menar en sådan politik behöver omfatta. Det handlar om satsningar på forskning och innovationer, de små och medelstora företagens växtkraft, utbildning samt ett hållbart arbetsliv. Vi pekar i motionen på konkreta områden som Socialdemokratin i dialog och samverkan med olika viktiga aktörer behöver agera inom.

Förnyelse för nationell tillväxtkraft

En aktiv politik för full sysselsättning behöver en aktiv näringspolitik för hållbar tillväxt och ökad internationell konkurrenskraft. I en allt tuffare internationell konkurrens behöver företagen öka sin förmåga till förnyelse och utveckling. Nya och förbättrade produkter och tjänster behöver tas fram som kan möta kraven på marknader som ständigt utvecklas och förändras. Den globala konkurrenskraften sitter i att kunna vara först i utvecklingen och vara effektiv i översättningen från ide till verkliga produkter och tjänster. Därför är insatser för forskning och innovationer som når den verklighet och utmaningar om företagen möter helt avgörande för landets framtida konkurrenskraft.

De stora företagen är ryggraden i svensk industri och därmed för den svenska ekonomin. De stora företagen har i allmänhet utvecklat kapacitet att hantera behovet av utveckling för att bli vinnare på de globala marknaderna. Men är konkurrensen stenhård - att stanna av i utvecklingen innebär förlorad konkurrenskraft. En industri som förlorar konkurrenskraft innebär för Sverige förlorade jobb, lägre tillväxt och ett mindre utrymme välfärdsutveckling. En politik som främjar ständig utveckling är därför nödvändig. Samordningen mellan industrins utvecklingskraft och nationella satsningar på forskning och innovationer behöver därför bli starkare.

Samtidigt ser vi en utveckling där de mindre företagen spelar en växande roll för svensk konkurrenskraft. De mindre företagen står för en betydelsefull del av förnyelsen och jobbtillväxten inom näringslivet och industrin. Många mindre företag bygger sina framgångar på att varven skickliga underleverantörer och tillverkningsspecialister åt de större globala företagen. På så sätt medverkar de till de stora företagens nödvändiga utveckling. Såväl stora som mindre företag spelar en viktig roll för Sveriges ekonomiska utveckling. Därför behöver en modern behövs målinriktade åtgärder för att stödja utveckling och tillväxt i såväl stora som mindre företag.

I stället för att tala om varu- eller tjänsteproducerande, stora eller små företag handlar det om att främja samspelet mellan olika företag, såväl vana- som tjänsteproducerande, och mellan näringsliv. Det handlar om hur de olika satsningar som görs nationellt för forskning och innovationer i större utsträckning kan samspela med företag i syfte att öka landets konkurrenskraft. Staten satsar årligen runt 30 miljarder kronor på forskning samtidigt som näringslivet avsatser i runda slängar 80 miljarder kronor på forskning och

utveckling av nya produkter och tjänster. Genom en starkare samverkan mellan dessa två områden av forskningen kan Sverige nå större genomslag för att få fram fler nya produkter, tjänster och medverka till att nya marknadsmöjligheter tas tillvara.

Vi vill se en politik där socialdemokratin målmedvetet verkar för stora investeringar i forskning och innovationer. Sådana investeringar för utveckling måste Sverige kunna ha råd med. De betalar sig genom ökad tillväxt och är därmed nödvändiga för att vi ska kunna fortsätta utveckla välfärden.

Socialdemokratin behöver verka för att nya strategiska forskningssatsningar genomförs som både utvecklar och bygger vidare på förmågor som svensk industri och forskning har. Satsningarna behöver ske med tydlig branschanknytning och samverkan i linje med de tidigare branschforskningssatsningarna.

Socialdemokratin behöver verka för att forskningsresultat inom universitet och högskolor får förutsättningar att nå ut och förverkligas i företagen. Samtidigt behöver forskningsfrågor kunna få större utrymme att kunna tagavstamp i konkreta behov inom näringslivet. Människors kunskap utvecklas av möten med andra - forskning förs framåt och får ökad samhällsnytta när kunskap sprids och kommer till användning på olika ställen. Därför finns det ett stort värde i att verka för ökad rörligheten av människor mellan den nationella forskningen och näringslivets forsknings- och utvecklingsarbete.

Socialdemokratin behöver verka för statliga insatser som främjar att allt fler mindre och medelstora företag kan satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar. Vi kan idag t.ex. se att Vinnovas program VinVax, med denna inriktning, tillhör bland de mest översökta. Intresset och potentialen finns om bara staten också vågar satsa, Tröskeln att komma igång med utvecklingsarbete i mindre företag kan sänkas genom satsning på att stimulera dessa att anställa sin första ingenjör.

Socialdemokratin behöver verka för att staten satsar på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som, tillsammans med industriforskningsinstitut och andra forskningsaktörer, ges möjligheter att utveckla demonstratorer alltså, avancerade uppvisnings- och testmiljöer- inom avgörande områden.

Socialdemokratin behöver verka för att satsningar genomförs på uppbyggnad av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd till primärt mindre företags utvecklingsprojekt. Närheten till insatser som stärker utvecklingsarbetet underlättar genomslaget på ide enskilda företagen runtom i landet. Satsningen bör kunna utformas som en kompletterande del i industriforskningsinstitutens struktur.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade företag får bättre förutsättningar att växa och skapa sysselsättning. Det är ofta i de allra tidigaste faserna av innovations- och företagsutvecklingen det råder brist på riskvilligt kapital. Därför har staten i just dessa skeden en särskilt viktig roll att kunna komplettera den privata kapitalmarknaden. Idag är de nationella satsningar på spretiga, vilket försvårar genomslaget. Statens olika riskkapitalverksamheter bör därför samlas hos färre aktörer och med tydligare inriktning på finansiering i tidiga faserna i innovations- och utvecklingsarbetet.

Tillväxtkraft genom utbildning och kompetens

Kunskap är landets mest räntebärande framtidsinvestering och är helt avgörande för Sveriges framtida konkurrenskraft. Samtidigt är kunskap och kompetens avgörande för människors möjligheter till anställning och vidareutveckling genom hela arbetslivet. Sverige behöver ett nationellt kompetenslyft - ett

investeringsprogram som når människor i olika åldrar, inom och utanför arbetslivet. Satsningarna behöver få genomslag inom såväl utbildnings- som arbetsmarknadspolitiken. Möjligheterna att möta kompetensförsörjningsbehoven och stärka människors ställning på arbetsmarknaden handlar i stor utsträckning om hur nationella satsningar stödjer utveckling på lokal och regional nivå. Det är inom de lokala arbets- och utbildningsregionerna som de handfasta behoven finns och där kraften måste finnas för att möta behoven.

Socialdemokratin behöver verka för att nationella resurser riktas till att stärka lokal och regional kraften i kompetensförsörjningen. Det handlar om det handfasta genomförandet av kompetensinventeringar och valideringar/kompetenskartläggningar. Det handlar om insatser för nödvändig samordningen uppbyggnad och användning av utbildningskapacitet för öka tillgängligheten till utbildning.

Socialdemokratin behöver verka för ett brett kunskapslyft som ger alla möjligheter att få utbildning som motsvarar treårigt gymnasium. I det nära perspektivet behövs satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti för att läsa in motsvarande gymnasieexamen. Garantin bör kunna ge förstärkt studiefinansiering och vara flexibelt utformad för att kunna kombineras med praktik eller aktiv insats inom arbetsmarknadspolitiken. Parallellt med detta behövs satsningar i grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen.

Socialdemokratin behöver verka för riktade satsningar på yrkeskomvux med fokus på angelägna bristyrkesområden som kan ge möjlighet till förstärkt studiefinansiering. Satsningen bör kunna riktas till unga arbetslösa som saknar gymnasieexamen, personer med gymnasieutbildning men med svaga arbetsmarknadsförutsättningar och personer med examen från yrkesprogram som har behov av fördjupade kunskaper inom något område.

Socialdemokratin behöver verka för att skapa fler platser inom Yrkeshögskolan med särskild prioritet på bristyrkesområden. Vidare bör övervägande göras, t.ex. med inspiration från gamla NT-svux (särskilt vuxenstudiestöd för teknik- och naturvetenskapliga studier), om riktade insatser för att öka rekryteringen till avgörande utbildningsområden inom yrkeshögskolan och högskola/universitet.

Socialdemokratin behöver verka för att stärka rekryteringen Ull yrkeslärarutbildning genom förs, stärkt studiefinansiering och uppsökande insatser för att nå arbetslösa eller andra med förutsättningar att genomgå yrkeslärarutbildning. Bristen på behöriga yrkeslärare är ett hot mot Sveriges förmåga att klara konkurrenskraften. Möjligheten för enskilda och skolor att kombinera yrkesverksamhet/studier och lärartjänst behöver utvecklas.

Socialdemokratin behöver verka för att öka den ökande omfattningen av utbildningar och arbetsmarknadspolitiska insatser som innehåller arbetsförlagda delar följs upp med satsningar på att stimulera utbildning av handledare på arbetsplatserna. Ju mer arbetsmarknads- och utbildningspolitiken siktar på arbetsförlagt lärande desto större blir behoven av att stärka arbetsplatserna kapacitet att klara kvaliteten i denna utbildning och praktik.

Socialdemokratin behöver verka för att främja arbetstagares möjlighet till kompetensutveckling under anställningstiden. Tidvis genomför staten riktade insatser till Lex, lärare och äldreomsorgspersonal. För att stärka såväl Sveriges konkurrenskraft som varje enskilds människas utvecklingsmöjligheter behövs bredare lösningar. En nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, bör skapas där staten medverkar i finansieringen av kompetensutveckling. Satsningen behöver ge stort utrymme för samverkan mellan fack och arbetsgivare för det praktiska genomförandet av insatserna på de enskilda arbetsplatserna.

Hållbart arbetslivet ger tillväxtkraft

Sverige och svensk industri är satt under hårt globalt konkurrenstryck. Detsamma gäller den företagsnära tjänstesektorn som, direkt eller indirekt, verkar på en global marknad. Trycket att hela tiden effektivisera och minska kostnaderna ställer stora krav på arbetsplatserna. Risken är uppenbar att detta omvandlingstryck driver på en utveckling som inte är förenlig med hälsa och utveckling för alla anställda. Utvecklingen kan också riskera att driva på ökad kortsiktigt vinsttänkande i företagen.

Sverige har goda förutsättningar att bygga vidare på vår konkurrensfördel att större utsträckning ta vara på människors förmåga att lära nytt, lösa problem, ta ansvar och utveckla sin kompetens. En produktions- och arbetsorganisation med detta sikte har stor potential att också bli mer flexibel och kunna möta det globala trycket på ett fungerande sätt.

Även inom den offentliga sektorn kan det finnas en målkonflikt mellan å ena sidan ökade behov av vård och omsorg och å den andra sidan svårigheten att klara de kostnadsökningar som detta kan innebära. På samma sätt som inom industrins vara- och tjänsteproduktion kan det alltså finnas ett behov av organisationsutveckling för ett mer utvecklande arbetsliv som förenar effektivitetskrav med kraven på utvecklande arbete för anställda.

Att utveckla ett modernt arbetsliv av denna typ fodrar många olika insatser och det sker inte av sig självt. Parterna på arbetsmarknaden har givetvis ett ledande ansvar. Samtidigt kan politiken spela en viktig roll för att främja framsteg genom att stödja till utvecklingsinsatser och forskning samt genom att underlätta ett erfarenhetsutbyte inom och mellan olika sektorer. Syfte ska vara att främja en utveckling som på samma gång förenar vikten av ökad produktivitet och konkurrenskraft med utveckling av hälsosamma och stimulerande arbeten.

Socialdemokratin behöver verka för att det genomförs en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten kan stimulera branscher och sektorer att genomföra sådana satsningar som bygger på aktiv partssamverkan och som sker tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på satsningar med denna inriktning att hämta inspiration från är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet.

Socialdemokratin behöver verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl sektorer inrättas. Centret bör kunna fungera som ett nav för forskning och handfast utvecklingsarbete som sker i nära samverkan med företag och arbetsmarknadens parter. Syftet bör vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklad organisation av arbete och produktion. Viktiga kunskapsresurser för centrets arbete finns inom såväl universitetshögskolor som industriforskningsinstitut.

Socialdemokratin bör verka för att en rikstäckande inventering genomförs av arbetsmiljöproblem såsom olyckor, förslitning och psykosocial ohälsa. i syfte att systematiskt bygga bort dessa. Insatser behövs för att stärka Arbetsmiljöverkets kapacitet att genomföra inspektioner. Resurser bör riktas till arbetsmiljöutbildningar för skyddsombud och personer i chefs- eller ledande ställning på arbetsplatserna. Insatser behöver genomföras för att främja företagshälsovårdens funktion för att stärka det förebyggande arbetet med arbetsmiljön på enskilda arbetsplatser. Statliga incitament - t.ex tillfällig nedsättning al

arbetsarbetsgivareavgifterna – bör kunna riktas till näringslivet för att arbetsplatser under en utsatt tidsperiod uppnår en halvering av såväl arbetsolyckor som sjukskrivningstal.

Partikongressen föreslår besluta:

- C74:1 att verka för strategiska forskningsinsatser med tydliga branschanknytningar
- C74:2 att verka för att forskningsresultat inom högskolor/ universitet i större utsträckning kan nå ut och omsättas i företag samt att forskningsinsatser i större utsträckning får möjlighet att ta avstamp i konkreta branschbehov
- C74:3 att verka för statliga satsningar som stimulerar fler mindre och medelstora företag, inom såväl tillverkning som företagsnära tjänsteproduktion, att satsa på forskning och utvecklandet av nya innovativa lösningar
- C74:4 att verka för satsningar på uppbyggnaden av ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser till stöd för primärt mindre företags innovations- och utvecklingsverksamhet
- C74:5 att verka för att stärka tillgången till riskkapital så att nystartade varu- och tjänsteproducerande företag får ökade förutsättningar att växa och skapa sysselsättning
- C74:6 att verka för satsningar som ger unga arbetslösa en utbildningsgaranti, med möjlighet till förstärkt studiefinansiering, för att läsa in motsvarande gymnasieexamen
- C74:7 att verka för att satsningar genomförs inom grund- och gymnasieskolan för att öka andelen elever med behörighet till gymnasiet och andelen elever som når gymnasieexamen
- C74:8 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för nationella satsningar på yrkeskomvux och yrkeshögskolan
- C74:9 att verka för att stärka rekryteringen av yrkeslärare
- C74:10 att verka för satsningar på arbetsplatsernas möjligheter att utveckla kvaliteten i arbetsplatsförlagd utbildning och praktik
- C74:11 att verka för en nationell kompetensförsäkring, eller motsvarande, där staten medverkar i finansieringen av arbetstagares kompetensutveckling under anställningstiden
- C74:12 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att nationella satsningar genomförs på att stödja förbättrad produktivitet i näringslivet och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv
- C74:13 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för att ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg, m.fl. sektorer inrättas
- C74:14 att i linje med vad som beskrivs i motionen verka för satsningar som stärker arbetsplatsernas möjligheter att förebygga och åtgärda arbetsmiljöproblemen såsom arbetsplatsolyckor, förslitningsskador och psykosocial ohälsa

IF Metall Nordvästra Skåne S-förening

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C75

GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT

Tillväxt och hållbar utveckling i Gävleborg

Gävleborgs län har ett näringsliv som till stora delar bygger på våra framgångsrika exportföretag. Vi har starka företag inom stål- och pappersbranscherna, en utbyggd träindustri med sågverk och vidareförädling inom byggnation som t ex fönster och möbler. Gävleborg kännetecknas även av mycket tillverkningsföretag företrädesvis inom metallsektorn.

Länets andel av landets bruttonationalprodukt är väsentligt större än befolkningsunderlaget tack vare export av produkter med högt förädlingsvärde. Exportföretagen har tillsammans med verksamhetsnära tjänsteföretag kontinuerligt utvecklat nya och förbättrade produkter. Vårt välstånd kommer även i framtiden att vara beroende av fortsatt framgång för våra företag.

Företagens konkurrenskraft vilar på förmågan att vara först med nya idéer och att kunna förverkliga dem på ett effektivt sätt. I dag kan både stora och små företag klara av detta med hjälp av modern teknik och satsningar på forskning och innovation. De stora företagen är i allmänhet bra på detta men de behöver i ökande grad hjälp av mindre leverantörer och utvecklingsföretag för att kunna behålla ledningen inom ett område. I dag väger de mindre företagen tyngre än tidigare och det är där sysselsättningen har ökat snabbast på senare år. De utvecklar egna produkter och tjänster och bidrar som underleverantörer till de stora företagens framgång. Det handlar alltså inte om stora eller små företag, det handlar om både och. Det är i förbättrat samspel mellan olika företag men även samhällets olika organ som den ökande konkurrenskraften kan utvecklas.

Vi socialdemokrater måste formulera en strategi där industrin spelar en avgörande roll för att påbörja omställningen till ett hållbart samhälle.

Grundläggande för vår utveckling är utbildning och kunskapsnivåer. Därför måste vi underlätta ett bättre samarbete mellan staten och av näringslivet finansierade forskningsinsatser i linje med de tidigare branschforskningsprogrammen som utgår från de stora samhällsutmaningar som vi står inför där klimatfrågan förmodligen är den mest krävande. Forskning inom akademien behöver omsättas i företagen och omvänt behöver många forskningsfrågor ta avstamp i konkreta behov inom företag och samhälle. Det finns ett stort värde i ökad personalrörlighet mellan forskning inom akademien och näringsliv och samhälle.

Här har högskolan i Gävle sin viktiga roll i kunskapsuppbyggnad och spridning inom Gävleborgs län. Region Gävleborg måste möta upp vår högskola med samling och erkännande av högskolans strategiska roll för Gävleborgs framtid.

Det behövs statliga insatser som stimulerar fler mindre och medelstora företag att satsa på forskning och att utveckla innovativa lösningar. Staten och regionerna bör satsa på att utveckla industriella samarbeten mellan små och stora företag som tillsammans med industriforskningsinstitutet och andra forskningsaktörer utvecklar demonstratörer inom ett antal prioriterade områden t ex projekt där företag i Gävleborg och Sverige redan i dag ligger långt framme.

Samla statens olika riskkapitalverksamheter hos färre aktörer och med en inriktning på främst finansiering i tidiga faser. Bygg upp ett rikstäckande nät av regionala industriella utvecklingsresurser som stöd för de mindre företagens utvecklingsprojekt. Socialdemokraterna i Region Gävleborg bör ta initiativ till länets industriella utvecklingsresurs som passar in och kompletterar industriforskningsinstitutens struktur.

Forma en strategi för teknikutveckling genom offentlig upphandling för att främja nationella mål såsom hållbara städer, energieffektiva bostäder, klimatsmartare transportlösningar mm. Strategin ska ligga till grund för prioriteringar som samlar företag med olika kompetenser som tillsammans utvecklar lösningar. Detta bör även göras på regional nivå genom initiativ från socialdemokrater i landstinget, regionen samt kommunerna där man söker lösningar på olika problem och utmaningar.

Företagen har goda förutsättningar att stärka konkurrenskraften om man tar till vara på människors förmåga att lära nytt, ta ansvar och utveckla sin kompetens på ett bättre sätt. Detta gäller även i högsta grad våra kommuner och landsting. En utvecklad arbetsorganisation med detta i sikte har också stor potential att också bli mer flexibel och bättre på att möta förändringar samtidigt som arbetslivet för den anställda får en bättre arbetsmiljö och utslagning kan motverkas.

Sverige behöver genomföra en nationell satsning på att stödja förbättrad produktivitet i företag och offentliga verksamheter genom ett utvecklat arbetsliv. Staten och regionen kan stimulera branscher, sektorer och företag att genomföra satsningar som bygger på partssamverkan tillsammans med högskola och forskningsinstitut. Exempel på detta är Produktionslyftet och Verksamhetslyftet. Högskolan i Gävle bör stimuleras bygga upp kunskap och kurser i effektiva arbetsorganisationer i linje med både Produktions- som Verksamhetslyftet.

Det behövs ett nationellt kunskaps- och utvecklingscentrum för produktiva arbetsorganisationer inom industri, vård och omsorg m fl sektorer. Syftet skall vara att utveckla modeller för arbetslivet som kännetecknas av ökad produktivitet, hälsosamma arbetsmiljöer och utvecklande organisationer. Socialdemokraterna i Region Gävleborg och Gävle kommun bör tillsammans med högskolan i Gävle se hur Belastningsskadecentrum kan utgöra en grund för utvecklande av kunskaper i moderna effektiva arbetsorganisationer.

Gävleborgs näringsliv genomgår en ständigt pågående strukturomvandling. Vi har sett det i företagsnedläggningar inom såväl massa- och elektronik som tillverkande företag. Många arbetar inom de mest konkurrensutsatta och föränderliga sektorerna med stora behov av kompletterande kunskaper och kompetenser. Riskerna av förändringarna i samhället och arbetslivet ska inte bäras av den enskilde ensam. Det måste vara ett gemensamt ansvar för företag och samhälle att kunna erbjuda människor kontinuerliga möjligheter till kompetensutveckling och trygga möjligheter till omställning när strukturomvandlingen slår mot den enskilde. Det krävs en hel fungerande kedja för att fånga upp behoven från ordinarie fortbildning i yrket till mer omfattande insatser för att förhindra långvarig arbetslöshet.

Partikongressen föreslår besluta:

C75:1 att Socialdemokraterna formulerar en strategi där industrin spelar en avgörande roll för att påbörja omställningen till ett hållbart samhälle

Gävleborgs partidistrikt

MOTION C76

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

Tillväxtpolitik

Socialdemokraterna har en viktig uppgift i att skapa förutsättningar för att fler människor får möjlighet till frigörelse. Att fler människor får möjlighet till att förverkliga sina drömmar. För att klara detta mål krävs en tydlig tillväxtpolitik. Att en aktiv närings- och arbetsmarknadspolitik är en del i den ekonomiska politiken och en förutsättning för gemensam välfärd.

När vi ger förutsättningar till en ökad tillväxt skapas också utrymme för stabila trygghetssystem och bättre välfärd. Staten har idag huvudansvar för tillväxtfrågorna men mycket kan också göras lokalt och regionalt.

Kommuner och regioner kan bidra i detta arbete på ett mer aktivt sätt. Samspelet mellan stat, region och kommun kan öka inom näringspolitik och arbetsmarknadspolitik.

Innovationsmiljöer kan öka i omfattning, besöksnäringen har en enorm potential, validering är outnyttjat som metod att få människor snabbare i arbete, individuella studieplaner och rikligt med utbildningsplatser på olika nivåer och lokala lärlingssystem är några exempel på aktiviteter som stat, region och kommun kan samverka kring. Ett samverkansforum mellan stat, regioner och kommuner skulle kunna medverka till att samordningen och kraften i en aktiv tillväxtpolitik blir bättre.

Partikongressen föreslås besluta:

C76:1 att Socialdemokraterna sätter tillväxtpolitiken som en av de främsta prioriteringarna

C76:2 att samverkansforum mellan stat - region - kommun skapas för att underlätta och stimulera kommuner och regioners arbete med aktiv tillväxtpolitik

Mikael Skoog

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C77

GÄVLE ARBETAREKOMMUN

Tillämpa konceptet "Vita Jobb" vid offentliga upphandlingar

Svart arbetskraft omsätter enligt Skatteverket 66 miljarder om året. Resultatet är bl.a. att svarta företag konkurrerar ut seriösa. Staten och kommunerna upphandlar för ca 500 miljarder/år, en femtedel av BNP.

Vi vet att dagens modell för offentliga upphandlingar inte säkrar vare sig att de anställda ges avtalsenliga ersättningar eller att det är seriösa företag som får uppdragen. Dagens situation med långa underentreprenörskedjor som är omöjliga för facken att kontrollera leder till en helt oreglerad

arbetsmarknad där både brottsliga företag och svartarbete frodas. Alla- såväl staten, de seriösa företagen och arbetstagarna- har därför ett intresse av att vi gemensamt tar krafttag för att bekämpa den organiserade brottsligheten!

Modellen innebär: ”Vita Jobb” konceptet innebär att den offentliga upphandlaren kräver att de upphandlade företagen enligt upphandlingsavtalet ska tillämpa utvalda sociala villkor i branschkollektivavtal och arbetsrättslagstiftning. Vid brott mot dessa regler kan upphandlaren kräva skadestånd eller t.o.m. häva avtalet. Om upphandlaren ställer sådana krav är han också skyldig att kontrollera att dessa följs. Det kräver ofta expertkunskap och det har facket. Här kan facket därför – om upphandlaren och facket träffar överenskommelse om det – som expertkonsulter hjälpa till med arbetsplatsbesök och kontroll av att föreskrivna arbetsvillkor följs etc.

De upphandlade företagen tecknar tillkommande kontraktsvillkor som innebär:

- förbud mot svartjobb och maskering av arbetstagare som uppdragstagare,
- skyldighet att tillämpa de viktigaste sociala villkoren i lag och i branschens kollektivavtal,
- skyldighet att kontrollera att egna underentreprenörer uppfyller villkoren,
- kraftfulla sanktioner vid brott mot dessa regler.

Vita Jobb konceptet tillämpades i Stockholm Stad fram till 2006 och är på väg att införas i Malmö. Modellen följer senaste eu-lagstiftningen på upphandlingsområdet efter Laval-dom och ändringar i svensk arbetsrätt.

Om detta förfaringssätt används i hela Sverige så säkras den svenska modellen och vi har lättare att säkerställa att det är seriösa företag som anlitas och där vi inte konkurrerar med våra löner vid offentliga upphandlingar!

Partikongressen föreslår besluta:

C77:1 att partiet verkar för att konceptet ”Vita Jobb” eller motsvarande upplägg tillämpas vid offentliga upphandlingar i Sverige

Håkan Alenius och Birgitta Öberg

Gävle arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C78

STOCKHOLMS LÄNS PARTIDISTRIKT

Tjänstesektorns framtid

Industrinationen Sverige har sedan industrialismens tidevarv skördat enorma framgångar. I skydd från andra världskrigets härjningar byggdes en samförståndsanda mellan samhälle och näringsliv. Då byggdes en stolt svensk tillverkningsindustri som konkurrerar på en internationell marknad. Det är grunden för Sveriges rikedom.

Men arbetsmarknaden förändras. Tillverkningsindustrin och tjänstesektorn är idag på ett helt annat sätt än tidigare beroende av varandra. Där industrin ibland förlorar mark ökar tjänstesektorns andel av svensk ekonomi. Här har det svenska skattesystemet inte förändrats i samma takt. Även i regioner som idag domineras av offentlig och privat tjänsteproduktion finns det skäl att tro att dessa sektorer har en betydligt större potential.

Ett skäl att överväga andra skattenivåer inom främst den arbetskraftsintensiva tjänstesektorn är den långsammare produktivitetensutvecklingen i vissa tjänstesektorer jämfört med stora delar av industrin. En hårklippning eller cykelreparation blir hela tiden relativt sett dyrare än exempelvis en TV eller en helt ny cykel. Detta är en effekt av att det inte går att effektivisera arbetskraftsintensiva tjänster i samma utsträckning som varuproduktionen då man i stor utsträckning betalar för andra människors tid. Samtidigt är löneutvecklingen i de olika sektorerna relativt likartad beroende på bland annat den svenska arbetsmarknadsmodellen. Med övertygelsen om att vi inte är intresserade av en låglönekonkurrens blir det därför nödvändigt att titta närmare på skattesystemet. Det finns sannolikt en dold efterfrågan på tjänster. Om den efterfrågan stimulerades skulle det bli fler arbetstillfällen. Dessutom skulle konsumtionen bli mer hållbar ur ett ekologiskt perspektiv.

En stor del av beskattningen i Sverige kommer från arbetsgivaravgifter, därför är det relevant att jämföra personalkostnadernas storlek i industrin, som ligger på ungefär tio procent och i tjänsteföretagen, där den ligger mellan 80 och 90 procent. Mot den bakgrunden förefaller det naturligt att se över hur tjänsteföretagen skulle kunna få bättre förutsättningar att växa.

Det är en besvikelse att se att frågan om tjänsteföretagens framtid stannat vid en fråga om avdraget för hushållsnära tjänster. Det har cementerat debatten och hindrat nya idéer ifrån att växa till politiska förslag. Den borgliga regeringen har klippt och klistrat i ett regelverk som fallit oerhört dåligt utifrån ett fördelningspolitiskt perspektiv. Men systemet har också skapat oreda i branschen. Gränsdragningsproblematiken kring vad som exempelvis egentligen är en hushållsnära tjänst har lyfts fram. Det permanenta ROT-avdraget kan ha lett till en överhettad marknad för kvalificerade hantverkstjänster som tvärtemot vad som var avsikten gjort det lätt för oseriösa företag att verka.

Översynen av tjänsteföretagens framtidsförutsättningar måste utgå ifrån att fler jobb ska skapas och medverka till att branschen saneras från oseriösa aktörer. Vidare måste förändringar av skattesystemet vara förutsägbara, tydliga och uppmuntra en utveckling av branschen. Ett branschstöd till exempel i likhet med det som EU ger till jordbrukssektorn är ett exempel på hur goda intentioner kan hindra hela sektorns utveckling.

Sveriges utveckling bygger på att vi är en stark industrination och att vi ligger i framkant med att utveckla nya kunskapsintensiva företag inom såväl produktion av varor som avancerade tjänster. Men för att nå full sysselsättning behöver vi också få en större efterfrågan på andra tjänster, inte minst eftersom dessa tjänster ofta är det första jobbet för människor som inte etablerat sig på arbetsmarknaden.

Det finns en uppsjö av system för att öka denna efterfrågan. Momssänkning eller utdelning av offentligt finansierade tjänstecheckar är två system. Det viktiga är att systemet utgår från den svenska arbetsmarknadsmodellen och stärker Sveriges konkurrenskraft. En bred översyn av tjänstesektorns villkor måste ske för att utreda hur potentialen att skapa nya jobb kan utnyttjas i en efterfrågad bransch som kan bidra till en mer hållbar konsumtion.

Partikongressen föreslås besluta:

C78:1 att en översyn av tjänstesektorns villkor görs i enlighet med motionens riktning

Stockholms läns partidistrikt

MOTION C79

SÖDERHAMNS ARBETAREKOMMUN

Trygghetssystem för företagare

I undersökningar som gjorts så visar de på att mer än hälften av Sveriges befolkning kan tänka sig att bli företagare. De visar emellertid också på att bara en av tio blir det. Sverige ligger jämfört med andra länder i EU relativt lågt i fråga om nyföretagandet och sysselsättningsgraden i nystartade företag är också lägre.

Det finns således en stor potential för många nya företag och många nya arbetstillfällen. Som framgår av attitydundersökningarna finns även hinder att undanröja. Ett ändamålsenligt trygghetssystem för företagare bör kunna bidra till att öka företagandet i Sverige, både bland kvinnor och bland män.

Partiledningens initiativ till att staten tillsammans med företagen ska dela ansvarsbördan med sjukersättningarna är bra men mer behöver göras.

Då många tvekar att ta steget från anställning till eget företagande utifrån att de kommer att ställa sig utanför trygghetssystemen behöver något göras. Ett nystartat företag har ofta i sin inledningsfas en inkörningsperiod som gör att det dröjer innan den som startat det företaget kan ta ut hela eller delar av en lön. Idag så kvarstår den gamla sjukpenninggrundande inkomsten bara under ett år och de tidigare intjänade villkoren för a-kassa upphör också för den som tar steget att bli sin egen.

Detta gör att många avstår att gå till att bli egna företagare. Som ett exempel bygger ju föräldrapenningen på SGI:n och om en person som startat ett eget företag vill välja att ta ut föräldraledighet efter två år som företagare så bygger då föräldrapenningen på det förra årets inkomst som om lönsamheten i företagets inledningsfas är begränsad ger en mycket låg ersättning vid föräldraledighet.

Såväl sjukförsäkringar, som ersättningar vid föräldraledighet och arbetslöshetsförsäkringar måste också kunna gälla för egna företagare och en längre tid med den tidigare SGI:n bör införas. Den förra partikongressen biföll också detta och nu är det tid att vi som ett brett parti för både löntagare och företagare genom att förändra trygghetssystemen också möjliggör för fler att ta det nödvändiga steget att starta företag.

Partikongressen föreslås besluta:

C79:1 att förbättra trygghetssystemen för företagare

Sven-Erik Lindestam, Katarina Hedberg, Magnus Flyckt och KarinBirgit Holst
Söderhamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C80

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Upphandling

Både kommuner, landsting och till och med regering och riksdag uppfattar ibland våra upphandlingsregler som svåra. Upphandlingsreglerna måste formuleras så, att de både svarar upp mot ”rättvise” aspekten och enkelheten, så att inte kommuner tvingas bygga upp stora administrativa enheter. Idag beställs uppdrag utan att det beskrivs vad man vill ska utredas, detta innebär onödigt dyra utredningar.

Partikongressen föreslås besluta:

- C80:1 att upphandlingsregler förenklas, så tjänstemän kan handla enligt ramavtal och även följa upp det som beställs
- C80:2 att alla verksamheter inklusive regeringskansliet följer de upphandlings regler som gäller enligt uppställda regelverk

Rolf Karlsson

Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C81

LINKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Upphandlingar

En socialdemokratisk välfärdspolitik tar avstamp i människors frihet och att alla ska ges möjligheten att leva ett gott liv. Där är därför det alltid är viktigt för oss att kvaliteten i välfärden är hög. Idag upphandlas det i Sverige för ca 820 miljarder kronor enligt LOU (lagen om offentlig upphandling) och för ca 450 miljarder kronor enligt LOV (lagen om valfrihetssystem). Det ökande användandet av våra lagar om upphandling gör att frågorna blir än viktigare.

När vi socialdemokrater upphandlar är det ofta så att vi inte enbart vill ha en tjänst upphandlad till lägsta pris. Ofta vill vi kunna prioritera kvalitetskrav framför pris. Vi vill sätta brukarnas välbefinnande i första rummet samt sätta krav som leder till andra politiska målsättningar. Till exempel arbetsmiljö och arbetsvillkor, närproducerat och andra sociala och etiska krav. I nuvarande lagstiftning och tillämpningen av densamma finns kraftiga begränsningar att göra just det. Lagen om offentlig upphandling utgör idag alltför ofta ett hinder för att kunna upphandla offentligt finansierade tjänster till önskad kvalitet för att kunna sätta brukarens behov i fokus. Allt för ofta hamnar fokus på konkurrens utifrån lägsta pris, när det borde handla om kvalitet.

Vi vill ge några exempel:

Kommunerna runtom i landet köper in stora mängder mat bland annat till förskolor, skolor och äldreboenden. Vi vill inte i onödan öka transporter och på så sätt ytterligare förvärra växthuseffekten. Vi vill istället öka möjligheterna att handla närproducerat och närodlat. Det är inte möjligt att göra det idag. Enligt Konkurrensverket är det inte möjligt att kräva lokalproducerade varor i upphandlingar. Därför är det inte heller möjligt att bestämma en gräns när det gäller upphandlingar av behandlingshem. Trots att detta försvårar både uppföljning och ibland önskad kontakt med familj och vänner.

För att kontinuitet ska vara möjlig vill vi att tiden för hur länge ett kontrakt kan gälla ska utredas. Vi vill se möjligheter till långa upphandlingstider som också kan följas upp med viss regelbundenhet för att förutsättningarna kan förändras under en sådan längre period.

Under det senaste halvåret har det pågått en omfattande debatt om möjligheten för svenska kommuner att i upphandlingar ställa krav på bättre djurhållning än vad som framgår av EU:s standardregler. Framgångar har skett i något fall. Men rättsläget är ännu inte helt klart.

Undersökningar visar att ideella organisationer/icke-vinstdrivande organisationer inte har kunnat hävda sig lika bra som vårdbolagen i upphandlingar. Det förslag på att ge kommuner och landsting rätt att villkora offentliga bidrag till privat drivna verksamheter med att dessa verksamheter bedrivs i icke-vinstdrivande form, kan vara ett sätt att öka möjligheterna för ideella organisationer att konkurrera. Idag finns inget uttryckligt förbud mot att ställa denna typ av krav, men rättsläget är osäkert. Vi socialdemokrater frågar efter mångfald vid upphandlingar, då borde vi också kunna hitta system som innebär att de ideella organisationerna ges rimliga möjligheter att finnas med.

Kommuners möjligheter att kräva insyn i de bolag eller organisationer som blir tilldelade ett kontrakt är väldigt små. I andra länder ser dock lagstiftningen annorlunda ut.

Personalens arbetsvillkor är viktiga. Det finns dock svårigheter att ställa högre krav, allt från kollektivavtal till arbetsmiljö och tillsvidare tjänster.

Kommunens upphandling av färdtjänstbeställningar har kritiserats. Brukare menar att det uppstår svårigheter när de som ringer för att beställa färdtjänst hamnar hos en beställningscentral belägen utanför Sverige. Det blir då ofta felaktigheter i hänvisningar av väg med mera eftersom de som tar emot beställningarna inte har någon lokalkännedom. Från svenskt håll borde vi inom EU driva frågan att även färdtjänstbeställningar ingår i gruppen välfärdstjänster, så att även denna tjänst kan begränsas till Sverige.

I många kommuner anses upphandling vara ett alltför krångligt förfarande. I de fall upphandlingar sker löpande i verksamheten tecknas då istället ramavtal för en längre period med en inbördes rangordning mellan företagen. Risker när ramavtal börjar nyttjas i stor utsträckning är att företag som hamnar utanför eller långt ner på rangordningen slås ut och att konkurrenssituationen på orten försämras.

Många kommuner runtom i landet önskar införa regler om kommunen vill att de företag som bedriver kommunal verksamhet ska agera. Bland annat kan det då finnas skrivningar om att kommunens leverantörer inte ska ha någon koppling till företag baserade i så kallade skatteparadis. Inte heller i denna fråga är rättsläget tydligt.

Det finns en möjlighet att kunna avbryta en upphandling om det visar sig att man inte fått bästa kvaliteten för priset. Detta är dock ännu så länge en förhandsavgörande från EU-domstolen. Vi skulle behöva pröva denna möjlighet för att kunna befästa den.

Det är viktigt att adekvat lagstiftning finns på området, för att motverka diskriminering och korruption. Vi menar dock att lagstiftningen måste anpassas så att kommuner och landsting kan fokusera på det viktiga att sätta brukares och medborgares behov i centrum. Särskilt vill vi att lagstiftningen ses över för att göra det möjligt att ställa högre sociala, etiska och miljömässiga mål. En fråga kan vara om vi skulle kunna utveckla fler alternativa grunder för tilldelning av kontrakt.

Med denna motion har vi velat lyfta fram några av de problem som vi ser med Lagen om offentlig upphandling och hur lagen tillämpas. Vi inser att frågor som rör upphandlingar är komplicerade och att det inte alltid är lagen det är fel på utan att problemet ofta kan ligga i uttolkning och tillämpning av såväl upphandlare som domstolar. Oavsett orsak behöver problemen vi har idag med lagstiftningen kring upphandling lösas. Vi måste kunna använda oss av upphandling som ett verktyg för att säkra bästa kvaliteten och göra det möjligt att hålla socialdemokratiska värderingar högt.

Partikongressen föreslås besluta:

C81:1 att Socialdemokraterna verkar för en översyn av LOU vad gäller innehåll och tillämpning i enlighet med motionens intentioner

Anna Larsson och Eva Lindh

Linköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C82

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Uppmuntra och uppmärksamma entreprenörskap

Människors förmåga att bryta ny mark, utveckla nya idéer och göra nya landvinningar har alltid varit pådrivande för samhällsutvecklingen. I historien beskriver vi gärna pionjärer, människor som går före och som drar med sig andra, på en rad olika områden. Dessa entreprenörer byggde exempelvis upp de folkrörelser som lade grunden för vår moderna demokrati, utvecklade den offentliga sektorn som ska ge jämlik välfärd och startade de företag som skapade tillväxt och gav människor arbete.

Idag associeras entreprenörskap mest med företagande, och har värderingsmässigt kommit att förknippas mer med borgerliga partier. Det är en olycklig begränsning. Om vi istället slår upp i Nationalencyklopedin vad en entreprenör är så får vi en bredare definition:

”..en företagsam person som skapar nytt användarvärde. En entreprenör kan agera inom affärsvärlden med att skapa nya varor och/eller tjänster... Entreprenören kan även agera inom den offentliga sektorn med att bl.a förnya skola, sjukvård eller politik. Slutligen kan en sådan person skapa nya ideella verksamheter som inte primärt styrs av marknadsregler eller offentliga krav”

Samhället kommer alltid att behöva framgångsrika entreprenörer, inte minst inom företagande som skapar tillväxt och därmed ger resurser att fördela. Men vi behöver också entreprenörer inom såväl den offentliga sektorn som inom föreningslivet. Detta måste vi Socialdemokrater bli betydligt bättre på att

uppmärksam! Och vi måste visa omvärlden att vi är medvetna om entreprenörskapets betydelse för samhällsutvecklingen.

I Värmdö Arbetarekommun utser vi sedan fem år tillbaka ”Årets entreprenör”. Vi gör det inom de tre kategorierna ”företagande”, ”offentlig sektor” och ”ideellt föreningsliv/social ekonomi” och utnämningarna har väckt både intresse och uppmärksamhet. Eftersom vi valt att dela ut utmärkelserna på 1 maj har också denna stolta tradition förnyats. Efter en nedåtgående trend har vi under senare år istället sett att vi samlar fler deltagare. Vi har av vår nära omvärld upplevts som ett mer modernt parti, samtidigt som vi folkbildat i vad entreprenörskap, i dess vida mening, egentligen handlar om. Vi tycker det vore bra om detta spreds till fler delar av det Socialdemokratiska partiet.

Partikongressen föreslås besluta:

C82:1 att ställa sig bakom idén att socialdemokratien i ökad utsträckning bör uppmärksamma betydelsen av entreprenörskap i samhället, samt uppmana arbetarekommuner att ta egna initiativ till hur det kan ske

Lars Bryntesson

Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C83

KROKOMS ARBETAREKOMMUN

Vinstuttag från statliga bolag

Vi har i Sverige många olika statliga bolag som har till sin huvuduppgift att ge service till Sveriges medborgare. Apoteket, Statens järnvägar, Telia, Vattenfall, Svevia, Posten ja listan är lång.

Huvuduppdraget till dessa bolag har varit att ge service så att hela Sverige lever. Olikheter skall bekämpas och det skall inte vara skillnad var du bor i vårt land.

Tyvärr så ser vi att bolagen drar ner och sparar med följd att servicenivån sjunker och vi kan se att det spelar roll var i landet du bor och vilken service du kan räkna med. Att staten som i första skedet ger sina statliga bolag mer eller mindre skattefinansierade bidrag för att de skall sköta sina uppgifter är helt OK. Men att i nästa sekund ha avkastningskrav på statliga bolag ter sig inte korrekt riktigt.

Om vi tar Vattenfall som exempel, så gör de en mycket stor vinst varje år. De har inte bara som uppdrag att ge svenska folket elektricitet utan de verkar idag på marknaden som vilket annat vinstdrivande bolag som helst.

Men var det uppdraget till Vattenfall när man bildade det? Eller var det att hålla Sverige med en kontinuerlig elförsörjning till ett bra pris för både företag och enskilda hushåll. Att kräva att Vattenfall skall ha ett årlig avkastningskrav till staten gör att priserna skjuter i höjden och vinsterna måste öka till varje pris. Detta är inte grunduppdraget för ett bolag som i första hand skall upprätthålla en service till alla som bor och verkar i Sverige.

Partikongressen föreslår besluta:

- C83:1 att partikongressen ställer sig bakom motionen och uppdrar till partistyrelsen att verka för förändringar enligt nedan
- C83:2 att statliga bolag skall inte ge maximal avkastning till svenska staten
- C83:3 att dela av vinst som svenska statliga bolag gör, återinvesteras i ökad service eller utveckling av bolagen i Sverige

Britt Carlsson

Krokoms arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C84

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Välfärden och offentlig upphandling

Anledningen till denna motion är att vi behöver en upphandlingslagstiftning som är anpassad för välfärdens tjänster. Dock är det nödvändigt, för att bäst kunna förvalta och utveckla vår gemensamma välfärd, att genomföra en ordentlig analys och landa i en gedigen plattform. Socialdemokratin kan då, till skillnad från den samlade borgerligheten, utifrån en helhetssyn på den gemensamma sektorn ta ställning till hur välfärden ska organiseras.

Den svenska välfärdsmodellen är i grunden socialdemokratisk. Traditionellt har den utvecklats i ett samspel mellan den politiska demokratin och arbetarrörelsens två grenar, den fackliga (som i stor utsträckning kommit att påverka bl.a. arbetsrätten) och den politiska. De demokratiska valen (sedan 1930-talet) speglade väl den framväxande arbetarrörelsen och dess mål med samhället. Detta välfärdsbygge fortgick utan nämnvärda avbrott fram till mitten av 1970-talet. Härefter har mycket av det som utmärkt den ”svenska modellen” successivt kommit att fasas ut. De borgerliga regeringsperioderna, den nyliberala ekonomiska synen samt en inte lika dominerande arbetarrörelse, är säkert några delförklaringar. Ett är säkert; det svenska samhället har utvecklats mot individualism och en försvagad syn på den gemensamma och solidariska samhällsutvecklingen. Balansgången mellan individ och kollektiv liksom mellan kollektiv och marknad är svår. Om socialdemokratin ska kunna återta sin roll som ledare för utvecklingen av ett gemensamt välfärdssamhälle inom ramen för en allt mer internationaliserad värld, måste vi enas om en gedigen och hållbar plattform. Först då kan vi med trovärdighet ta ställning i enskilda frågor.

Utvecklingen av den gemensamma sektorn i Sverige har historiskt präglats av att de privata lösningarna trängts undan till förmån för gemensamma. Några exempel på detta är arbetsrättens utveckling (MBL, semester m.m., försäkringsrätt, hälso- och sjukvård och socialtjänst). Denna utveckling har förutsatt en gemensam finansiering, främst i form av skatter. Med regeringen Reinfeldt går utvecklingen idag i motsatt riktning. Privata lösningar (ex.vis sjukvårdsförsäkringar) gör att det solidariska samhället inte längre är lika självklart.

Sverige ska aldrig bli ett lågskatteländ. Vi socialdemokrater måste alltid vara beredda att försvara relativt höga skatter. Men, för att detta ska vara möjligt måste vi vara duktiga utformare och utförare av de gemensamma välfärdstjänsterna. Forskningen visar att inget samhälle mår bra av allt för stora skillnader mellan befolkningsgrupperna. Därför måste såväl stat som kommun och landsting visa hög effektivitet så att vi får bästa möjliga värde av våra skattemedel.

Den svenska modellen har i stort gått ut på att genom kommuner och landsting utveckla välfärd. Lagstiftningen kring kommuner och landsting bygger på det kommunala medlemskapet. Den kommunala självstyrelsen och den kommunala beskattningsrätten är uttryck för samma idé.

Konkurrensutsättningen och marknadens intåg i den gemensamma sektorn har skett utan uttryckliga politiska beslut eller i vart fall utan en genomtänkt modell. Den svenska modellen för organisering och styrning av den gemensamma sektorn har utgått från att offentligt finansierade tjänster ska utföras av offentligt ägda och styrda organ. Denna s.k. offentlighetskedja som från grundlag över kommunallag och speciallagstiftning (ex.vis socialtjänst), verkställs av en kommunal eller landstingskommunal förvaltning har borgat för en medborgarkontroll över skattemedlen. I och med att privata utförare delvis tagit över de kommunala förvaltningarnas uppdrag har den offentlighetskedjan brutits. I stället för offentlig rätt har nu den civila rätten tagit över. Det sista ledet i förhållande till den enskilde medborgaren är beroende av ett avtal mellan kommunen och den enskilde utföraren. Rent principiellt är det anmärkningsvärt att denna utveckling fått ske utan grundläggande diskussion och ifrågasättande. Lagen om offentlig upphandling är kung och den allmänna sektorns tjänstemän har reducerats till upphandlare.

Det har också visat sig att kommunerna inte kan avtala om samarbete med andra juridiska personer om hur en verksamhet i kommunen ska kunna utvecklas utan att det ska bli föremål för upphandling. Många projekt som har visat sig framgångsrika har därför inte kunnat följ följas. Det gäller inte minst med den ideella sektorn och kooperativa företag. Vissa offentligt finansierade tjänster kan utföras av privata aktörer. Men det kan inte vara omöjligt att utifrån ett medborgarperspektiv ordentligt analysera hur och inom vilka områden en konkurrensutsättning av den gemensamma sektorns tjänster kan medföra en förbättring av samhället. I denna analys ligger att fråga sig om vi har tillräckliga metoder idag för att konkurrensutsättningen kan ske med bibehållen rättsäkerhet och kostnadskontroll. Det gäller att på ett helt annat sätt än vad nu är fallet spetsa tillsynsmyndigheten och öka kunskapen inom upphandlingsområdet. Frågan om vinst eller inte blir underordnad om det legala systemet fungerar (upphandling, tillsyn) och givetvis också en kontinuerlig och skarp uppföljning från myndigheternas sida.

Sammanfattningsvis ser vi det som en ödesfråga att rätt organisera den gemensamma sektorn. Den nuvarande utvecklingen är inte demokratiskt styrd utifrån ett helhetsperspektiv. Marknaden har tillåtits att utan ifrågasättande ta för sig av våra gemensamma medel. Det är hög tid att ta ett samlat socialdemokratiskt grepp på hur den gemensamma sektorn ska vara organiserad.

Partikongressen föreslår besluta:

- C84:1 att partistyrelsen ges i uppdrag att utreda konsekvenserna av lagen om offentlig upphandling för välfärdstjänsternas utveckling i vårt land
- C84:2 att partistyrelsen ges i uppdrag att lägga förslag som kan göra det möjligt att ta klimathänsyn, sociala hänsyn och fackliga rättigheters hänsyn vid upphandling av tjänster i kommunerna

Lars Johansson

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C85

BORÅS ARBETAREKOMMUN

Översyn av avregleringar

Arbetsmarknad, järnvägsverksamhet, elmarknad, kommunala trafikbolag, post, tele, taxi, flyg infrastruktur tjänster, mm har avreglerats och privatiserats. Frågan är om en mer avreglerad arbetsmarknad är mindre känslig för ekonomiska kriser och har bättre jobbtillväxt än länder med få regleringar på arbetsmarknaden. Kan det vara så att starka liberala vindar sprids i vårt samhälle och för att vi ska överleva som exportland som avregleringarna har genomförts? En del människor hävdar att det beror på vårt medlemskap i EU, men trots allt finns det en hel del nationell suveränitet kvar.

Frågan är om avregleringar har lett till bättre kvalitet och om det har blivit billigare. Konkurrens är faktiskt inte alltid en bra affär och därför bör det göras en översyn av alla avregleringar. Det krävs politiska beslut i riksdagen för att göra något åt de avregleringar som inte har lett till förbättringar för skattebetalarna.

Partikongressen föreslås besluta:

C85:1 att Socialdemokraterna arbetar för att se över avregleringarna på marknaden, så att de gynnar skattebetalare och konsumenter

Lars-Åke Johansson, Marie Sjöhem, Johan Hallin, Micael Emilsson och Benny Rybeck

Borås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna C6:3, C86:1, C87:1, C88:1, C89:1, C89:2, C89:3, C89:4, C90:1, C91:1, C92:1, C92:2, C92:3, C92:4, C92:6, C93:1, C93:2, C93:3, C93:4, C94:1, C95:1, C96:1, C97:1, C98:1, C98:2, C99:1, C100:1, C100:2, C101:1, C102:1, C103:1, C103:3, C104:1, C104:2, C104:3

UC2 Utlåtande regionalpolitik

Sverige är ett land med stora naturrikedomar och välutbildad befolkning. Genom att nyttja hela landets utvecklingskraft skapar vi jobb och stärker Sverige.

Alla regioner ska få möjlighet att växa och utvecklas efter sina särskilda förutsättningar – det ger bättre villkor för alla som bor där att göra detsamma. Företag, naturresurser och arbetskraft finns i alla delar av

landet och de är sinsemellan sammanlänkade i ett komplext system av produktion och transporter som knyter Sverige samman

En aktiv regionalpolitik ska bidra till att hela landets utvecklingskraft tas till vara och måste utgå från att hela landet hänger ihop och att vi är beroende av varandra. Vi socialdemokrater vill använda regionalpolitiken som ett verktyg för utveckling och jobb i hela landet.

Ett viktigt redskap för hela landets utveckling är det kommunala skatteutjämnningssystemet. En fortsatt kommunalekonomisk utjämning är därför ett nödvändigt verktyg för att kunna garantera en likvärdig kvalitet i välfärdstjänsterna oavsett var i landet man bor.

Vi socialdemokrater är övertygade om att det inte finns ett motsatsförhållande mellan storstäder och landsbygd. På samma sätt som det är viktigt att utveckla de stora urbana regionerna måste den regionala utvecklingspolitiken också bygga på insikten att landsbygden har rätt att utvecklas på samma villkor som andra geografiska områden. Sverige har många komparativa fördelar på den internationella marknaden genom landsbygden. Genom tillgång till vattenkraft, jordbruk, skogs- och mineralnäring har vi kunnat bygga upp en exportekonomi som stärkt tillväxten i vårt land.

En levande landsbygd är en förutsättning för att Sverige ska stå sig väl på den globala arenan. Samtidigt står landsbygden inför stora utmaningar som berör tillgänglighet på offentliga och privata tjänster. På många håll runt om i Sverige blir det allt längre till närmaste butik, mack eller serviceställe. På många orter blir det därför svårare för de små företagen att klara sin vardag och utvecklas. Partistyrelsen anser att det är en oroväckande utveckling att samhällstjänster urholkas i de områden som kan behöva dem mest. Därför bör statliga myndigheter ha som uppdrag att trygga tillgängligheten till grundläggande offentlig service i gles- och landsbygd. Partistyrelsen anser att förslag om servicekontor kopplad till myndigheternas verksamheter i sådana områden är en viktig del i detta.

En positiv utveckling av landsbygden förutsätter en helhetsbild och att flera politikområden samverkar. En sådan politik måste innehålla åtgärder som förbättrat stöd till näringslivsutveckling, stöd till småföretag och företag som drivs i sociala eller kooperativa former, förbättrad tillgång till offentlig och kommersiell service, riskkapital och investeringar i kommunikationer och infrastruktur.

Väl fungerande storstäder är viktiga för ett modernt och konkurrenskraftigt Sverige. Storstadsregionernas betydelse för Sveriges tillväxt och välbefinnande kommer att bli allt större. Därför vill partistyrelsen utforma en framtidsstrategi för både urban tillväxt- och landsbygdsutveckling.

Vi måste hitta lösningar på både de snabbväxande storstädernas utmaningar, och samtidigt problemen med kraftigt minskande befolkning, hög strukturell arbetslöshet och skev åldersstruktur i utsatta landsbygdskommuner. Socialdemokratin vill göra den regionala och hållbara utvecklingspolitiken till en viktig fråga och ta med den regionala aspekten i utformningen i strategiska politiska beslut. Stat,

kommuner och myndigheter måste arbeta tillsammans för att stärka den regionala utvecklingen och för att ge god service.

I ett internationellt perspektiv kännetecknas Sverige av väldigt gles bebyggelse och stora avstånd. Det är en stor utmaning eftersom kunskapsintensiva verksamheter, som Sverige i allt större utsträckning måste bygga sin framtida konkurrenskraft på, har en tydlig tendens att koncentreras till befolkningsmässigt stora regioner. Goda möjligheter till arbetspendling underlättar för fler att kunna få ett jobb. Efter lång tid av bristande resurser till underhåll och begränsad kapacitetsökning är det svenska järnvägsnätet starkt ansträngt. Trafikmängden är större än någonsin. Dagens tåg är tyngre, längre, bredare och högre vilket gör att infrastrukturen slits snabbare. Arbetspendlare, inte minst i storstadsregionerna, drabbas av ständiga förseningar. En betydande satsning bör göras för att rusta upp och bygga ut järnvägsnätet för såväl persontransporter som godstrafik samt investera i andra transportslag som kollektivtrafik – det gör det enklare för människor och företag att göra klimatsmarta transportval samtidigt som det skapar jobb och stärker Sveriges konkurrenskraft.

Vårt land erbjuder fantastiska möjligheter till upplevelser av olika slag. Vi har en storslagen natur, rikt kulturliv och kulinarisk höjd. En strategisk satsning kring den svenska besöksnäringen skapar inte bara arbetstillfällen och genererar inkomster. En växande besöksnäring positionerar också Sverige internationellt. Därför vill partistyrelsen lyfta fram besöksnäringens möjligheter att skapa nya arbetstillfällen över hela landet.

Partistyrelsen betonar vikten av strategier, utredningar, programarbete och arbetsgrupper som kan bidra till omställningen av ett hållbart regionalt utvecklingsarbete. Däremot vill partistyrelsen avstyrka sådana förslag via kongressbeslut och istället hänvisa till det politiska arbete som sker inom ramen för partiorganisationen. Av samma formella anledning avslår partistyrelsen förslagen om att tillsätta en landsbygdspolitisk ansvarig eller regionalpolitisk talesperson.

Genom en målmedveten politisk satsning från vår sida finns det idag universitet och högskolor som fungerar som ett kraftcentrum för utvecklingen i varje region. Forskning visar att tillgången till högre utbildning är avgörande för den långsiktiga ekonomiska utvecklingen i en region. Partistyrelsen vill att alla högskolor och universitet ska ha ett uttalat ansvar för att vara en aktiv partner i den egna regionala utvecklingen. De regionala högskolorna och universiteten spelar i det avseendet en väsentlig roll.

Partistyrelsen vill främja en konkurrenskraftig basindustri som spelar en stor roll för jobb, exportintäkter och investeringar, men även för den högproduktiva tjänstesektorn i hela landet. Vidare bör företagens möjligheter att använda forskningsresultaten i syfte att stimulera innovationer som leder till nya jobb ute i regionerna särskilt uppmärksammas. Samarbete mellan företag, forskning, regioner och kommuner är nödvändigt för att stimulera vidareförädling för den svenska basindustrin och andra näringar.

Partistyrelsen vill värna tillgängligheten till myndighetsutövande funktioner oavsett var man bor i landet. Det kan aldrig accepteras att myndighetsutövning gentemot privatpersoner och företag ska påverkas av

geografiska faktorer. Medborgarnas tillgång till fungerande samhällsinstitutioner är en förutsättning för trygghet och ekonomisk utveckling.

Under de senaste åren har det skett en utveckling där grundläggande samhällsservice centraliserats till områden med ökad befolkningsökning, samtidigt som servicen försvagats i regioner där befolkningsunderlaget minskats. Det är en utveckling som är djupt oroväckande. Effekterna av denna utveckling har blivit att viktiga funktioner som haft stor betydelse för människor i många mindre och glesare regioner försvunnit.

Partistyrelsen betonar vikten av åtgärder för att säkerställa en acceptabel servicenivå, exempelvis genom utökad telefonkundtjänst och förbättrad service via Internet. Marknadslösningar eller rationaliseringsåtgärder kan aldrig ersätta medborgarnas rätt till en tillgänglig samhällsservice. Möjligheterna att bibehålla en kommersiell och offentlig service bör ses över.

Partistyrelsen har svårt att se utifrån vilka grundvalar man skulle skapa ett ersättningssystem till regioner och kommuner som innehar olika typer av energislag, och avgränsningar för vilka som skulle erhålla denna ersättning. Av dessa skäl avvisar partistyrelsen förslag om att införa särskilda ersättningssystem eller skatteregler för olika typer energislag till kommuner och regioner. Frågan om ersättningssystem måste istället diskuteras inom ramen för det kommunala skatteutjämningsystemet. Av samma anledning avvisar partistyrelsen förslag om särskilda skatteavdrag för kommuner med minskat befolkningsunderlag.

Fortifikationsverket har till uppgift att avyttra mark som staten inte längre behöver av försvarstekniska skäl. Att marken säljs till högstbjudande är idag ofta allenarådande. En del av denna mark har ett stort kulturhistoriskt värde och det finns ofta ett stort intresse att mark och områden också i framtiden ska vara tillgängliga för allmänheten. Det är viktigt att värdefulla miljöer som idag ägs av det offentliga ska vara tillgängliga för allmänheten också i framtiden. Partistyrelsen menar att det är angeläget att vid uppdag av försäljning av gemensam egendom medges att större hänsyn tas till andra värden än de rent marknadsekonomiska.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna C93:1, C93:3, C93:4

C93:1 (Trollhättans arbetarekommun) att dålig kommunikation inte ska få hindra en befolkningstillväxt på landsbygden

C93:3 (Trollhättans arbetarekommun) att lägga större resurser på skola, kollektivtrafik, infrastruktur, vård och omsorg

C93:4 (Trollhättans arbetarekommun) att Socialdemokraterna ska vara ett parti för alla, även befolkningen på landsbygden

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: C6:3, C86:1, C87:1, C88:1, C90:1, C91:1, C92:1, C92:2, C92:3, C92:4, C92:6, C93:2, C94:1, C95:1, C96:1, C98:1, C98:2, C99:1, C100:1, C101:1, C102:1, C104:1, C104:2, C104:3

C6:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att stimulanser införs för att universitet och högskolor ska utveckla samarbetet - sitt tredje uppdrag det regionala utvecklingsuppdraget - med näringsliv och omgivande samhälle

C86:1 (Valdemarsviks arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att ta fram ett program som stödjer en likvärdig utveckling av stad och land

C87:1 (Söderköpings arbetarekommun) att uppdra åt partistyrelsen att ta fram ett program som stödjer en likvärdig utveckling av stad och land

C88:1 (Värmlands partidistrikt) att partistyrelsen ges i uppdrag att ta fram ett regionalpolitiskt handlingsprogram inför de allmänna valen 2014

C90:1 (Karlsborgs arbetarekommun) att Socialdemokraterna snarast ska utarbeta ett heltäckande politiskt program för landsbygdens utveckling. Vid framtagande av detta program är det av yttersta vikt att representanter för landsbygden är en aktiv resurs i arbetet

C91:1 (Degerfors arbetarekommun) att mitt parti Socialdemokraterna ställer sig bakom min motion om att de som bor på landet och små orter har möjligheten att skicka brev och paket med en lantbrevbärare

C92:1 (Bräcke arbetarekommun) att en särskild utredning tillsätts med syfte att koppla samman miljömål och regionalpolitiska mål och därvid föreslå åtgärder som gynnar framväxten av uthålliga näringar på landsbygden avseende produktion av råvara för energi, industriråvaror och uthållig livsmedelstillverkning

C92:2 (Bräcke arbetarekommun) att en särskild satsning görs i syfte att stimulera företagande på landsbygden samt framväxten av s.k stödjande miljöer

C92:3 (Bräcke arbetarekommun) att det utarbetas ett särskilt landsbygdspolitiskt program som behandlas och antas av riksdagen

C92:4 (Bräcke arbetarekommun) att organisatoriska åtgärder vidtas såväl inom regeringskansliet som inom myndighetssektorn i syfte att samordna det landsbygdspolitiska arbetet

C92:6 (Bräcke arbetarekommun) att en särskild landsbygdspolitiskgrupp tillsätts inom partistyrelsen med uppdrag att föreslå åtgärder samt samordna det interna arbetet

C93:2 (Trollhättans arbetarekommun) att människor oftare ska få ta del av kultur och natur med hjälp av en billigare, bättre och utökad kollektivtrafik

C94:1 (Malungs arbetarekommun) att Socialdemokraterna i sin transportpolitik och politik för regional utveckling tar fram en strategi för att bygga exportmognad hos turismtäta kommuner i glesbygd med särskilt fokus på nationella insatser för att stärka transportinfrastrukturen

C95:1 (Sollentuna arbetarekommun) att verka för att invånarna i alla kommuner ska ges likvärdiga grundläggande offentlig service

C96:1 (Arvika arbetarekommun) att Socialdemokratiska partiet utser en ansvarig för landsbygdsfrågor och till denne knyter en grupp duktiga S-politiker som vill skapa kreativa förslag som stoppar nedrustningen av samhällsservicen på mindre orter och istället tar fram förslag som går i andra riktningen

C98:1 (Härjedalens arbetarekommun) att ge partistyrelsen i uppdrag att utveckla en socialdemokratisk landsbygds politik för att hållbar samhällsutveckling i hela Sverige

C98:2 (Härjedalens arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att mer lokal förädling blir möjlig genom samarbete med forskning, utbildning, region och kommuner

C99:1 (Markaryds arbetarekommun) att partikongressen beslutar att staten ska finnas närvarande i varje kommun. Det kan t ex ske genom att man har ett servicekontor

C100:1 (Värmdö arbetarekommun) att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion till riksdagen att marken överförs till skärgårdsstiftelsen, kommunerna, ideella föreningar eller andra allmännyttiga sammanslutningar för att kunna användas till anläggningar för fritid och rekreation (bl.a. båtlivet och det övriga rörliga friluftslivet), barn- och ungdomsverksamhet samt byggande av permanentbostäder i skärgården

C101:1 (Motala arbetarekommun) att bankernas betalssystem ska utformas så att de är tillgängliga för alla.

C102:1 (Söderköpings arbetarekommun) att Socialdemokraterna verkar för att Skatteverket, på plats, ska erbjuda utfärdande av ID-kort i samtliga kommuner

C104:1 (Härnösand arbetarekommun) att vårt parti intensifierar arbetet för en aktiv och effektiv regionalpolitik

C104:2 (Härnösand arbetarekommun) att partiet stöttar de decentraliserade universiteten, främst de nätverksuniversitet som Mittuniversitetet är ett exempel på

C104:3 (Härnösand arbetarekommun) att partiet informerar och marknadsför sina planer på program för regionalpolitik

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna C89:1, C89:2, C89:3, C89:4, C97:1, C100:2, C103:1, C103:3

C89:1 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att ge partistyrelsen i uppdrag att tillsätta en regionalpolitisk arbetsgrupp med uppdrag att utforma ett regionalpolitiskt program i enlighet med motionens intentioner

C89:2 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att programförslaget ska remissbehandlas av partidistrikten

C89:3 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att det regionalpolitiska programmet ges tydligt utrymme i valprogrammet och valrörelsen 2014

C89:4 (Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt, Västernorrlands partidistrikt) att partistyrelsen utser en regionalpolitisk talesperson

C97:1 (Emmaboda arbetarekommun) att ett skatteavdrag införs för glesbygdsbefolkningen

C100:2 (Värmdö arbetarekommun) att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion som innebär att fortifikationsverket avslutar arbetet med att sälja ut försvarets egendom i skärgården på marknaden

C103:1 (Norsjö arbetarekommun) att utreda om det norska systemet för regional utveckling skulle ge bättre tillväxt om det användes i Sverige

C103:3 (Norsjö arbetarekommun) att återinvestera mera av vinsterna i det regioner om bidrar med natur resurser genom att skapa återinvesterings krav på bolag verksamma i det naturresurs dränerade kommuner

MOTION C86

VALDEMARSVIKS ARBETAREKOMMUN

Balanserad tillväxt stad och land

Avfolkningen av landsbygden går bara snabbare och snabbare. I mindre kommuner som har en stor besöksfrekvens krävs en samhällsservice som fungerar året runt. Utjämnningen mellan de kommuner/storstäder som av olika skäl har god ekonomi och andra kommuner handlar inte om allmosor utan om något nödvändigt för att man ska kunna bo i hela vårt land. Känslan av att vara övergiven och upplevas som en belastning för andra gagnar ingen.

Vi ser idag en utveckling som allt snabbare koncentrerar tillväxten till våra större städer och orter. Urbaniseringen följer samma mönster över hela vår jord och människor samlas där man upplever sig ha större möjligheter både för egen och sin familjs del. Enligt uppgifter från eurostat är tydligen vi det land i Europa där omdaningen går allra snabbast. Självklart är det inte enkelt att stoppa en sådan utveckling eller ens försöka. Jag tycker att för att säkerställa att kommuner på landsbygden ska kunna bibehålla samhällsservice som tryggar de behov som innevånarna efterfrågar behöver vi en ökad omfördelning av samhällets totala resurser.

Det talas om regional tillväxtpolitik och utvecklingskraft RUP:ar (Regionalt utvecklingsprogram) tas fram i varje län men vad leder de till? Vad som behövs är ett ytterligare stärkt lokalt och regionalt ansvar och ökat inflytande över statliga medel. I takt med den demografiska utvecklingen smalnar midjan (invånare mellan 20-35) och axlarna blir bredare och bredare (invånare över 60). Inom en inte alltför avlägsen framtid kan vi i takt med en allt äldre befolkning se klara brister i möjligheten att rekrytera personal både inom offentlig och privat sektor. Vi har idag ett utanförskap utav gigantiska mått inte minst bland de unga (vilket riskerar att skapa ett brist på tilltro till samhället) men även människor som söker sig till vårt land och får uppehållstillstånd kommer inte in i samhället. På landsbygden kan båda dessa grupper komma att utgöra den arbetskraftsreserv vi inom några få år såväl kan komma att behöva. När det gäller invandrare ser vi då bekymren med att även de söker sig som många andra till de större orter/ städer där släkt, vänner och förhoppning om arbete och sysselsättning finns.

Den ökade skillnaden mellan stad och land och allt tuffare krav på snabb avkastning gör det i stort sett omöjligt att producera bostäder med nutida standardkrav. Bostäder finns på många mindre orter och kommuner men de är byggda i en annan tidsanda med helt andra behov för att inte tala om energiförbrukningskostnader. ROT avdrag med inriktning mot de behov som föreligger på landsbygden kan vara en lösning för att klara omvandlingen.

Partikongressen föreslås besluta:

C86:1 att uppdra åt partistyrelsen att ta fram ett program som stödjer en likvärdig utveckling av stad och land

Lars Beckman

Valdemarsviks arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C87

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Balanserad tillväxt stad och land

Avfolkningen av landsbygden går bara snabbare och snabbare. I mindre kommuner som har en stor besöksfrekvens krävs en samhällsservice som fungerar året runt. Utjämnningen mellan de kommuner/storstäder som av olika själ har god ekonomi och andra kommuner handlar inte om allmosor utan om något nödvändigt för att man ska kunna bo i hela vårt land. Känslan av att vara övergiven och upplevas som en belastning för andra gagnar ingen.

Vi ser idag en utveckling som allt snabbare koncentrerar tillväxten till våra större städer och orter. Urbaniseringen följer samma mönster över hela vår jord och människor samlas där man upplever sig ha större möjligheter både för egen och sin familjs del. Enligt uppgifter från eurostat är tydligen vi det land i Europa där omdaningens gång allra snabbast. Självklart är det inte enkelt att stoppa en sådan utveckling eller ens försöka. Jag tycker att för att säkerställa att kommuner på landsbygden ska kunna bibehålla samhällsservice som tryggar de behov som innevånarna efterfrågar behöver vi en ökad omfördelning av samhällets totala resurser.

Det talas om regional tillväxtpolitik och utvecklingskraft RUP:ar (Regionalt utvecklingsprogram) tas fram i varje län men vad leder de till? Vad som behövs är ett ytterligare stärkt lokalt och regionalt ansvar och ökat inflytande över statliga medel. I takt med den demografiska utvecklingen smalnar midjan (invånare mellan 20-35) och axlarna blir bredare och bredare (invånare över 60). Inom en inte alltför avlägsen framtid kan vi i takt med en allt äldre befolkning se klara brister i möjligheten att rekrytera personal både inom offentlig och privat sektor. Vi har idag ett utanförskap utav gigantiska mått inte minst bland de unga (vilket riskerar att skapa ett brist på tilltro till samhället) men även människor som söker sig till vårt land och får uppehållstillstånd kommer inte in i samhället. På landsbygden kan båda dessa grupper komma att utgöra den arbetskraftsreserv vi inom några få år såväl kan komma att behöva. När det gäller invandrare ser vi då bekymren med att även de söker sig som många andra till de större orter/ städer där släkt, vänner och förhoppning om arbete och sysselsättning finns.

Den ökade skillnaden mellan stad och land och allt tuffare krav på snabb avkastning gör det i stort sett omöjligt att producera bostäder med nutida standardkrav. Bostäder finns på många mindre orter och kommuner men de är byggda i en annan tidsanda med helt andra behov för att inte tala om

energiförbrukningskostnader. ROT avdrag med inriktning mot de behov som föreligger på landsbygden kan vara en lösning för att klara omvandlingen.

Partikongressen föreslår besluta:

C87:1 att uppdra åt partistyrelsen att ta fram ett program som stödjer en likvärdig utveckling av stad och land

Peter Abrahamsson

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C88

VÄRMLANDS PARTIDISTRIKT

Behov av en regional utvecklingspolitik för hela landet

En fungerande regionalpolitik måste utgå ifrån att hela landet hänger ihop och att vi alla är beroende av varandra. Den nationella nivån måste samverka aktivt med regioner och kommuner för att skapa bästa möjliga utvecklingsmöjligheter, hållbara regioner och en god servicenivå i hela landet. För att skapa regional utveckling i hela landet krävs en samordning över departements- och sektorsgränserna. Vi behöver bygga ett Sverige där vi ser och aktivt inbjuder varje medborgare att medverka i processen för ett rättvisare Sverige.

Vi som bor och arbetar på landsbygden och varje dag kämpar för att samhällets vardagstjänster skall fungera för medborgarna oavsett var i landet vi befinner oss, känner just nu att utvecklingen inte på något sätt går vår väg. Vi behöver ge även dessa regioners cirka 3 miljoner invånare en mer trygg och nödvändig basservice för att underlätta ett drägligare liv utan krav på befolkningen att åka tiotals mil för att få tillgodosett de grundläggande servicebehoven.

Den regionala utvecklingen går åt fel håll. Skillnader mellan olika geografiska områden ökar. Orsaker är många, en stark krympning av en den offentliga välfärden, en tilltagande regional obalans, befolkningsutveckling, bolagisering av statliga servicefunktioner som exempelvis Posten och ett minskat intresse för att återstadskomma regional balans. Utan styrning av myndigheter innebär att centraliseringen går i snabb takt. Marknadskrafterna gör att bensinmackar, lanthandel och banker läggs ner. Självklara rättighetsfrågor som telefoni är idag inte en självklar rättighet. PTS har inga sådan direktiv längre. Inte heller tas ett helhetsansvar för bredbandsfrågor från regeringens sida utan man förlitar sig på att marknaden ska lösa utbyggnaden. Listan kan göras lång över bristen på nationell strategi och styrning.

Paradoxsalt står glesbygden inför en kraftig tillväxt inom bl.a. bas- och gruvnäring med kommande arbetskraftsbrist. För att kunna locka människor och stanna eller flytta till glesare områden så måste det finnas förutom arbete en viss servicenivå. Det borde inte vara rimligt att få åka 20 mil för ett pass. Detta är realitet idag.

Glesbygdssbor kräver inga höghastighetsbanor för järnvägen eller fyrfiliga motorvägar. Vi önskar istället tåg, järnvägslinjer och vägar som gör att vardagstransporterna fungerar, att småföretagen kan konkurrera utanför sin produktionsort, att arbetspendlingen inte hindras och att människor i en region kan nå en högskola/ett universitet eller ett specialistsjukhus utan att behöva övernatta innan man återvänder till sin bostad.

Det vi finner rimligt är att vi får en standard på vår infrastruktur som möjliggör att vi själva har möjlighet att förverkliga de insatser som krävs för att skapa en bra vardagsvälfärd – ett bra och miljöriktigt boende, en kvalitativt välutvecklad skola, en nödvändig vuxenutbildning, en bra social och kommersiell service, en efterfrågad närsjukvård samt en bred företagservice åt alla våra småföretag och växande entreprenörsgupper. Idag har vi ofta inte möjlighet att skapa den lokala miljö vi önskar och finner naturlig beroende på olika hinder inte minst i den politik som förs idag.

Låt oss ta ett par exempel som illustrerar den verklighet vi lever i. Redan 2009 lade enmansutredaren Lars Högdahl fram ett spännande förslag om att i varje kommun bygga upp ett sammanhållet servicecentrum för i första hand statlig men även kommunal och privat service. Därutöver skulle mindre orter kunna få s.k. servicepunkter där medborgarna med hjälp av en stationär dator skulle kunna nå alla myndigheter på ett enkelt sätt. Förslaget fick en unik uppbackning av landets samtliga kommuner och ideella rörelser. Trots detta har den ännu inte fått en chans att transformeras till efterlängtat konkret medborgarservice.

Trots alla de hinder som sätts upp för landsbygdens positiva utveckling görs det i kommunerna en hel del själva tillsammans med småföretag och inte minst den ideella sektorn. Det byggs upp nya drivmedelsmackor där storbolagen lägger ned sina pumpar. Det skapas egna försäkringsbolag för att slippa utnyttjas av stora försäkringsoligopol. Och med hjälp av bla Kommuninvest och lokala sparbanker finansieras bl.a. vårt och hushållens bostadsbyggande samt småföretagens lokala och regionala utveckling och expansion. Och samarbetet ökar mellan kommunerna för att minska kostnader och höja kvaliteten på välfärdstjänster.

Dessa strategier måste utvecklas ännu mer för att garantera landsbygdens basservice och grundläggande välfärd. En förutsättning är dock att statsmakterna inte lägger krokben för de ambitioner som finns genom att negligera de särskilda förutsättningar och strunta i att hålla en välintegrerad infrastruktur i gott skick. En konstruktiv vändpunkt i relationerna mellan landsbygden och statsmakterna vore att utveckla en regional utvecklingspolitik som bygger på ett sektorsövergripande samordningstänkande samtidigt som det ges möjlighet till att ha skilda utvecklingsstrategier i olika delar av landet. Sverige behöver, nu mer än någonsin, en regional utvecklingspolitik för att kunna ge varje region och kommun uppmärksamhet på dess unika kvaliteter, dess särskilda resurser och specifika förmåga att bidra till hela samhällets sociala, miljömässiga, ekonomiska och sysselsättningsmässiga tillväxt och välfärd. Därför vill vi att Regionalpolitiska rapporten och de 15 strategiska punkter som partistyrelsen antog i april 2010 används som underlag för att lägga fram en socialdemokratisk regional utvecklingspolitik för hela landet.

Då kan vi skapa en brygga mellan oss alla som lägger grunden till att få hela Sverige att på allvar börja leva igen. Alternativet är för oss alltför skrämmande fört att ens behöva uttalas!

Partikongressen föreslås besluta:

C88:1 att partistyrelsen ges i uppdrag att ta fram ett regionalpolitiskt handlingsprogram inför de allmänna valen 2014

Värmlands partidistrikt

MOTION C89

DALARNAS PARTIDISTRIKT, GÄVLEBORGS PARTIDISTRIKT, JÄMTLANDS LÄNS PARTIDISTRIKT, NORRBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT, VÄSTERNORRLANDS PARTIDISTRIKT

En politik för hela Sverige

Utgångspunkten för att Sverige skall kunna fortsätta utvecklas som ett av världens mest framgångsrika länder är att hela landets resurser och möjligheter tas tillvara. En grundläggande förutsättning för detta är en aktiv och reell regionalpolitik. En regionalpolitik som ger människor, företag, kommuner och regioner likvärdiga förutsättningar att växa och utvecklas. Sveriges framgång avgörs inte av hur enskilda delar av landet utvecklas utan hur vi förmår ta tillvara helheten.

Receptet på ekonomisk och social framgång för ett land bygger på hur väl man lyckas hålla ihop och minimera såväl ekonomiska som sociala skillnader. Den nordiska modellen är ett tydligt bevis för detta.

Trots att Sverige klarat den ekonomiska utvecklingen jämförelsevis väl, relativt EU och västvärlden under de senaste åren, har som en konsekvens av den förda politiken, skillnaderna mellan människor och regioner i Sverige ökat. Detta är en olycklig och farlig utveckling, som leder till ökade spänningar, minskad sammanhållning och på sikt ekonomisk stagnation.

Sedan den borgerliga regeringen tillträdde hösten 2006 har den svenska regionalpolitiken reducerats till en symbolpolitik som handlar om selektiva insatser inom landsbygds och glesbygdsområdet. En politik som snarare ökar klyftorna och skillnaderna mellan människor och olika delar av Sverige.

Den svenska nationella regionalpolitiken är i dag i praktiken liktydig med EU:s sammanhållningspolitik, läs strukturfonderna. Om man exkluderar dessa, inskränker sig den nationella regionalpolitiken till 3,4 mdkr (statsbudgetens utgiftsområde nr 19). De farhågor som finns för konsekvenserna av den kommande budgetperioden för EU:s sammanhållningspolitik (2014 – 2021), inte minst enligt den svenska ständpunkten, medför att avsevärt större ekonomiskt utrymme kommer att krävas i den nationella budgeten, enbart för att upprätthålla dagens nivå på regionalpolitiken.

Mycket i Sverige har gått åt fel håll de senaste åren. Den borgerliga regeringens ideologiska övertro på marknadslösningar medför som en naturlag att regionalpolitik inte rymts på deras agenda. Bristen på regionalpolitik tar sig en lång rad uttryck. Ideologiskt motiverade avregleringar, apotek, bilprovning för att ta två exempel som visar på effekterna. De statliga företagens och statliga verk och myndigheters agerande

under den senaste sex åren visar tydligt att man inte anser att staten har en roll och ett ansvar när det gäller den regionala utvecklingen.

Lag om vårdval och den fria etableringsrätten har inom hälso- och sjukvårdens område visat på vilka effekter som en övertro på marknaden som styrinstrument får för människor i områden utanför våra större centralorter.

Utvecklingen för de regionala högskolorna och de nyare universiteten är andra exempel på hur bristen på regional helhetssyn, på förmågan och viljan att se hela Sverige och dess potential och möjligheter, leder till ökade regionala skillnader, minskad tillväxt och utveckling, men också till ökade orättvisor. Bristen på nödvändiga infrastrukturinvesteringar ökar dramatiskt skillnaderna mellan landets regioner och försvårar och ibland omöjliggör tillväxt och utveckling för såväl människor som företag.

Den mest sofistikerade attacken mot en politik för hela Sverige är ändå regeringens medvetna övervältring av ansvaret, såväl insatserna som ekonomin för arbetsmarknads- och socialpolitik på kommunerna. Genom att medvetet haverera trygghetssystem som a-kassa och sjukförsäkring, både vad gäller såväl regler och villkor som ekonomiskt innehåll, har man försatt massor av människor i omänskliga situationer och flyttat ansvaret från den som beslutar, staten, till landets kommuner. Detta leder naturligtvis till mycket kraftig ökade regionala skillnader.

Den Socialdemokratiska partistyrelsen antog 2010 en rapport, ”Rättvis regional utvecklingspolitik för hela landet”. I många avseenden är dess innehåll alltjämt giltig och kan till stor del utgöra underlag för Socialdemokratisk regionalpolitik. Ett axplock ur rapporten som bör finnas med i utvecklingen av en Socialdemokratisk regionalpolitik för den kommande 10-årsperioden är följande;

- Regionalpolitikens strategiska roll
- Regionalpolitikens inriktning på hållbar utveckling, tillväxt och god samhällsservice
- Den kommunala skatteutjämnings centrala betydelse
- Program för strategisk samverkan mellan näringsliv, offentlig sektor och arbetsmarknadens parter
- Satsningen på de nya universiteten och de regionala högskolorna med betoning på det tredje uppdraget
- En nationell strategi för storstädernas utveckling
- Behovet av ökad samordning inom regeringskansliet för att beakta det regionala perspektivet i alla politiska beslut, oavsett departement eller politikområde

Den borgerliga regeringens politik, eller snarare brist på politik, under de senaste åren medför dock att regionalpolitiken måste anpassas och vässas på en rad områden.

- Infrastruktur, kraftigt ökade satsningar på investeringar i järnväg och vägar för en positiv regional utveckling, med ett tydligt uttalat statligt ansvar för finansiering
- Tillgång till fungerande IT och telekommunikation i hela landet
- Regional tillgång på såväl arbetsmarknads- som högre utbildning för att klara den regionala arbetsmarknadens personalförsörjning
- Rikskapitalförsörjning, främst i tidiga skeden och inom prioriterade områden/sektorer
- Ökad effektivitet och regionalt inflytande över EU-programmens användande
- Tillgången på fungerande samhällsservice i alla landets kommuner
- Regional närhet till statliga myndigheter
- En nationell bostadspolitik.

Partikongressen föreslår besluta:

- C89:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att tillsätta en regionalpolitisk arbetsgrupp med uppdrag att utforma ett regionalpolitiskt program i enlighet med motionens intentioner
- C89:2 att programförslaget ska remissbehandlas av partidistriktet
- C89:3 att det regionalpolitiska programmet ges tydligt utrymme i valprogrammet och valrörelsen 2014
- C89:4 att partistyrelsen utser en regionalpolitisk talesperson

Dalarnas partidistrikt, Gävleborgs partidistrikt, Jämtlands läns partidistrikt, Norrbottens partidistrikt, Västerbottens partidistrikt och Västernorrlands partidistrikt

MOTION C90

KARLSBORGS ARBETAREKOMMUN

En socialdemokratisk politik för hela landet

”Kluvet land” heter ett både intressant och lärorikt program som har sänts i radions P1 under ett par omgångar. Programmet skildrar, enligt mig, på ett utmärkt sätt vad som håller på att hända i vårt land. Vi glider isär allt mer. Urbaniseringens lovsång är, snart sagt, det enda som hörs. Under urbaniseringens täckmantel riktas sedan i princip all politik mot större orter och allt mindre mot deras omland, landsbygden. De delar av vårt land som omfattar en klar majoritet av ytan och där det faktiskt fortfarande är väldigt många som vill bo och leva året runt väljs/glöms helt enkelt bort. Att landsbygden är en viktig resurs när det gäller rekreation även för de som bor i mer tätbefolkade delar av landet, och inte minst för allt fler utländska turister, tänker man inte heller på.

När jag skriver denna motion så tittar jag samtidigt på vårt partis hemsida. En flik som heter ”vår politik” omfattar hela 39 rubriker men hur jag än söker så finner jag ingen som stavas landsbygd, inte heller någon om regional utveckling. Tyvärr så blir jag inte förvånad. Vårt parti har, precis som övriga riksdagspartier, i det närmaste helt riktat fokus mot ord som urban tillväxt.

Landsbygden har under en följd av år fått känna av en kraftig nedmontering av statlig service. Det riskerar i sin tur att dra med sig även övrig service i och med att människor är tvingade att söka sig mot större befolkningscentra för att nå den service som jag anser att alla medborgare har samma rätt att kräva. Detta är bara ett exempel på hur det skapas ett slags negativ spiral som alltmer utarmar landsbygden och dess människor.

Det är ”öppet mål” för vårt parti att skapa en heltäckande politik för landsbygden. Med heltäckande menar jag att det inte räcker att avsätta några miljoner till bymackar och liknande. Nej, här gäller det exempelvis infrastrukturfrågor av skilda slag och möjligheter till finansiering för såväl privatpersoner som för alla duktiga småföretagare. Med mera, med mera.

Framförallt tycker jag att det är hög tid att se till hela landets utveckling. Då handlar det inte om att välja mellan storstad eller landsbygd. Det måste handla om både och!

Partikongressen föreslår besluta:

C90:1 att Socialdemokraterna snarast ska utarbeta ett heltäckande politiskt program för landsbygdens utveckling. Vid framtagande av detta program är det av yttersta vikt att representanter för landsbygden är en aktiv resurs i arbetet

Peter Lindroth

Karlsborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C91

DEGERFORS ARBETAREKOMMUN

Försämringarna av postservicen på små orter och samhällen

Vårt parti jobbar för solidaritet och demokrati. Min hemort är Svartå och ligger i Degerfors kommun, där har postservicen försämrats under en lång period och nu har den försvunnit helt.

I mitten av 1990-talet försämrades postservicen för oss här i Svartå, då man valde att teckna avtal med näringsidkare på orten, det blev en Post i butik, med motivering att där kunde man uträtta sina postärenden under affärens öppethållande.

Ett antal affärsinnehavare har under åren inte haft möjlighet att driva sin affär med vinst då köptroheten varit mycket låg och på det sättet har vi blivit av med posten också. Degerfors kommun gick under en tid in och stöttade verksamheten så att vi Svartåbor kunde uträtta våra postärenden under visst öppethållande.

Svartå Handel, är den senaste butiken som har skött postverksamheten. Varuleveranserna har skötts bl. a. genom Handlarn´ som också hade kontraktsuppgörelsen med Posten. Samarbetet har nu brutits och återigen har vi fråntagits postservicen och är hänvisade till ICA i Degerfors. Avståndet mellan Degerfors och Svartå är 14 km. Man ser svårigheten för personer som inte har bil. Vissa bussförbindelser finns.

Istället för post i butik ser jag lantbrevbäringen som en stor möjlighet. Om man har en lantbrevbärare, kan man hänga en markering i sin egen brevlåda så att han/hon kör in på gården och tar emot ens ärenden. Om man vill skicka brev eller mindre paket – och slippa lyssna efter brevbärens biltuta - kan man faktiskt lägga dem i en påse direkt i brevlådan, tillsammans med pengar. Eventuell växel hamnar också i brevlådan, antingen direkt eller dagen efter, och vill man ha kvitto, kan det också ordnas.

Vad mer för ärenden kan man göra förutom att skicka paket: Ombud –
Inlämningsställe/uthämningsställe. Skicka skrymmande brev och rekommenderade brev.

Partikongressen föreslås besluta:

C91:1 att mitt parti Socialdemokraterna ställer sig bakom min motion om att de som bor på landet och små orter har möjligheten att skicka brev och paket med en lantbrevbärare

Degerfors Soc.dem. Arb.kom

Degerfors arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C92

BRÄCKE ARBETAREKOMMUN

För en aktiv och nyskapande landsbygdspolitik

Vad vill egentligen det socialdemokratiska partiet med landsbygden? Ser vi den som en tillgång, som kan bidra till Sveriges utveckling eller handlar det som, som någon sagt, att i kontrollerade former tömma landsbygden till så lite buller och bång som möjligt?

Frågorna är ägnade att fästa uppmärksamhet på det helt uppenbara, socialdemokratiska partiet har en svår och ofta tvehågsen inställning till lands- och glesbygden. I en mening är detta lätt att förstå. Vårt parti har sina rötter och sin historia i ett annat samhälle. Det växte fram på de små industriorterna och bruksamhällena. I dessa samhällen fanns en miljö som gynnade organisering och radikala politiska idèer. Landsbygden representerade i detta perspektiv det stillastående, omoderna och politiskt omedvetna.

Kärnfrågan i denna motion är därför, har landsbygden någon roll att spela och vad vill socialdemokratiska partiet med dessa regioner? Det är hög tid för vårt parti att formulera en ny framåtsyftande utmaning för lands- och glesbygden. Perspektivet måste förflyttas från regionalpolitikens traditionella, lätt defensiva synsätt till ett offensivt, modernt och tillväxtorienterat synsätt. Nyckelorden för denna ansats måste vara tillväxt, ekologi, helhetssyn, företagande och modern teknologi.

På landsbygden d.v.s små städer med mindre än 10.000 innevånare, i våra skogs- och mellanbygder, den rena glesbygden samt våra skärgårds- och kustsamhällen bor mer än 2 miljoner innevånare. Det är ungefär lika många som bor i Stockholms län.

Men skillnaden mellan våra större städer och landsbygden är samtidigt uppenbar. Därför måste såväl metoderna som perspektiven vara delvis annorlunda. Det viktiga är att partiet inte väljer att sätta städernas utveckling i motsatsställning till landsbygden eller vice versa. För ett litet land i en alltmer globaliserad och konkurrensutsatt värld är det helt uppenbart att vi är starkt beroende av varandra. Ett framgångsrikt och konkurrenskraftigt Sverige behöver dynamiska, pulserande storstäder och högskoleregioner sida vid sida med levande industribygder och kreativa, livskraftiga landsbygdsmiljöer. Hur ska detta åstadkommas? På vilket sätt kan regeringen medverka och vilken roll kan det socialdemokratiska partiet spela?

Landsbygden som bas för energiförsörjning och ekologiskt hållbara strukturer

Växthuseffekten och de allt snabbare (och mera skrämmande) klimatstörningarna är sannolikt det här århundradets största politiska utmaning. Om inte kraftfulla åtgärder sätts in på alla nivåer under de

närmaste årtiondena kommer klimatstörningarna att hota levnadsförutsättningarna för hundratals miljoner människor i stora delar av världen. Miljöproblemen finns även synlig i en annan skala på vår egen hemmaplan. Östersjöns utsatta läge är kanske det mest uppenbara exemplet med bilismen och det "moderna" kemikaliejordbruket som centrala orsaker till problemen. Men problemen finns inom i stort sett alla delar av vårt samhälle. På knappt 50 år har det storskaliga industrifisket tömt havens resurser till randen av kollaps. På samma korta tid har landsbygdens ekologiska mångfald ersatts av ensidig produktion, kemikalieberoende och långväga transporter.

Vi menar att det ges helt nya möjligheter att skapa en levande och livskraftig landsbygd om de traditionella regionalpolitiska målen kopplades samman med energipolitiken och ekologiskt styrande förutsättningar för jordbruket. Om så skulle ske kan landsbygden bli en bas för en omfattande produktion av småskalig energi (framförallt vindkraft), av energigrödor (för drivmedel), för specialgrödor för produktion av råvara till pappersframställning samt en uthållig produktion av livsmedel.

Vi föreslår därför att en ny regionalpolitisk utredning tillsätts omedelbart med fokus på att koppla samman miljömål med de regionalpolitiska målen. Uppgiften bör vara att med utgångspunkt från målen inom dessa båda områden analysera förutsättningarna för att föreslå åtgärder som gynnar framväxten av uthålliga näringar i glesbygden och på landsbygden avseende produktion av råvara för energi, industriråvaror och uthållig livsmedelsförsörjning.

Företagande och innovationskraft

I Sverige är den gängse (nid-)bilden av landsbygden döende landsändar befolkade av lågutbildade och beroende av olika typer av transfereringar. Även om sådana exempel finns är det viktigt att peka på att det samtidigt finns exempel på motsatsen.

Landsbygdens folk både kan och vill försörja sig själva. För Sverige som land och för möjligheterna att upprätthålla vår välfärd är det nödvändigt att åstadkomma ett positivt klimat för företagande och energiförsörjning. Men varför ser det så olika ut i våra regioner?

Svensk och internationell forskning visar entydigt på kulturella skillnader som orsak till varför vissa bygder har medan andra saknar ett entreprenörsklimat. Smålandsbygden och t.ex röda Emilien i Italien är en produkt av en lokal kultur där det uppstått en sorts "stödande medborgerlig infrastruktur". Anställda som har en ide uppmuntras att utveckla den. Företag som har kapacitetsproblem får hjälp av grannen. Oavsett associationsform är det iden om samverkan som präglar kulturen.

Denna modell är fullt möjlig att kopiera och - anpassad till specifika lokala förutsättningar - överföra till andra platser. Erfarenheterna visar att denna kraft först måste etableras lokalt i det civila samhällets olika strukturer. Därefter kan gärna ett utvecklande samspel etableras med lokala/regionala högskolor samt olika myndigheter.

Så var finns dessa civila strukturer och hur kan de spela en aktivare roll som katalysator? Den viktigaste kraften och potentialen är sannolikt den byarörelse som vuxit fram under de senaste 25 åren, som ett resultat av landsbygdskampanjen "Hela Sverige ska leva". Denna rörelse samlar idag över 100.000 aktiva på drygt 4.000 platser. Detta arbete behöver aktivt stöd från verk och myndigheter och från kommunerna.

Socialdemokratin måste ställa sig i spetsen för en satsning på företagande med syfte att göra Sverige till ett land där det myllrar av idéer och växtkraft, ett land där det etableras ett unikt klimat för nyföretagande och entreprenörskraft.

Regeringen måste ge sina verk och myndigheter i uppdrag att på ett mer samordnat och effektivt sätt stödja enskilda människors ambitioner att bli företagare. Här behöver det tillföras kompetens, såddkapital, möjligheter att låna för att bygga på och investera i landsbygden m.m. Det är också angeläget att regeringen och myndigheterna prioriterar stöd till organisationer och organ som vill bidra till att bygga upp kulturellt stödjande infrastrukturer på landsbygden.

Likvärdiga villkor och helhetssyn

En central fråga rör det grundläggande perspektivet på regionalpolitiken och samhällets egna strukturer. Det är alldeles uppenbart att nuvarande strukturer skapar ett insnävat sektorstänkande.

Dagens regionala tillväxtpolitik är baserad på de s.k lokala arbetsmarknadsregionerna. Grundtanken är god och syftar till att anlägga ett helhetsperspektiv där olika lokala och statliga organ drar åt samma håll, för att på det sättet skapa förutsättningar för en självgenererande utveckling. Problemet är dock att landsbygden inte riktigt passar in i bilden. De åtgärder som föreslås på det regionala planet ser inte landsbygden som en självständigt verkande enhet, snarare som en arbetskraftsreserv för den lokala centralorten.

Kvar till utveckling av landsbygden finns då de resurser som kan avdelas från länsstyrelser samt olika myndigheter och verk. Tidigare fungerade dessa insatser hyggligt när de hade stöd av en stark statlig infrastruktur inom el, tele, post, järnväg och flyg. Med den snabba av regeringen av dessa sektorer har samhällets skyddsnät för landsbygden kraftigt försvagats.

För att skapa likvärdiga villkor över hela landet samt få till stånden tillväxtorienterad landsbygdspolitik måste två saker ske:

För det första måste alla de myndigheter och organ som på olika sätt hanterar landsbygdens tillväxtfrågor styras med utgångspunkt från gemensamma direktiv och riktlinjer. Denna samordning måste starta i regeringskansliet och baseras på ett genomarbetat landsbygdspolitiskt program.

Landsbygdsfrågorna bör därefter samordnas inom Näringsdepartementet till vilket en särskild landsbygdsdelegation knyts för att samordna arbetet mellan olika departement.

För det andra måste socialdemokratin visa modet att ifrågasätta den infrastrukturpolitik och effekterna av de avregleringar som skett under de senaste 20 åren. En särskild utredning bör tillsättas i syfte att analysera konsekvenserna av den genomförda avregleringspolitiken samt föreslå åtgärder som garanterar viktiga samhällsfunktioner och ge konsumenterna tillgång till ett brett utbud av tjänster i hela landet.

Inom vårt eget parti

Ett lyckat politiskt resultat fordrar också en seriös och kontinuerlig politisk process. Därför bör en landsbygdspolitisk arbetsgrupp inom partistyrelsen inrättas med uppdrag att stimulera den interna diskussionen, föreslå politiska initiativ samt samordna partiets lokala arbete med dessa frågor.

Partikongressen föreslås besluta:

- C92:1 att en särskild utredning tillsätts med syfte att koppla samman miljömål och regionalpolitiska mål och därvid föreslå åtgärder som gynnar framväxten av uthålliga näringar på landsbygden avseende produktion av råvaror för energi, industriråvaror och uthållig livsmedelstillverkning
- C92:2 att en särskild satsning görs i syfte att stimulera företagande på landsbygden samt framväxten av s.k stödjande miljöer
- C92:3 att det utarbetas ett särskilt landsbygdspolitiskt program som behandlas och antas av riksdagen
- C92:4 att organisatoriska åtgärder vidtas såväl inom regeringskansliet som inom myndighetssektorn i syfte att samordna det landsbygdspolitiska arbetet
- C92:5 att en särskild utredning tillsätts i syfte att se över effekterna av avregleringarna inom infrastrukturuområdet och föreslå åtgärder i syfte att säkerställa likvärdiga villkor och ett brett tjänsteutbud i hela landet
- C92:6 att en särskild landsbygdspolitiskgrupp tillsätts inom partistyrelsen med uppdrag att föreslå åtgärder samt samordna det interna arbetet

Bräcke Socialdemokratiska förening

Bräcke arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C93

TROLLHÄTTANS ARBETAREKOMMUN

Landsbygden - något städerna behöver

I Sverige diskuteras det ständigt om olika välfärdsproblem men inte om vilka som drabbas mest.

Det finns inte längre något parti som värnar om landsbygdspolitiken, så varför inte ta chansen som Sveriges största och främsta parti att visa att vi värnar om alla, även de som lever utanför civilisationen.

Att det har försämrats för landsbygdsinvånarna beror på en rad olika misslyckade reformer, exempelvis har vårdcentral, fritidsgård och kollektivtrafik försämrats kraftigt. Urbanisering är inte lösningen på våra problem, för om befolkningen försvinner då vårdcentral, barnomsorg och kollektivtrafik m.m. reduceras blir kommunerna drabbade då de kommer behöva betala för lokaler som ej är i bruk. Varför ska vi inte ta vara på resurserna vi har tillgång till? Om vi inte har en välfungerande landsbygdspolitik kommer jordbruken att fortsätta reduceras. Detta kommer resultera i att produktionen av mat minskar, importkostnaderna av mat från andra länder ökar och utsläppen av koldioxid ökar av den anledningen att attraktionskraften av att bo på landet har reducerats.

Man ska inte bli bestraffad för att man bor på landsbygden, oavsett ålder. Du som ung har inte valt att bo där och de som befinner sig i en annan ålder har heller inte valt att bli drabbade av försämrade möjligheter till kollektivtrafik, vård och omsorg. Vi måste komma ihåg att vi står för idén om

möjligheternas land. Alla människor vill inte bo i städer men ändå ha möjlighet att ha en fungerande kommunikation.

Partikongressen föreslår besluta:

- C93:1 att dålig kommunikation inte ska få hindra en befolkningstillväxt på landsbygden
- C93:2 att människor oftare ska få ta del av kultur och natur med hjälp av en billigare, bättre och utökad kollektivtrafik
- C93:4 att Socialdemokraterna ska vara ett parti för alla, även befolkningen på landsbygden
- C93:3 att lägga större resurser på skola, kollektivtrafik, infrastruktur, vård och omsorg

Sofia Andersson och Malin Corneliussen

Trollhättans arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C94

MALUNGS ARBETAREKOMMUN

Mer export från svensk besöksnäring

En aktiv näringspolitik är en viktig del i den socialdemokratiska ambitionen att bygga ett Sverige som är jämlikt, framgångsrikt och hållbart. I socialdemokratins arbete för att skapa fler jobb, på en arbetsmarknad som fortfarande präglas av mycket hög arbetslöshet, har en exportbaserad besöksnäring en stor roll att spela vid sidan av den traditionella basindustrin.

Besöksnäringen är en viktig del av det svenska näringslivet och omsatte under 2009 251,7 miljarder kronor och skapade 160 000 helårsarbetskrafter. Flera av de kommuner runt om i landet där turismen är som mest betydelsefull ligger i landsbygdsområden långt från storstädernas transportkluster. Det gäller till exempel kommunerna Malung-Sälén, Älvdalen, Härjedalen, Arjeplog och Åre.

Turistcentra i glesbygd har stora möjligheter till att i framtiden bidra till att stärka svensk export genom att ytterligare öka antalet utländska besökare. För detta krävs exportmogna turistdestinationer som klarar att leva upp till de förväntningar och krav som utländska besökare ställer. Många av dessa utmaningar kan och bör hanteras lokalt och regionalt – men det finns också ett viktigt nationellt ansvar. Det gäller framförallt transportinfrastrukturen som måste vara ordentligt utbyggd och ändamålsenlig.

Transportinfrastrukturen måste finnas, annars blir det ofta omöjligt att utveckla destinationer som är näbara för internationella gäster. Vårt land är sett till sin storlek tredje största europeiska landet efter Frankrike och Spanien och det ställer speciella krav på infrastrukturen.

Dels finns problem med nationella flaskhalsar i vägar och järnvägar som orsakas av dålig standard på infrastrukturen. Den statliga kapacitetsutredningen, som har haft till uppdrag analysera hela Sveriges framtida transportbehov, konstaterar t.ex. att det finns kapacitetsbrister bland annat för vägarna upp till Sälénfjällen som är Sveriges största vinterdestination. Dessa svårigheter är uppenbara för alla de turister och fast bosatta som använder sig av dessa vägar. Det är tydligt att vägar och järnvägar behöver förbättras.

Särskilt viktigt för att locka just internationella besökare är att det finns fungerande flygplatser i närheten av turistdestinationerna. Det finns goda exempel i Sverige och våra grannländer som visar att tillgången till en flygplats har stor betydelse för besöksnäringen i geografiskt avlägsna platser. Tillgången till flygplats i Åre gör det möjligt för 12% av besökarna att komma från Ryssland, Baltikum och Storbritannien. Ett annat exempel är staden Levi som under de senaste 30 åren blivit Finlands mest populära skidort med över 100 000 besökare som årligen landar med flyg. Under högsäsongen i januari är andelen utländska besökare runt 30%.

I Dalarna finns långt gångna planer på att skapa en internationell charterflygplats i Sälenfjällen. Flygplatsen kommer att kunna ta emot fjällturister till Sälenfjällen, Idre och Trysil i Norge. Charterflygplatsen är en förutsättning för att bygga en internationell turistdestination och är en förutsättning för att ytterligare utveckla den regionala besöksnäringen. Det är tydligt att politiken har ett stort ansvar för dessa frågor. I detta och liknande fall ska Socialdemokraterna i samråd med lokala aktörer finnas med och föra en politik som främjar turismutveckling och exportmognat. Utifrån ett nationellt perspektiv ska partiet fokusera särskilt på frågan om transportinfrastruktur, eftersom denna är svårt att lösa lokalt.

Användande av flyget för att bygga exportmogna turistdestinationer ger samtidigt upphov till frågor kopplade till vår miljö- och klimatpolitik. Utgångspunkten är fortsatt att olika transportslag ska bära sina egna miljökostnader enligt den klimatpolitik som redan beslutats, samtidigt som vi verkar för att skapa regionala jobb och regional tillväxt.

Partikongressen föreslås besluta:

C94:1 att Socialdemokraterna i sin transportpolitik och politik för regional utveckling tar fram en strategi för att bygga exportmognad hos turismtäta kommuner i glesbygd med särskilt fokus på nationella insatser för att stärka transportinfrastrukturen

Kristoffer Strömgren

Malungs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C95

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Offentlig service i hela Sverige

Under de senaste åren har det blivit allt mer påtagligt att myndigheter och andra offentliga institutioner centraliserats. Det gäller inte minst de statliga myndigheterna och bolagen. Det har gjort att de blivit mindre synliga i vardagen och blivit svårare att besöka och man hänvisas ofta till telefon och internet.

För att ta vår hemkommun som exempel. Sollentuna har 66 500 invånare och ligger i en expansiv huvudstadsregion där man kan tänka att allt finns. Men så är det inte. En kommun av vår storlek uti landet hade räknats som en hyggligt stor stad. I Stockholmsregionen har man naturligtvis inte lika långt att åka till

att ändå besöka en myndighet, även om resorna kan ta tid och så är det fler invånare som är hänvisade till samma ställe som gör att köerna ibland kan bli långa.

I Sollentuna har postens paketutlämning centraliserats så att mer än halva kommunen (runt 30 000 personer) ska hämta på ett och samma ställe i kommunen. Till detta ska läggas att försäkringskassans kontor har stängt samt att den möjlighet att lämna in självdeklarationen som tidigare fanns i kommunhuset har tagits bort. I andra kommuner är arbetsförmedlingen i stort sett stängd. Polisens närvaro är låg i många kommuner.

Det som är gemensamt för alla dessa exempel är att det är statlig samhällsservice som vi länge tagit för givet, men som vi nu inte längre kan hitta i alla kommuner i landet. Det är en utveckling som gör det svårare för medborgarna när de har kontakt med myndigheter.

Vi tycker att det borde finnas en grundläggande offentlig service i alla kommuner i landet. En väg att vandra är att samla dessa på ett och samma ställe förslagsvis i kommunhuset och forma ett slags medborgarkontor för stat, landsting och kommun.

Partikongressen föreslår besluta:

C95:1 att verka för att invånarna i alla kommuner ska ges likvärdiga grundläggande offentlig service

Roger Sjöberg, Margareta Henkel, Lars Vestberg, Stig Nyman, Swapna Sharma och Alfonso Ramirez Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C96

ARVIKA ARBETAREKOMMUN

Samhällsservice – även för glesbygd

Många viktiga samhällsfunktioner är helt på väg bort från mindre orter. Nedrustningen pågår och har pågått för fullt. Det handlar om grundläggande service som post, telefoni, bredband, kollektivtrafik, el, vägar, tåg, bussar, arbetsförmedling, försäkringskassa, polis, skattemyndigheter, sjukvård vård, skola, livsmedelsbutiker samt bensinstationer.

Argumenten är alltid att det är för lite folk i glesbygden för att kunna bekosta service. Men vad är hönan och vad är ägget? Det kan finnas anledning att sluta upp med att missgynna glesbygden för att därmed också bromsa en ofrivillig rörelse från land till stad. Med dagens teknik finns stora möjligheter att både klara ett aktivt samhällsliv samtidigt som man har tillgång till Sveriges fantastiska natur utanpå knuten. De som vill ha denna möjlighet borde inte fortsätta berövas den. Maktförskjutningen till stora enheter gör det allt svårare för glesbygdens medborgare att komma i kontakt med de styrande. Närheten till grundservicen är en nödvändighet för ett tryggt samhälle på mindre orter. Samhället har ett stort ansvar för hela landet, inte bara för stora orter. Över 3 miljoner människor bor faktiskt på mindre orter.

Partikongressen föreslås besluta:

C96:1 att Socialdemokratiska partiet utser en ansvarig för landsbygdsfrågor och till denne knyter en grupp duktiga S-politiker som vill skapa kreativa förslag som stoppar nedrustningen av samhällsservicen på mindre orter och istället tar fram förslag som går i andra riktningen

Hans Forssell

Arvika arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C97

EMMABODA ARBETAREKOMMUN

Skatteavdrag för glesbygdsbefolkning

Då det är fördyrande omkostnader för befolkningen som bor i glesbygd och att mycket service saknas som numer bara finns i de större orterna anser vi att glesbyggdsbefolkningen borde få ett skatteavdrag. Mycket av den service som tidigare funnits har antingen lags ner eller centraliserats. För att kunna bo och leva i glesbygden behövs ofta också flera bilar i en familj då det saknas kollektivtrafik. I en familj är det numer ofta så att man har arbete som man pendlar till och som går i olika riktningar från hemmet.

Partikongressen föreslås besluta:

C97:1 att ett skatteavdrag införs för glesbygdsbefolkningen

Emmaboda-Långasjö-Algutsboda s-förening

Emmaboda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C98

HÄRJEDALENS ARBETAREKOMMUN

Socialdemokratisk landsbygdspolitik kan skapa skillnad

Alliansens politik sliter sönder Sverige. Klyftorna ökar mellan allt fler grupper då livskvaliteten ökar för några få och försämras för många. Familjer splittras när man tvingas flytta eller pendla långa sträckor för sin försörjning och är borta från familjen flera veckor i sträck.

Sverige storstäder håller på att få hjärtinfarkt i trängseln som uppstår när alla glesbygdsbor tvingas dit för sin försörjning i Europas snabbaste urbaniseringsvåg. Bostäderna i storstaden kostar minst 10 gånger mer än vad man får för en bostad i glesbygd. Rika blir rikare.

Ska vi bygga ett hållbart socialt, ekologiskt och ekonomiskt samhälle behöver vi en politik som skapar större möjlighet att leva och försörja sig i hela Sverige. Förutom satsningar på en infrastruktur som

garanterar telefon och bredbandsförbindelser behövs en leveranssäkrad post och transporter för att företag ska fungera.

Livsmedelsproduktionen sjunker i Sverige och arbetstillfällena minskar inom jordbruk. För en säkra en hållbar utveckling av näringsliv och fler anställningar behövs förädlingsgraden öka av lokala råvaror. Kunskap och aktuell forskning kring t.ex. träråvarans möjligheter och effektivare förädlingsmetoder behöver komma fler till del.

För att säkra en bra livskvalité och hållbar samhällsutveckling i hela landet vill jag att den socialdemokratiska partikongressen tar ställning i denna fråga.

Partikongressen föreslås besluta:

- C98:1 att ge partistyrelsen i uppdrag att utveckla en socialdemokratisk landsbygds politik för att hållbar samhällsutveckling i hela Sverige
- C98:2 att Socialdemokraterna verkar för att mer lokal förädling blir möjlig genom samarbete med forskning, utbildning, region och kommuner
- C98:3 att Socialdemokraterna verkar för bättre förutsättningar och regelverk av matproduktion i Sverige
- C98:4 att Socialdemokraterna verkar för att öka byggnation i trä

Jonny Springe

Härjedalens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C99

MARKARYDS ARBETAREKOMMUN

Statlig lokal och kommunal närvaro

De statliga myndigheterna har under ett flertal år försvunnit från våra mindre kommuner. Närvaron på flera ställen är sporadisk. Det har varit en kraftig centralisering.

För medborgaren finns det några statliga myndigheter som kan vara mer eller mindre nyttiga.

Det kan handla om polisen, försäkringskassan och arbetsförmedlingen. Staten har genom sina regelverk satt upp hur en klient ska göra. Är man arbetssökande då ska man söka upp sin handledare på arbetsförmedlingen. Är jag sjuk ska jag i vissa lägen söka upp min handläggare.

För invånarna i våra mindre kommuner är det nu snarare regel än undantag att man får ta sig till större närliggande kommuner för att ta del av den statliga servicen.

Om vi som parti menar allvar med att hela Sverige ska leva då är detta en viktig fråga inte minst ur ett jämlikhetsperspektiv.

Det kan inte vara rimligt att våra små kommuner dräneras på statlig service. Det är dags att myndigheterna inte bara tänker i sitt stuprör utan ser sin roll som en del i helheten. Det är dags att myndigheterna tar ett medborgaransvar.

Ett förslag som tidigare varit uppe handlade om att varje kommun skulle ha ett statligt servicekontor. Det är dags att vi Socialdemokrater nu beslutar i en riktning som gör detta möjligt.

Partikongressen föreslås besluta:

C99:1 att partikongressen beslutar att staten ska finnas närvarande i varje kommun. Det kan t ex ske genom att man har ett servicekontor

Joakim Pohlman

Markaryds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C100

VÄRMDÖ ARBETAREKOMMUN

Sälj inte den statliga skärgårdsmarken till högstbjudande

Vår vision är en livskraftig skärgård med många små, välfungerande, samhällen, med en befolkning i alla åldrar, med ett lokalt näringsliv präglad av entreprenörskap och framtidstro. Vår vision är en skärgård som är spännande för alla att bo i, besöka och bli inspirerad av. Vi vill göra Stockholms skärgård till möjligheternas skärgård.

I samband med att försvaret omstrukturerar sin verksamhet kan stora delar av deras markinnehav i skärgården avyttras. Fortifikationsverket har nu i uppdrag att sälja denna mark efter hand som den inte behövs längre. Detta har hittills skett genom försäljning på marknaden till högstbjudande.

En effekt av utförsäljning till högstbjudande och då oftast till privatpersoner innebär att tillgängligheten till dessa områden starkt begränsas för allmänheten.

Vi anser att det är fel att i fortsättningen sälja ut denna mark på marknaden till högstbjudande. Utförsäljning på kommersiella villkor bidrar till ytterligare problem i skärgården i form av bland annat ökad privatisering och stigande taxeringsvärden vilket leder till ökad fastighetsskatt. En försäljning kommer också att äventyra kulturminnen och tillgängligheten till naturreservat.

Ett annat område som även bör uppmärksammas och analyseras är hur plan- och bygglagen och miljöbalken påverkar exploateringen av en försäljning av försvarets mark. Regelverket är inte här tydligt.

Partikongressen föreslås besluta:

C100:1 att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion till riksdagen att marken överförs till skärgårdsstiftelsen, kommunerna, ideella föreningar eller andra allmännyttiga sammanslutningar för att kunna användas till anläggningar för fritid och rekreation (bl.a. båtlivet och det övriga rörliga friluftslivet), barn- och ungdomsverksamhet samt byggande av permanentbostäder i skärgården

C100:2 att kongressen ger den socialdemokratiska riksdagsgruppen i uppdrag att utarbeta en motion som innebär att fortifikationsverket avslutar arbetet med att sälja ut försvarets egendom i skärgården på marknaden

Johnny Tedenfors

Värmdö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C101

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Tillgängligheten i framtidens betalssystem

Vi har under ett antal decennier bevittnat hur bankkontor och bankomater försvunnit från många platser i vårt avlånga land. Samtidigt har den tekniska utvecklingen lett fram till att fler och fler sköter sina bankärenden hemma vid datorn. Den här utvecklingen har framförallt drabbat de svagaste i vårt samhälle, pensionärer, funktionsnedsatta och unga personer. Vi går mot ett samhälle där smarta kort och telefoner tar över som betalmedel istället för kontanter.

Den ideella sektorn (föreningslivet) drabbas hårt av försämringen kring hanteringen av kontanta medel. Många av landets små föreningar har idag stora problem med biljettförsäljningen där kontanter är avgörande. Eftersom de flesta besökarna inte har kontanter ställer det krav på att föreningarna införskaffar kortautomater vilket de inte har råd med. Ovanpå detta kan det många gånger vara problem med att hitta en bank där föreningen kan sätta in sina kontanter. Alltså blir nedmonteringen av kontanthantering ett stort problem för många.

Bankerna använder primärt två argument för att begränsa hanteringen av kontanter. Det ena argumentet är kostnaderna för att tillhandahålla kontanter. Det andra argumentet är den stora risken från rån. Det bankerna inte tar hänsyn till är att man på det sättet skjuter över hotbilden på enskilda som måste välja att bevara kontanter i större omfattning hemma. En annan fråga att ta hänsyn till är alla kortbedrägerier som drabbar kortanvändarna, både i e-handel och i vanliga kortautomater. Kortföretagen vågar idag inte tala offentligt om hur stort detta problem är. Drabbade kunder ombeds att inte göra polisanmälan. I stället blir de ekonomiskt kompenserade som plåster på såren.

I ett modernt samhälle kan det inte vara rimligt att pensionärer och funktions-hindrade ska vara beroende av personer i sin närhet som har bil eller den senaste tekniken för att kunna ha en normal livsföring. I ett modernt samhälle måste betalssystemen, oavsett kontanter eller inte, vara utformade på ett sätt som gör att de inte exkluderar vissa. Alla, medborgare och organisationer, ska på ett tryggt och säker sätt få tillgång till betalssystem oavsett tekniskt kunnande eller tillgång till bankkontor.

Partikongressen föreslår besluta:

C101:1 att bankernas betalssystem ska utformas så att de är tillgängliga för alla.

Dedjo Engmark

Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C102

SÖDERKÖPINGS ARBETAREKOMMUN

Utfärdande av ID-kort

Datoriseringen i samhället har inneburit utveckling och tillgänglighet på flera sätt, men för flera samhällsmedborgare har det blivit en försämrad service och tillgänglighet. Bankerna har t ex både höjt sin servicegrad men också försämrat den genom att stänga sina kontor för penninghantering, vilket försvårar för enskilda personer men också frivilligorganisationer som vill sätta in lottpengar och företagare som vill växla pengar.

Tidigare kunde bankerna utfärda ID-kort till sina kunder men den möjligheten är också borttagen. Det är Skatteverket och Polismyndigheten som sköter den hanteringen numera. Ett ID-kort är ett mycket viktigt dokument för alla människor. För sjuka och funktionshindrade människor kan det vara mycket besvärligt och krävande att åka många mil till dessa myndigheter för att införskaffa detta ID-kort.

I detta tekniska samhälle borde Skatteverket kunna bistå med mobila lösningar där man åker ut till respektive kommun och erbjuder denna tjänst på t ex biblioteket eller annan plats som kommunen anvisar med ett regelbundet intervall.

Partikongressen föreslår besluta:

C102:1 att Socialdemokraterna verkar för att Skatteverket, på plats, ska erbjuda utfärdande av ID-kort i samtliga kommuner

Gerd Aronsson

Söderköpings arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C103

NORSJÖ ARBETAREKOMMUN

Återinvestera naturresurser

Framtidsförutsättningarna för landets kommuner varierar drastiskt. Görs inga kraftfulla åtgärder för att skapa likvärdiga förutsättningar kommer befolkningskoncentrationen att accelerera. Enligt en aktuell prognos från SCB kommer Sveriges befolkning att växa med 700 000 personer till 10,4 miljoner år 2035.

Ökningen kommer, om prognosen blir verklighet, helt att hamna i storstadsområdena, samtidigt som befolkningen minskar i övriga Sverige.

Ingen tjänar på att befolkningen koncentreras till Stockholms län, Skåne och Göteborgsområdet, medan skogslänen dräneras på invånare. Ökande regionala klyftor och obalanser skadar landet som helhet. Skogslänen har gott om plats för fler, en god livsmiljö och en utbyggd samhällsservice, men för att ta vara på möjligheterna krävs att samhället ger förutsättningar för utveckling och tillväxt. Det gäller att stimulera inflyttning, inte minst för att häva den snedvridna demografin.

Som socialdemokrater vill vi göra den regionala utvecklingspolitiken till en central fråga där konsekvenserna för den regionala utvecklingen blir en ständigt närvarande aspekt i utformningen av strategiska politiska beslut. Detta förutsätter i sin tur en väl fungerande samordning mellan olika politikområden och mellan olika politiska nivåer. Den nationella nivån måste aktivt samverka med regioner och kommuner för att skapa bästa möjliga utvecklingsmöjligheter.

Sverige är ett stort vattenkraftsland. Här produceras ungefär 65 TWh el med hjälp av vattenkraft. De sju skogslänen - från Värmland till Norrbotten - bidrar med ungefär 90 procent av denna viktiga elproduktion. Vattenkraften kommer att vara av stor betydelse även i framtiden, särskilt som den är en nödvändig reglerresurs när produktionen av vindkraft och solceller ökar.

I Norge som är ett ännu större vattenkraftsland, har Stortinget slagit fast att "vattenkraften är en nationell resurs med stark lokal tillhörighet". Utifrån denna grund råder enighet om att vattenkraftskommunerna har rätt till en del av värdeskapningen. Det handlar om att kompensera för de oåterkalleliga skador utbyggnaden av vattenkraften har inneburit - och innebär. Områden har dämats över, älvar har torrlagts och möjligheterna till jord- och skogsbruk, renskötsel, jakt, fiske och turism har försämrats.

Ett kraftfullt verktyg i Norges framgångsrika distriktspolitik är att låta vattenkraftens värdeskapning medverka till att utveckla de kommuner och bygder som släppt till sina forsar. De 174 vattenkraftskommunerna kan erbjuda en bra service för företag och medborgare tack vare att de får del av de stora värden som skapas lokalt. Glest befolkade fylken och kommuner har likvärdiga förutsättningar med mer tätbefolkade regioner nära de stora marknaderna.

Medan ungefär 6,5 miljarder kronor (NOK) årligen går till kommunerna och fylkena i Norge för lokal utveckling får vattenkraftskommunerna i Sverige nöja sig med ungefär 110 miljoner kronor (SEK) i så kallade bygdemedel. I vårt land hamnar de stora värden som vattenkraften genererar nästan helt i statskassan och som vinster hos kraftbolagen.

Med ett "norskt" system skulle inlandskommunerna i skogslänen ha helt andra förutsättningar att attrahera företag och inflyttare.

Viktigast i det norska systemet är att fastighetsskatten går till de kommuner där vattenkraften produceras. I Sverige tar statskassan däremot hand om hela fastighetsskatten, vilket är unikt. Även i länder som Finland, Tyskland, Österrike och Frankrike är det kommunerna eller regionala myndigheter som beskattar vattenkraftsanläggningarna.

Efter utbyggnadsskedet genererar vind och vattenkraften få arbetstillfällen lokalt. Rikedomarna strömmar lokalsamhället förbi och hamnar hos kraftbolagen och i statskassan. Naturresursrika kommuner blir ensidigt beroende av skatteutjämning och regionalpolitiskt stöd. Detta ger det falska intrycket att

vattenkraftskommunerna är bidragsmottagare, medan de i själva verket är stora bidragsgivare till den gemensamma Svenska välfärden.

Det är motiverade krav på att kraftproducenter och naturresurs nyttjare återinvesterar medel i det kommuner och regioner därifrån resurserna kommer kraft och råvaruresurser ska medverka till lokal tillväxt även i vårt land. Nu förväntar vi oss att dessa krav omsätts i praktiken. Det handlar om rättvisa och om att ta hela Sverige i bruk. Våren 2009 lade regeringen fram skrivelsen ”En strategi för att stärka utvecklingskraften i Sveriges landsbygder”. Detta i allt väsentligt intetsägande dokument, präglad av ett extremt snävt geografiskt perspektiv, är det enda som regeringen åstadkommit på regionalpolitikens område under de sex år man haft makten. Tyvärr har även tidigare regeringar misslyckats med regional politiken.

Vi socialdemokrater säger att vi inte accepterar att regionalpolitiken reduceras till en lågambitiös politik för gles- och landsbygd men är det bara fagra ord från partiledingen vi tycker att det är dags för en trovärdig agenda för tillväxt i hela landet. Tillväxten i Norra skogslänen tillsammans med regeringens misslyckade utbildning och omställnings politik gör att hög strukturell arbetslöshet skyhögt ungdoms arbetslöshet finns sida vid sida tillsammans med en skriande brist på kompetent arbetskraft och brist på nya bostäder i hela landet här behövs utan tvivel snabba åtgärder så att de positiva glimtar som finns inte dödas. En kraftfull regionalpolitik måste anta utmaningen att formulera övergripande tillväxt- och utvecklingsstrategier för hela landet. En landsända kan inte ses isolerat från en annan. Företag, naturresurser och arbetskraft återfinns i alla delar av landet men en sned dränering pågår idag där regioner ständigt dreneras på arbetskraft och natur resurser. Vi tycker det är oerhört angeläget att solidariteten mellan Sveriges regioner vidmakthålls.

Vår solidariskt uppbyggda välfärd, där det kommunala skatteutjämningsystemet spelar en viktig roll, bidrar är viktigt för att stärka de ekonomiska banden mellan olika delar av landet. En fortsatt kommunalekonomisk utjämning är därför naturligtvis ett nödvändigt verktyg för att fortsatt kunna garantera en likvärdig kvalitet i välfärdstjänsterna oavsett var i landet man bor. Men vi tror också att om bolag som t.ex. Vattenfall, Fortum, SCA, Holmen, E-on, Boliden LKAB företag som nyttjar naturresurser och gör stora vinster åläggs att återinvestera resurser i det resurs rika dränerade regionerna så skapas ringar på vattnet med ökad tillväxt som ger nya jobb och nya bättre möjlighet att vända den demografiska utvecklingen.

Partikongressen föreslår besluta:

- C103:1 att utreda om det norska systemet för regional utveckling skulle ge bättre tillväxt om det användes i Sverige
- C103:2 att stärka och utveckla den kommunala skatteutjämnningen
- C103:3 att återinvestera mera av vinsterna i det regioner om bidrar med natur resurser genom att skapa återinvesterings krav på bolag verksamma i det naturresurs dränerade kommuner

Norsjö Soc.Dem.Arb.Kom.

Norsjö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C104

HÄRNÖSAND ARBETAREKOMMUN

Återuppväck regionalpolitiken

Norrlandslänet urholkas. Befolkningsminskningen i Västernorrland förväntas lita på över 12,4 % fram till 2018. Stockholm ökar sin folkmängd motsvarande ”två Kramfors varje år”.

Storstäderna kämpar med miljö-, bostads- och kommunikationsproblem. Norrlandslänet problem känner alla till och en aktiv regionalpolitik har varit motkraften i denna utmaning. Hela Sverige ska leva har varit ett motto men nu har regionalpolitiken eftersatts. Främst genom den borgerliga politiken men vi saknar även vårt partis aktiviteter och förslag på regionalpolitiska insatser. Frågan och diskussionerna kring universitetet är i detta en högaktuell fråga där vårt parti måste ha och redovisa sin uppfattning. Skall den tidigare ambitionen om decentraliserat universitet enligt nätverksmodellen som vårt parti drivit fram och stöttat få gälla? Vi hoppas på partiets stöd i denna fråga och står fast vid tidigare uppfattning.

Den pågående satsningen på järnvägar är positiv. Trots detta saknas avgörande satsningar av stor betydelse för Norrland. Dubbelspår söder om Härnösand för att ta bort avgörande flaskhalsar, satsning på stambanan och en prispolitik som gör varutransporter på järnväg attraktiv är några exempel. Frågor som bl.a. företagen i Västernorrland ser som mycket viktigt och agerat i.

En förutsättning för att ”hela Sverige skall leva” är att det finns inkomst för befolkningen och att samhällsservicen kan bibehållas. Obalansen i landet måste pareras med en aktiv och prioriterad regionalpolitik. Arbetet och åtgärder för att få till stånd arbetstillfällena i Norrland är avgörande inför framtiden.

Vårt parti måste gå i täten för en regionalpolitik värd namnet. Utlokaliseringar av myndigheter är en del, liksom att ge stöd till företag och stora föreningar/organisationer att etablera sig i Norrland (med dagens kommunikationer och teknik ges nya möjligheter att bedriva en effektiv verksamhet). Åtgärder av ekonomisk typ som skattelättnader, transport- och etableringsstöd är andra vägar att gå.

Sammanfattningsvis finns det en stor anledning för vårt parti att satsa och agera för en prioriterad och effektiv regionalpolitik. Stöder för de mindre, decentraliserade universitetet, typ Mittuniversitetet bör tydliggöras. Kommunikationer och godstransporter på järnväg i främst norrland måste ges en hög prioritet. Åtgärder för att skapa arbetstillfällena på utsatta orter i Norrland är av yttersta vikt.

Partikongressen föreslås besluta:

- C104:1 att vårt parti intensifierar arbetet för en aktiv och effektiv regionalpolitik
- C104:2 att partiet stöttar de decentraliserade universitetet, främst de nätverksuniversitet som Mittuniversitetet är ett exempel på
- C104:3 att partiet informerar och marknadsför sina planer på program för regionalpolitik

Härnösands socialdemokratiska seniorförening

Härnösand arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyrelsens utlåtande över motionerna C105:1, C105:2, C105:3, C106:1, C107:1, C107:2, C107:3, C107:4, C107:5, C108:1, C108:2, C108:3, C108:4, C108:5, C109:1, C109:2, C109:3, C109:4, C109:5, C110:1, C110:2, C110:3, C110:4, C110:5, C111:1, C111:2, C111:3, C111:4, C111:5, C112:1, C112:2, C112:3, C112:4, C112:5, C113:1, C113:2, C113:3, C113:4, C113:5, C114:1, C114:2, C114:3, C114:4, C114:5, C115:1, C115:2, C115:3, C115:4, C115:5, C116:1, C116:2, C116:3, C116:4, C116:5

UC3 Utlåtande handelspolitik

Globaliseringen innebär nya möjligheter, men också nya utmaningar. Alla måste få ta del av globaliseringens fördelar och dess nackdelar måste begränsas. Detta kräver en politik som kompletterar öppenhet med satsningar på kompetens, rättvis fördelning och hållbar utveckling. Öppen handel bidrar till nya och bättre jobb, högre löner, bättre konkurrens och lägre priser.

Öppen handel bidrar också till ekonomisk tillväxt – inte minst för världens utvecklingsländer. En ökad handel förbättrar våra möjligheter att bekämpa fattigdomen. Beräkningar har visat att ett ambitiöst resultat av förhandlingarna i Världshandelsorganisationen, WTO, skulle öka världens tillväxtmarknader. Det skulle kunna lyfta miljontals människor ur fattigdom. En öppnare och rättvisare handel är ett av de bästa instrumenten vi har för att uppfylla FN:s millenniemål för global utveckling. Utvecklingshänsyn måste därför vara vägledande i det internationella handelssystemet för att även fattiga länder ska kunna dra nytta av globaliseringens välfärdsvinster.

Insikten om detta har gjort handelspolitiken till en brännande fråga som väcker allt större uppmärksamhet. Även om handel med varor och tjänster över gränserna har ökat lavinartat de senaste decennierna skapar den globala produktionen inte välstånd i alla delar av världen. Det finns ett tydligt samband mellan lägre handelsbarriärer och ökad handel. Alltjämt är det dock världens rikaste länder som handlar mest med varandra. Och så länge rikare delar av världen skyddas av handelsbarriärer kommer verkligt fri handel att vara en utopi. Så länge kommer också välståndet att fördelas ojämnt mellan olika delar av världen.

Ekonomisk och social utveckling gynnas genom ett ömsesidigt utbyte. Produktion och välstånd skapas inte bara genom handel. Minst lika viktigt är fördelningspolitik, utbildning, hälsovård, förbättrad infrastruktur och kommunikationer samt den tekniska utvecklingen.

Det finns krafter som verkar för en hämninglös och oreglerad kommers. Och det finns krafter som vill backa bandet till protektionismens och nationalismens tidevarv. Det är socialdemokratins uppgift att erbjuda ett alternativ till ytterligheterna ohämmad kapitalism och stängda gränser. Vi bejakar frihandel men inte till vilket pris som helst.

Handel gör det möjligt att skapa ökat välstånd i alla delar av världen. Kapitalintressen får emellertid inte ensamma råda över länders utveckling eller erbjudas en fristad undan all demokratisk kontroll och socialt

ansvarstagande. Det är inte möjligt att införa frihandel över en natt. Länder som varit slutna eller med liten etablerad produktion måste ha möjligheter att förbereda sig inför minskade handelsbarriärer. Införandet av frihandel bör ske under ordnade former och kan inbegripa successiva reformer.

Den orättvisa fördelningen av globaliseringens möjligheter kan rättas till. Det handlar om att politiken måste få mer verkningskraft på global nivå. Den ekonomiska globaliseringen har varit snabb, medan politiken har hamnat på efterkälken. Därför måste det internationella politiska samarbetet stärkas.

Öppenheten inom WTO behöver förbättras. Många WTO-medlemmar offentliggör på eget initiativ sina förhandlingsdokument och samråder även med det civila samhället om sina positioner. WTO organiserar flera seminarier om sitt arbete med medverkan av enskilda organisationer. Samtidigt återstår mycket att göra. Framförallt i utvecklingsländerna finns fortfarande en oro för att deras intressen skulle påverkas negativt om enskilda organisationer och nationella parlamentariker ges ökad insyn i och tillträde till WTO:s arbete. Frågan om en trovärdig beslutsprocess i WTO är av stor vikt för hela organisationens och därmed det multilaterala handelssystemets effektivitet och legitimitet. WTO:s roll och arbetssätt måste uppfattas som legitimt av alla dess medlemmar och förtroendet för organisationen måste öka.

Partistyrelsen anser att alla medlemmar ska ges full insyn i pågående arbete i WTO, inklusive fullständig information om informella samråd och om generaldirektörens och sekretariatets aktiviteter. Likaså måste alla medlemmar ges oinskränkt möjlighet att delta aktivt i WTO-arbetet, att göra sin åsikt hörd och att få denna respekterad av övriga medlemmar. Vi socialdemokrater anser att det är angeläget att fler steg tas inom WTO i riktning mot ökad offentlighet och tillgänglighet av dokument. Medlemmarna själva kommer troligen även i fortsättningen att tvingas ta ett allt större ansvar för att säkerställa öppenhet om sina egna positioner. Det är viktigt att tillämpa största möjliga öppenhet avseende positioner och om förhandlingarna i WTO.

Handel ska styras av gemensamt beslutade regelverk som är rättvisa och gäller lika för alla. Sverige ska inom ramen för EU verka för en handelspolitik som inte diskriminerar de afrikanska ländernas produkter. De så kallade ekonomiska partnerskapsavtalen (EPA) mellan EU och länder i Afrika är i vissa delar orättvisa och bör rättas till. EPA-avtalen mellan EU och Afrika måste resultera i långsiktiga och utvecklingsvänliga handelsavtal. Hörnstenarna bör vara utveckling, partnerskap och regional integration. EU måste vara berett att göra fler och mer omfattande åtaganden än länderna i Afrika. Vad gäller marknadstillträde så ska EU genomföra sitt löfte vad gäller att ge tull- och kvotafritt tillträde. Stegvisa övergångstider ska endast göras för två produkter: socker och ris. Rättvisa handelsvillkor mellan Europa och Afrika är ett oavvisligt krav som ska drivas i alla relevanta organ, riksdagen, EU och WTO.

Globaliseringen skapar nya möjligheter, men också problem. Vissa utvecklingsländer utvecklas mycket snabbt med hjälp av globaliseringen medan andra halkar efter. Vår solidaritetspolitik syftar till att varaktigt minska fattigdomen och klyftorna i världen på ett sätt som stärker utvecklingen av demokrati och respekten för mänskliga rättigheter. Vår politik måste svara på frågan hur biståndet kan bidra till att minska marginalisering, tillsammans med insatser på andra politikområden där handel, tillväxt och

miljöhänsyn hör till de viktigare. Vidare krävs öppenhet och bland annat att ländernas institutioner och inte minst utbildningssystem utvecklas liksom den egna förmågan att förbättra företagsamhet och generera intäkter.

Det internationella kapitalets jakt på snabba och allt högre vinster står ofta i konflikt med mänsklig hänsyn. För oss socialdemokrater är det oacceptabelt att konkurrera om företagets investeringar genom att försämra tryggheten på arbetsmarknaden, dumpa löner eller sänka miljökrav. De mänskliga rättigheterna i arbetslivet måste tillgodoses på ett bättre sätt än idag. FN:s organ för arbetslivsfrågor, ILO, och den globala arbetsrätten måste stärkas, och ILO:s agenda för anständigt arbete genomföras.

Idag kan man konstatera att det råder internationell konsensus om vad som utgör ”de grundläggande mänskliga rättigheterna i arbetslivet” och att dessa tryggas av ILO:s konventioner om den fria förenings- och förhandlingsrätten, slav- och tvångsarbete, barnarbete samt diskriminering. Samtliga EU-länder har ratificerat ILO:s grundläggande sociala rättigheter. De måste nu uppmuntras att anta och genomföra alla övriga ILO-konventioner, exempelvis den nya ILO-deklarationen från 2008 om social rättvisa och för en rättfärdig globalisering. Men det finns fortfarande stora brister och ILO kan inte självt säkerställa att alla länder respekterar de grundläggande mänskliga rättigheterna i arbetslivet. Särskilt gäller det frågan om arbetstagares rätt att fritt få bilda och organisera sig i oberoende fackföreningar. Det främsta skälet här är att fria fackföreningar verkar för ökad social rättvisa och fördelning och med sina krav på respekt för demokrati och mänskliga rättigheter kan de hota de styrande klasserna. Det är därför av yttersta vikt att man inom andra angränsande politikområden bedriver en politik som främjar ILO:s strävan efter universell respekt för de grundläggande mänskliga rättigheterna i arbetslivet.

Socialdemokratin och den fackliga rörelsen kan och bör samverka även över gränserna. Vi kräver att grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet förs in i internationella handelsavtal. Sverige ska hävda arbetstagarnas rättigheter i internationella organisationer som Internationella valutafonden IMF och Världsbanken, genom bilaterala kontakter och med upphandlingsregler på alla samhällsnivåer såväl globalt som nationellt. Det är nödvändigt att skapa opinion mot urusla arbetsförhållanden i hela världen.

Arbetarrörelsen måste också verka för att stärka den sociala dimensionen i de multilaterala organisationerna. Internationella organ som WTO och FN måste ges större befogenheter att ställa upp tydliga krav för hur handeln bör ske över gränserna så att sociala framsteg i rika samhällen inte sker på bekostnad av förfärliga förhållanden i andra länder. Ju fler som delar på handeln desto fler måste också dela det ansvar som följer. Handel med varor och tjänster måste liksom på övriga marknader ske med tydliga regelverk och skydd för svagare aktörer och länder.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionen C105:3

C105:3 (Luleå arbetarekommun - enskild) att vi försöker påverka EU att främja global och inte bara europeisk livsmedelstrygghet

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: C105:1, C105:2, C106:1, C107:1, C107:2, C107:3, C107:4, C107:5, C108:1, C108:2, C108:3, C108:4, C108:5, C109:1, C109:2, C109:3, C109:4, C109:5, C110:1, C110:2, C110:3, C110:4, C110:5, C111:1, C111:2, C111:3, C111:4, C111:5, C112:1, C112:2, C112:3, C112:4, C112:5, C113:1, C113:2, C113:3, C113:4, C113:5, C114:1, C114:2, C114:3, C114:4, C114:5, C115:1, C115:2, C115:3, C115:4, C115:5, C116:1, C116:2, C116:3, C116:4, C116:5

C105:1 (Luleå arbetarekommun - enskild) att stöd för att hjälpa till att utveckla utsatta länders marknader
C105:2 (Luleå arbetarekommun - enskild) att inte marknaderna i utsatta länder undermineras av billiga importvaror

C106:1 (Stockholms partidistrikt) att Socialdemokraterna ska vara pådrivande för att grundläggande mänskliga rättigheter inarbetas i handelsrelaterade sammanhang i Sverige såväl som globalt

C107:1 (Hudiksvalls arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C107:2 (Hudiksvalls arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C107:3 (Hudiksvalls arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C107:4 (Hudiksvalls arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C107:5 (Hudiksvalls arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C108:1 (Smedjebackens arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C108:2 (Smedjebackens arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C108:3 (Smedjebackens arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C108:4 (Smedjebackens arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C108:5 (Smedjebackens arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C109:1 (Piteå arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C109:2 (Piteå arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C109:3 (Piteå arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C109:4 (Piteå arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C109:5 (Piteå arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna.

C110:1 (Göteborgs partidistrikt) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C110:2 (Göteborgs partidistrikt) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C110:3 (Göteborgs partidistrikt) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C110:4 (Göteborgs partidistrikt) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C110:5 (Göteborgs partidistrikt) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C111:1 (Landskrona arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C111:2 (Landskrona arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla

kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C111:3 (Landskrona arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C111:4 (Landskrona arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C111:5 (Landskrona arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C112:1 (Luleå arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C112:2 (Luleå arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C112:3 (Luleå arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C112:4 (Luleå arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C112:5 (Luleå arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C113:1 (Helsingborgs arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C113:2 (Helsingborgs arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C113:3 (Helsingborgs arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C113:4 (Helsingborgs arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C113:5 (Helsingborgs arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna,

särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C114:1 (Stockholms partidistrikt) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C114:2 (Stockholms partidistrikt) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C114:3 (Stockholms partidistrikt) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C114:4 (Stockholms partidistrikt) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C114:5 (Stockholms partidistrikt) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C115:1 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C115:2 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C115:3 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C115:4 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C115:5 (Södertälje arbetarekommun - enskild) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

C116:1 (Ulricehamns arbetarekommun) att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen

C116:2 (Ulricehamns arbetarekommun) att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete

C116:3 (Ulricehamns arbetarekommun) att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet

C116:4 (Ulricehamns arbetarekommun) att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter

C116:5 (Ulricehamns arbetarekommun) att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

MOTION C105

LULEÅ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

De globala handelsreglerna

När WTO bildades år 1995 så fördes handeln med jordbruksprodukter in under ett globalt avtal, jordbruksavtalet. Många är idag eniga om att jordbruksavtalet inte är rättvist. Jordbruksavtalet ger EU och USA stora möjligheter att fortsätta stödja sina egna bönder. Det ger ett begränsat handlingsutrymme för utvecklingsländerna att besluta om sin egen jordbruks- och handelspolitik.

Alltsedan jordbruksavtalet tecknades så har en allians bildats mellan bl.a Indien, Brasilien, Sydafrika och Kina m.fl. länder, och som driver på för att EU och USA ska öppna sig för ökad import och för en minskning av de egna bönderna i EU och USA. En annan allians försöker öka utvecklingsländernas möjligheter att skydda sig mot utländsk konkurrens genom att höja tullarna.

Många utvecklingsorganisationer hävdar att fattiga länder måste få utrymme att själva utforma en handelspolitik, som överensstämmer med ländernas egna förutsättningar och strategier.

Frågan är nu vad är EU:s roll i en global värld? Nuvarande jordbrukspolitikens process har pågått i 55 år alltsedan EG startade diskussionen om jordbrukspolitik (CAP) och i och med Romfördraget år 1957. EU:s jordbrukspolitik har alltmer kommit att få fokus på att stödja bönderna inom EU snarare än tillgång till livsmedel för Europas medborgare. Bristen på förändring har lett fram till starkt negativa konsekvenser för jordens övriga jordbrukares och länders möjlighet att exportera sina jordbruksprodukter.

Partikongressen föreslås besluta:

C105:1 att stöd för att hjälpa till att utveckla utsatta länders marknader

C105:2 att inte marknaderna i utsatta länder undermineras av billiga importvaror

C105:3 att vi försöker påverka EU att främja global och inte bara europeisk livsmedelstrygghet

Eva Hedesand Lundqvist

Luleå arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C106

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Mänskliga rättigheter i arbetslivet

Med en allt mer globaliserad ekonomi följer nya möjligheter, men också problem. Ofta tycks fokus hamna på snabba vinster snarare än på en rättvis fördelning och utveckling. För oss som socialdemokraterna är det självklart att arbeta för en globaliseringen som går hand i hand med respekt för mänskliga rättigheter – i arbetslivet inte minst.

Det är bra att fler företag får möjlighet att starta och växa, och att företag kan etablera sig över hela världen. Det skapar arbetstillfällen och ger fler människor en möjlighet till den trygghet ett arbete innebär. Tyvärr ser vi dock alltför många exempel på att människor utnyttjas. De anställs på mycket osäkra kontrakt, som daglönare, där man ofta inte vet om man har arbete när morgondagen kommer. Arbetsmiljön är många gånger kraftigt eftersatt, vilket innebär att man arbetar med risk för både hälsa och säkerhet. Den lön som betalas är också långt ifrån en lön som är tillräcklig att leva och försörja sin familj på. Samtidigt saknas ofta möjligheten att både organisera sig och arbeta fackligt. Att göra det innebär ibland till och med att man riskerar sitt liv.

Fria fackföreningar världen över jobbar i motsatt riktning – för att grundläggande fackliga rättigheter ska respekteras och att den globala utvecklingen ska präglas av social rättvisa. Konkret handlar det om att kräva ett ökat socialt ansvarstagande av företag och att nationella regeringar garanterar alla medborgare grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet.

ILO och dess konventioner om grundläggande mänskliga rättigheter är ett mycket viktigt verktyg i detta arbete. FN:s initiativ, Global Compact likaså. Vi tror att vi tillsammans – på nationell och internationell nivå – kan förstärka vårt arbete för att påverka både företag, nationella regeringar och internationella organ, som WTO, att säkerställa respekt av grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet, exempelvis genom att man i alla sammanhang där man diskuterar, formar eller sätter villkor för den globala handeln också ställer krav på garantier om respekt för mänskliga rättigheter. Inom WTO skulle det kunna innebära införandet av en social klausul (med de grundläggande ILO-konventionerna) för att därigenom sätta press på både företag och länder. Företag kan på samma sätt åta sig att respektera dessa genom att teckna globala avtal med internationella fackliga organ.

Partikongressen föreslås besluta:

- C106:1 att Socialdemokraterna ska vara pådrivande för att grundläggande mänskliga rättigheter inarbetas i handelsrelaterade sammanhang i Sverige såväl som globalt
- C106:2 att vi socialdemokrater inom EU och FN arbetar för stärkta metoder för att sätta press på multinationella företag att respektera grundläggande mänskliga rättigheter i arbetslivet

Handels-sossen

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C107

HUDIKSVALLS ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagens intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen.

Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C107:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C107:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C107:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C107:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C107:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Metall fkl

Hudiksvalls arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C108

SMEDJEBACKENS ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya

marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagets intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen.

Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslås besluta:

- C108:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C108:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C108:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C108:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C108:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med

fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Olof Långberg

Smedjebackens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C109

PITEÅ ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagets intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen.

Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C109:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C109:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C109:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C109:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C109:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna.

Anders Nyström

Piteå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C110

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss

folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagens intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C110:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C110:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg,

- kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C110:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C110:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C110:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Volvo sdf

Göteborgs partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C111

LANDSKRONA ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel ställe. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde. På samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till ett så förmånligt pris som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller t o m skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagens intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen för att producera billiga varor runtom i världen är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i varje land. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav (s k konventioner) på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är s k kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslås besluta:

- C111:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C111:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C111:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C111:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C111:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Mikael Andersson, Anna Fernebro och Jessica Olofsson

Landskrona arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C112

LULEÅ ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagens intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C112:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C112:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C112:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C112:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C112:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Metalls S-fackklubbar i Luleå

Luleå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C113

HELSINGBORGS ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel ställe. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde. På samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna fikat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya

marknader och "goda" produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till ett så förmånligt pris som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller t o m skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden; en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagets intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen för att producera billiga varor runtom i världen är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Geneve, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i varje land. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav (s k konventioner) på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är s k kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C113:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C113:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C113:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C113:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C113:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med

fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

IF Metall Nordvästra Skåne S-förening

Helsingborgs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C114

STOCKHOLMS PARTIDISTRIKT

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagets intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C114:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C114:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C114:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C114:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C114:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

S-fackklubben Löftet

Stockholms partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C115

SÖDERTÄLJE ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Socialklausuler i bi- och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel plats. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss

folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde, på samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss.

Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnads- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till så förmånliga priser som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller till och med skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagets intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen, för att producera billiga varor runt om i världen, är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder, både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN-organ med säte i Genève, som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i alla länder. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav – så kallade konventioner – på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är så kallade kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden, som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslår besluta:

- C115:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi- och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C115:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg,

- kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C115:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C115:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C115:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Alexander Lindholm för Fackliga utskottet i Södertälje

Södertälje arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C116

ULRICEHAMNS ARBETAREKOMMUN

Socialklausuler i bi - och multilaterala handelsavtal

Det finns ingen naturlag som säger att människor ska tvingas leva och arbeta under miserabla förhållanden, utsättas för förtryck och trakasserier, hot och till och med behöva plikta med sitt liv bara för att man råkar vara född på fel ställe. Inte heller ska man behöva drabbas av detta för att man tillhör en viss folkgrupp, för att man har en viss politisk eller religiös uppfattning, sexuell läggning eller engagerar sig i en fackförening.

Inom arbetarrörelsen har det alltid varit självklart att stå upp för alla människors lika värde. På samma sätt som det är självklart att stå upp för rättvisa och frihet. Jämlikhet och solidaritet har alltid varit en ledstjärna för oss. Det ligger i allas intresse att arbetare i alla länder har goda levnad- och arbetsförhållanden. Globaliseringen, som i grunden är något positivt, har inneburit att företagen blivit större, att deras rörlighet över nationsgränserna ökat och att deras inflytande i samhället har ökat. I jakten på nya marknader och ”goda” produktionsvillkor jagar man områden där man kan producera sina varor och tjänster med god kvalitet till ett så förmånligt pris som möjligt.

Mindre nogräknade regeringar är inte sena att erbjuda företagen förmånliga produktionsvillkor som skattereduktioner eller t o m skattebefrielser, bristfälliga krav på arbetsmiljö, låga löner, långa arbetsdagar, otrygga anställningsförhållanden, en arbetsmarknadslagstiftning som tillämpas i företagens intresse och dessutom förbud eller starka restriktioner när det gäller fackliga rättigheter.

Även om vi är positiva till globaliseringen kan vi inte acceptera att den sker till priset av exploatering och förnedring av arbetstagare i världen. Ett sätt att bidra till att människor inte utnyttjas till bristningsgränsen för att producera billiga varor runt om i världen är att införa socialklausuler i de handelsavtal Sverige tecknar med andra länder både bilateralt och som medlem i EU.

International Labour Organization (ILO) är ett FN - organ med säte i Genève , som är sammansatt av representanter för regeringar, arbetsgivare och arbetstagare i varje land. ILO ger rekommendationer och beslutar om minimikrav (s k konventioner) på världens arbetsmarknader som sedan respektive land beslutar om de vill följa eller inte. Åtta av dessa är s k kärnkonventioner som alla länder måste följa oavsett om de skrivit under eller inte. ILO har dock inga andra sanktionsmöjligheter mot länder som bryter mot reglerna än att de omnämns i de rapporter som organisationen ger ut.

Sverige och EU skulle väsentligt kunna bidra till utvecklingen av arbetsvillkoren för många arbetare runt om i världen om man kompletterar sina bilaterala och multilaterala handelsavtal med anständiga villkor på arbetsmarknaden som båda parter binder sig att verka för. Dessa villkor bör innefatta ILO:s kärnkonventioner som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete.

Åtagandena bör också innefatta utvärdering och uppföljning av de sociala effekter och effekter på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna där de sociala parterna deltar.

Partikongressen föreslås besluta:

- C116:1 att Sverige verkar för att socialklausuler införs i de bi - och multilaterala handelsavtal som Sverige ingår antingen som enskilt land eller som en del av Europeiska Unionen
- C116:2 att socialklausuler i handelsavtalen innefattar ILO:s kärnkonventioner, som innebär rätt för arbetskraften att organisera sig fackligt och att förhandla kollektivt, förbud mot tvångsarbete och obligatoriskt arbete i alla dess former, förbud mot barnarbete och de värsta formerna av barnarbete, förbud mot diskriminering på grund av etnicitet, hudfärg, kön, religion, politisk uppfattning, nationell härstamning eller socialt ursprung, samt lika lön för lika arbete
- C116:3 att handelsavtalen därutöver har en koppling till främjandet av anständiga villkor i arbetslivet
- C116:4 att de sociala kraven i handelsavtalen är ömsesidiga och gäller lika för alla undertecknande parter
- C116:5 att handelsavtalen innehåller åtaganden om att utvärdera och följa upp de sociala effekterna och effekterna på arbetslivet i vart och ett av de undertecknande länderna, särskilt med fokus på anständiga arbetsvillkor och kärnkonventionerna, samt att utvärderingen sker med deltagande av de sociala parterna

Mattias Josefsson

Ulricehamns arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

Partistyreliens utlåtande över motionerna C117:1, C118:1, C119:1, C120:1, C120:2, C121:1, C122:1, C122:2, C123:1, C124:1, C124:2, C124:3, C125:1, C125:2, C126:1, C127:1, C128:1, C128:2, C129:1, C129:2, C129:3, C130:1, C130:2, C131:1, C131:2, C132:1, C132:2, C133:1, C133:2, C133:3, C134:1, C135:1, C135:2, C136:1, C136:2, C137:1, C138:1, C138:2, C138:3, C139:1, C139:2, C140:1, C141:1, C141:2, C141:3, C141:4, C141:5, H96:2

UC4 Utlåtande konsumentpolitik

Konsumentfrågorna berör alla. Med ständigt nya varor och tjänster att köpa och konsumera vill vi socialdemokrater underlätta för människor att vara aktiva konsumenter, handla medvetet och bidra till en mer hållbar konsumtion. Alla konsumenter måste ges goda förutsättningar att kunna fatta rätt beslut utifrån vad de ska köpa och inte köpa. För det krävs att konsumenternas makt stärks, att informationen till konsumenten ökar och att kunskaperna hos den enskilde konsumenten blir större.

Svenska konsumenter förlorar varje år mycket pengar på konsumentproblem. De konsumenter som drabbas hårdast är de löntagare med lägst inkomster, för vilka varje inköp har stor betydelse för hushållsekomin. Partistyreliens menar därför att en bra konsumentvägledning och skuldrådgivning kan öka välfärden och tillväxten i Sverige. Konsumentvägledningen har en central roll som kunskapsbyggare och informationsspridare på konsumentområdet, och skuldrådgivningen kan vara avgörande för människor att reda ut en svår ekonomisk situation. Varje kommun har intresse att tillhandahålla konsumentvägledning – att arbeta förebyggande för att få konsumenter att handla hållbart och göra rätt val vid sina inköp. Kommunerna kan, om konsumentvägledning och skuldrådgivning prioriteras, minska sina kostnader för socialbidrag. För små kommuner med knappa resurser är Konsumentvägledning och skuldrådgivning en verksamhet som kommuner med fördel kan samarbeta kring. Samtidigt är det viktigt att konsumentvägledarna når nya grupper. Därför menar partistyreliens att det är viktigt att konsumentvägledaren kan möta konsumenter på fler ställen. Då är en webbaserad konsumentvägledning naturlig.

För att genom konsumentmakt ha möjlighet att påverka matens ursprung och kvalitet behövs det politik. Det handlar om att hitta redskap som gör det enklare för konsumenterna att förstå vad det är de köper och värdera det. På så sätt går politik och konsumentmakt hand i hand.

Informationen generellt till konsumenterna måste bli tydligare. Det gäller såväl bäst före-datum som innehållsdeklaration. Partistyreliens menar att det är väsentligt var på förpackningen märkningen sitter så att konsumenten lätt kan hitta informationen och hur stora och tydliga bokstäver texten har, så att alla kan läsa. Nya EU-regler träder snart i kraft men partistyreliens anser att det inom ramarna för dessa går att utveckla systemet och gå före i många fall.

Kunskapsspridning och opinionsbildning som leder till en beteendeförändring är en självklarhet. Det handlar om att kunna göra klimatsmarta val samt underlätta för konsumenter att göra sunda val.

Nyckelhålsmärket är en bra idé. Partistyrelsen menar att det går att utveckla detta koncept och skulle vilja utreda en märkning som tydligare anger varans innehåll av fett, socker, salt och så vidare.

I motionen, Hetta går att mäta, uppmärksammar motionären hur Texmexmiddagarna skulle kunna göras lättare att planera. Motionären föreslår obligatorisk märkning av scovillegrader i vissa produkter. Scoville, eller SHU (Scoville Heat Units), är en enhet för att mäta den upplevda hettan. Partistyrelsen anser att det borde vara i producentens intresse att informera konsumenten om smaken, i detta fall hettan, i produkten. Det borde rimligtvis skapa utrymme för ökad försäljning utan hjälp från lagstiftaren.

Telefonförsäljning blir allt mer utbredd. Det förekommer att påtryckande metoder används. Ofta omgärdas försäljningen av osäkerhet om vad som egentligen gäller. I samband med exempelvis telefonförsäljning kan det vara osäkert om det har ingåtts ett avtal eller ej. För att bekräfta köpet räcker det med en inspelning. Det kan leda till att människor tvingas betala för varor som de inte efterfrågat. För handel på distans, som postorder- telefon- och hemförsäljning, är det ångerrätt för privatpersoner i 14 dagar. Det är bra, men det innebär ofta en ansträngning för att få köpet upphävt och företaget att ta tillbaka varan. Partistyrelsen ser det som mycket angeläget att konsumentens rätt stärks vid telefonförsäljning.

Idag möts vi av reklam i hela samhället. Reklam finns på internet, TV, radio och nästan överallt i det offentliga rummet. Sedan längre tid finns traditionella reklamblad samt reklam i tryckta tidningar. Det har idag öppnats möjligheter att välja bort reklam. Det finns TV-boxar som spelar in program så det går att hoppa över reklamen och vissa musiktjänster kan beställas med eller utan reklam. Det går att välja bort pappersreklam genom meddelande på sitt brevinkast. Partistyrelsen ser positivt på utvecklingen där reklam kan väljas bort.

Idag är det förbjudet med tv-reklam och direktadresserade utskick till barn under 16 år. Det har tillkommit nya kanaler för att nå barnen. Mobiltelefoner används idag inte bara för att ringa, det går även att beställa ringsignaler, logotyper, ladda ner musik med mera. Dessa tjänster kan fås utan att någon kontroll görs om beställaren är underårig. Samma sak gäller på webben där marknadsföring försöker maskera sig som spel och underhållning. Det finns lagar och regler men de kringgås ofta vilket medför att minderåriga utsätts för reklam som de egentligen inte skulle ha utsatts för. Partistyrelsen anser att konsumentverket ska ges i uppdrag att fortlöpande följa upp reklam som riktar sig till barn och övervaka hur lagar och regler följs.

Reklam och produkter som förmedlar en könsstereotyp bild till är inte önskvärd i ett samhälle som strävar efter ökad jämställdhet mellan könen och alla människors lika värde. Partistyrelsen ser med oro på denna utveckling. Idag ligger möjligheten att motverka könsdiskriminerande reklam i händerna på branschens egen förmåga till självsanering.

I dagens samhälle är det lätt att komma över krediter. Det kan exempelvis göras genom sms-lån. Antalet obetalda sms-lån som kommer till Kronofogden ökade under 2011. Över 33 000 obetalda sms-lån kom in till myndigheten 2011, en ökning med 18 procent jämfört med 2010. Det är många unga som tar dessa

snabblån. För att öka kunskapen och minska risken för människor att fastna i en neråtgående spiral med skulder och växande krediter är det angeläget att det finns informationsmaterial, speciellt till unga. Här kan det också behövas en folkbildningsinsats. Att starta sms-låneverksamhet är idag enkelt.

Finansinspektionen registrerar namnen på snabblåneföretagen och gör vissa kontroller på lämplighet, men i övrigt kontrolleras inte verksamheten. Ofta är kreditprovningen otillräcklig och ockerräntor förekommer. I dag krävs tillstånd endast för de verksamheter som kombinerar utlåningsverksamhet med inlåning. Partistyrelsen anser att det behövs en översyn av lagstiftningen om snabblån utan tillräcklig kreditupplysning, exempelvis sms-lån.

Ockerräntor är oacceptabelt och krav på kreditprovning självklar. Partistyrelsen menar att konsumentkreditlagen behöver moderniseras. Finansiella institutioner som erbjuder krediter till konsumenter ska stå under Finansinspektionens tillsyn och tillstånd för verksamhet ska kunna dras in.

Vi har många överskuldsatta i Sverige. Gruppen pensionärer ökar bland överskuldsatta och ingen vet hur många barn som lever med evighetsgäldenärer. Detta är ett stort problem både för enskilda och för samhället som helhet. Arbetet måste både vara förebyggande mot överskuldssättning och skapa förutsättningar för människor att ta sig ur skuldfällan när de väl hamnat där. Efter påtryckning från riksdagen har regeringen beslutat att tillsätta en särskild utredare som ska föreslå åtgärder som förbättrar möjligheterna för att de som har rätt till skuldsanering också få det. Kravet på kvalificerad insolvens och längden på betalningsplanen ska då utredas. Utredningen har dragits i långbänk av regeringen och måste påskyndas. Partistyrelsen menar att det är viktigt att ett förslag kan behandlas av riksdagen så snart som möjligt.

Betalningar med kort blir allt vanligare. Stora innehav av sedlar och mynt drar till sig kriminalitet och människor som arbetar med stora summor kontanter kan utsättas för brott. Transaktioner med kontanter försvårar dessutom upptäckten av svarthandel. Partistyrelsen anser att en utveckling där kontantbetalningar ersätts med kortbetalningar i grunden är bra. Däremot får inte drivkraften för konsumenterna att handla med kort istället för med kontanter enbart vara ekonomisk. Detta påverkar även ideella föreningar som hanterar små summor kontanter vid exempelvis små försäljningar som loppisar och lotterier. Det är viktigt att banker och betalningsmottagare visar god vilja och tar emot sparade mynt och sedlar utan att kräva stora avgifter. Dessutom är det viktigt att konsumenter och näringsidkare samt ideella föreningar erbjuds prisvärda alternativ till kontant betalningar. Det är centralt att vinsterna som övergången från kontantbetalningar till kortbetalningar leder till även kommer konsumenterna till del.

Avgifter för administration används ofta om kunden handlar på faktura eller på avbetalning. Det förekommer att avgiften för betalsett i förhållande till omfattningen av administrationen som det leder till är omotiverat hög. Att ta ut kostnader som avgifter som i verkligheten finansierar något annat är inte acceptabelt. Andra gånger används fakturaavgifter för att styra över kunden till annan betalning, exempelvis kort. Det kan göra att äldre människor eller människor med små resurser, får betala mer för

samma tjänst eller produkt än personer som har möjlighet att välja betalsätt. Partistyrelsen menar att det är viktigt att betalningsmottagare tar hänsyn till detta och använder extra avgifter för betalningar mycket restriktivt.

Allmänna reklamationsnämnden, ARN, rekommenderar en lösning i tvister mellan konsumenter och företag. 2012 struntade nästan var tredje näringsidkare, 29 procent, i ARN:s beslut att konsumenten ska kompenseras ekonomiskt. Partistyrelsen anser att det är oroande att så många av ARN:s rekommendationer inte följs. Om problemet ökar eller inte blir bättre är det angeläget att systemet ses över. Hur ett sådant system skulle se ut bör utredas.

Partikongressen föreslås besluta:

att bifalla motionerna C130:1, C132:2, C133:1, C136:1, C137:1

C130:1 (Eskilstuna arbetarekommun - enskild) att genom upplysning om konsekvenser för barnens självbild och framtid förbättra medvetenheten hos föräldrar, förskola och skola om genusfrågor (könsroller) och vikten av att inte tvinga in barn i könsstereotyper, i synnerhet sexistiska sådana

C132:2 (Kristianstads arbetarekommun) att lagarna för telefonförsäljning skärps

C133:1 (Vårgårda arbetarekommun) att Socialdemokraterna i riksdagen tar initiativ till en skärpt lagstiftning avseende telefonförsäljning

C136:1 (Lunds arbetarekommun) att konsumentskyddet stärks, i första hand vid Internethandel och telefonförsäljning

C137:1 (Höganäs arbetarekommun) att skärpa konsumentlagstiftningen

Partikongressen föreslås besluta:

att anse följande motioner besvarade med hänvisning till utlåtandet: C117:1, C118:1, C119:1, C120:1, C120:2, C121:1, C122:1, C122:2, C123:1, C125:1, C125:2, C126:1, C127:1, C128:1, C128:2, C129:1, C129:2, C129:3, C130:2, C131:1, C131:2, C132:1, C133:2, C133:3, C134:1, C135:1, C135:2, C136:2, C138:1, C138:2, C138:3, C139:1, C139:2, C140:1, C141:1, C141:2, C141:3, C141:4, C141:5, H96:2

C117:1 (Nacka arbetarekommun) att den socialdemokratiska riksdagsgruppen i enlighet med förslaget i motionen får i uppdrag att ta de initiativ som är nödvändiga för att framtida byte av sedlar och mynt ska ske smidigt och utan kostnad för den enskilde

C118:1 (Ronneby arbetarekommun) att alla muntliga överenskommelser genom distans- och hemförsäljning måste bekräftas genom ett skriftligt avtal för att köpet ska bli giltigt

C119:1 (Göteborgs partidistrikt - enskild) att ett pristak på betalkortstransfereringar införs

C120:1 (Malmö arbetarekommun) att fakturaavgifter inom välfärden avskaffas

C120:2 (Malmö arbetarekommun) att partikongressen antar motionen och sänder den vidare till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

C121:1 (Uddevalla arbetarekommun) att partiet verkar för att förbjuda snabba lån utan kreditupplysning, typ SMS-lån

C122:1 (Sollentuna arbetarekommun) att allmänna reklamationsnämnden ges liknande befogenheter som norska FTU

C122:2 (Sollentuna arbetarekommun) att de företag som fälls ska vara skyldiga följa utslaget om de inte överklagar till domstol och får rätt där

C123:1 (Höganäs arbetarekommun) att utreda och verka för en lagstiftning som kräver att all försäljning via telefon där betalning med pengar ingår skall skriftligt bekräftas av köparen

C125:1 (Motala arbetarekommun) att partistyrelsen får i uppdrag att verka för att alla kommuner får en konsumentpolitisk verksamhet genom politisk styrning och vägledning

C125:2 (Motala arbetarekommun) att ta initiativ till lagstiftning om det ej sker på frivillig grund

C126:1 (Västerbottens partidistrikt) att det utreds hur föreningar skall få tillgång till kortläsare, utan några större kostnader

C127:1 (Västerås arbetarekommun) att partikongressen ska verka för krav på hög läslighet av datummärkningen på matvaror

C128:1 (Hallsbergs arbetarekommun) att partiet tillsammans med ABF formar en folkbildningsinsats som syftar till att öka kunskapen om vilka krafter som styr i en helt fri ekonomi, om hur ett solidariskt samhälls- och individuellt ansvar ska formas och vilka krav på förändringar detta leder till i samhället och för var och en av oss

C128:2 (Hallsbergs arbetarekommun) att aktivt arbeta för att minimera risker och skadeverkningar av det "låneutbud" som framför allt unga människor utsätts för

C129:1 (Malmö arbetarekommun - enskild) att ge konsumenter stöd, information och vägledning, om vilka rättigheter och skyldigheter de har

C129:2 (Malmö arbetarekommun - enskild) att verka för beteendeförändringar och opinionsbildning så att människor har större medvetenhet om sina miljöval

C129:3 (Malmö arbetarekommun - enskild) att producenter bär kostnaden för vad de producerar genom skatter, avgifter beroende på hur länge varan kan utnyttjas

C130:2 (Eskilstuna arbetarekommun - enskild) att etiska regler för barnkonfektion i branschen ses över och förbättras

C131:1 (Falkenbergs arbetarekommun) att SAP verkar för att det lagstiftas om att det krävs underskrift på papper för att ta ett lån

C131:2 (Falkenbergs arbetarekommun) att SAP verkar genom lagstiftning att de låneföretag som har högre effektiv årsränta än 132% får näringsförbud

C132:1 (Kristianstads arbetarekommun) att ingångna avtal skall vara skriftliga

C133:2 (Värgårda arbetarekommun) att kunden alltid ska ha sett köpevillkoren skriftligen innan avtal anses ingånget

C133:3 (Värgårda arbetarekommun) att avtalet ska bekräftas elektroniskt eller undertecknas skriftligt

C134:1 (Askersunds arbetarekommun) att kongressen beslutar verka för att stoppa direktreklam i postlådorna

C135:1 (Österåkers arbetarekommun - enskild) att uttagande av räntor och avgifter som överstiger räntelagens 6 § skall anses som ocker

C135:2 (Österåkers arbetarekommun - enskild) att den som tar ut högre räntor och avgifter som sammantaget överstiger räntelagens 6 § ska dömas enligt brottsbalken 9 kapitel 5 §. Sker detta vid fler än ett tillfälle ska brottet anses som grovt

C136:2 (Lunds arbetarekommun) att lagstiftningen för lån ses över så att SMS-lån med höga räntor och/eller bristande kreditprövning kan stoppas

C138:1 (Höganäs arbetarekommun) att det blir förbud för bankerna att ta ut kostnader för lösa in svenska växelmynt

C138:2 (Höganäs arbetarekommun) att om det finns möjlighet bör även detaljhandelns kostnadsbelagda inlösen av växelmynt förbjudas

C138:3 (Höganäs arbetarekommun) att alla banker åläggs att utan kostnad byta sedlar mot växelmynt

C139:1 (Sandvikens arbetarekommun) att ett företag/organisation som ringer upp privatpersoner och vill sälja en vara eller tjänst gäller inte avtalet förrän en skriftlig handling finns mellan parterna

C139:2 (Sandvikens arbetarekommun) att muntliga avtal där säljaren har kontaktat privatpersonen via telefon gäller ej utan skriftligt avtal

C140:1 (Umeå arbetarekommun) att lagstiftning införs där man följer upp telefonförsäljning med en skriftlig bekräftelse

C141:1 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna ska verka för att se över de överskuldssattas situation och utrota barnfattigdomen som orsakas av detta

C141:2 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna står upp för att ge samhällsmedborgarna rätt till gratis ekonomisk rådgivning i alla kommuner

C141:3 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna jobbar aktivt för att sänka dagens preskriptionstid på 10 år till 5 år och att det endast kan göras ett avbrott per tagen kredit

C141:4 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna får i uppdrag att i den offentliga debatten med kraft påtala partiets medlemmars behov av en kredit- och lånemarknad som tar ansvar för sin verksamhet, samt att det finns ett behov av hjälp så att den överskuldssatte kan ta kontroll över sin ekonomiska situation

C141:5 (Vetlanda arbetarekommun - enskild) att Socialdemokraterna aktivt deltar i att kritiskt utvärdera och hitta alternativ till att förbättra konsumentkreditlagen så att konsumenten får större makt över hur kredit- och låneinstitut hanterar kredit- och låneansökningar

H96:2 (Båstads arbetarekommun) att partiet verkar för att i varje kommun skall finnas en aktiv konsumentrådgivning

Partikongressen föreslås besluta:

att avslå motionerna C124:1, C124:2, C124:3

C124:1 (Västerås arbetarekommun - enskild) att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på färska chilifruktar

C124:2 (Västerås arbetarekommun - enskild) att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på torkade chilifruktar

C124:3 (Västerås arbetarekommun - enskild) att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på produkter som innehåller chilifruktar

MOTION C117

NACKA ARBETAREKOMMUN

Begränsa bankernas utsugning av kunderna

Vi satt och diskuterade hur man ska bli av med en större summa kontanter som man råkat få i sin hand. Flera av oss runt bordet konstaterade att det är mycket svårt, nästan omöjligt. Inte minst då flera banker har dragit ner antalet kontor till mindre än ett minimum, och då särskilt kontor där man hanterar kontanter. Detta gäller till exempel Nordea i Nacka-Värmdöområdet med 130 000 invånare.

Detta är bara ett exempel på hur bankerna gör livet svårt för oss. Ett annat är att, om man i stället behöver kontanter, måste man betala upp till 360 kronor om året för att få tillgång till ett bankomatkort. Mina pengar, som banken lånar av mig utan att betala någon som helst ränta, ska jag alltså betala en krona om dagen för att få tillgång till.

Förtretligheter som dessa kan man lösa på olika sätt. Men jag är orolig för vad som händer när vi byter sedlar och mynt, vilket verkar vara på gång (vi har väl alla sett de tjugiga bilderna på nya sedlar, prydda av flera av våra kulturpersonligheter). Då kommer många av oss att ha en hel del mynt och sedlar därhemma som blir ogiltiga och måste lösas in.

Jag fruktar att bankerna inte kommer att försitta chansen att sko sig på den här inlösenprocessen. Vi yrkar därför

Partikongressen föreslås besluta:

C117:1 att den socialdemokratiska riksdagsgruppen i enlighet med förslaget i motionen får i uppdrag att ta de initiativ som är nödvändiga för att framtida byte av sedlar och mynt ska ske smidigt och utan kostnad för den enskilde

Sicklaöns Socialdemokratiska förening

Nacka arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C118

RONNEBY ARBETAREKOMMUN

Distans- och hemförsäljning

Många personer upplever sig utlämnade vid telefonförsäljning. Ofta har man svårt att uppfatta vad som säljs, och många gånger har man accepterat ett köp utan att ha förstått det. Konsumenterna behöver ett bättre skydd vid distans- och hemförsäljning.

Partikongressen föreslås besluta:

C118:1 att alla muntliga överenskommelser genom distans- och hemförsäljning måste bekräftas genom ett skriftligt avtal för att köpet ska bli giltigt

Karl-Erik Karlsson

Ronneby arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C119

GÖTEBORGS PARTIDISTRIKT (ENSKILD)

Effektivisera betalningssystemet

Bakgrund: Under de senaste åren har användandet av kontanter minskat till fördel för elektroniska kort. Denna utveckling är positiv eftersom den genererar samhällsekonomiska vinster. Hantering av kontanter är kostsamt i sig, men kontantsamhället underlättar också för organiserad brottslighet, svart arbetskraft och penningtvätt. Länspolismästaren i Stockholm, Carin Götblad, sa i en intervju i december 2009 att "[j]ag kan inte tänka mig någon enskild åtgärd, som skulle betyda mer mot den grova organiserade brottsligheten, än om vi fick ned kontanthanteringens rejält"

Betalning med kort underlättar för konsumenter och efterfrågan på denna betalningsform är också stark. Dessvärre har kortföretagen genom sin girighet kommit att bromsa utvecklingen och utnyttjat sin marknadsmakt på ett olyckligt sätt. Handlarna måste betala orimligt höga avgifter för överföringar med kort, kostnader som i sin tur övervältras på konsumenterna. Till följd av detta vägrar många handlare acceptera kort som betalningsmedel och kortföretagen skor sig oproportionerligt mycket på konsumenternas bekostnad. Marknaden fungerar otillfredsställande och ett tak på högsta tillåtna avgift för kortöverföringar bör därför införas.

Bengt Nilervall, svensk handels representant i dessa frågor, hävdar att konkurrensen är dålig. Marknaden domineras främst av tre stora aktörer, som i sin tur kontrolleras av bankerna. Bankerna är också dem som ger ut betalkorten. På marknaden är det inte ovanligt med avtal där handlaren får betala 3-4 kr per transaktion samt ett påslag på 1,5 % av köpesumman med kreditkort eller utländska kort.

Problematiken består främst i att marknaden för kortbetalningstransfereringar inte kommer i jämvikt gällande många mindre restauranger och affärer. Detta beror rimligtvis på transfereringsföretagens svårighet att prisdiskriminera fullt ut, vilket leder till "missing market". Antalet kunder är ointressant för transfereringsföretagen och därför kan de i denna situation tjäna på att strunta i vissa kunder med lågt reservationspris. De totala intäkterna blir högre genom att man håller en prisnivå som överstiger dessa kunders reservationspris, även om man i det enskilda fallet skulle ha gått med vinst också under dessa kunders reservationspris. Ett pristak skulle i detta fall kunna lösa problemet med "missing market" genom att transfereringsföretagen pressas in i ett jämviktsläge. Fler skulle därmed finna det lönsamt att ansluta sig till kortbetalningssystemet, samtidigt som transfereringsföretagens övervinster skulle beskäras.

Som ytterligare en åtgärd för att gynna kortbetalningar och försvåra för organiserad brottslighet bör också sedlar med höga valörer avskaffas. Dessa sedlar har ett begränsat användningsområde för vanliga människor, samtidigt som de utgör det likvida blodomloppet för kriminell verksamhet.

Partikongressen föreslås besluta:

C119:1 att ett pristak på betalkortstransfereringar införs

Göteborgs socialdemokratiska Högskoleförening

Göteborgs partidistrikt beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C120

MALMÖ ARBETAREKOMMUN

Fakturaavgifter inom välfärden - det är dyrt att vara fattig

Att det är dyrt att vara fattig vet vi: när den välbetalde för både tjänstebil, träningskort och en eller flera extra semesterveckor betalda av arbetsgivaren får den lågavlönade vackert betala både bil, extra ledighet och träningskort ur egen ficka.

Klassamhällets ekonomiska skillnader sprider sig på detta sätt och skapar även andra (minst lika allvarliga) skillnader i hälsa, kulturkonsumtion, grad av engagemang i politiska partier m.m.

Hur mycket vi än skulle vilja, kan allt detta inte ändras med ett enkelt klubbslag i någon beslutande församling. En sak vi däremot har direkt makt över är hur dyrt det är att vara fattig i kontakt med välfärden.

Situationen nu

Som det ser ut just nu kostar ett enkelt läkarbesök vid en vårdcentral 120 kronor och på akuten 300 kronor. Enormt mycket pengar för många - nästan ingenting för andra. De som väger dessa pengar mot en drink fredagskvällen eller en take-away sushi betalar givetvis direkt med sitt kort eller kontant. De som däremot i en vårdcentralsskö måste uttala orden "jag har inte råd just nu", får möjligheten att betala via faktura.

Inte bara tvingas vederbörande blotta sin tomma plånbok för personalen och känna andra patienters ömkande blickar: till beloppet lägger regionen även en fakturaavgift.

Trettio kronor ligger avgiften på och sista betalningsdagen infaller 30 dagar senare. Räknar man ut den effektiva årsräntan enligt Konsumentverkets regler blir den då hela 1 410 %. De av vårt parti så hårt kritiserade SMS-låneföretagen (med en typisk effektiv ränta på drygt 500 %) framstår i detta fall som rena välgörenhetsinrättningarna i jämförelse med vår gemensamma sektor.

Vår kritik mot SMS-lånen följer ofta logiken: har du inte tre tusen kronor den här månaden har du det troligen inte nästa månad när lånet ska betalas tillbaka heller. Att de som inte har 120 kronor nu troligtvis heller inte har 150 kronor om trettio dagar verkar vi ha glömt när vi konstruerat vårt välfärdssystem.

Så kan vi givetvis inte ha det.

Lösningen

En tröst i sammanhanget är att problemet är ovanligt enkelt att lösa. Med ett enkelt principbeslut om att avskaffa dessa fakturaavgifter kan vi göra det något mindre dyrt att vara fattig.

Argument emot

Jag kan tänka mig främst två argument som kan anföras mot detta förslag och ämnar bemöta dem ytterst kortfattat:

- Efterfrågan på fakturering kommer bli så stor att vårdcentralerna lär drunkna i papper!
- Den som har råd från början gör sig givetvis inte besväret att ta med sig en pappersfaktura hem - skulle du själv göra det?
- Fakturaavgiften speglar samhällets kostnad för tjänsten.

Varför ska endast fattiga betala fullpris i välfärden?

Argument för

Att avskaffa fakturaavgifterna skulle inte bara minska stigmatiseringen av människor utan pengar, i någon mån kanske det även skulle få fler som är i behov av vård att faktiskt uppsöka den. Vidare är dagens system, särskilt ur ett socialdemokratiskt jämlikhetsperspektiv, inte alls försvarbart.

Om vi vill kan vi ta ett litet, litet steg mot jämlikhet och människovärde.

Partikongressen föreslås besluta:

C120:1 att fakturaavgifter inom välfärden avskaffas

C120:2 att partikongressen antar motionen och sänder den vidare till den socialdemokratiska riksdagsgruppen

Sorgenfri s-förening

Malmö arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C121

UDDEVALLA ARBETAREKOMMUN

Förbjud "SMS-lån"

Så kallade SMS-lån, som möjliggör snabba krediter till individer utan att man blir kontrollerad, skapar överskuldssättning för fler och fler. Arbetsmarknadens förändring mot fler osäkra anställningsformer, underlättar inte situationen. Många har inte möjlighet att lämna garantier i form av fast anställning för ett lån i bank och det lockar till oseriösa långivare med höga räntor.

Unga människor drabbas särskilt hårt. Redan i början på livet hamnar de i skulder hos Kronofogden och får svårt att finansiera basala behov som till exempel bostad och studier.

Partikongressen föreslår besluta:

C121:1 att partiet verkar för att förbjuda snabba lån utan kreditupplysning, typ SMS-lån

Kiomars Heydar, Anna-Lena Heydar

Uddevalla arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C122

SOLLENTUNA ARBETAREKOMMUN

Förstärkt konsumentskydd

Under senare år har det blivit allt svårare att vara konsument. Vi möter ofta påstridiga telefonförsäljare och aggressiva försäljare på stan som försöker sälja in sin vara eller tjänst med inte alltid justa metoder. Internet handeln har också förändrat köp mönstren. Nu är det lätt att handla varor från hela världen samtidigt som det är svårt att kontrollera vem man handlar av. Det här gör att allt fler känner sig felbehandlade och lurade. Det har blivit svårare att vara konsument.

I media möter vi återkommande rapporter om att anmälningarna till ARN (allmänna reklamationsnämnden) ökar. Rapporterna säger också att allt fler fälls och att företag som fällts i ARN inte åtgärdat fel eller ersatt de drabbade. Det behöver inte vara "bluffföretag" som fällts och ignorerat detta det kan också vara stora företag som Lufthansa. Det här ger intrycket att som konsument är man till stora delar rättslös. Även om man fått motparten fälld så är det något som om företaget kan bortse från och fortsätta som inget har hänt.

Allmänna reklamationsnämndens motsvarighet i Norge heter Forbrukertvistutvalget (FTU). Den myndigheten är väldigt lik den svenska. Men det finns en väsentlig skillnad. FTU har ungefär samma handläggningstider som ARN, det är kostnadsfritt som i Sverige, och nämnden är sammansatt på likartat sätt. Men det som gör att de norska konsumenterna kan känna sig betydligt tryggare än de svenska är att besluten som fattas av FTU blir tvingade, vilket de inte är i Sverige. Om företagen som förlorat tvisten inte vill betala måste de gå till tingsrätten och bevisa sin oskuld inom fyra veckor efter FTU-beslutet. Genom detta förfarande blir inte utslaget bara ett tomt papper. Om en konsument fått medhåll i FTU så kan du faktiskt få tillbaka det du har krävt, även om företagen inte vill göra det frivilligt.

Partikongressen föreslår besluta:

C122:1 att allmänna reklamationsnämnden ges liknande befogenheter som norska FTU

C122:2 att de företag som fälls ska vara skyldiga följa utslaget om de inte överklagar till domstol och får rätt där

Berit Forsberg, Roger Sjöberg, Larsaxel Johansson, Lars Vestberg, Margareta Henkel, Swapna Sharma, Stig Nyman och Alfonso Ramirez

Sollentuna arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C123

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Försäljning per telefon till personer i Sverige

Ett handelssystem som tycks öka explosivt är erbjudande till avtalsuppgörelse per telefon. Det finns enligt min mening ingen anledning att räkna upp allt som erbjuds per telefon.

Efteråt är det ofta som det råder delade meningar om vad som kom överens. Var det en ren och klar affär eller uppgörelser och har köparen blivit belåten.

Det enklaste vore att förbjuda denna form av försäljning eller annan uppgörelse som anses bindande för mottagaren men samtidigt är det fel att förbjuda.

Ar det en ärlig och med gott försåt uppgjord affär eller överenskommelse bör ingen av parterna ha något emot att skriftligt bekräfta vad som överenskommit.

Partikongressen föreslås besluta:

C123:1 att utreda och verka för en lagstiftning som kräver att all försäljning via telefon där betalning med pengar ingår skall skriftligt bekräftas av köparen

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C124

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Hetta går att mäta, SHU (Scoville Heat Unit)

1982 introducerade företaget Old el Paso en produkt på den svenska marknaden som vi har lärt oss att tycka om, Taco-skalet. Taco-skalet och andra Texmexprodukter som Nachos och Tortilla har sedan dess växt i popularitet och blivit en naturlig del av det svenska köket. Texmexmat är för många svenskar förknippat med fredagsmys med familjen. En fråga som alltid ställs i sammanhanget är; hur stark (het) ska salsan (såsen) vara?

Hettan i salsan kommer ifrån chilifrukten. Även chilifrukten har växt i popularitet och blivit en del av det svenska köket. Ett bevis på det är att de stora kedjorna har chilifruktar som EMV (egen märkesvara).

Hettan i chilifrukten kommer från ett ämne som heter Capsaicin och hur hettan upplevs mäts i Scoville Heat Unit (SHU), scovillegrader.

Scovillegrader ger konsumenten ett verktyg att smaka sig framåt. Genom att gå från Poblano (1000-1500 SHU), Jalapeño (2500-8000 SHU), Serrano (10000-23000 SHU) till Habanero (100000-350000 SHU) kan konsumenten hitta sin nivå av hetta.

Ökad kunskap om scovillegrader skulle göra Texmexmiddagar lättare att planera.

Partikongressen föreslår besluta:

- C124:1 att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på färska chilifruktar
- C124:2 att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på torkade chilifruktar
- C124:3 att partikongressen ska verka för en obligatorisk märkning av scovillegrader på produkter som innehåller chilifruktar

Niklas Schedvin

Västerås arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C125

MOTALA ARBETAREKOMMUN

Konsumentens rättighet

I dagens samhälle är man som konsument ofta utlämnad till marknadens krafter. Att få rätt och relevant information om en vara/tjänst är en förutsättning för att kunna ta ställning till om just den varan/tjänsten uppfyller de krav jag som varje enskild person kan ställa för att känna sig trygg i valet av en vara eller tjänst. Det borde vara en självklar rättighet att som konsument kunna få information, stöd och hjälp i en konsumentpolitisk fråga. Tyvärr är det ingen självklarhet längre. Många kommuner har de senaste åren tagit bort både möjligheten att politiskt styra verksamheten som borttagandet av konsumentvägledare, oftast i syfte att spara pengar. Många av oss konsumenter är ett lätt offer för allt ”skojeri” som pågår via nätet, telefonförsäljning, dörrförsäljning, bank och kreditkort och inte minst försäkringsbranschen. Det är av stor vikt att kommunerna tar sitt ansvar mot kommuninvånarna och återinrättar både den politiska styrningen och tjänsten som konsumentvägledare. Det är viktigt att vi ska kunna få opartisk information/stöd och hjälp om lagstadgade konsumenträttigheter. Oavsett ålder ska man kunna få denna service i sin kommun.

Jag har tidigare varit negativ till att lagstifta om att det i alla kommuner skall finnas en lokal konsumentverksamhet. Tyvärr har kommunerna visat bristande intresse att ta ansvar för dessa tjänster till medborgarna. Vi är som konsumenter som behöver stöd och råd. Med det som grund är jag beredd att ompröva mitt ställningstagande om lagstiftning.

Partikongressen föreslås besluta:

C125:1 att partistyrelsen får i uppdrag att verka för att alla kommuner får en konsumentpolitisk verksamhet genom politisk styrning och vägledning

C125:2 att ta initiativ till lagstiftning om det ej sker på frivillig grund

Ragnhild Wärn

Motala arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C126

VÄSTERBOTTENS PARTIDISTRIKT

Kontanthantering

Polis, banker och Handels har gått ut gemensamt, med flera andra, i kampanj för att få ett kontantlöst samhälle, att man skall betala med kort i stället. Rent principiellt har jag inget emot detta, men nu börjar bankerna också flagga för att de inte kommer att ha någon kontanthantering över huvud taget.

Sverige är ett föreningsstätt land, Vi har många, många små föreningar som verkar i det ena eller andra området runt om i landet. Dessa föreningar lever mycket på att vid något kanske några tillfällen per år anordna lotterier, loppis med flera sådan här enkla arrangemang. Men vi kommer också själva att drabbas när vi är ute på gator och torg och pratar med människor och då samtidigt säljer våra glädjelotter.

Det skulle vid sådana här tillfällen kunna gå att använda kort som betalning, men det förutsätter att föreningen har tillgång till en kortläsare. En liten förening som behöver använda en sådan här kortläsare 1 max 2 gånger per kommer att få höga kostnader om de själva skall hålla kortläsare. Lösningen på det hela borde vara att banker eller samhället (i form av polisen kanske) kunde stå till tjänst med dessa kortläsare, som föreningar kan låna gratis, eller till ringa kostnad.

Partikongressen föreslås besluta:

C126:1 att det utreds hur föreningar skall få tillgång till kortläsare, utan några större kostnader

Sten Troberg

Västerbottens partidistrikt beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C127

VÄSTERÅS ARBETAREKOMMUN

Krav på läslighet av datummärkning

Inom den grafiska branschen används två begrepp för att bedöma texter, läsbarhet och läslighet.

Läsbarhet behandlar möjligheten att kunna tolka och förstå texten. Skalan som används heter LIX (läsbarhetsindex). Parametrarna i LIX är antal ord, antal meningar och antalet långa ord.

Läslighet behandlar de typografiska egenskaperna. Möjligheten att skilja och identifiera tecken ifrån varandra. Punktstorlek och typsnitt påverkar en texts läslighet.

En kategori av texter som ibland har dålig läslighet är datummärkningen av matvaror.

Datummärkningen av mejerivaror och charkvaror är för många konsumenter en viktig information och är ibland avgörande för vilken förpackning de väljer. Att datummärkningen på vissa varor är så pass dålig att den bara syns i en specifik vinkel mot en stark ljuskälla är inte acceptabelt. Bra läslighet av datummärkningen är ur konsumentperspektiv en viktig fråga.

Partikongressen föreslås besluta:

C127:1 att partikongressen ska verka för krav på hög läslighet av datummärkningen på matvaror

Niklas Schedvin

Västerås arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C128

HALLSBERGS ARBETAREKOMMUN

Lånefällan – ett samhällsproblem

Den ekonomiska krisen i Europa och världen är djup och allvarlig. Det gör att de, både kort- och långsiktiga problem som enskilda människor kan drabbas av genom den aggressiva marknadsföring som skett och sker av banker/långgivare, försvinner i mediebrus och nyhetsrapportering.

För ett par år sedan uppmärksammandes problemen med snabba sms- och telefonlån. Regeländringar och ”självsanering” gav en del förbättringar men många och stora problem kvarstår.

Det är unga människor/familjer som drabbas hårdast. Viljan att kunna köpa/göra det ”alla andra kan” skymmer konsekvenserna. Den aggressiva marknadsföringen som uppmanar oss att köpa nu och betala om ett halvår försvårar också möjligheterna att överblicka effekterna av att ta lån och att handla på kredit.

Det är en utmaning att forma ett samhällssystem som både ger individuell frihet och tar samhällsansvar för de negativa konsekvenser som uppstår i ett helt fritt ekonomiskt system.

Vi är övertygade om, och starka anhängare av ett blandekonomiskt system som ger frihet och kräver ansvar, är att föredra framför alla andra system. Vi är lika övertygade om att detta kräver ett nytt fokus i den ekonomiska debatten. Ekonomismen, där allt värderas i kronor och ören, behöver ersättas av kunskap om ekonomin som redskap för att andra värden ska bli förhärskande!

Partikongressen föreslår besluta:

- C128:1 att partiet tillsammans med ABF formar en folkbildningsinsats som syftar till att öka kunskapen om vilka krafter som styr i en helt fri ekonomi, om hur ett solidariskt samhälls- och individuellt ansvar ska formas och vilka krav på förändringar detta leder till i samhället och för var och en av oss
- C128:2 att aktivt arbeta för att minimera risker och skadeverkningar av det ”låneutbud” som framför allt unga människor utsätts för

Jamal Bayazidi och Siv Palmgren

Hallsbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C129

MALMÖ ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Opinionsbilda konsumenterna

Konsumenterna är idag en mycket utsatt grupp. Snabb samhällsutveckling, ny teknik, nya marknader och avreglering inom många områden ställer stora krav på kunskap och egen aktivitet. Därför är det viktigt att ge människor stöd och information om vilka rättigheter och skyldigheter de har. En speciellt viktig grupp att nå ut med information till är ungdomar. Detta är för att skapa en god grund för morgondagens konsumenter och verksamhetsutövare. Även människor med annan kulturell bakgrund, är en grupp som ytterligare talar för behovet av professionell och lättillgänglig vägledning.

För att framtida generationer ska kunna leva ett gott liv måste varje generation vårda den gåva som naturen utgör. Så länge vi lever över de tillgångar som naturen har och använder begränsade resurser på ett slösaktigt sätt kommer vi att ställa framtida generationer inför mycket svåra anpassningsproblem. Ansvar vilar tungt på oss som en del av världens rikaste befolkning. Vi måste visa att det går att ställa om produktion och konsumtion till en ekologiskt hållbar tillvaro. Vi måste lära oss att handla rättvist producerade varor. Det går att förvandla kvantitativa producerade varor till kvalitativa så att varorna utnyttjas under en lång tid. Det går inte att ta ut mer resurser ur naturen än som tillförs.

Den som tror att konsumenter, hushåll och företag ska lägga om sitt beteende enbart på grund av information kan bli besviken. Sambandet mellan information, attityder, beteendeförändringar och vanor är komplext. Vi behöver mer opinionsbildning och mer goda exempel, som del av en bred strategi. En utgångspunkt måste vara att producenter bär kostnaden för vad de producerar genom skatter, avgifter och

fördjupande av producentansvaret. Många producenter tillverkar varorna numera för att leva under en kort tid. Konsumenterna bör också bära en del av kostnaden beroende på de miljövalen de gör.

Vi måste leva i ett evigt kretslopp, med förnybara varor, energi och återvinningsbara produkter. För socialdemokratin är det en stor utmaning att medverka till ett ekologisk, socialt och ekonomiskt hållbar samhälle, på lokal, nationell och internationell nivå.

Partikongressen föreslås besluta:

- C129:1 att ge konsumenter stöd, information och vägledning, om vilka rättigheter och skyldigheter de har
- C129:2 att verka för beteendeförändringar och opinionsbildning så att människor har större medvetenhet om sina miljöval
- C129:3 att producenter bär kostnaden för vad de producerar genom skatter, avgifter beroende på hur länge varan kan utnyttjas

Jamal El-Haj

Malmö arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C130

ESKILSTUNA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Sexuellt laddade barnkläder

Sexuellt laddade barnkläder bör ifrågasättas

Barnkonfektionen i de större butikskedjorna har gått från mysigt och sött till hett och sexigt. Det förekommer en allt större del av spetsprydnader, utmanande snitt och tryck med sexuella undertexter. Detta väcker inte bara anstöt hos mammor och pappor, som vill kunna handla neutrala och icke-sexuellt laddade kläder till sina barn. Det försvårar också möjligheten att klä sina barn praktiskt och barnvänligt. Butikerna fransäger sig ansvar genom att hänvisa till marknadens ”vilja” och konsumentens enskilda makt. ”Barn måste få vara barn”, skallar opinionen som ifrågasätter marknadens genomborrande kraft och brist på alternativ.

Enligt Barnkonventionen är det staten som är ytterst ansvarig för att se till att barn får sina rättigheter förverkligade. Familjen har huvudansvaret för sina barn men varje stat är skyldig att stötta familjerna och underlätta för dem att ta hand om sina barn på bästa sätt.

Partikongressen föreslås besluta:

- C130:1 att genom upplysning om konsekvenser för barnens självbild och framtid förbättra medvetenheten hos föräldrar, förskola och skola om genusfrågor (könsroller) och vikten av att inte tvinga in barn i könsstereotyper, i synnerhet sexistiska sådana
- C130:2 att etiska regler för barnkonfektion i branschen ses över och förbättras

Anna Olsson

Eskilstuna arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C131

FALKENBERGS ARBETAREKOMMUN

Skuldbörda

Många människor i Sverige hamnar i djup skuldbörda som inte bara är en tragedi för den enskilde personen utan även för familj, nära relationer och samhället. Det finns många orsaker som ligger bakom en sådan situation. Jag har två förslag för att motverka denna ofrihet människor hamnar under. Det första gäller snabblåneföretag: Det andra gäller den effektiva räntan: Låneföretag kan i dagsläget ostraffat ha en effektiv ränta på över flera 100% och mer därtill. Enligt en dom för 17 år sedan slog Högsta Domstolen fast att en effektiv årsränta på 132% var straffbart enligt ockerlagen.

Partikongressen föreslås besluta:

- C131:1 att SAP verkar för att det lagstiftas om att det krävs underskrift på papper för att ta ett lån
C131:2 att SAP verkar genom lagstiftning att de låneföretag som har högre effektiv årsränta än 132% får näringsförbud

Peter Janson

Falkenbergs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C132

KRISTIANSTADS ARBETAREKOMMUN

Skärp lagarna för telefonförsäljning

Det är inte lätt att få rättelse när du har talat med en telefonförsäljare. I inte ringa antal har äldre genom inspelat manipulerat samtal tvingats till avtal de ej önskat. Ex: Hej, hur mår Du, jag ringer till just Dig, vilket avtal har Du i dag –svar- är avtalet OK –svar- .Tillvägagångssätten är oändliga –moraliskt oacceptabla och juridiskt mer än diskutabla. NIX-registret är ingen garanti, i dag finns företag som inte respekterar registret. All laglöshet bör beivras, i de flesta avtal krävs en skriftlig uppsägning, då bör också ingående avtal vara skriftliga för att gälla.

Partikongressen föreslås besluta:

- C132:1 att ingångna avtal skall vara skriftliga

C132:2 att lagarna för telefonförsäljning skärps

Lars Olin

Kristianstads arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C133

VÅRGÅRDA ARBETAREKOMMUN

Skärpt lagstiftning vid telefonförsäljning

Många känner irritation över påstridiga telefonförsäljare. Många får också ångra att man råkat säga ja vid något tillfälle under samtalet och därmed anses ha ingått ett avtal som man känner sig obehövlig med.

Konsumentverket anser att det krävs en lagändring för att få stopp på oseriös telefonförsäljning och att branschens egenåtgärder inte räcker. Man har därför förgäves vid upprepade tillfällen vänt sig till regeringen för att få en lagändring som skulle innebära att kunden skriftligen bekräftar en beställning efter att ha tagit del av fullständiga villkor för affären.

En sådan lagändring skulle gynna alla seriösa företagare och framför allt kunderna. Med dagens teknik kan man tänka sig digitala lösningar som e-legitimation eller elektronisk signatur för godkännande av avtal. Det är ovärdigt med dagens ordning där telefonförsäljarna tar bandinspelningar till hjälp för att bevisa att man varit överens med kunderna om avtal.

Partikongressen föreslås besluta:

- C133:1 att Socialdemokraterna i riksdagen tar initiativ till en skärpt lagstiftning avseende telefonförsäljning
- C133:2 att kunden alltid ska ha sett köpevillkoren skriftligen innan avtal anses ingånget
- C133:3 att avtalet ska bekräftas elektroniskt eller undertecknas skriftligt

Vårgårda arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C134

ASKERSUNDS ARBETAREKOMMUN

Stopp för direktreklam i postlådor

Varje vecka dimper ett stort antal reklambroschyrer ner i brevlådan. På ett år blir det många kilo pappersmassa indränkt med tryckfärg, som inte många hushåll läser. Åtskilliga av dessa kilon hamnar inte i återvinningen dit de ska, utan i hushållssoporna som går till förbränning. Därmed försvinner en bra råvara till väldigt liten nytta. I normalfallet kan pappersfibern gå runt 3 gånger innan den anses förbrukad.

Eftersom skogen borde kunna användas till bättre saker än reklam, vore det på tiden att sätta stopp för direktreklamen. Det borde vara så, att bara till den som sätter upp en skylt med ”Reklam, ja tack” på sin läda skulle delas ut någon reklam. Sådana skyltar skulle tillhandahållas av butiker och andra som vill göra reklam.

Detta skulle öka chansen till överlevnad för tidningarna, som skulle få fler abonnenter. Eventuellt skulle det bidra till att presstödet kunde minska. De företag som nu arbetar med reklamtryckningen skulle naturligtvis beröras negativt, men reklam skulle ju ändå inte helt försvinna. Dessutom skulle ju tidningarna behöva anställa fler och den reklam som är adresserad berörs inte.

Vi har miljömål för att minska CO₂ – utsläppen och vi har andra miljömål vad gäller insamling av papper samt att hushållsavfall ska minska. Tryckfärgen är en kemikalie och även där finns miljömål att minska användningen. På många håll fungerar återvinningsstationerna dåligt, det är ofta överfullt i containern.

Nu är det dags att gå ”från förslag till verkstad”. I Norge finns ett sådant här system på några ställen. Varför skulle inte Sverige kunna införa detta? Det ska inte vara nödvändigt att alla som vill slippa reklamen ska behöva registrera sig mot reklam eller vara tvungna sätta upp Nej-skyltar. Det måste vara den som vill ha reklam, som aktivt sätter upp skylten ”Ja, tack”.

Partikongressen föreslås besluta:

C134:1 att kongressen beslutar verka för att stoppa direktreklam i postlådorna

Elisabeth Lennartsson

Askersunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C135

ÖSTERÅKERS ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Stoppa ockerräntorna

Allt fler svenskar hamnar i skuldfällor. Ofta är en av orsakerna att de lånat pengar av skrupelfria banker och finansinstitut som tar ut hiskeligt höga räntor och avgifter. Sitter du med ett sånt lån är det mycket svårt att ta dig ur skuldfällan. Räntor läggs till räntor och skulderna skenar iväg. Lån tas för att betala räntor och skuldsättningen förvärras. Situationen för den skuldsatte och dennes familj blir fruktansvärd.

Ett av de värsta exempel är företaget Kredit 365 som ger sms-lån trots att den som söker lån har betalningsanmärkningar. Kredit 365 har på sitt dyraste lån en effektiv ränta på 23 707 procent (DN 2012-08-30).

Det är inte rimligt att vi i Sverige idag låter människor utsättas för detta. För att förhindra att människor i skuldfällans ofrihet ska utsättas för ocker behöver detta regleras hårdare. Förslagsvis begränsas räntor och avgifter till att sammantaget vara maximalt enligt räntelagens 6 §. Enligt Räntelagens 6 § beräknas ränta för år enligt en räntefot som motsvarar den vid varje tid gällande referensräntan enligt 9

§ med ett tillägg av åtta procentenheter. För närvarande är riksbankens referensränta 1,5 procent. Den maximala räntan inklusive avgifter borde alltså begränsas och idag vara 9,5 procent. Det skulle göra oseriösa finansinstitut mindre benägna att låna ut pengar till människor på obestånd. Det skulle leda till att färre människor hamnade i en hopplös situation av skenande skulder.

Den som tar ut högre effektiv ränta borde dömas enligt Brottbalken 9 kapitel 5 §.

Partikongressen föreslås besluta:

C135:1 att uttagande av räntor och avgifter som överstiger räntelagens 6 § skall anses som ocker

C135:2 att den som tar ut högre räntor och avgifter som sammantaget överstiger räntelagens 6 § ska dömas enligt brottbalken 9 kapitel 5 §. Sker detta vid fler än ett tillfälle ska brottet anses som grovt

Roger Svalhede

Österåkers arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.

MOTION C136

LUNDS ARBETAREKOMMUN

Stärk konsumenternas makt vid distans- och hemförsäljning och lån

Det sker en aggressiv marknadsföring och försäljning av olika och tjänster och produkter genom bl.a. telefonförsäljning. Det innebär att många människor får tillsänt sig produkter eller genomför byten av tjänster som man egentligen inte önskar sig. Försäljaren påstår att någon person svarat jakande på en fråga och det anses därmed som bevis för att man accepterat ett köp. Det är många gånger svårt att få ett sådant köp upphävt, vilket kan vara besvärligt i synnerhet för äldre människor.

Även handel via Internet missbrukas genom att företaget inte förvissas sig om att köparen är myndig innan köpet genomförs.

Det behövs en översyn över de lagar och regler i syfte att stärka konsumentens ställning gentemot företagen. Man bör börja med att ställa frågan om telefonförsäljning är något som verkligen behövs? Under alla förhållanden bör man ställa större krav på att personer verkligen accepterat ett köp. Det bör ske skriftligt eller säkerställas på något annat vis.

Internethandel, telefonförsäljning postorderinköp regleras i Distans- och hemförsäljningslagen (2995:59). Denna lag, samt regelverket i övrigt, bör ses över i syfte att stärka konsumentskyddet. En fråga som drabbar många medborgare i form av extremt höga räntor är SMS-lån. Även där bör långivaren försäkra sig om att låntagaren verkligen är klar över villkoren. Lån bör endast kunna ske genom ett skriftligt medgivande av låntagaren där villkoren tydligt framgår.

Partikongressen föreslås besluta:

C136:1 att konsumentskyddet stärks, i första hand vid Internethandel och telefonförsäljning

C136:2 att lagstiftningen för lån ses över så att SMS-lån med höga räntor och/eller bristande kreditprövning kan stoppas

Gunnar Jönsson, Jon Helgason, Claes-Göran Jönsson, Björn Abelson och Anders Almgren
Lunds arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C137

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Svensk handel med 70 % rabatt?

Det är inte lätt att göra inköp oavsett vad du tänker köpa. Det finns de mest otroliga vinster att göra. Köp din bil just nu får en rabatt 36 000: - sek, eller 50, 60,70 % på andra varor och vandrar runt på handelns hela varusortiment. Denna rabatt berättar egentligen ingenting om vad du egentligen betalar om det är ett normalt pris utan rabatt eller vad priset egentligen borde vara. Det enda företag som jag inte sett använda denna form av rabatter Vin & Sprit Systembolaget.

Det är otroligt svårt att kläder, skor, dyrare kapitalvarorna mm. Det finns inte någon köpman bortsett från Systembolaget som inte har enorma lockpriser. Utöver detta kan nästan allt köpas med räntefri avbetalning på 60 månader. Eller så köper man tre och betalar för två den billigaste är utan kostnad.

För att få en sund handel borde nettopriset redovisas, då blev det betydligt lättare att se vad varan verkligen kostar.

Partikongressen föreslås besluta:

C137:1 att skärpa konsumentlagstiftningen

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C138

HÖGANÄS ARBETAREKOMMUN

Svenska bankers hantering av svenska växelmynt av metall

Det har blivit allt vanligare att svenska banker nekar att emot våra växelmynt av metall. Om så skall ske måste innehavaren av mynten stoppa dem i ett rör och får i regel betala för att banken skall ta emot dem. Det finns företag som har satt räknare som tar hand om mynten och den som använder tjänsten får betala 2,6 % av summan för tjänsten.

Partikongressen föreslås besluta:

- C138:1 att det blir förbud för bankerna att ta ut kostnader för lösa in svenska växelmynt
- C138:2 att om det finns möjlighet bör även detaljhandelns kostnadsbelagda inlösen av växelmynt förbjudas
- C138:3 att alla banker åläggs att utan kostnad byta sedlar mot växelmynt

Arne Lundh

Höganäs arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C139

SANDVIKENS ARBETAREKOMMUN

Telefonförsäljare

Idag är det många försäljare som säljer sina produkter genom att ringa upp privatkunder. Många gånger står ord mot ord oftast vinner sälj företaget då de har en stor organisation och den lilla människan orkar inte stå emot. Om däremot en kund/privatperson ringer till ett företag/organisation vet kunden/privatpersonen redan vad den vill ha och då ska det vara enkelt att med ett telefonsamtal beställa en vara eller tjänst.

Partikongressen föreslås besluta:

- C139:1 att ett företag/organisation som ringer upp privatpersoner och vill sälja en vara eller tjänst gäller inte avtalet förrän en skriftlig handling finns mellan parterna
- C139:2 att muntliga avtal där säljaren har kontaktat privatpersonen via telefon gäller ej utan skriftligt avtal

Gunnar Fahlander

Sandvikens arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C140

UMEÅ ARBETAREKOMMUN

Telefonförsäljning

Många drabbas av oseriösa telefonförsäljare där det blir ord som står mot ord om vad som egentligen avtalades om vid telefonsamtalet. Många framförallt äldre har drabbats och många anhöriga har haft svårt att häva köpet Därför bör lagstiftningen skärpas så att man har en skriftlig bekräftelse på vad man enats om.

Partikongressen föreslår besluta:

C140:1 att lagstiftning införs där man följer upp telefonförsäljning med en skriftlig bekräftelse

Christer Lindvall

Umeå arbetarekommun beslöt att anta motionen som sin egen.

MOTION C141

VETLANDA ARBETAREKOMMUN (ENSKILD)

Överskuldssatthet

Idag finns det enligt Insolvens (Riksförbundet för överskuldssatta) över 100 000 personer som har en pågående löneutmätning och detta inkluderar inte antalet överskuldssatta som är utan utmättningsbar inkomst, vilka är över 200 000 personer. Till detta finns det 492 030 personer som har ett skuldsaldo hos Kronofogdemyndigheten varav 1793 personer är omyndiga.

När det sedan kommer till barn som lever i familjer med överskuldssatthet så finns det ingen statistik men enligt Rädda barnen så lever 13 % av Sveriges barn i fattigdom och då är barn som lever i familjer med löneutmätning inte medräknade i detta. Under första kvartalet 2012 har 155 barn vräcks från sina hem enligt Dagens Nyheter.

De vanligaste orsakerna till att hamna i ekonomiskt obestånd är sjukdom, arbetslöshet, konkurs och skilsmässa och självmordsfrekvensen är 30 % högre för dessa personer jämfört med normalfrekvensen. När det sedan kommer till hur många som är överskuldssatta så räknar man att mellan 400 – 600 000 personer är överskuldssatta idag och samhällskostnaden för detta räknas till mellan 30 – 50 miljarder/år i sjukdom och produktionsbortfall. Vilket är mycket pengar som kan användas till annat.

Idag finns det skuldsanering att tillgå vid överskuldssatthet och den har idag en längd på fem år, vilket det har förts diskussioner om att sänka till 3 år. Men det är inte många som utnyttjar skuldsaneringen som det var tänkt, 2011 fick 5300 fick beviljat skuldsanering och det är ingen hög siffra med tanke på hur många som är överskuldssatta. Det som man inte heller har tittat på är hur krediter bollas runt bland inkassobolagen med ökade kreditutgifter som följd för den överskuldssatte, det har heller inte tittas på om preskriptionstiden är riktig och hur inkassobolagen utnyttjar avbrottsprincipen till max.

Preskriptionstiden på 10 år och möjligheten att kunna förlänga kreditskulden i all evighet med höga räntor som följd, är idag en av de största orsakerna till att många blir överskuldssatta, I vissa fall är ränteutgifterna upptill 10 gånger högre än själva skulden som fanns från början. Detta är en samhällsfara som kan komma att eskalera då marknaden hetsar folk att ha det senaste inom teknologi, bilar hus mm.

Vi Socialdemokrater måste ta ledarflaggan i dessa frågor då sunda finanser och välmående medborgare är ledord i vår ideologi, vi ska vara det parti som visar att vi stödjer människor som är utsatta för överskuldssatthet. Vi ska också se till att kreditmarknaden stramas upp och förbjuda sms-lån och andra kreditmöjligheter som leder till överkonsumtion. Likväl ska vi se till att människor som hamnar i sjukdom,

arbetslöshet, konkurser och skilsmässor får den ekonomiska rådgivning och hjälp som behövs för att undvika överskuldssatthet.

Vi Socialdemokrater ska även se till att titta över konsumentkreditlagen gällande preskriptionstid och avbrottsprincipen. Det ska inte gå att förlänga preskriptionstiden hur många gånger som helst, kredit- och låneinstituterna måste ta ett större ansvar över hur de lånar ut sina pengar. När det gäller preskriptionstiden så bör den sänkas från dagens 10 år till 5 år och att det endast får göras ett avbrott på varje tagen kredit, genom detta tvingar vi kredit- och låneinstituterna att tänka om och ta ansvar för sin låneverksamhet. Vi förbättrar även situationen för den överskuldssatte och att densamme kan börjar ta ansvar över sin skuldsituation så att ekonomin blir bättre.

Partikongressen föreslås besluta:

- C141:1 att Socialdemokraterna ska verka för att se över de överskuldssattas situation och utrota barnfattigdomen som orsakas av detta
- C141:2 att Socialdemokraterna står upp för att ge samhällsmedborgarna rätt till gratis ekonomisk rådgivning i alla kommuner
- C141:3 att Socialdemokraterna jobbar aktivt för att sänka dagens preskriptionstid på 10 år till 5 år och att det endast kan göras ett avbrott per tagen kredit
- C141:4 att Socialdemokraterna får i uppdrag att i den offentliga debatten med kraft påtala partiets medlemmars behov av en kredit- och lånemarknad som tar ansvar för sin verksamhet, samt att det finns ett behov av hjälp så att den överskuldssatte kan ta kontroll över sin ekonomiska situation
- C141:5 att Socialdemokraterna aktivt deltar i att kritiskt utvärdera och hitta alternativ till att förbättra konsumentkreditlagen så att konsumenten får större makt över hur kredit- och låneinstitut hanterar kredit- och låneansökningar
- C141:6 att Socialdemokraterna ska verka för att hitta ett hållbart grönt privatekonomiskt system som kan mota marknadskrafternas aggressiva förhållningssätt för att vi ska överkonsumera, för att ge våra barn en trygg och sund framtid

Tony Ljungberg

Vetlanda arbetarekommun beslöt att sända motionen som enskild till kongressen.